

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

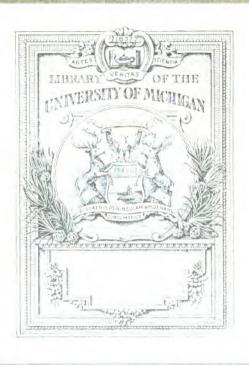
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

MYTHOGRAPHI GRAECI.

VOL. III. FASC. II.

ΡΑ L Α Ε Ρ Η Α Τ Ι ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

HERACLITI QUI FERTUR LIBELLUS ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

EXCERPTA VATICANA (VULGO ANONYMUS DE INCREDIBILIBUS)

EDIDIT

NICOLAUS FESTA

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MCMTI

Digitized by GOOGLE

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNER!

PRAEFATIO.

Tria quae hic eduntur opuscula, cur uno volumine complectenda putaverim¹), idque a clarissimo viro qui huic Mythographorum graecorum corpori edendo praeest facile impetrarim, non est quod dicam. Editionis autem consilium elucebit, opinor, ex Prolegomenis, quae ampliora me invito facta sunt, cum de Palaephato multa et controversa occurrerent. De Heraclito contra et Excerptis Vaticanis vix habui quod dicerem. Unum tamen hic liceat affirmare, has quoque obsoletae eruditionis lacinias multo quam antea emendatiores prodire. Apparatus palaephatei molem ingentem nolui varietatibus paene innumeris codicum singulorum onerare; eas tantum lectiones notare studui quae alicuius momenti esse ad archetypos restituendos videbantur. Ne tamen codices illos quibus mea nititur editio, a Vitellio meo diligentissime collatos, iterum inspiciendos esse dicas, ut quae a me sint omissa pro tuo iudicio expendas, hanc quoque variarum lectionum, etiam minutissimarum²) interdum rerum farraginem, edendam

pigitized by Google

29293

¹⁾ Vide sis dissertationis meae (Intorno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus Considerazioni, Firenze-Roma 1890) pp. 67 sqq. Cur amplissimum illud omnium pragmaticorum mythographorum reliquias colligendi consilium ad aliud tempus differre coactus sim, facile intelligitur et partim in Prolegomenis exposui (infr. p. XLVII sq.).

²⁾ P. 3, 1 ἡ τροφή m; 3, 2 φάφυγος d; 3, 4 (et 4, 6) ἰξίωνος d; 3, 5 βάσιλεως et ἀπήγριώθη m; 38, 1 ὅπιθεν d; 48, 14 ταῦτη m·aliaque id genus omissa esse nemo sanus dolebit, quoniam quantum eiusmodi quisquiliae ad codicum familias distinguendas fructum dare poterant, tantum Vitellio iam pridem dederunt.

curavi in studiorum italicorum ad philologiam spectantium vol. IX, p. 495—507.

Quae, ubi codicum testimonium defecit, coniecturis vel meis vel aliorum fretus novavi, cum in apparatu vix paucis explicari possent, in Prolegomenis exposita invenies.

Restat ut viris clarissimis qui me in hoc opere adiuverunt gratias agam, Vitellio in primis qui regali quadam ut solet munificentia opes ingenti labore a se collectas uberrimas mihi dono dedit, plagulas praeterea totius fere voluminis diligentissime examinavit et saepe correxit. Clarus autem ille studiorum fautor Fr. Ehrle Bibliothecae Apostolicae praefectus liberalitate sua effecit ut Vaticani codicis folia, quibus Heraclitus et Excerpta continentur, aetate corrupta et lectu difficillima, iterum atque iterum, vel importuno anni tempore, inspicere et cum pulvisculo excutere possem. Codicis marciani 453 ad Pal. c. XXXIX collationem misit Lionellus Levi. Codicis neapolitani k locum unum et alterum rogatu meo Franciscus D'Ovidio humaniter inspexit et mea dubia solvit. Hoc idem in cod. vaticano xmodo Vitellius modo Aeneas Piccolomini fecerunt, cum ego Florentiae adhuc degerem. Wendlandii denique coniecturam Maximilianus Treu amicus vere fidelis mecum communicavit. Quibus omnibus nunquam pro meritis debitas gratias solvere potero; utinam tamen placeat illis opus hoc qualecumque, iniquissimo vitae meae tempore per summas difficultates vix tandem absolutum!

Scr. Romae Kal. Dec. a. MCMI.

Nicolaus Festa.

PROLEGOMENA AD PALAEPHATUM.

Pars prior.

Huius editionis consilium.

De codicibus manu scriptis (§§ 1-16). De subsidiis (§§ 17-22). De emendationibus (§§ 23-30).

§ 1. De codicibus palaephateis licet iam perspicue simul et breviter disserere, postquam tenebras omnes huic materiae obductas dissipavit Vitellius meus¹) turbasque rerum ingentes in ordinem adduxit.

Quotquot ad hunc diem innotuerunt opusculi palaephatei libros manu scriptos²) docuit is in quattuor classes distribuendos esse. Classium ipsarum et codicum conspectus appono; sigla tantum Vitelliana omisi praeter ea quae in apparatum meum recepi; alia quaedam non novitatis amore sed commoditatis causa mutanda fuerunt.⁵)

- **§ 2.** A classi (Vit[elli] p. 243-5. 341-7) tribuendi sunt
 - p == parisinus gr. 2557 (Omont, III 4) chart. s. XV Michaelis Apostolae manu exaratus
 - v = vratislaviensis rehdiger. 22 (Treu, Catal. 10 sq.) chart. s. XV

¹⁾ I Manoscritti di Palefato in St(udi ital. di) F(il. class.) I (1893) 241-379.

²⁾ Codicibus a Vitellio descriptis duo post a. 1893 accesserunt; v. St. F. III (1895) 31-34 et IV (1896) 185-191.

³⁾ Hac de re fusius agetur infra. Hic satis est ostendere discrepantiam siglorum inter Vitellium et apparatum meum. Vitelli classis Σ est mihi S, cod. V = v, L = l, K = k, X = x, D = d, H = h, d = e. Codicem Vallicellianum v olim, nunc u siglo notavi.

i == barberinianus I 97 (olim 374) chart. s. XV
 matritensis 66 (Iriarte, 229 sqq.) chart. s. XV Constantini Lascaris manu exaratus

vaticano-palatinus gr. 360 (Stevenson, 210 sq.) chart. s. XVI

harleianus 5629 (Catal. of the Harleian Mss. in the Br. Mus. III 282 sqq.) chart. s. XV.

e = hauniensis add. 275 chart. s. XV.¹)

Hi codices continent libelli praefationem et capita XLVII hoc ordine 2): I. II. III initium et VII extrema verba in unum confusa. VIII—L. Matritensis omittit c. XXXVI. In cod. e manus recentior (e^2) s. XVII ex aliquo B classis codice lacunas capp. III et VII explevit, integra capp. IV—VI adiecit.

- § 3. B classem (Vit. 245—50 et 314—341) efficient l = laurentianus 60, 19 (Bandini, II 609 sq.) membr.
 - ravianus bibliothecae berolinensis reg. ms. gr. quart. 9 (K. Boysen, Philol. XLII [1884] 285—308) chart. s. XV
 - venetus marcianus cl. IX cod. 6 (olim 51 in bibl. SS. Iohannis et Pauli) membr. s. XV
 - baroccianus 125 (Coxe, 200 È sqq.) chart. s. XVI Nicolai Malaxi manu exaratus
 - baroccianus 72 (Coxe, 117 D sqq., sed cfr. Studemund, Anecd. gr. et lat. I 104 n.) chart. s. XV ex.
 - k == neapolitanus 139. II E 4, chart. s. XIII ex. vel XIV in.

vaticanus gr. 1385 chart. s. XV—XVI venetus marcianus 490 chart. s. XV

1) Huius codicis simillimus fuit a (= aldinus), ut infra fusius ostendam; saepissime in apparatu siglo a' usus sum pro a e.

²⁾ Capitum numeri hic et infra afferuntur quales in hac mea editione ex codicibus restituti sunt. V. quae infra expono § 16 et cfr. § 15 extr., § 14, adn. 1 et quae de codd. BS in p. VII.

x = vaticanus gr. 942 chart. s. XIV
 montepessulanus 422 (= n. 78 ap. Omont, III 376)
 chart. s. XVI

parisinus gr. 2720 (Omont, III 29 sq.) chart. s. XV—XVI angelicanus 54 (olim D. 5. 8. v. G. Muccio e P. Franchi de Cavalieri in St. F. IV [1896] 102 sq.) chart. s. XV—XVI.

Hi codices praefationem exhibent et capp. XLIII, scil. capp. XXXIV et XXXVI omittunt, reliqua eodem ordine praebent quem in editione mea servandum duxi. Cap. XXX angelicanus omittit sine lacunae signo. Fragmentum matritense cod. N 102. 35 olim bibl. capituli toletani (Vit. 378, ubi x littera fragmentum indicat) huic classi tribuendum videtur.

§ 4. S classi (Vit. 250 sq. 373—8) pertinent

d = dresdensis gr. D a 35 (olim mosquensis bibl.
S. Synodi n. 239¹): V. Gebhardt, Centralblatt für Bibliothekwesen 1898 p. 548 et V. Jernstedt,
Viz. Vrem. VIII, 115 sqq.) chart. s. XIII—XIV in.

h = venetus marcianus 513 (Zanetti, 277) chart. s. XV

n == parisinus gr. 854 (Omont, I 159 sq.) chart. s. XIII
 m == berolinensis-phillipsianus 1611 (== meermann.
 350; Haenel, Catal. mss. 843) chart. s. XIV ex.

Praefationem et capp. XLV ordine a me servato haec classis continet. Mutili sunt n, qui capp. XXVII prioribus et praefatione caret, et m, qui praefationem et capp. XXXIV—XXXVI omisit, praeterea, cum folia nonnulla intercidissent, capp. I. XI. XVIII. XXXI. XXXVIII partim, capp. II—X. XIX—XXX. XXXVIII—XLV omnino non servavit.

¹⁾ Codex Fischeri M(osquensis) non differt a Westermanni D(resdensi); Matthaeus enim, ut ostendit Gebhardt l. l., furto ablata ex cod. synodali folia XX dresdensi bibliothecae vendidit a. 1788. Quae cum Vitellio nondum comperta essent, similitudo tamen lectionum tanta inter D et M esse videbatur ut altero inspecto alterum neglegi posse ille arbitraretur.

§ 5. E denique classem (Vit. 252—5 et 341—73) constituunt

vatic.-palatinus gr. 143 (Stevenson, p. 74) chart. s. XV parisinus gr. 2551 (Omont, III 2) chart. s. XVI cantabrigiensis collegii S. Trinitatis 442 (Catal. mss. Angliae et Hiberniae. I 98^b sq.)

oxoniensis bodleianus misc. 104. auct. F. 4. 5 (olim 2290; Catal. mss. Angliae et Hiberniae, II 118; Coxe, p. 679 D) chart. s. XVI

parisinus gr. 2860 (Omont, III 51) chart. s. XV venetus marcianus 509 (Zanetti, p. 273) chart. s. XV laurentianus 56, 20 (Bandini, II 319 sq.) chart. s. XV.

Codices huius classis praefationem omittunt, capp. continent XXXV hoc ordine disposita: VI—IX. LI. X—XIX. I—V. XX. XXIII—XXXVI. Deest in marciano cap. XXXVI; laurentiano exciderunt capp. VI—IX. LI. X—XIII in., habet idem praefationem ex aldina editione (v. Vit. 313 sq.) descriptam et capitis XIII initium manu recentiore exaratum.

Omnium huius classis codicum archetypum restituit Vit., p. 349—73.

§ 6. Singularis condicio est codicis u = Vallicell. F. 68 chart. s. XIV.

Classi enim E lectionum varietate proxime accedit, ordine autem numeroque capitum ab ea differt: praefationem continet et capp. I—V. XX. XXIII—XXXV. XXII. LII (quod caput unus hic liber servavit). VI—XIX. XXXVII. Turbato, ut arbitror¹), archetypi foliorum ordine capp. VI—XIX a proximis V et XX avulsa sunt; simili autem causa in E eadem capita praemissa sunt illis quibus sequi debent. Est ergo, ut mihi quidem videri solet, codex hic paene medius classium A et E, testaturque ipse de classis E origine ex codice aliquo classi A satis affini sed magis integro, quem neglegenter sane descriptum, minime tamen spernendum fuisse arbitramur. Lectiones

¹⁾ Vide quae de hac re disputavi in St. F. IV 187 sq.

igitur vallicelliani tantum non omnes in apparatum meum recipiendas duxi.

§ 7. Ex codicibus A classis, qui unius libri p lectiones noverit, archetypum ipsum nosse iure dicatur; concinunt enim plerumque cum p codices alii duo ceteris potiores i et v, quorum discrepantias afferre perraro operae pretium videbatur; matritensis autem, vaticani, harleiani nullum esse usum Vitellius docuit.

Ex B classe tres codices in censum veniunt: klx. Hi notae sunt satis bonae, lacunis tamen interdum gravibus laborant, quibus explendis ceterae classes opportune adsunt. Horum trium librorum lectiones in apparatu meo neglegi non potuisse facile intelleget quicumque libellum vel obiter inspexerit. Patet autem nullam fuisse causam cur e tribus unus ceteris praeferri deberet.

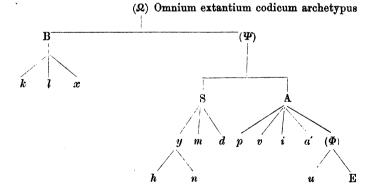
- At S classis nullus codex negligi potuit impune; quamquam h et n librorum tanta inter se similitudo est ut plerumque amborum lectiones una littera (y) notatas proferre licuerit. Sed, ut dixi, mutilus est magna ex parte codex n, in qua tractanda unius h subsidio acquiescendum fuit.
- § 8. Antequam harum quattuor classium partitio esset perspecta, duas codicum quasi familias distinguebant tamen viri docti, quorum opinio quodammodo etiam nunc confirmatur, quod A cum E et B cum S affinitate iunguntur.

Duas igitur recensiones habemus, breviorem alteram A.E., alteram ampliorem B.S. Breviorem genuinam, interpolatam alteram Fischerus putaverat; Westermannus autem, cum neutram vere palaephateam, ut ait, crederet, tutius arbitrabatur a principio sic instituere ut simul utramque repraesentaret, alteram ex adverso collocatam alteri. Quod consilium Boyseno quoque probatum rectum mihi ante haec duo lustra videbatur, cum de Palaephato primum publice dissererem¹); etsi iam tum re nondum satis ex-

¹⁾ Interno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus Considerazioni (Firenze-Roma 1890) p. 68 sq. cfr. p. 10 sq.

plorata contenderam breviorem recensionem ex altera excerpendo conflatam esse, et copiosiorem illam multo magis esse dignam quae diligenter restitueretur. Vitellio quoque 1) visum utramque recensionem simul edendam esse; quo in consilio adeo ipse demum acquieveram ut etiam defendendum sumerem adversus E. Schwartzium, qui monebat ne recensionibus illis contenti essemus, sed Palaephatum ipsum restituere conaremur.2)

§ 9. Sed postea, etiam atque etiam facto periculo, sensi paulatim ad unum fontem paulo antiquiorem, unde utraque recensio manasset, aditum quendam patere, cui nolle accedere summae iam desidiae videretur. Non quo Palaephatum ipsum, codicum nostrorum archetypo restituto, in vitam quasi revocari posse sperarem; ut enim iam diu mihi persuasum est, partim ex palaephateis, partim ex aliis eiusdem farinae opusculis, variis temporibus collectio haec videtur conflata. Sed, ut ad propositum redeam, quales inter nostras recensiones affinitatis gradus intercedere mihi persuaserim, ex appicto diagrammate cognosces.

Vit. l. l. p. 378.
 E. Schwartz in Berl. Phil. Wochenschr. 1894, p. 1576 et
 N. Festa in St. F. IV (1896) p. 250 sq.

§ 10. Ut haec ita statuerem movit me in primis haud exiguus lectionum numerus in quibus A cum S contra B consentit. Exempla ex capp. I—XXVII liceat afferre. Utor hic, ut in apparatu, signo S* pro S + A, litteris enim $\Omega \Psi \Phi$ passim uti operarum labor fore videbatur prorsus inutilis.

8* R p. 2, 1 έγὼ ἔγωγε 2, 4 ποιηταί καί ποιητικοί 2, 7 λέγεται λέγονται 3, 11 ύπωρείας ύπερορίας 3, 19 τοῦτον τὸν τρόπον μετὰ τοιοῦδε τρόπου πρόσεστιν ἵππου 4, 3 πρόσεστι ταύρου 4, 16 7, 16 πλείονα et συλλαβείν πλεϊστον et λαβείν 8, 13 άνδρες τε καὶ δπλα ἄνδρες δπλίται 9, 4 άληθές ψευδές 10, 2 sq. τοίς δηβαίοις τοὺς δηβαίους 10, 14 sq. αίνιγμά τι αλνίγματα 11, 16 sq. δν ήπεν δ κάδμος άγων ήχε κατά τοῦ κάθμου καί 13, 2 φέρειν φεύγειν 13, 11 sq. ἀφικνείται ξοχεται Ι: καλείται kx 13, 13 και αύτος ούτος 15, 3 πλουσιώτατος δς πλούσιος ξως 15, 10 περί χατὰ 17, 7 ούτος λυγκεὺς 17, 9 μεταλλεύσει μεταλλεία βλέποντές lk2: λέγον-19, 3 δρῶντες τες xk1 20, 7 စ်င္ခ 21, 9 ίδόντες (δὲ k) τούτους om. 21, 12 διεφήμιζον διεφημίσαντο 24, 9 και καθελόντες εlc 25, 7 sq. αὐτοῦ αὐτῶν 26, 2 ή άλήθεια ώδε ώδε πως τὸ άληθες 27, 2 sq. τὸ δὲ ἀληθὲς οῦτως (τοιέχει δὲ ώδε over v h28, 2-4 κυνών δὲ ἐντεῦθεν προσπύων δὲ τὸ λοιπὸν σῶμα: πεφύπεσαν πεφαλαί 1), τὸ. έντεῦθεν προσπεφύχεδ' ἄλλο σῶμα ὄφεως σαν πεφαλαί

Digitized by GOOGIC

¹⁾ Leviter in A(E) verborum ordinem immutatum invenies.

p. 29,	6	και άγαλματ		om.		
33,	2	διαφέρων			ύπερφέρων τῶν	ἄλλων
36,	9	ψευδόμενος	αὐτός	$(\alpha \dot{v}$ -	om.	
		$\tau o i s y$				

§ 11. Horum exemplorum duplicatur fere numerus, si locos respicias quibus non tota S classis, sed unus alterve codex cum A(E) contra B concinit, ut puta

			-, P	
	d^*	В	h	
p. 5, 7	ἀπίστως	ἄπιστος	om.	
7, 11	τὰ κατ'	καταντᾶν	κατάγειν	
8, 7	ποοεισπέμπει	ποοπέμπει πέμπει		
11, 12	μετά δὲ καὶ	μετά τοῦτο δὲ	π αὶ	
14, 8	ñ	ώς καί	om.	
14, 12	ἔτρεφε		εν άεί	
15, 6	đei lé		αιος	
19, 6 sq.	τούτου τοῦ λό-	τούτων τ	ῶν λόγων	
, .	γου		•	
27, 3	οΰτως	စ် ဝိε	τοιοῦτον	
28, 9	πολλάκις	πολλὰ	: κακὰ	
31, 5	ἀσήμου	હે ν έ	μου	
	d*	В	h m -	
an a		άδύνατον	ἀπίθανον	
20, 3	ἀμήχανον			
21, 5	εἰσέοχεται	εἰσέοχονται	<είσ-h>έοχον- ται	
ibd.	μιχθησόμενος	uwame	ται τόμενοι .	
23, 1	ο τε	καί ὅτι	δ δε	
20, 1	0 10	nut ott	0 00	
	$d h^*$	В	m	
21, 12 sq.	άταλάντην καί μελανίωνα	μελανίωνα και ἀταλάντην	άταλάντη καὶ μιλανίων (om. οἱ πεοὶ)	
	h*	В .	d	
5, 13	μιγῆναι	μιχθ	ηναι	
6, 8	om.	πρῶτο	ν μεν	
7, 10 sq.	τοῖς βουπόλοις	τῶν βουκόλων	τῶ βουκόλω post ras.	
7, 15	οῦτω	τούτοις	οΰτως	
9, 15	άλλαχῆ	άλλαχοῦ	ålla ~	
14, 9	oi	om.		
18, 12	αὐτὸς	αὐτό		
27, 8	ovv	$\delta \hat{\epsilon} l : \delta \hat{\eta} kx$	δή	

		h^*	В			dm
p. 25,	6 sq.	δτι καί	δτι (καλ δτ	(x^1)	δτι	
		h m*			$\mathbf{B} d$	
19,	8	κάκεῖνος	į į	RETPOS		
19, 25,	3	τούτου	1	τούτων		
		$y^* (= h + n)$	•)		$\mathbf{B} d$	
36,	5	έν	é	π l		

§ 12. Ne tamen putes totam codicum A(E) recensionem a codice aliquo classis S derivatam ideoque nobis neglegendam ostendi posse. Primum enim patet concinere interdum eam cum B contra S, ut v. g.

Deinde locos afferre possum nonnullos quibus codicum A(E) lectiones anteponendae videntur lectionibus quas codices AS singuli vel cuncti praebent:

			ΑE	BS
p.	1,	3 sq.	ώς ἀνομίλητοι σοφίας παὶ ἐπιστήμης, οἱ δὲ πυπνό- τεροι τὴν φύσιν	οί δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν < καὶ d> ἀνομίλητοι σο- φίας
	2,	4	τινα	τινων
	3,	4	αν ύπηρχε	\dot{v} πῆρχεν ἂν l : \dot{v} πῆρξε $\langle v d angle$ $k x h d: ἂν \dot{v}πῆρξε m$
	4,	6	οί πένταυροι	om.
	14,	2	τοῦτο δὲ ψευδές (cfr.17.7)	om, utrobique
	ibo		γὰρ	đÈ
	14,	3	πάντας	πᾶσαι
	16,	1	δντων	τῶν (om. h)
	16,	3	ατε την γην έργαζομένων	τουτέστι τῆ αὐτουργία Β: ἄτε όλίγων (sic) τὴν γῆν ἐργαζομένων d: om. h
	28,	9 sq.	πολλάκις είφγάζετο βφῶμα	πολλάκις εἰργάζετο d: πολλά κακά εἰργάζετο B
				Digitized by COOTE

p. 34, 5	έπιθέντα	έπιτιθέντα $\mathrm{S} l$: έπιτιθέντος k : προσεπιτιθέντα x
45, 4	έβλεπου πᾶσαι	έβλεπεν k l: βλέπειν d : om. xy
45, 9	ταύτην τῷ	om.
47, 3	έταῖρος	Om.
55, 11	αύτον	om.
56, 10	κατὰ κώμας	κώμας
	τοῦ εὐουσθέως	om.
	μέλλοντός ποτε	μέλλοντα τότε d: μέλλοντος τότε cett.
61, 11	ώς ὁ μῦθος φησί	om.
	ἀφέψουσα	άφεψοῦσα S: ἐφέψουσα Β
	έπυρία οὖν	$\dot{\epsilon}nvelage \langle \gamma \dot{\alpha} e l \rangle B: om. y;$ d quid habeat incertum
66, 5	ἔρωτι	ເຂົ້ອຄົນ $($ om. $y)$
66, 6	αὐτῆ	αὐτῆς Β: αΰτη d: αὐτὴν y

§ 13. His et huiusmodi locis perpaucis aliis exceptis, aut consentiunt AE cum BS, aut corruptelas et varietates exhibent prorsus neglegendas; quas tamen, ne omnino silentio praeterirem, in inferiore apparatus parte, quoad fieri potuit, rettuli. Pars superior una cum lectionibus BS quicquid bonae frugis ex A(E) colligi potest stellulis adiectis indicat, ut ex siglorum conspectu lectoribus facile patebit.

Ex classibus denique B et S utram pluris faciendam ducerem lacunae primum indicabant graves nonnullae quibus codices B laborant. Non modo enim c. XXXIV omittunt et capitis XXXVI ne illud quidem frustulum servarunt quod in S* legitur, sed integras lineas in contextu servatorum capitum nonnunquam omiserunt. In exemplis afferendis omissa verba fractis uncis circumsaepsi:

p. 4, 8 sqq. καὶ δὴ καὶ κατὰ ⟨αὐτοῦ τοῦ Ἰξίονος, ὃς ικει τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν τότε δὲ ἐκαλοῦντο οί⟩ τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι

p. 4, 16—5, 2 ἡμέρας γ⟨ενομένης⟩ ἁρ⟨πάσαντες καὶ ἐμπρήσαντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως ἀπι⟩όντων κτλ., unde ἡμέρας γὰρ ὄντων Β!

p. 11, 14—16 πείσασα (πολλούς τῶν πολιτῶν συναπᾶραι

αὐτῆ καὶ τῶν χοημάτων τὰ πλεῖστα ἁοπάσασα> καὶ τὸν ποδώκη κύνα κτλ.

p. 15, 7—9 δς όπο τῶν ἰδίων κυνῶν κακεβρώθης (ἄσκερ καὶ νῦν, ἐάν τις παρασβοσκών ἀτυχήση, λέγειν εἰώ- σαρεν ὅκει ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη). τοιοῦτον κτλ.

p. 36, 6—8 καὶ διακολυμβήσας ἐξις τινα τόπον καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, διακολυμβήσας〉 πάλιν ἄφθη κτλ.

p. 37, 1—4 Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη, «ὅσπερ νῦν εἴ τις ἐν ὄρει οἰκῶν καὶ ὢν ἀγαθὸς θηρευτὴς ὄρειος ἄνθρωπος καλοῖτο. οὕτω καὶ ὁ Γλαῦκος τὰ πλεῖστα ἐν θαλάσση διατρίβων Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη).

p. 51, 4sq. ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτάς <. ὁ δὲ θυσάμενος τῷ Διονύσω ὄργια κατάγει αὐτὰς> βακχευούσας κιθαρίζων.

praeterea cfr. p. 41, 10-42, 1. 46, 3 sq.

His adde nomina propria locis quibusdam difficilioribus ut p. 46, 10. 47, 10, de quibus infra dicendum erit, omissa. Praeterea lectiones omnes quas cum siglo S* afferre possumus tam multae sunt et plerumque tam bonae, ut id quoque nobis suaserit ne primas partes codicibus B tribueremus, quibus secundas nemo sanus negaverit.

§ 14. Attamen classis S ea condicio est, ut ubicumque eius ope seorsum a ceteris classibus uti cogamur, non nisi in lubrico pedem ponere videamur. Primum valde mutili sunt, ut dixi, codices m et n; dresdensis autem, cui tantum Westermannus tribuebat ut paene ceteris omnibus anteponeret, et mendis plerumque scatet et saepissime contra ceterorum eiusdem classis consensum ad codices A(E) proxime accedit. Fuit cum crederem ex diversarum classium codicibus contaminatione hunc ipsum codicem vel eius exemplar esse conflatum. Unus tamen d servavit in Phrixi capite locum perdifficilem (infra p. 43, 10 sqq.) quem ceteri corruptela ipsa fortasse deterriti omiserunt. Codicis h multo maior est auctoritas, propterea quod simillimus est codici n, quem optimae notae esse iam Fröhnerus viderat. Cum autem codicis n

ea pars quae ad nostram pervenit aetatem adeo plerumque cum h consentiat ut una littera (y) amborum lectiones notare in apparatu licuerit, vix errabimus si tantundem fere in priore opusculi parte alteri codici tribuerimus quantum in posteriore utrique.

§ 15. Archetypi fideliorem plerumque memoriam codex y (vel h) praebet; unus certe in desperato sane loco p. 50, 3 nominum vestigia servavit, quorum etsi nemini adhuc satis certam licuit emendationem proponere, vetusta tamen origo in dubium revocari posse non videtur. Etiam capitis XXXV initium (v. infra p. 52, 9), praeter corruptum, ut arbitror, είπον in είπων 1) et vetus illud glossema φασί, integrum fere servavit; emendandi conamen parum idoneum in d possumus deprehendere: τὰ ἄλλα φασὶν οὖτος (sic) καὶ. Codices autem B utrumque zai una cum interiacentibus verbis omiserunt. Quod denique in codicibus A(E) pro capitis eius initio legitur, olim scholium fuisse ad verba τάλλα φαύλως crediderim. Alio loco foeda codicum $\mathbf{B} d$ interpolatione p. 57, 6 ἀπὸ τούτου caret y*; vult enim auctor ostendere quo pacto ex hydra nomine et arcis custodibus quinquagenis orta sit fabula de serpente quinquaginta capitibus praedito; at verba ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιχνίω ἀπὸ τούτον (τοῦ d!) εδρα scribere non potuit nisi qui vulgatam iam putabat eam hydrae imaginem cuius origo hoc loco nondum explicata erat!

Nec tamen desunt loci quibus minus fidenter codicis y ope uti licet; tales enim a ceteris codicibus discrepantiae oriuntur ut librarius ille nonnunquam summo arbitrio in conformanda dictione usus videatur, nisi forte ex alio prorsus fonte hausisse dicendus est. Exemplum afferre licet ex p. 36, 5 sq., ubi δρώντων αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς πό-

¹⁾ Fuit cum $\varphi\alpha\sigma l$ deleto codicis y lectionem immutatam servari posse arbitrarer, modo caput XXXIV his verbis continuaretur ita ut $\varepsilon l\pi\dot{\omega}\nu$ ad $l\acute{\omega}\gamma\sigma_{S}$ referretur. Id obiter moneo capitum inscriptiones auctoritate plerumque carere, neque esse cur libellum inde ab origine in capita divisum credamus.

Lews καὶ διακολυμβήσας archetypi lectionem fuisse vel illa quam supra (§ 13) notavi codicum B lacuna testatur; legitur autem in y ἐπὶ πολλῶν ὁρώντων εἰσελθῶν! Multo plura id genus notanda sunt in cap. de Medea, praesertim p. 64, 8—65, 7, qui locus infra (§ 30) fusius tractabitur. Accedunt minoris ambitus loci complures, quibus tantum abest ut uni y contra ceterorum codicum consensum accedendum putem, ut potius apparatum criticum innumeris illis omissionis inversionis depravationis notis liberandum esse censuerim. Variarum lectionum supplementum, omnes eiusmodi ineptias complectentem, ne libelli molem praeter necessitatem augerem seorsum edidi (St. F. IX, 495—507).

Ceterum ne S* quidem satis tutum ubique recensionis fundamentum praebet. Ante ἔφη p. 36, 9 vetus emblema, quo B recte caret, irrepsit αὐτὸς ψευδόμενος Α, ψευδόμενος αὐτοῖς y; interpolationis formam genuinam servavit y. Item p. 32, 11 nullus dubito quin δέ φασιν recte tradiderit B; particulam autem, quae coniunctorum olim inter se capitum indicium esse potest, omisit S*. Lacunam p. 45, 4—6 in S facile supplent A(E).

§ 16. Ut paucis ergo rem absolvam, ex quattuor codicum classibus duae, B et S, pro fundamento fuerunt, unde et rerum ordinem et pristinam libelli formam quoad fieri posset revocarem, reliquas autem duas quasi subsidiarias habui, ut vel priores firmarent vel illis deficientibus possent subrogari. Perspicuitati autem consulens duplicem binarum classium apparatum institui ut in imis paginis peculiares codicum AE lectiones colligerem quae meo iudicio archetypo restituendo parum prodessent. Singulorum codicum varietates quae parvi ad rem propositam vel nullius momenti esse videbantur, in supplementum, ut dixi, relegandas curavi.

Summae difficultatis interdum inter codicum lectiones delectus erat ut singulis locis pristina opusculi forma restitueretur. Nam illa ipsa codicum S* concordia, qua firmandis aut emendandis codicum B lectionibus fidenter saepissime usus sum, nonnunquam ex valde antiqua inter-

polatione vel depravatione orta videri poterat, ut puta p. 5, 6 pro κατατρέχουσιν verba κατατρέχουτες πολλά κακά ξογάζουται a codicis Ψ interpolatore loci simillimi p. 13, 11 prorsus immemore scripta esse dixeris. Eiusmodi exempla in fine § 15 iam dedi.

Interpolationis exemplis sunt adnumeranda nomina quaedam propria locis nonnullis adiecta, miserae eruditionis testimonia, ut p. 27, 8 καλ Γύγης; 20, 10 Ἰκαρίφ BS; 41, 4 εἰς φθίαν y; 44, 5 Χαλκιόπην l; 66, 5 λυκομήδην B, λαμήδη d. Eiusmodi emblema fortasse adhuc latet p. 28, 12 ἐν Κερκύρα. Cfr. ad p. 4, 6 in § 23.

- § 17. Codicum nostrorum archetypus qualis fuerit iam coniectando assequi licuit. Capitum inscriptionibus, fortasse etiam divisionibus caruit, praefationem habuit, non capita a Palaephato aliena XLVI-LII, quae ex rhetorum, scholiastarum, grammaticorum officinis in A illata esse in apertissimo est. Fuit autem, ut arbitror, fons eius primarius codex quidam minusculis litteris saec. X vel XI exaratus, qui litteras habuit simillimas duas: κ et β. Utriusque formam latinae litterae u propius accessisse credibile est. Igitur uοι p. 66, 11 alii recte βοιωτ (lav), alii perperam xoxxo legere potuerunt. Simili errore ortum puto p. 54, 2 sq. sinoci ex quoet h. e. si(s) bogan; compendii autem ι pro αν syllaba etiam in obscuro illo παρα-Eloco p. 50, 3 vestigium latere suspicor, ubi nil propius adest quam παραξάνθιοι (v. infra § 29). Fontem alterum antiquiorem litteris maiusculis exaratum uno loco p. 36, 10 dispicere licuit. Eodem fortasse ducunt τι ante π omissum p. 1, 11 et THI LALAI ex THI AoNIAI p. 8, 12 corruptum, ut mihi quidem videri solet (v. infra § 24). Lituras vel lacunas in archetypo eiusve fonte fuisse testantur p. 23, 11 $\alpha \rho \langle i\sigma \tau \epsilon i \varsigma \rangle$, 32, 12 $\sigma \omega \mu \alpha \langle \bar{\alpha} \rangle$, 61, 3 ε(ντυ)γων. Accentus in codice maiusculis litteris scripto defuisse satis probabile est; cfr. nat nov 41,7 sq. et rov 56, 8.
- § 18. Vides igitur ad codicum nostrorum archetypum proxime iam nos accessisse. Hoc tamen inter Schwartzii

clarissimi viri et meam sententiam adhuc differt, quod ille Palaephatum ipsum per codicum discrepantias recuperari posse arbitratur, ego non ita. Hic enim, quem pro viribus restituere conatus sum, libellus magnopere plerumque rebus verbisque distat ab opere illo palaephateo, quo veteres scriptores a Theone rhetore ad Eustathium usos esse constat. Qua de re confer quae in dissertatione mea scripsi p. 22—26 et in St. F. IV, 228 sqq.; praeterea cfr. alteram Prolegg. partem, p. Lsq. Uno tantum capite quod de Centauris est (p. 4, 2 et 5, 1) Eustathium conferre licuit. Aliis locis veterum testimonia ad libellum περὶ ἀπίστων emendandum nihil valere iam diu mihi quidem persuasum est. Ceterum, si per bibliopolam honestis-simum licebit, omnibus eiusmodi fabellis e veterum scriptis in unum corpus collectis tamquam supplemento Palaephatum hunc meum augere in animo est; quo facto uberius et clarius de toto hoc genere disseri poterit. Illud potius vereor ne quis, re parum cognita, crimini mihi vertat quod ex Michaelis Apostolae proverbiis notatas varias lectiones a Westermanno religiose laudatas ego silentio praetermiserim. Integra enim capita ex hoc περί ἀπίστων libello suum in usum descripsit Apostoles, ut ex hoc (quem Geislerus confecit) poteris conspectu cernere:

Palaeph	ı. I	A	.post	IX 73	Κενταύρων υβριν μεμίμηται
"	п	==	-,,	XIII 16	Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασι- φάης τρόπον
,,	VIII	_	"	XII 11	Νιόβης πάθη
17	1 X	==	11	X 79	Λυγκέως δξύτερον δρᾶ
11	X	-	,,	IV 19	"Ατρωτος ὑπάρχεις ὡς ὁ Και- νεύς
	XII	===	11	V 80	Δαιδάλου ποίημα
"	XVIII	===	"	XI 57	Μῆλα Ἑσπερίδων μοι έδω- ρήσω
"	XIX	-	,,	IX 98	Κόττου ἰσχυρότερος καὶ Βοιάρεω
11	XX	=	"	XVI 49	Τὴν Χάουβδιν ἐκφυγὼν τῆ Σκύλλη περιέπεσον
"	XXII	==	"	XVIII 68	'Ως του Φινέως τον βίον
17	XXIII	=	11	XI 21	Μεταβλητότερος Μήτρας
11	XXIV	===	11	XVII 34	Τοικέφαλε Γηουόνη
**			• •		Digitized by COQIC

Palaeph	.XXV	-A	post.	. V 47	Γλαύκος άλλος ἱππόβοωτος
"	IVXX	= `	- 11	V 48	Γλαύκος πιών μέλι ανέστη
11	XXVII	_	"	V 49	Γλαύκος φαγών πόαν οίκεῖ
,,			"		έν θαλάττη
12	XXVIII	=	"	XIV 28	Πηγάσου ταχύτερος
117	XXX.	=	11	XI 58	Μή θεᾶς ἄνθοωπον ὡς Αθάμας
"	XXXI	-	"	V 58	Γοργόνα Περσεύς έχειρώσατο
"	XXXIII	=	"	XVI 56	Τής Όρφέως ἀπόζεις κιθά- ρας έν τῷ λέγειν
	*****	+		373777 40	
11	XXXVII	l ===	"	XVII 49	Τόρας πεφαλάς τέμνεις
"	\mathbf{XL}	==	"	П 38	Άλκήστιδος ἀνδοεία
**	XLIV	=	"	XII 74	Όμφάλη Ἡρακλῆς λατρεύει
"	XLV		"	II 53	Άμαλθείας πέρας
11	XLVI	_	"	XVIII 63	'Ωραιότερος 'Ταπίνθου
	XLVII	=		XI 6	Μαρσύας πομπάζων έρίζει
"	XLVIII	_	17	XVII 80	
"	AHIHI		17	A 1 11 80	Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον

§ 19. At ego quicquid Apostoles ad meum opus recte peragendum conferre posset diligentissime expendi. Praeter Leutschii editionem praesto mihi fuerunt codicis Angelicani 27 (olim C. 3. 17) et Vratislaviensis Rehdigerani 362 collationes uberrimae, haec a clarissimo viro Eugenio Geisler, illa a Vitellio meo parata. Vix uno alterove loco Apostolae frugibus utendum esse mihi visum est; v. praesertim p. 32, 11 et infra § 27. Illud tamen nota dignum videtur quod codicis p, quem, ut vidimus, sua manu descripsit, lectiones non ubique sequitur in narrationibus quas proverbiis suis inseruit Michael. Et sane qui paupertate urgente codicibus describendis operam sedulo daret, palaephatei quoque libelli variis temporibus varia exemplaria in manibus habuisse satis per se verisimile est. Ex collationibus autem patet codicem illum quo in proverbiis usus est Apostoles proxime ad codices classis AE accessisse; maiorem illi tamen cum Ea quam cum A e affinitatem fuisse docet locus p. 48, 8 προσκτενείν, fortasse etiam 49, 6 ubi inter nue A et nei Ea habet Apostoles "rei. Accedit autem nonnunquam ad codices classium B et S omnes vel partem ut 3, 11 ὑπερορίας (B), 3, 5 $\pi\eta l \epsilon l \omega$ (lh); in omissis $\tau \tilde{\eta}_S$ p. 5, 8 et avrol p. 27, 10

Digitized by GOOGLE

concinit cum h; partim cum l in lectionibus p. 32, 8 έγένετο ή μήτρα et 34, 10 πλείονος αὐτῶ, item cum u p. 48, 8 εl μη εἴποιεν. Uni a' proximus adest p. 28, 4 πολύ εὔηθες. Aliis locis nonnullis aut pro arbitrio mutasse aut ignotum nobis codicum genus descripsisse dicendus est: 2, 16 πείθεται] πιστεύει; 3, 1 τροφή μορφή; 3, 17 ύπ-(ἀν- Α) έφευγον] ἔφευγον; 4, 6 παρὰ — χρήματα] τὰ Ἰξίονος χρήματα; 4,9 νῦν οπ.; 4,14 εἰς τὴν οἰπίαν φεύγοντες; 5, 11 νεμομένου (ή πασιφάη); 7, 3 χρόνον] φόρτον; 17, 7 ψευδές BSE: ψεῦδος Α] ψευδῶς; 20, 6 ἐμβὰς (σὺν τῷ Ἰπάρῳ); 26, 7 μῆλα δὴ (pro δὲ; ita saltem in Vratislaviensi, nam caput omittit Angelicanus); 27, 8 sq. nal Fúyns recte om.; 30, 8 δυ γέρουτα γεγουότα; 32, 7 sq. άθροιζόμενοι τῶ έρίχθονι (sic Vratisl. et Angel.); 32, 11 Γηουόνην δέ φασιν] φασί γὰο Γηουόνην; 34, 2 ἀποθανόντος ζοὐ τοῦ σισύφου); 35, 8 καὶ οδτος δ om.; 36, 6 ἀπὸ τῆς πόλεως] πολιτών. Praeterea in cod. angelicano ad p. 16, 10 addita sunt nonnulla quae palaephatea De Geldero videbantur. De his confer supplementum p. 499.

§ 20. Codicis loco, ut dixi, habenda mihi fuit editio aldina (Venetiis a. MDV) quae, etsi plerumque cum e consentit, habet etiam lectiones peculiares. In his menda typographica (quae vide sis apud Vitellium p. 311) ne in supplemento quidem recensui. Apparatum meum inspicientes meminisse oportet codicum a, e et a' (= a + e) lectiones omissas esse quotiescunque ab A nihil different.

De codice quo interpres latinus Pisauri per Soncinium editus a. MDXI usus sit parum adhuc est compertum. In universum videtur codicem aliquem ex A familia, cui tamen nonnulla cum BS, alia sibi propria essent, ignotus ille nec satis graecae linguae peritus adhibuisse.¹) Apparatum meum praeter necessitatem auxissem, si eiusmodi nugas rettulissem. Tamen silentio praeterire non possum p. 2, 10 'quae ipsi accepissent' firmare quodammodo Vitellii coniecturam δο' ἀκούοιεν; 61, 15 'paulo labore

¹⁾ Plura de hoc libello in St. F. X referam.

solutus' ad eam quam in adnotationibus exposui loci huius interpretationem propius accedere. Praeterea interpretis codex communem habuit cum u p. 1, 10 ποτὲ ('aliquando') et cum e (v. addenda) 24, 4 ἀργῶν λόγος καλεῖται ('occiosorum sermo nuncupatur'). Denique p. 68, 7 vocem ἀναίρεσιν aut in codice suo oblitteratam invenit aut quomodo verteret nescivit bonus interpres, qui propterea, 18—20 litterarum spatio interiecto, locum sic reddit: 'erat discus qui ad illius serviebat'.

§ 21. De editionibus multa essent dicenda, nisi mutatae omnino post Vitellii studia recensionis et emendationis palephateae rationes novum quasi iter me ingredi coegissent. Tamen Fischeri curis plurimum me debere libenter fateor. De Westermanni copiis non est quod dicam. Illius certe editionem, quae in manibus est eritque donec nova mythographorum collectio absolvatur, perpetuo respexi; capitum numeros, paginarum quoque et linearum ubique ex ea apposui. Bonae frugis aliquid ex antiquioribus editionibus post talium messorum terga colligere vix licebat. Bibliographicum qui dicitur indicem conficere variasque editorum singulis locis hariolationes referre putidissimae diligentiae esse duxi. Eiusmodi nonnulla in epimetrum (infra p.XXXII) distuli, multo plura omnino reieci, ut quae oblivioni iam pridem optimo iure sint tradita.

§ 22. Subsidia accesserunt insperata Valckenarii, Piersoni, Oudendorpii, Hemsterhusii, Ruhnkenii notae autographae ex Bibliothecae Leidensis thesauris liberalissime Vitellio meo traditae, qui pari liberalitate mihi pro arbitrio utendas permisit. Valckenarii notae partim exstant in cod. Leid. bibl. publ. Lat. 394, partim in marginibus exemplaris Galeiani (Amst. 1688) quod in eadem Bibl. asservatur (756. G. 3). Patet virum doctissimum copias uberrimas Palaephato adornando paratas habuisse; quibus quam valde adiutus sim ex apparatu meo aestimare non licet; sed iterum atque iterum gratum erga illius memoriam profiteri me non desinam. Piersoni notae in cod. siusd. bibl. Lat. 551 servantur; Oudendorpius in exem-

plaris Tolliani (755. G. 13) marginibus Gruteri notas Basileensis editionis exemplo appositas (756. G. 5) partim descripsit, partim suis vel Valckenarii coniecturis auxit, oxoniensium codicum et Apostolae lectiones adiecit. Duo praeterea Galeiana exemplaria (756. G. 2 et 756. G. 1) notis manu scriptis Tib. Hemsterhusii et Dav. Ruhnkenii paucis quidem ornata sunt. Omnia in meum usum quoad fieri potuit convertere conatus sum.

Iam loci nonnulli singillatim ex paginarum ordine quam brevissime tractandi erunt.

§ 23. P. 1, 4 πολυπράγματοι vocabulum minus vulgatum praetuli, quo posito facilius explicantur codicum varietates: AE enim vocem magis usitatam πολυπράγμονες substituerunt, S autem πολυπραγματα casu aliquo ex πολυπράγματ factum in exemplo suo habuit; inde πολυποαγματείας d fideliter expressit, synonymum, ut saepe solet, substituit h. — 1, 9 sq. olim Wopkensii emendationem (v. Lectiones tullianae 2 p. 160) καὶ γεγονέναι ποτὲ partim receperam; blandius remedium in Valckenarii notis inveni ως γενόμεναι, quod Westermannus quoque probavit. - 2, 10 v. supra § 20 extr. - 3, 6 casu tantum a codicibus AE nunc illud nuc abesse probat interpres Soncinianus, de quo dixi supra § 20 extr.; ceterum cfr. quae iam Wipprecht p. 32 adnotavit et v. indicem meum. — 3, 16. 19 ταύτην et αὐτούς ex codd. BS in contextum vix recipienda mihi fuere. — 4, 2 verbum fere inusitatum κατακενταννύναι idcirco recipiendum duxi quod ex voce κατεκεντάννυσαν omnis in codicibus lectionum varietas facile explicatur; ceterum Ps. Lucianus, Philop. 4 de Iove in taurum converso τῆ βουπλῆγι κατεκεντάννυτο hunc locum fortasse respexit. - 4, 6 fort. of Kévravoor delendum; scil. quae mihi visa est codicum BS lacuna, potuit codicum AE glossema esse; cfr. § 16 extr. — 5, 1 ἐμπραστ², ut arbitror, in archetypo fuit, unde monstrum illud in cod. d έμποισταις exstitit; h autem suo Marte mutavit. — 6, 9 sq. diutius mihi perpendenti non modo illud ζώα sed etiam

τοῦ ζώου et ἐπ' αὐτὸ grammatìcorum additamenta videntur. — 6, 15 καὶ τῷ ἀκουτίῳ γε Κεφάλου frigidiuscule Tollius; ceterum ἐπὶ τῷ κυνιδίῳ κτλ. scholium videtur in cod. $\mathcal Q$ vel in eius apographo (antequam codex $\mathcal \Psi$ inde describeretur) appositum. — 7, 5 fort. legendum διὰ τὸ ⟨τότε⟩ μὴ συγκ., quamquam hic quoque glossatoris manum deprehendere mini videor. — 8, 7 codicum AE librarios patet ἐν ῷ (ξίφει) ita interpretatos ut ἐν μαγαίος ἐν ξομφαία Novi Testamenti scriptores usurpant (v. Blass, Gramm. des Neutest. Griech. § 38, 1). Sed eiusmodi exempla in libello palaephateo non inveni; interpretor igitur ἐν ῷ (χρόνφ vel τόπφ), malim autem ἐφ' ῷ (cfr. in Exc. Vat. infra p. 90, 8).

§ 24. "Quid? an Cadmus dentes seminavit in Phoenicia? nugae! lege ἐν Βοιωτία γημ " Valckenarius. Ego conieci 'Αονία (v. supra § 17), quod confidentius in contextum ipsum recepissem, si tunc Antonini Liberalis p. 103, 19 Martini venisset in mentem, et quae E. Oder in libello suo (De Antonino Liberali, p. 17) de his nominibus adnotaverat, recordatus essem. — 9, 1 loci huius corruptela fortasse maior est quam Valckenario videbatur, qui στρατηγῶν vel eiusmodi aliquid pro ἀνθρώπων desiderabat, ἀγῶν autem proponere vix audebat. Latet fortasse mendum in verbis αλλο τι — η; exempli causa propono εί δὲ τοῦτο ἦν ἀληθές, $\langle \pi \tilde{\omega}_S \rangle$ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλοτε ἔσπειρεν ὀδόντας ὄφεων; $\pi \alpha l \langle \tau \sigma_l \rangle$ εl μὴ ἐν ἄλλη γῆ έφύετο, κ. τ. λ.; expeditior tamen emendandi ratio apparet, duobus emblematis remotis, ita locum restituere: οὐδείς άλλο τι αν ἔσπειρεν ἢ οδόντας ὄφεων, καὶ εἰ μὴ ἐν άλλη χῆ [ἐφύετο], ἀλλ' οὖν τέως ἐν ἐκείνη τῆ γῆ [ἐσπείρετο] ἐν η κ. τ. λ. — 9, 3 σπείρειεν Oudendorpius. — 9, 6—9 est in vulgata Thebas adveniens Cadmus ἔγων ἄλλα τε πολλὰ όσα βασιλεύς και δη και δδόντας έλεφάντων; sed paulo post, ut ipsa fabulae interpretatio postulat, eburnei dentes Draconis fuisse dicuntur. Verba autem έχων — έλεφάντων, quoad coniectura assequi possum (lacunis praesertim nisus codicum B, de quibus egi § 13), integram fere lineam in

archetypo complebant; tantundem spatii, compendiis modo rarioribus admissis, occupare potuerunt verba $\eta \nu - \pi \alpha i \varsigma$. Factus est error facillime oculo ab altera ad alteram lineam aberrante; deinde verba l. 14 κειμένους έν τῷ ίερῷ, quae erant certissimum erroris indicium, tacite suppresserunt AE. — 9, 11 ἔστησαν σὺν pro συνέστησαν ita natum est ut p. 21, 10 in AE κυνηγετοῦντες σὺν pro συγκυνηγετοῦντες. — 10, 8 καταγανίζονται rectum videtur, quod unus servavit h; eo in πολεμοῦσιν mutato consentaneum fuit aut ἡμᾶς quoque in ἡμῖν mutari (ut in AE) aut supra (l. 2) τοὺς ϑηβαίους (ut in B) rescribi.
§ 25. 11, 1 de nomine πολιτῶν falso me dubitasse nunc

8 25. 11, 1 de nomine πολιτῶν falso me dubitase nunc sentio: cfr. [Apollod.] Bibl. III 52 Wagner: μαθοῦσα δὲ αἴνιγμα παρὰ Μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὅρος ἐκαθέξετο καὶ τοῦτο προὅτεινε Θηβαίοις et Argum. Eurip. Phoen. p. 395, 17 sq. Nauck χρησμούς τε ξαψφδούσης καὶ ὅντινα βούλοιτο τῶν πολιτῶν ἀρπαζούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ συνιέναι σρᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν, ibd. 27 εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἴνιγμα. — 12, 3 ⟨ἐν⟩ αἰνίγματι conicias, quod rectius videtur de Sphinge 'in insidiis sedente'; sed ambiguo sermone opus fuit ad fabulae originem explicandam. Scribendum fortasse fuit αἴνιγμά τι ὑφισταμένη, quod et de insidiis et de aenigmate dici potest; similem ambiguitatem sectatus καὶ κύων καὶ γυνὴ potius quam quae in h leguntur mythographus scripsisse videtur. — 15, 3 fort. rectius fuit δς [αὐτὸς ἐγεώργει] καὶ scribere, ut illud καὶ ansam interpolatori dedisse arbitremur. — 16, 3 ad verba ἄτε τὴν γῆν ἐργαζομένων fuit olim qui explicandi causa, ut opinor, ὀλίγας vel ὀλίγην adscriberet; tunc autem glossema misere corruptum in contextum codicis d irrepsit. Quin vero scholiastes ille loci sententiam recte intellexerit dubitari scholiastes ille loci sententiam recte intellexerit dubitari non potest; hoc enim dicit mythographus: victum et divitias parabant quales agri cultura possunt parari, scil. admodum modicas. Contra pervertisse omnino sententiam videtur interpolator codicum E, qui πλείστην scripsit; inepta autem sunt quae in B leguntur. — 17, 9 contra

consensum codicum S* μεταλλεία servandum duxi, vocabulum certe antiquius et magis probatum.

\$ 26. 18, 4 nisi locus plane similis succurrisset, prae-18, 4 hist locus plane simils succurrisset, praetulissem certe πολέμια (cfr. Thucyd. I 18, 3 et quae ibi Steupius adnotavit); corrigere utrobique arbitrium fuisset insanum. — 19, 4 sq. Vitellio sic emendandum videbatur: λέγουσιν ἀτρώτους τοὺς ἀγωνιστάς, ἐάν τις ἄπρος ἦ, κ.τ.λ. - 19.6 vides pluralem numerum contra B* ex S a me adscitum; cuius rei causas uberius exposui in dissertatione mea p. 19, leviter tamen infra in his prolegomenis attingam (II p. L sq.). De toto XI cap. insigne iudicium est Valckenarii: "de huius capitis auctore an sit Palaephatus addubito. deest formula solemnis. dein ob similitudinem prioris potuit esse adiectum." Quae clarissimi viri dubitatio tollitur, si mecum statuas hoc loco vestigia quasi deprehendi veteris atque aliter ac nunc est dispositae materiae fabularis. — 22,7—9 deesse aliquid dixerim; de Iove certe in taurum converso ne verbum quidem, quamquam in fabulae confutatione (p. 23, 1 sq.) de deo quoque agitur. — 23, 5 et τελευταΐον et τελευτήσας ex τελευτῶν oriri potuisse arbitror; ἀποπλεύσας autem in B coniectura exstitisse crediderim. Tamen fuit cum ἐπιπλεύσας mallem reponere, coll. Thuc. III 76 extr. - 23, 11 ante me unus Oudendorpius temptavit obscura illa verba χίλιοι έπατόν, coniecitque είσπτοί inclusi. Mihi coniecturae fundamentum praebuit epitome vaticana, v. [Apollod.] Bibl. ed. Wagner p. 208, 16. 26; 210, 19. — 24, 11 $\delta \iota$ η_S dici olim potuisse ostendunt loci in Lucae Evangelio IX 14 δι' ἐκείνης et V 19 διὰ ποίας; sic enim mediae aetatis homines legisse videntur, non, ut nunc ex codicibus vetustissimis restitutum est, ἐπείνης et ποίας; cfr. praeterea Suidam, s. v. ἀναλαβεῖν, quem locum Vitellius mihi monstravit.¹) Constructionem rariorem, codicibus testantibus, oblitterandam non esse duxi.

^{1) &#}x27;Αναλαβεΐν, ἐνθυμηθήναι. Μηδ' εἰς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα, μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐτοὺς ἀναβῆ. Duo fragmenta in unum confusa hic esse suspicatur Vitellius.

§ 27. 26, 4 'num oleg?' Vitelli. — 26, 10 ut verba in capitis clausula ostendunt, desideratur hic mentio draconis ab Hercule occisi; ergo lacunam statuere non dubitavi; ad quam explendam ἀποκτείνας fere Vitellio sufficere videbatur. De illo ήγαγεν quid sit iudicandum in obscuro est. Valckenario et Piersono, quibus lectio ΑΕ εἰσήγαγεν praesto erat, εἰσήλασεν corrigendum videbatur— 27, 8sq. poenitet me quod illud emblema καὶ Γύγης non, ut debui, omnino in adnotationes relegaverim. Ad Όλυμπίοις quod attinet vix est quod moneam omnem adimi fabulae salem, nisi 'Ολύμπιοι ambigue de diis et de Olympi accolis dictum statuatur. — 28, 7 ταχεῖα τό τε ὅνομα Σκύλλα coni. Vitelli. — 30, 4 dubitationem movet non modo codicis u lectio, sed ea praesertim quae p. 31, 1-3 leguntur ubi διαφθείρειν bis occurrit; et tamen dissipandi et diripiendi notionem fabula ipsa videtur desiderare. Num igitur infra διεφόρουν et διαφοροῦσι legendum? — 30, 10 de lacuna in apparatu satis dixi. Fieri tamen potest ut eam non suo loco notaverim; nam et post διέφθειρον (p. 31, 1) excidere potuerunt quae hic desiderari videntur. Argutiis, ut solet, in verbis similibus Αρπυια Αρπύρεια lusisse bonum mythographum satis probabile est; ut p. 31, 2 pro αί Αρπυαι olim αί περί την Αρπύρειαν scriptum faisse conicere liceat. — 32, 11 Apostolae hoc loco auctoritas magni facienda fuit; non modo enim eius lectio satis indicat quomodo in h τρισώματος, in ceteris codd. τρικέφαλος oriri potuerit, sed et firmatur ipsa cum fabulae totius sententia tum loco affini p. 58, 8. — 33, 3 intelligendum αὐτῆς et verbum ita interpretandum ut apud Thuc. IV 122, 4 patere arbitror; ἀντιποιούμενος αὐτῆς 'eam sibi vindicans' coniciebat Valcken., Piersono autem, quem sequitur Vitellius, ἀντιούμενον mutare satis ad sententiam videbatur. Ne forte codicum lectioni me plus tribuere putes quam par est, non idcirco Geryonem Hercules interemit quia eius gregibus potiri cupiebat, sed quia ius suum in greges · ille defendere ausus erat.

§ 28. 34, 6 ut me Vitellius admonuit, rectum fuerit

ταὐτὸ ποιήσας τὸν Γλαῦκον, quod propter proximum αὐτὸν partim in dativum, partim in accusativum cum εἰς mutasse librarii videntur. Fischeri quoque satis probabilis videtur sententia, qui, εἰς tantum deleto, ταὐτὸ ποιήσας τὸν Γλαῦκον ἀνέστησεν ex recensione AE rescribendum duxit. — 36, 7 dubitationem iam illud inavàs post ea quae Fischerus in indice verborum disputavit non admittit; alioqui Vitellii coniecturam συχνάς libenter recepissem. — 36, 12 sq. num τῶν πολιτῶν τίνες et mox καί noulson ois? nam volentibus pisces quos habebat, non quoscunque illi vellent, Glaucus afferre potuit. — 37, 12 cum 'fort. recte' in apparatu scriberem, obversabatur mihi locus infra 39, 12 μετὰ τοῦ Πηγάσου; sed valde dubia res est, et hic subjectum verbo ἀνελεῖν desideratur. 39, 1 perperam τελμισσίς cum d scripsi; rectum fere servarunt Bh, scribendum est enim τελμησσίς (v. Thesaurum).

— 39, 2 sq. emendatio debetur Schradero (Palaephatea, p. 37).

— 41, 5 πρὸ τρίτης ἢ τετάρτης ἡμέρας Vitellio satis probabile videtur.

— 43, 11 certam arbitror emensatis probabile videtur. — 43, 11 certam arbitror emendationem (vide tamen Consideras. etc. p. 15, adn. 1), peculiaris autem genealogia, quam hinc recte Schraderus (l. l. p. 37) elicuit, inde orta videtur quod mythographus nescio quis duas fabulosas personas inter se confuderit, quae sint Μέροψ πατήρ τῆς Κῶ et Μερόπη θυγάτης 'ΗΜου (v. Steph. Byz.; Etym. M. 507, 55; Hygin. fab. 154; Dibbelt, Quaestiones Coae mythographae, p. 3 et 6). Quid quod de Co Meropae filia apud Favorinum s. v. Kῶς legimus? Unde ad ea fere quae olim conieceram, ή μήτης (Φείξου) Μερόπης δυγάτης (καί) 'Ηλίου redierim.

Mερόπης δυγάτης (και) Ηλίου redierim.
§ 29. 45, 3 διαδιδούσης malit Vitelli. — 46, 3 cum Muellero (Geogr. gr. min. I p. XXX) et Schradero (l. l. p. 21) convenit mihi, Hannonis Peripli hoc loco delitescere memoriam statuentibus. Hannonis verba sunt § 8: ἐτεπμαιρόμεθα δ' αὐτὴν (sc. Κέρνην) ἐπ τοῦ περίπλου κατ' εὐθὺ κεῖσθαι Καρχηδόνος. Fluminis nomen, quod apud Hannonem frustra hoc loco quaesiveris, eruere fortasse licet ex Scy-¹-cis qui fertur Periplo 112 (Müller l. l. p. 93). Cfr. C. Th.

Fischer, De Hannonis Carthaginiensis Periplo, p. 28-36. Cerne insula perperam a fabulatoribus confusa est cum una ex tribus in Lixo flumine insulis; harum nomina cum non tradidisset Hanno, talibus fictionibus campus patuit. — 47, 10 olim (St. F. IV 251, n. 1) putaveram Κέρνην et Κύρνον ab inepto scriptore confusa esse; postea lumen mihi afferre visus est locus ex Cypriis, frag. 21 Kinkel; sed male Σαρπηδονίας scripsi (quamvis hoc legatur apud Zenob. V 86), debui enim Σαρπηδόνος. Satis memorabile est capitis huius scriptorem promiscue periegetarum et veterum poetarum fabulis uti. — 48, 12 ἀπαρτίζεσθαι medium audacter ea significatione quae activi est inculcandum duxi; quo et vestigia lectionis in cod. m servatae et totius loci sententia ferre videbantur. - 49, 11 rovro] ταὐτὸ coni. Vitelli. — 49, 12 omissam integram fabulae άνασκευήν ab ipso excerptore, ex codicum varietate mihi persuasi. — 50, 1 αί Θρ.] cfr. Etym. Magn. p. 191, 5 (Aesch. fr. 59 Nauck³). — 50, 3 Παταφεῖς οἱ παφὰ Ξάνθον coniecerat Fröhnerus, quod firmari posse Pseudo-Aristotelis loco Oecon. II p. 1348 a 29 Schradero videtur. Hoc si verum est, malim equidem Παταριᾶται παραξάνθιοι (cfr. παρευφρατήσιοι ap. Eutecnium p. 13, 11 Tüselmann) quod ad traditam scripturam proxime accedit; v. quae supra dixi § 18. Dubitanter of Χαριμάται (καί) Κοραξοί proposuit Schwartzius (l. l. 1577). At si ad scythicas gentes accedere et a codicum lectione recedere licet, etiam Παραλάται ἀπὸ Κολαξάιος aliquam ex Herod. IV 5—7 probabilitatis habere speciem dixeris. Denique in corruptis huius loci verbis scythicum nomen compositum delitescere quale est illud Οἰόρπατα (Herod. IV 110) haud absurdum videtur. — 50, 4 sq. Schwartzius (l.l. 1578 sq.) ita scribendum indicat: — γυναῖκες, ஃμαζόνες δὲ τὸ γένος, μάχεσθαι ἀγαθοί, ήσαν ('sie waren vielmehr das Volk Amazonen, tapfere Krieger'), quod mihi parum probabile videtur. Si quid mutandum, quod non credo, ita potius scripserim: $-\gamma \nu \nu \alpha \tilde{\kappa} \kappa \epsilon_{S}$, $^{\prime} \Delta \mu \alpha \zeta \acute{\sigma} \nu \epsilon_{S}$ δὲ τὸ γένος, $\mu \acute{\alpha} \chi \epsilon \sigma \delta \alpha \iota$ $\langle \delta' \rangle$ $\mathring{\alpha} \gamma \sigma \delta \sigma \iota$ $\mathring{\eta} \sigma \alpha \nu$; sed haec sunt sequentibus acute opposita. -50, 8 έφείπετο καὶ δένδρα scri Digitized by Google

bendum esse ostendit narratio ipsa et fabulae postrema verba 51, 10 καὶ τὴν δλην. Minime igitur dubito quin verba τετράποδα καὶ έρπετὰ καὶ ὄρνεα delenda sint, vel saltem uncis includenda. - 51, 1 Fischeri adnotatio mihi persuasit λοιπάς emblema esse codicum B: πολλάς ήμέρας malit Vitelli. Male tamen contracta videtur narratio: hoc enim significari videtur, mulieres illas etiam post Bacchi festum in monte commoratas esse. — 51, 4 θυσάμενος οργια servandum duxi, nisi forte praestat d codicis lectio έκθυσάμενος (cfr. έκθύσασθαι θεοῖς Strab. VI 2). Quod de codicum AE lectione Schwartzius opinatur, antiquiora interdum novis verbis eiecta esse, idem de S dicere vix rectum sit. Ceterum v. St. F. IV 252. — 53, 3 cfr. Niese, Hermes XII 411. Aristot. Metaph. p. 1024 29 sqq. οθτω γὰο λέγονται Έλληνες τὸ γένος, οι δ' Ἰωνες τῷ οι μὲν ἀπὸ Ἑλληνος, οι δὲ ἀπὸ Ἰωνος είναι ποώτου γεννήσαντος. — 54, 2 sq. v. quae dixi supra § 18. — 54, 9 quoniam hoc loco releir est 'vectigal pendere', codicum B lectionem contempsisse me poenitet; locum habes paene gemellum supra 32, 4sq. ἀργυρίω μὲν ρὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο! — 56, 9 sq. verba ῷκουν πώμας fort. delenda' Vitellius, qui glossematis formam genuinam verbo πόλεις appositi hanc fere fuisse opinatur: φ. δε π. οι άνθο. τότε πώμας, illud autem κατά lectori nescio cui Thucydidiorum locorum memori deberi. — 58, 1 τον πεπονηκότα vel τον (άμαχον) πεφυκότα dubitanter Vitelli. — 58, 12 ut Eurip. Hel. 1262 N. νεανίαις ώμοισι Her. 1095 νεανίαν θώραπα (ubi tamen de virorum artubus agitur) ita de canibus pro veaçais dici potuisse arbitror. νεανικός hoc sensu defendit Fischerus Prolus. 3, 5. — 59, 2 'equidem scripserim περιελᾶν' Vitelli.

§ 30. Alcestidis fabulam si apud Euripidem consideramus, 60, 3 sq. αὐτὴν . . . ἀφελόμενος τὸν Θάνατον scribamus necesse erit; recte igitur 60, 3 θανεῖν d servat, ubi ceteris codd. θάνατον ex proxima linea irrepsit. Verba autem καὶ — Ἅιδον addita esse patet cum fabula aliter rari coepisset, cfr. [Apollod.] Bibl. I 106 Wagner. —

Digitized by Google

f

61, 12 sqq. si quid valet illud ἐκεῖσε πορευόμενον (l. 13), patet hic pro ayov futuri temporis participium desiderari vel omnino diversum verbum quale fuerit μετιών vel sim.; nam illud quoque nostro cum Euripidis fabula convenit, quod Alcestidis πάρεργον Herculi non redeunti sed eunti ad Diomedis equas eripiendas occurrit. — 63, 3 sq. cfr. 41, 6 sqq. mutatae figurae et maritimi itineris mentio excidisse videtur; tamen pro τὸ και conicias τά (τε ἄλλα) και. — 63, 7 αθτη errore ortum arbitror cum olim ή δε scriptum esset, librarius autem oscitans ηδε legisset, inde in simile pronomen mutasset. — 63, 9 sq. av repetitionis esse particulam non sensit Westermannus: idem totam inversionibus suis fabulam pervertit. Saepius fugam tentasse puellam donec mercatoribus alienigenis se traderet, testari videtur illud και τελευταιον; nil ergo nisi iterum atque iterum custodes frustratae fugamque conatae puellae mentio in lacuna intercidisse videtur. — 64, 6 fort. ον γαρ ήψησε. - 64, 7 sqq. ut multa sint in hoc loco incerta, unum tamen saepius consideranti constare iam fere mihi videtur, codices y lacunosos quidem esse, rectum tamen praebere verbis τὸ πυρρὸν καὶ μέλαν, ceteros codices, verbi quod est ἄνθος (h. e. 'color') vi parum intellecta, interpretamentum satis ineptum ex verbis sequentibus addidisse. Hoc prodit artificium illa fere omnibus communis pravitas sermonis τρίχας — μέλανας. Cum autem verba βάπτουσα μετέβαλεν recte ab y servata esse videantur, ex his praegressa emendare par fuit; unde καὶ πυρρούς addidi; in sequentibus autem corruptissima, ut patet, et misere contracta praebent y; quare ad reliquos codices accedendum fuit. — 66, 5 Aaunon blande deminutam nominis formam restituendam hoc loco putat O. Crusius; sed est potius additamentum eiusdem generis cuius exempla habemus in hoc libello ex variis mss. 44, 5 Χαλκιόπην, 42, 1 Κόλχων etc.; vide quae supra collegi exempla § 16 extr. — 71, 1 our ouron] fort. οὐκ έτι παρ όντων? — 74, 6 malim ούτος γὰρ ὢν. — 74, 14 cfr. p. 25, 4 sqq. — 80 in cap. XXI inscriptione περὶ τῶν ἐξ "Λιδου coniecit Fabricius Bibl. gr. I 192. — Digitized by Google 87 in cap. XXXVIII inscriptione delenda censeo verba καὶ Σελήνης. — 88, 11 cfr. Plut. Mor. 983 e. — 94, 7 num οὖ τφ? — 96, 2 Φειότατον] fort. Θεόδοτον.

Epimetri instar addo virorum doctorum praeter eas quas supra memoravi coniecturas: 1, 2 εὐπειθέστεροι del. Fischer: εὐηθέστεροι coni. Valcken. — 1, 6 sq. εἰ γὰρ ὄναρ μόνον ἐγένοντο, λόγος δὴ περὶ αὐτῶν οὐδεἰς ὑπάρξειεν ἄν Valcken. — 10, 5 τοιαῦτα] καὶ αὐθις Valcken. — 10, 7 ἀγαθοὶ] 'sensus postulat ἀργαλέοι ut paulo ante (l. 3)' Valcken. — 12, 3 ex αἴνιγμά τι λέγουσα haud absurde αἰνίγματι πλέπουσα tentabat Pierson. — 13, 4 ἐπεκαὶεῖτο ἀλώπηξ ὅτι ἡν πανοῦργος Valcken. — 15, 8 δυστυχήσειε (sic) Oudendorpius. — 16, 1 sqq. τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων τῶν αὐτουργούντων καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν περιουσίαν οῦτως κτωμένων [ἄτε τὴν γῆν ἐργαζομένων], ἱπποτροφεῖν τις κτλ. Vitelli. — 16, 4 ἐπελάβετο] ἐπεβάλετο Schaefer ad Bos. ellips. gr. p. 67. — 16, 13 'fort. ποιήσας τις ⟨αὐτῆ⟩ εἰκόνα' Tollius. — 19, 11 υίοὺς αὐτοῦ ὅντας quod est in A E corrigit in ὁλουργοὺς ὅντας Brunnerus, quem laudans addit Valckenarius: 'credo legendum e ms. καὶ Ἰκαρου τὸν νίὸν αὐτοῦ ὄντα'; scil. recensionem BS cum altera contaminavit vel contaminatam alicubi invenit. ὑποδίκους pro υιον αυτου ουτα; scil. recensionem BS cum altera contaminavit vel contaminatam alicubi invenit. ὑποδίκους pro υίοὺς coni. Pierson. — 20, 6 ἔπλεεν (ΑΕ) in ἀπέπλεεν mutabat Valcken. — 20, 8 Vitellius ὅντος ⟨θᾶσσον ἔπλεον, καὶ οῦτω⟩ πετόμενοι vel ὅντος ⟨διὰ ταχέων πλέοντες⟩ πετόμενοι exempli gratia proponit. Interpolationibus ita hunc locum liberandum Valckenarius censebat: ἀνέμου λάβοου locum liberandum Valckenarius censebat: ἀνέμου λάβοου [καὶ σφοδροῦ] ὅντος πετόμενοι [ἤγουν πλέοντες] ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται. Codicum BS recensionem vir doctus ignorasse dicendus est. — 21, 2 sq. ex ἔνι τοιοῦτον (AE) scribendum praedixerat ἦν τοιοῦτον Valcken., qui tamen alibi (c. XXVII, infra p. 35, 11) ἔνι defendit. — 23, 2 εῦροι ἄν Valcken. — 24, 6 αὐτοῖς ὡς κατὰ μαντείαν εί κ. τ. λ. malit Vitelli. — 26, 9 'l. παρελάσας abducens' Valcken. peram. — 26, 14 ἔνθεν] 'malim ἐνθένδε νε ἐντεῦθεν

ut c. 21' (sic; immo 1? respicere enim videtur p. 4, 1) Valcken. — 31, 5 in codice aliquo our avouor legisse Valcken. videtur, unde illi et Piersono oùn avenviuov. coll. p. 33, 1 ονομαστός, restituendum videbatur. — 34, 3 κατώουξε παθεῖοξε maluisset Valcken. — 34, 6 αὐτὸς] οὖτος Valcken, et Touss, a Ruhnkenio laudatus. — 38, 2 Evioiγενέσθαι] sed ex praeced. iam constat id ενίοις δοπείν. Forsan legendum έμοι δε δοκεί τοιούτον μη γενέσθαι' Valck., qui postea ἀδύνατον γὰο voluisse videtur. — 50, 4 πρός παρά malebat Pierson. — 50, 8 'melius δωείπετο' Valcken

Pars altera.

I. De Palaephato librorum περί ἀπίστων auctore.

§ 1. Praeter fabulosum quendam atheniensem poetam. de quo infra 1) breviter disserendum erit, tres apud Suidam Palaephati recensentur. Sed ea quae lexicographus praebet, ex variis fontibus misere contaminata esse iam dudum mihi persuasum est. Certe ante hos XII annos luculentissimum auctorem A. v. Gutschmid²) secutus demonstrare conatus sum³) quae de tribus apud Suidam narrentur Palaephatis, ea in unum eundemque virum convenire qui operis neol άπίστων auctor fuerit.4) Ut breviter hic totam rem com-

¹⁾ V. p. XLIIIsq.

²⁾ Apud Flachium, Hesychii Milesii Onomatologi quae supersunt, p. 158 sq.

^{3) (}Intorno all' opuscolo di Palefato de incredibilibus) Consideraz(ioni) etc., Firenze-Roma 1890, p. 34-41.

⁴⁾ Contra dixerunt Fr. Wipprecht, Quaestiones palaephateae, Bonn. 1892, p. 59 sqq. et J. Schrader, Palaephatea, Berlin 1894, p. 41 sqq.; quos hic refellere operae pretium non videtur, quoniam Schraderus mecum nonnullis in rebus consentit, Wipprechtii autem argumenta facili negotio ille evertit, mihique saepius accessisset, nisi subtilius interdum quam verius disputare maluisset. Meam ego sententiam cur mutarem nondum satis idoneam causam exstitisse arbitror. Digitized by Google

plectar, en tibi Palaephati illius imaginem ex glossis

Suidanis quodam modo erutam et expolitam.

Palaephatus fuit (a) Parianus (b) vel Abydenus (c) historicus. Alexandri et Artaxerxis (d) [Ochi] temporibus vixit; (e) Aristotelem [adulescens] (f) audivit; [(g) quocum fortasse a. CCCXLIV Athenas migravit; unde] et (h) Atheniensis dictus est. Scripsit Kurquará, Anlianá, Arruná. (i) Towná et (k) anlorov libros.

Commentarii loco quae olim fusius disputavi hic bre-

viter perstringere liceat.

(a) Parianum Gutschmidio praeeunte dico quem Suidas verbis indicavit Πάριος ἢ Πριηνεύς. Errorem in altero vocabulo (Πριηνεύς pro Παριανεύς vel, quod Stephani Byzantii codices nonnulli s. v. Πάριον praebent, Παριηνεύς) latere par est. Paros igitur insula et Parion urbs ad Hellespontum a Suidae auctore confusae videntur. Hoc et per se satis excusatur et exemplo firmatur, quod ex Aristophanis scholiastis olim deprompsi.1)

(b) Abydenum Palaephatum a Pariano diversum si cui placet e Suidae verbis excitare, nil moror. Illud tamen vel post Schraderi²) accuratam disputationem fere constat, ad mythicorum auctorem referenda esse quae de Abydeno his verbis in lexico tradita leguntur: γέγονε δὲ ἐπὶ ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, παιδικά δὲ Αριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου ώς Φίλων εν τῶ ε΄ στοιχείω τοῦ περί παραδόξου ίστορίας βιβλίου α΄ καὶ Θεόδωρος δ΄ Ιλιεύς ἐν β΄ Τρωικών. Sane de Aegyptio Palaephato Schraderus, ego de Pariano haec tradita arbitror, qua de re infra fusius dicam; sed hoc nihil ad rem. Hoc ut olim⁸) teneo, cum sint multa in Suidae memoria confusa et turbata, etiam scriptoris illius procul dubio Asiatici4), qui, ut opinor, postea factus sit Atheniensis, patriam in altero fonte Abydum, in altero

¹⁾ N(uove) O(sservazioni sopra l'opuscolo di Palefato IIEO) 'Anloren') (St. F. IV) 255.
2) l. l. p. 47—49.

^{2) 1.} l. p. 47—49. 3) Consid. etc. p. 38—41, 4) Dubitandi causas Schraderus 1. l. p. 44—46 optime sustue mihi videtur. Digitized by Google

Parion traditum fuisse.¹) De Abydo autem aliam explicationem propositam invenies infra, p. XLII sq.; cfr. p. XLVI, adn. 1.

(c) Historieum eundem statuamus atque mythographum fuisse oportet, si cum Schradero²) Τρωικά et opus de incredibilibus, ut par est, eidem auctori tribuimus. Audimus autem in huius περὶ ἀπίστων libelli cui vetustas pepercit procemio³) Palaephatum ipsum (nam personatum⁴) esse non credo) de historia h. e. investigatione locorum rerumque diligenti gloriantem. Eundem ut alias⁵) ita in fabula de equo treiano deprendi arbitror, ubi ᾿Αργείων λόχος ἐπαλεῦτο μέχρι τοῦ νῦν⁶), ut codicum consensu restitui, verba hominis ad suam in regione troiana

¹⁾ Meam de hac re sententiam perverse rettulit Wipprecht. Conferas licet eius verba (p. 61) 'Festae sententiam qui . . . Palaephatum Parium et Abydenum eandem fuisse personam contendit, cum Abydus oppidum haud longe absit a Pario, ita ut Palaephatus modo Parianus modo Abydenus appellatus esse pessit, fusius refutare non est opus'. Credo! ego autem scripseram (p. 38): 'L' antichità non conosceva con esattezza la patria di quel Palefato che noi abbiamo chiamato Pariano. In Atene sapevano ch' egli era venuto dal di là dell' Ellesponto, ma chi lo diceva di Parion, chi di Abydos. Può darsi che Filone e Teedoro Iliese, citandolo, realmente lo dicessero Abideno.'

²⁾ l. l. p. 44. et 49.
3) Infra p. 2, 9—14: ἐπελθὰν δὲ καὶ πλείστας χώρας ἐπυνδιανόμην τῶν πρεσβυτέρων ὡς ἀπούοιεν περλ ἐκάστου αὐτῶν,
συγγράφω δὲ ᾶ ἐπιθόμην παρ' αὐτῶν. καὶ τὰ χωρία αὐτὸς
εἰδον ὡς ἔστιν ἔκαστον ἔχον, καὶ γέγραφα ταῦτα οὐχ οἶα ἦν
λογόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὰν καὶ ἰστορήσας.

⁴⁾ Hoo nemo, quod sciam, aperte contendit; caveo tamen ne quis forte id colligat ex Schraderi animadversionibus l. l. p. 32 (ubi Palaephatum veteres logographes consulto imitatum facit) et p. 28, adn. 1 (ubi falsarios formulam illam veterem vids— συγγέγουσα usurpantes attingit). Praeter ea quae infra de praefationis auctore dicentur, Melissi et Lamisci testimonium, in quo adhuc legentes haeremus, falsarius finxisse non videtur.

⁵⁾ Cfr. Schraderum 1. 1. 34sqq.

⁶⁾ Infra p. 24, 4. Codicum B lectic raleira: inepto emendatori debetur, qui non sensit auctorem peregrinationem suam tacite attingere.

scrutandi causa factam peregrinationem provocantis videntur.¹)

- (d) Quem Suidas laudat Artaxerxem olim plerique ³) Longimanum esse crediderunt; Wipprechtius ³) nuper non nisi Mnemonem esse posse contendit, cavillatione quadam usus quam verbo damnavit Schraderus. ⁴) Hic autem in incerto rem reliquisse videtur; quamquam, si vera sunt quae supra de verbis γέγονε Τοωικῶν disputavimus, vix ambigendi locus est. Gutschmidii acumen fugere non potuit quod bonus ille Veludus ⁵) iam pridem viderat, Aristotelis disciplinam non nisi cum tertii quem Ochum dixerunt Artaxerxis ⁶) aetate (358/7—338/7) conciliari posse.
- (e) Aristotelis auditorem esse potuisse Palaephatum nemo, opinor, negabit post ea quae partim a me⁷) partim a Schradero⁸) probabilitatis argumenta prolata sunt.⁹)

1) Eiusdem generis testimonium exstaret in fabula de Niobe (infra p. 17, 2), si codicibus AE fidem adiungere liceret.

2) Quibus nuper accessisse miror acuti ingenii et minime vulgaris doctrinae virum Eugenium Oderum (Wochenschrift für classische Philologie XI [1894], 179).

3) l. l. p. 61.

4) l. l. p. 42, n. 1: 'Hunc Mnemonem esse (405—362) Wipprechtius pro certo vendit: sine iusta causa. Neque enim inde quod semel hoc Suidas utitur ad aetatem scriptoris (Anaximandri Milesii) definiendam (nam Ctesias, quem eundem regem sanasse tradit, huc non facit), Artaxerxe I Longimano (465—425) non utitur, etiam hoc loco non hunc sed illum respici recte potest concludi.' Cfr. quae scripsi in NO. 254.

5) Le Cose Incredibili di Palefato tradotte e illustrate da G. Veludo, Venezia 1843, p. XII sq. Non Suidae tantum verba sed libelli quem habemus περὶ ἀπίστων argumenta et dicendi genus perpendisse ille videtur; Samii quoque Lamisci testi-

monium eodem trahere arbitratus est.

6) V. Judeich in Pauly-Wissowa, Realencycl. I 1321.

7) Consideraz. etc. p. 47-52. 8) l. l. p. 50-56.

9) Quorum capita ĥic recenseo: α) Theonis in Progymn. c. 6 (= Walz, Rhet. Gr. I 221; Spengel, II 96) testimonium, item aliorum peripateticum appellantium Palaephatum; β) doctrinarum affinitas quaedam inter aristotelios et palaephateos locos nonnullos; γ) peripateticae doctrinae fines amplissimi et summa in rebus tractandis varietas atque libertas. His adiecit Schra-

Unum hic addam. Obscuriorem in palaephateo procemio locum, ubi scriptores laudantur veteres ἐν ἀρχῆ ἔστιν ἃ evévero asserentes, cum aristotelio loco licet conferre Rhet. Β 19. 1392 a, 15 sqq.: οδ ή ἀρχή δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ τέλος οὐδὲν γὰρ γίγνεται οὐδ' ἄρχεται γίγνεσθαι τῶν ἀδυνάτων, οίον τὸ σύμμετρον τὴν διάμετρον είναι οὔτ' ἂν ἄρ-ξαιτο γίγνεσθαι οὔτε γίγνεται. καὶ οὖ τὸ τέλος καὶ ἡ ἀρχὴ δυνατή απαντα γαρ έξ αρχης γίγνεται κτλ. Dicat quispiam: 'Cur ergo veterum philosophorum memoriam revocavit Palaephatus, de magistro autem suo nusquam verbum?' Etiamsi integrum Palaephati opus haberemus, tamen haerendum in huiusmodi quaestione non esset. Veterum enim consuetudo in hoc genere toto caelo diversa fuit a nostra philologorum, qui eo fere eruditiores videmur quo plura recentissimi cuiusque scripta laudamus. Ceterum, quamvis peripateticus ille sit appellatus, fuit natura periegetes et historicus magis quam philosophus; pauca igitur de schola in usum suum transferenda videtur invenisse.

Auditor philosophi nobis esse debet ille quem eius delicias fuisse male salsi et ad probra fingenda paratissimi graeculi tradidere. Quod nemo mirabitur qui eiusmodi commercium vel cum Atarneo Hermia vel cum Theodecte¹) ab Aristotelis conviciatoribus obiectum meminerit.²) Si quid tamen veri vel ex hoc ridiculo invento nobis exprimere licet, adulescentem admodum et fortasse formosum inter philosophi discipulos fuisse Palaephatum

Digitized by Google

2) V. Consideraz, etc. p. 36.

derus quae sequuntur: δ) aristoteliorum Problematum doctrina de heroibus; ε) aliorum peripateticorum commenta palaephateis simillima; ζ) Palaephato et peripateticis nonnullis commune in rerum inventores collatum studium. Alia a Schradero collecta minus mihi probantur; in Aegyptum enim ille migrantem facit Palaephatum, quem ego Athenis tantum moratum e Suidae verbis colligo; praeterea ὑποθέσεων auctores inter peripateticos quaerit ille, quoniam Aegyptium grammaticum a nostro mythographo non differre pro certo habet. At v. infra p. XL. XLVI.

1) Schraderi (l. l. p. 48) laus est hanc apud Athenaeum XIII 566 d detectam fabellam ad rem nobis propositam attulisse.

suspicari possumus. Ad Veludi¹) tamen opinionem, qui Palaephatum anno fere 358 natum voluit, vix nobis licet accedere.

- (g) Qui Palaephatum Asiaticum dicere non dubitan't eundemque in Aristotelis discipulis numerant²), cur Gutschmidii sententiam tantopere adversentur non intellego 8); quam ego sententiam secutus fieri potuisse contendo ut Palaephatus ex Asia Athenas redeuntem Aristotelem comitatus in urbe studiis omnibus florente sedem suam postea constituerit, Atheniensis demum quasi suo iure sit appellatus
- ⟨h⟩ Potuit enim Schraderi⁴) saltem sententia vir Paro vel Priene oriundus in Aegypto diutius commoratus Aegyptius appellari; Atheniensem qui Athenas quasi alteram patriam elegisset vocari potuisse negabimus? Praeterea Aegyptius ille, cui Wipprechtus et Schraderus maxime adhaerent⁵), dicitur apud Suidam n 'Annaios, quae verba nimis leviter uterque⁶) tamquam ex vatis illius vita huc intrusa delenda censet. Hoc in Schradero magis miror. qui a grammaticis prave dissecatas interdum antiquorum scriptorum personas, cum pugnantia quaedam inter se de

¹⁾ Is (l. supra laudato) XXVIII annos natum Palaephatum ad Aristotelis disciplinam accessisse arbitratus est, id, ut opinor, non nisi Athenis fieri potuisse ratus, h. e. postquam philosophi schola innotescere coepisset.

Cfr. quae supra sub (e) scripsi.
 Aut enim omnia quae Suidas tradidit religiosissime tuenda sunt, quod nemo, ut arbitror, contendere conabitur; aut si apud illum quae sunt perperam tradita in ordinem suum adducere volumus, probabilitatis species explorandae sunt, quas nemo magis quam Gutschmidius perspexit.

⁴⁾ l. l. p. 49.

⁵⁾ Argumentum quod erat eorum sententiae quasi fundamentum olim evertisse mihi videor (NO. 255 sq.); ceterum uterque libellum περὶ ἀπίστων, quem Palaephati nomine habemus, germanum opus veteris illius grammatici esse pro certo arbitratur, quod falsum esse mihi constat.

⁶⁾ Wipprecht l. l. p. 60, Schrader l. l. p. 41.

illis tradita essent, exemplis luculentissimis docuit.1) Quod si verum est, eiusmodi discrepantias, ubi grammaticis fortasse invitis ad nos pervenerunt, non oblitterandas, explicandas potius et confirmandas aut refellendas nobis esse quis neget?2)

(i) Τοωικά recepi, Αραβικά quae Suidas hic adnumerat delevi. Carolum Mueller partim secutus.8) Romanenses fabulas his nominibus inscriptas fuisse suspicatus est Gutschmidius⁴), cuius coniecturam Wipprechtius⁵) festinanter nimis arripuit, in incerto relinquere maluit Schraderus.6) Hic vero Troicorum auctorem Palaephatum illum dicere non dubitat7) quem Theodorus Iliensis et Philo Byblius Suida teste Áristotelis amasium tradidere. At Suidam si audis, fuit Palaephatus ille Abydenus, si Schraderum, Parius vel Prienensis; consentiunt autem dum pugnare videntur; Abydenum enim ab altero, Pariano scilicet, non differre supra ostendere conatus sum. Quae si recte sunt disputata, vides eum virum qui historici nomen sit meritus et Κυποιακά, Δηλιακά, 'Αττικά scripserit, eundem vix fabulosa (num enim historica?) quaedam 'Αραβικά scribere potuisse. Conieci ergo Suidae vel eius auctori eiusdem rei duplicem memoriam praesto fuisse, altero loco pleniorem, ubi scripta historica recenserentur omnia, sed unius nomine corrupto, altero Troica tantum testantem, de quibus dubitare vel fragmenta vetant.8)

¹⁾ l. l. p. 46; eiusmodi alia, quibus addere licebit semper nova exempla, a me iam disputata erant (Consid. etc. p. 39 etc.).

²⁾ Aegyptius quoque obiter nobis infra tangendus erit.

³⁾ FHG II 338; cfr. Consideraz. etc. p. 39 et adn. 1. 4) Apud Flachium l. l., Addenda et corrigenda p. LXX.

⁵⁾ l. l. p. 62. 6) l. l. p. 47. 7) l. l. p. 48sq. Herennii Philonis Byblii (cuius recte ibd. adn. 1 memoriam revocavit; cfr. C. Mueller FHG III 573) et Theodori Iliensis testimonium tam parvi faciendum iure negat.

⁸⁾ Collegit haec post Muellerum (FHG II 338 sq.) Wipprecht. Ceterum doctrinae palaephateae vestigia vel in libello περι ἀπίστων invenias, ut est illud 'Αργείων λόχος et quae in Amazonum capite delitescunt. Eiusmodi autem complura sibi reperisse videtur Schraderus ubi de Palaephati patria agit.

- (k) Pariani Palaephati Incredibilium libros V posteriore aetate in unum contractos fuisse, vel inde excerpta nonnulla extistisse, per se satis credibile est. Eiusmodi compendia respicere videntur et Suidas in Aegyptii Palaephati memoria verbis μυθικῶν βιβλίον α΄, λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων, et Theo sophistes in Progymnasmatum c. 6: καὶ Παλαιφάτω τῷ περιπατητικῷ ἐστιν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν ἀπίστων ἐπιγραφόμενον, ἐν ῷ τὰ τοιαῦτα ἐπιλύεται. In Pariani scriptis recensendis ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην a me consulto omissae sunt, quae in historicum et periegetam minus quadrant quam in grammaticum Aegyptiae Theologiae auctorem.¹) Suidae autem verba ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν quo sint referenda dubius adhuc haereo.²) Si recte Pariano Τρωικά tribuimus, num in fonte huius memoriae vetustissimo legebatur Τρωικὰ ἱστορία ἰδία?³) quae conferenda essent cum verbis quae in traditi opusculi praefatione leguntur: ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθών καὶ ἱστορήσας.
- § 2. Palaephati libellos pervulgatos olim et lectitatos fuisse testimonio esse potest Athenionis comici fragmentum⁴) ex fabula quae $\Sigma \alpha \mu o \partial \rho \tilde{\alpha} \kappa \epsilon_{S}$ inscripta erat. Cum servo ibi, ut recte Meinekius perspexit, colloquitur coquus quem ille conducere a domino iussus erat. Operae pre-

¹⁾ Qui unum hunc atque ἀπίστων auctorem credunt, Wipprechtius et Schraderus, aperta Simonideorum studiorum in Palaephati qui fertur libello vestigia deprehendisse sibi videntur; nec tamen certa res est, neque inde quod illi volunt efficitur, cum de libelli fide, ut infra ostendam, dubitare liceat, immo oporteat. Hoc unum ex eorum animadversionibus libenter colligo, in grammaticorum commentariis haud raro fieri potuisse ut Simonidis fabulae una cum Palaephati illius Troicorum auctoris explicatione pragmatica traderentur.

²⁾ Confidenter lolar tamquam ξένην vel παράδοξον sumit Schraderus p. 45; sed ἀπίστων scriptores cum παραδοξογράφοις confundere nimiae videtur inertiae.

³⁾ Verba enim ατινες είς τον Άθηνατον, τινèς δὲ είς τον Πάριον ἀνήνεγκαν addita esse a grammatico aliquo posterioris aetatis fere constat; quo facto etiam verba sequentia leviter immutata sunt.

⁴⁾ Apud Athen. XIV 660e; Kock CAF III 369.

tium est audire μάγειρον, ut est apud Athenaeum, φυσιολογοῦντα:

ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὅντων συχνῶν

10 γενόμενος ἄνθοωπός τις οὐκ ἀβέλτερος

θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὥπτησεν κρέας.

ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,

αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα

θύοντες ὥπτων. ὡς δ' ἄπαξ τῆς ἡδονῆς

15 ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης,

ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.

ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι

τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσι φλογὶ

ἄλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἤσαν οὐδέπω

20 εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἔξευρημένοι.

ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας

προσάγουσιν ἤδη κτλ.

Quibus auditis servus, ut videtur, exclamat: 27 καινὸς γάρ ἐστιν οὐτοσὶ Παλαίφατος.

Recte Kockius¹): 'Palaephato coquum comparat ut incredibilia narrantem et ad priscorum hominum mores pertinentia.' Licet enim comici versus cum doctrinae palaephateae vestigiis conferre quae nostrum περὶ ἀπίστων compendium adhuc servat: adulescentes in Thessalia primi equitare instituunt, ἐπινοοῦσιν ἔππους πέλητας διδάξαι (πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐρ' ἔππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν ἐχρῶντο (p. 4, 12 sqq.); — servorum priscis temporibus nullus erat usus, οἱ δὲ τότε ἄνθρωποι αὐτουργοὶ πάντες ἡσαν οἰπέτας τε οὐκ είχον κτλ. (p. 14, 15 sq.; cfr. 16, 1 sqq.); — de nummis antiqua aetate ignotis plus quam

¹⁾ l. l. p. 371. Schraderus hanc rem levissime attigit (p. 21, adn. 3), Wipprechtius contra (p. 48) 'Athenionis verba ad Palaephatum illum antiquissimum Atheniensem, qui secundum Suidam ante Homerum exstitit, referenda esse, cuius inter opera — ficta sine dubio — etiam ποσμοποιία nominatur, cuius generis opus comici illius menti obversatum esse potest' opinatur. Talia refutare hic supersedeo.

semel agitur: ἀργυρίω μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οἰκ ἐχρῶντο (54, 8 sq.; cfr. 32, 4 sq.; 62, 9); — de artis a rudi sane initio incrementis agit notissima illa de Daedali statuis se moventibus narratio.¹) Sollemnia quoque huiusmodi fabularum verba ὅθεν ἔτι καὶ νῦν Athenio v. 17 consulto usurpasse videtur, quae apud Heraclitum³) integra servantur duobus locis (infra p. 81, 1; 86, 16), alibi paulum immutata, ut καὶ νῦν δὲ ἔτι (82, 14), ὅθεν καὶ ἡμεῖς (84, 13). Similis est in libello palaephateo formula τοσερ καὶ νῦν (15, 8; 17, 2; 29, 11; 37, 1) et οὐδὲ γὰρ νῦν (50, 6); quae omnia ex eo principio pendere, quod in opusculi praefatione quasi fundamentum investigationis iacitur, nemo non videt.

Comicorum iocos, quibus ansam $\pi \iota \partial \alpha voloyla\iota$ et argutiae philosophantium rhetorum³) facile praebuere, ut saepe factum est, in grammaticorum scrinia congestos et a prima significatione detortos quasi testimonia rerum gestarum gravissima eruditi rerum investigatores habuerunt. Inde oriri potuit vel illa quam supra exposui⁴) fabella, quae Palaephatum Abydenum esse narrabat, si fide dignus est Suidae auctor qui v. "Aβυδος talia narrat: ἄβυδον φλυα-

1) Quam quidem multo melius in scholiis platonicis (ad Men. 97 d) quam in libello nostro servatam esse patet.

²⁾ Ne mireris Heraclitum a me in hanc causam vocari, magnam in eius congerie partem habuisse Palaephati libelli videntur; quod partim ex veterum testimoniis (cuiusmodi est Eusebii de Sirenie; cf. Consider. etc. p. 26 et adn. 1), partim aliis argumentis evincitur, quae infra breviter attingenda erunt Ad institutam rem quod proxime accedit, conferas velim cum Athenionis narratione quae de Orpheo apud Heraclitum (infra p. 81, 10 sqq.) leguntur: δηριώδους ὅντας τοὺς ἀνδιφώπους κτλ.

³⁾ Rhetorum scholae quantum rei fabulari immutandae vexandae extollendae aut deprimendae contulerint a Gorgiae temporibus ad Byzantinorum magistros, nondum satis quaesitum et expositum videtur. Obiter hanc rem attigi in NO. 243—45.

⁴⁾ Aliam originem habere potuisse haec fabula olim mihi videbatur. Nunc in Τρωικῶν potissimum auctorem convenire videtur ut comicus aliquis vel sillographus ἄβυδον φλυαρίαν obiciens omnino illum irridens ἀβυδηνόν appellaret.

ρίαν την πολλήν. Ioci vis est, ut arbitror, in verbo βύειν, ut άβυδος tantum fere valeat quantum άθυρος, άθύρωτος sim.: cuiusmodi ludibrium obsceni sermonis licentia in Sinopen meretriculam coniecit, si quidem haec, ut Herodicus testabatur 1), άβυδος ελέγετο δια το γραύς είναι. 2) Adde quae de moribas Abydenorum vulgo ferebantur³); fieri potuisse concedes ut hominem garrulum et delicatulum notantes Palaephati detrectatores modo Abvdenum modo Aristotelis delicias appellarent. Sed, utcumque de his iudicabitur, quousque comicorum in Palaephato insectando scurriles dicacitates progressae sint, in incerto nunc quidem esse debet; tamen ex hoc fonte fluxisse iam pridem4) opinabar quaecumque de fabuloso vate apud Suidam s. v. Παλαίωατος narrarentur. In hoc me errasse arbitratur Wipprechtius⁵) propterea quod de fabulosi vatis memoria Apollodorus Atheniensis Asclepiadis filius auctor gravissimus laudari possit. At videamus quaenam ex Apollodori thesauris scholiastarum improba diligentia deprompserit⁶): οίς και 'Απολλόδωρος επηκολούθησε γράφων οθτως' τὰς μέν Μούσας οι μεν πλειστοι παρθένους παραδεδώκασι, γράφει δέ * * * Οὐρανίας) μέν Αίνον, Καλλιόπης (δέ) 'Ορφέα,

346

¹⁾ Ap. Athen. XIII 586 a.

²⁾ Immo, ni fallor, uno verbo complectentes illud probrum quod integro versu Martialis expressit (III 72, 5: aut infinito lacerum patet inguen hiatu) scorto cognomen fecerunt.

³⁾ V. e. g. Athenaei locum Hermippi, Aristophanis, Antiphontis fragmentis insignem XIII 524.

⁴⁾ Consider. etc. p. 32 sqq. Praeierat Gutschmidius (apud Flachium l. l.) qui similitudinem inscriptionum inter Palaephati mythici quae Suidas recenset opera et mediae aetatis fabulas comicas nonnullas recte perspexerat.

⁵⁾ l. l. p. 57 sq.

⁶⁾ Locus est in schol. ad Rhes. 437 (II 335, 20 sqq. Schwartz). Verba τὰς μὲν — παραδεδώκασι tantum ex Apollodoro accurate descripta arbitratur Schwartz, quod post illud γράφων οῦτως vix credibile videtur.

⁷⁾ Lacunam statui, auctoris nomen perisse ratus; hoc equidem veri similius arbitror quam ἀναγράφει δὲ Οὐρανίας ut est apud Schwartzium.

Μελπομένης δὲ Θάμυριν, Εὐτέρπης δὲ Ῥῆσον, Τερψιχόρης δὲ Σειρῆνας, Κλειοῦς δὲ Ὑμέναιον τῶν δὲ λοιπῶν Θαλείας Παλαίφατο $\langle \varsigma \rangle * * * * \nu$, ἐπ¹) δὲ Πολυμνίας Τριπτόλεμον πτλ.

Haec ita emendanda esse arbitror, et ipsa verborum constructio³) testimonio esse potest. Fuit igitur in Apollodori auctoribus Palaephatus noster historicus Atticorum et Troicorum scriptor, non de Palaephato Thaliae filio³) quidquam Apollodorus ipse tradidit. Cum Palaephati fragm. 8 hoc optime quadrat: περὶ δὲ τοῦ τὰς Μούσας ἐν τῷ ἀττικῷ ἱδοῦσθαι ἀρικεῖ τὰ Παλαιφάτου.⁴) Ad fabulosum Musae filium haec verba referre unus Schraderus⁵) ausus est inconsiderate nimis et sine ulla specie veritatis. Scholiorum enim homericorum ad K 435⁶) magnam

1) Ita correxi; vulgo legitur Παλαίφατον, έκ.

2) Post illud οἱ μὲν πλείστοι laudandus fuit auctor unus et alter, et illud τῶν δὲ λοιπῶν de auctoribus potius quam de Musis accipiendum videtur. Thaliae filios Corybantas fortasse Palaephatus memoravit; cf. [Apollod.] Bibl. I 18 Wagner.

3) Nullo pacto haec firmari possunt vel Suidae vel scholii homerici, de quo infra, testimonio. Volvitur enim ratiocinatio in orbem quendam, si Suidae verbis ol δὲ Ερμοῦ Ecksteinio auctore additur και Θαλείας. Obiter haec tetigeram in Consider. etc. p. 30, sed frustra (v. Wipprecht p. 54, qui Ecksteinium laudat). V. infra adn. 5.

4) Schol. Eur. Med. 834 (II 185 Schwartz); cf. Consideraz. etc. p. 33 et 39.

5) 'Hic mihi non Palaephati hac de re memoria indicari videtur sed fabulae quae de Atheniensi Palaephato Mercurii et Thaliae Musae filio ferebatur, quam ex eodem fortasse commentario adducit schol. ad Rhes. vs. 347' l. l. p. 44, 1. Integra viri verba descripsi ne calumniari viderer. Atheniensem Palaephatum dicit Suidas, non scholiastae, hi non ille Thaliae filium, Mercurii autem filium iterum Suidas tantum, quem non niscavillantes huc testem adducere possumus. Verba autem περί et τὰ Παλαιφάτου quomodo Schraderus interpretatus sit, coniectura assequi non audeo.

6) Όσοι ἐκ Μουσῶν τίκτονται verba produnt catalogorum expilatorem. Ceterum quam sint omnia confusa et ab Apollodori notitia diversa cognosces: Όρφεὺς ἐκ Καλλιόπης ἢ Κλειοῦς, Λίνος Τεφψιχόρης ἢ ὧς τινες Εὐτέρπης, Ὑρῖος Τεφψιχόρης ἢ Εὐτέρπης Θραξ, Θαλείας Παλαίσατος * * * *, Ἐρατοῦς Θάμυρις ὁ Θραξ, Μελπομένης καὶ ἀχελώου Σειρῆνες, Πολυμνίας Τριπτό-

esse fidem nemo, ut opinor, dixerit. Restat apud Suidam epicus ille poeta atticus, quem recentiore aetate fictum partim ex comicorum poetarum facetiis partim ex romanensium fabularum inventis 1) crediderim. Singula hoc loco examinare longum est; quae ad rem faciunt a me²) et a Wipprechtio³) iam pridem exposita sunt. Illud quoque incertum est utrum einsmodi fabulae iam Christodori aetate s. VI vulgatae fuerint necne; quoniam in eius ecphrasi versus 36 sq.

Δάφνη μεν πλοκαμίδα παλαίφατος έπρεπε μάντις στεψάμενος, δόκεεν δε γέειν μαντώδεα φωνήν

vatem, non poetam indicant, neque constat hic nomen proprium esse illud παλαίφατος.4) Certe hunc locum respiciens paulo post (v. 41) Christodorus ipse μαντιπόλος πάλιν άλλος inquit ἔην φοιβηίδι δάφνη | ποσμηθείς Πολύειδος ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι | ἤθελε μὲν πελάδημα θεόπροπον κτλ. Ovum ovo similius esse non potest quam haec sunt in Christodori versibus duo vatum simulacra Hesiodi signo utrimque adstantia; nomen alteri tantum inscriptum fuisse mihi quidem veri simillimum videtur, unde anonymi

λεμος. Miserae huius eruditionis fontem principem Θαλείας Παλαίφατος γεγονέναι φησί τοὺς Κορύβαντας vel tale quid habuisse suspicor.

¹⁾ His nimium fortasse tribuit U. v. Wilamowitz-Möllendorff (Herakles I 2 p. 101 n. 184), cuius in his rebus tractandis fastidium non mirabimur. Illud potius mirum videtur de Palae-phato historico eum dubitare, cum Xenophontes suppositicios laudaverit, quorum memoria nulla fuisset, nisi Xenophon historicus antea exstitisset.

Consideraz. etc. p. 32 sqq.
 1. l. p. 54 sqq.
 Sane in ecphrasi singulis signis nomen apponitur; tamen athletae signum cui tribueret incertus haesit poeta v. 228 sqq.; idem in vatis signo evenisse non omni probabilitate carere dicemus. Eruditionis suae specimen ut praeberet v. 229 sqq. Philonis, Philammonis, Milonis nomina attulit; eiusmodi nihil in vatis signo 36 sq., quia vates postea insignes recensendi erant expressis nominibus Polyidus 42, Calchas 52, Melampus 243, Amphiaraus 259, Aglaus 263. Digitized by Google

illius imaginem describens, παλαίφατα θέσφατα¹) et id genus alia bonus Christodorus recordatus, μάντιν παλαίσατου creavit.

II. De libelli περί ἀπίστων origine et vicibus.

Ne quis miretur in ea quae praecedit disputatione nihil a me dictum esse de Palaenhato Aegyptio, cui Suidas opus tribuit Αἰνυπτιακήν Θεολογίαν, consulto id feci que facilius ad alteram quaestionem de libelli quem habemus περὶ ἀπίστων origine et vicibus tractandam transitum pararem. Sunt enim ea quae de hoc Aegyptio Palaephato vel apud Suidam legimus vel coniectura assequi possumus adeo cum Palaephati nostri historici de quo supra diximus operibus et fama arte connexa, ut mirum non sit quod Aegyptium unum verum operis πεολ ἀπίστων auctorem Wipprechtius et Schraderus habuerint.2) Sane alter ab altero longe discrepat, cum ille 'circa medium secundum a. Chr. saeculum', hie Aristotelis temporibus') vixisse Palaephatum opinetur. Mihi post ea quae a Schradero et a me de operibus historico Palaephato ex Suidae memoria tribuendis disputata sunt, in hunc Aegyptium nihil iam praeter Aegyptiam illam Theologiam convenire videtur; quae quale fuerit opus iam pridem ex Iohannis Malalae Chronographia elicere conatus sum.4)

Fueritne omnino Palaephatus ab Aristotelis discipulo diversus qui pragmaticam veteris mythologiae interpretationem ad Ethemeri exemplum tradiderit, an Palaephati nomen commenticium operi ex variis rei fabularis scriptoribus conflato vel excerptor ipse vel sollers aliquis

¹⁾ De his v. Consideraz. etc. p. 32 et Wipprecht. l. l. p. 54. 2) V. quae supra attigi p. XXXVIII adn. 5. Ceterum potuit Abydus Aegyptia ex. Abydene et. Aegyptio Palaephato unum viram efficere!

³⁾ Wipprecht, p. 65; de Schraderi opinione dizi p. XXXVIsq.
4) Consideras: etc. p. 26 sq. et 63 sq. Praesertim in censum veniunt, fabulae de Venere et Marte a Vulcano deprensis et de Hercula purpurae inventore, quibus addi potest illa quae in Chronico Paschali de Baccho legitur.

librarius indiderit¹), in obscuro nunc quidem est. Illud patet, in huiusmodi farragine tradita fuisse nonnulla de diis, quos germanus Palaephatus consulto silentio praeterisse videtur³); quin et quicumque eam composuit in numero fuisse eorum qui theologi nominabantur³) affirmare ausim, taliaque ab eo narrata esse qualia Ciceronis iam tempore vulgata erant de diis Aegyptiis⁴), unde postea Byzantinorum chronologia vetustissima originem duxit. Certiora ut afferri possint, a byzantinorum studiorum cultoribus nova subsidia exoptare oportet. Nunc ad propositum meum redeo.

Fuit igitur de incredibilibus opus a peripatetico historico scriptum; fuere autem, ut arbitrer, eiusmodi opera falso Palaephati nomine inscripta complura, unde sicut pragmaticae fabularum interpretationes per omne litterarum classicarum genus dispersae⁵), ita magna ex parte

¹⁾ Hoc alterum mea quidem sententia prohabilius est; quippe typicam, si licet hoc verbo uti, vim habuisse videtur opus Palaephati peripatetici de incredibilibus. Hoc testatur vel Athenionis quem supra laudavimus versus καινὸς — Παλαίσματος. Palaephatum sapiunt quae apud Plutarchum De Is. et Os. 72 p. 379 f. 380 a leguntur.

²⁾ V. Consideraz. etc. p. 26 cum adn. 4, et NO. 234 sq.

³⁾ Ut ait Cicero De nat. deor. III 21, 53.

⁴⁾ De nat. deor. III 16, 42 (de Hercule Nili filio Phrygiarum litterarum auctore); 21, 54 (de Sole Volcani filio); 22, 55 (de Mercurio Nili filio); 28, 58 (de Dionyso Nili filio), 59 (de Venere Iovis filia Volcano nupta et Minerva Nili filia). Supervacaneum fortasse non erit illius meminisse, de qua Plutarchus (De Is. et Os. 9 p. 354c) ait, φιλοσοφίας ἐπικεπφυμμένης τὰ πολλὰ μύθοις και λόγοις ἀμυδρὰς ἐμφάσεις τῆς ἀληθείας και διαφάσεις ἔχουσιν, ἄσπες ἀμέλει και παρασηλούσιν αύτολ που τὰν ἰερῶν τὰς Σφίγγας ἐπιεικὰς ἱστάντες ὡς αἰνιψματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτὰν ἐχαύσης. Adde ibd. 358.f.: οὐπ ἔρικε ταῦτα κομιδῷ μυθεύμασιν ἀφαιοῖς καὶ διακένοις πλάσμασιν, οἰα ποιηταί και λογογράφοι καθάπες οἱ ἀφάχνει γενιὰστες ἀφ ἐρυτῶν ἀπ ἀφχῆς ἀνυπαθέπου ὑςαἰνουσι καὶ ἀποτείνουσι, ἀλλ' ἔχει τινὰς ἰστορίας καὶ παθῶν διηγήσεις. Denique Δίγυπτίων θεολογία dicitur ibd. 48 p. 371 a quodcumque de Iside et Osiride traditum erat.

⁵⁾ Has reliquias colligere et huic volumini tamquam supple-

hic etiam quem in manibus habemus libellus περί ἀπίστων fluxisse dicendus est. Nam quod Schraderus et Wipprechtius, partim etiam Schwartzius 1), germanum Palaephati opus, in compendium tantum redactum, nobis servatum esse contendunt, id quo pacto posset defendi frustra diu quaesivi. Diligenter²) autem consideranti nonnulla Palae-phato ipso vel vetustiore etiam scriptore digna apparent, alia contra recentiorum studia produnt, alia denique ita inter se concertare videntur ut ad unum referri auctorem omnino non possint. Ac primum vetustatis haud spernenda indicia et in libelli praefatione et in capitum nonnullorum simplici quodam et ingenuo colore deprehendi posse arbitror.⁸) Accedit Hesiodi locus in cap. XLI (infra p. 62, 5) apud nullum alium recentiorum laudatus4) quem commenticium dicere licet, demonstrare non licet. Occurrit autem is in extrema fere libelli parte, quae et illam de Omphalae et Herculis amoribus narratiunculam continet, Ptolemaeorum saltem, ut licet conicere, aetate antiquiorem. Herculem scilicet Omphalae servum certo tempore fuisse vulgatissima fabella narrabat; hanc ille qui cap. nostri libelli XLIV scripsit ita interpretatur ut amoris causa facta esse dicat quaecumque de servitute illa sint tradita. Eiusmodi fabellae explanatio adeo placuisse videtur posteriorum temporum poetis et artificibus⁵) ut quasi de ĥomi-

mentum addere, ut dixi, in animo est; at si quis hoc mihi consilium praeripere voluerit, haud gravabor equidem, immo quasi onere levatus laetabor.

¹⁾ Contra hos omnes dixi in NO. IV 226-31. 235-52, unde pauca hic repetere, novis quibusdam additis, satis duxi.

²⁾ Sane nostram in hac re diligentiam naso suspendunt adunco qui dum suam in nostris nugis legendis oscitantiam celare conantur, quae ne intellexerunt quidem ea tamquam cognita re despicere volunt videri. Quos nil moramur; scimus enim parvos parva decere, et in parvorum nos numero libenter tenemus dum veritatem quam unam colimus deam sequamur.

³⁾ V. Consideraz. etc. p. 4 sq. et NO. IV 226, adn. 4.

⁴⁾ Fragm. 57 K.

⁵⁾ Qua de re doctissime ut solet disputavit U. v. Wilamoitz-Möllendorff Herakles I 2 71 sq.

num memoria illam ipsam veterem fabulam eiceret. Ne miremur hos, quos facile contemnimus, fabularum interpretes aliquando apud litterarum et artium cultores auctoritate valuisse, Lycophronis Alexandrae locum Schraderus¹) cum libelli huius cap. XXIII concinere ostendit, in Callimachi autem fragm. 184 Schn. eandem fabulae lúgiv, quam Palaephato tribuit Hieronymus, iam Ganzenmüller² detegit. Quid quod Ovidius Met. IX 647 sqq. explicationem pragmaticam fabulae de Chimaera significare Mythographo Vaticano⁸) videbatur, Servio⁴) autem Vergilius remigium alarum consulto dixisse ut obscure significaret non volasse Daedalum sed navigasse? Adde quod Vergilius ipse Lapithas frenorum inventores primos in orbe terrarum equitasse refert⁵), quod ad palaephateam huius fabulae interpretationem proxime accedit; Ovidius autem πραγματικώς πάνυ de Amaltheae cornu agere videtur⁶), ubi fractum illud in pugna narrat et addit:

Sustulit hoc nymphe cinxitque recentibus herbis et plenum pomis ad Iovis ora tulit;

unde nutricis fertile cornu postea illud appellat. Eiusdem generis eruditionem prodit qui elegantissimas illas Paridis et Helenae composuit epistulas; Helenam enim scribentem inducit 7):

> Credere vix equidem caelestia corpora possum arbitrio formam supposuisse tuo;

quae conferenda sunt cum Exc. vat. X (infra p. 92, 12 sqq.); in Paridis autem epistula⁸) Orithyiae raptum ita refert ut

¹⁾ l. l. p. 58 sq. Versus Alexandrae 1391 sqq. fabulae de Mestra Erysichthonis filia 'eandem explicationem' continent 'quae in Pal. f. XXIV (mihi XXIII) exhibetur'.

²⁾ Beiträge zur Ciris in Philologi Suppl. XX 571. Cfr. quae de hac re disserui in NO. 237, adn. 1.

³⁾ Ab Ang. Maio edito III 14, 5; cfr. Servium ad Aen. VI 288.

⁴⁾ Ad Aen. VI 14 sqq. 5) Georg. III 115 sqq. 6) Fast. V 115 sqq. 7) Heroid. XVII 119 sq.

⁸⁾ Heroid. XVI 345: Nomine ceperunt Aquilonis Erechthida Thraces. Digitized by Google

fabulae explicationem, qualem in Heracl. XXVIII (infra p. 83, 6 sq.) legimus, significare videatur. Plura id genus inveniri posse apud poetas, nemo negabit. Sed ut illuc redeat unde digressa est oratio, quae de Diomedis equis in suo Palaephati libello legit Augusti fere aetate Theo 1) prorsus concinunt cum nostri libelli cap. VII (infra p. 15, 11 sqg.). At illa eadem quomodo conciliari possint cum cap. XL (infra p. 61, 13) quis dixerit? 3) Item de Cephali cane alia colligimus ex cap. II (infra p. 6, 14 sq.), alia ex V (infra p. 13, 12), quae ad unum auctorem referri nequeunt. 3) Accedunt loci palaephatei a compluribus scriptoribus laudati adeo discrepantes ab iis quae nunc in nostro libello leguntur⁴), ut de una omnium origine valde sit dubitandum. Quodsi v. g. quae de Cerbero apud varios scriptores traduntur palaephatea cum cap. nostri libelli XXXIX (infra p. 58 sq.) contuleris, veri simile dices, quod mihi quidem iam pridem persuasum est, fuisse Byzantinorum aetate varias huiusmodi fabularum collectiones Palaephati nomine insignes, germani Palaephati opera partim complexas, partim nova quaedam id genus ficta, vel ex Euhemeristarum scriniis collecta. 5) Unum constat.

¹⁾ Progymnasmatum auctorem, qui Palaephato peripatetico tribuit narrationes pragmaticas eas quae in nostri libelli cap. I. VI. VII. XLIII leguntur, post Hoppichleri et Thielei studia Augusti aequalem habere possumus. V. Schraderum, l. l. p. 21, adn. 4 et U. v. Wilamowitz-Möllendorff in *Hermae* vol. XXXV (1900) p. 6 sq.

²⁾ Fusius de his disputavi in NO. 226 sq.

³⁾ Cum Pal. II (infra p. 6, 14 sq.) conferendum dixi Antonini Liberalis fab. XLI locum (p. 125, 16 sq. Martini), ubi nunc etiam ut olim ἐπεθύμησεν αὐτὸς τὸν (κύνα καὶ τὸν) ἄκοντα τοῦτον λάβεῖν scribendum duco; palmaris enim Schaeferi emendatio Πρόκοις ὑπέσχετο pro tradito προσυπέσχετο perperam ab editore novissimo rejecta mihi videtur.

⁴⁾ V. Consideraz. etc. p. 22 sqq. et quae contradicentibus respondi in NO. 227 sqq.

⁵⁾ V. NO. 229 et Consideraz. etc. p. 65 sqq. Quae altero hoc loco fusius explicare conatus eram, id breviter et acute dixit postea U. v. Wilamowitz-Möllendorffius (Herakles, l. l.): solche Litteratur hat keine feste Form; sed in huius rationis usu nimius fuit.

ne Eustathium quidem hoc nostro libello usum esse, sed collectionem palaephateam aliam prorsus ei praesto fuisse. 1) Quis autem quo tempore hanc nostram collectionem confecerit, ut nunc res est, haud facile dixeris. Si quid coniectando assequi possum, fuit qui ex variis eiusdem generis collectionibus unam eligeret palaephateum colorem prae ceteris praebentem, inde nonnulla describeret, alia ex aliis collectionibus intersereret. Cum id faceret hoc in primis sibi proposuisse videtur ut paratam materiam exercitationibus iis quae àvaoxeval apud rhetores appellabantur offerret. 2) Id circa Nicephori Basilacae tempora vel etiam sub extremum saec. XII fieri potuisse admodum veri simile mihi videtur. Excerptoris studium in hoc positum dixerim ut omnibus eandem fere formam et dispositionem redderet⁸), stilum autem quantum posset simplicem et planum veteris collectionis servaret et in novis additamentis imitaretur. Inde factum est ut recentioribus4) speciem germani auctoris bonus excerptor, imprudens, opinor, et invitus, praeberet. Vetus illa collectio, vel potius huius exemplar unde haec nostra manarunt, saec. fere X vel XI tribuere supra⁵) conatus sum.

De capitibus illis a Palaephato alienis, quae pars tantum eaque deterior codicum nostrorum servavit, utrum e Byzantinorum rhetoricis officinis prolata sint an ex antiquiore fonte deducta, ut nunc res est, diiudicare non audeo. Quomodo tales artis exercitationes fabulis palae-

¹⁾ Illis quae in *Consideraz. etc.* p. 22 sqq. et in *NO*. 238 sqq. exposui nova possum argumenta addere partim ex commentario ad Dionysium; sed ea et huiusmodi alia, ne importunior hic sim, supplemento reservare statui.

²⁾ De his egi in NO. 243 sq. Argumentationes plus minus argutas contra fabulae credibilitatem ipsi tribuere Palaephato error est in quem Schwartzium et Oderum incidisse nollem.

³⁾ V. Consideraz. etc. p. 4. Amplificat haec suo more Schraderus l. l. p. 4 sqq.; cf. NO. 241.

Quibus vide quae obiecerim in NO. 240 sqq. praeter ea quae hic supra disputata sunt.

⁵⁾ V. in priore horum prolegg. parte, § 17.

phateis addi potuerint, exemplo codicis vallicelliani iam pridem 1) ostendere conatus sum. Scilicet haec omnia manibus discipulorum et docentium in scholis byzantinis terebantur: argumentorum affinitas modo Cornutum²), modo scripta haec rhetorica ad fabulas spectantia palaephateo libello subjunxit.

Antequam finem faciam, de Heraclito et de Excerptis Vaticanis perpauca dicenda sunt.

Codex vaticanus gr. 305 quem Theophylactus Saponopulos anno ut videtur 13148) exaravit, cum sit a F.I.G. La Porte - du Theil4) diligentissime descriptus, et cum clarissimorum philologorum Bastii⁵), Cobeti⁶), Hercheri⁷), Hinckii8) curas expertus sit, adeo notus omnibus horum studiorum cultoribus videtur, ut minime oporteat me in eo describendo chartam et tempus insumere. De horum excerptorum auctore (nam Heracliti quoque opus quod fertur non nisi excerptis constare ostendit quodammodo

2) V. Vitellii codicum descriptiones.

¹⁾ St. F. IV 188 sq.

³⁾ V. Gardthausen, griech. Palaeogr. p. 340, La Porte-du Theil in Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque Nationale VI p. 518.

⁴⁾ l. l. p. 496 sqq. et VIII p. 238 sqq. 5) V. Westermanni praefationem ad Mythographos p. XV. Schoellii scripta inspicere mihi non licuit; de Allegoriis Homericis tamen intelligenda esse quae Westermannus de nostro libello dicta putavit, crediderim.

⁶⁾ Qui contulit Heracliti Allegorias Homericas in eodem codice magna ex parte servatas. Harum vide editionem a Mehlero (Lugduni Batavorum 1851) paratam, p. V.

⁷⁾ V. Hermes II 150 sqq. V 292. Idem clarissimus vir Heraclito et excerptis emendandis operam navavit in Philol. VII

⁽¹⁸⁵²⁾ p. 605, Herm. XII (1877) 148-51. 8) Qui Porphyrii quaestiones homericas in usum Schraderi contulit. V. Porphyrii Quaestionum Homericarum ad Iliadem pertinentium reliquias collegit disposuit edidit Hermannus Schrader (Lipsiae 1880), p. 342. Digitized by Google

cap. XXXIX (infra p. 87), ne dicam cap. XXVIII¹) et quae mutila sunt capp. XXII, XXV, XXXVIII) novi quod afferam nihil est. Unum pertinaciter negaverim, Allegoriarum Homericarum auctorem cum eo posse confundi quicumque hanc θεραπείαν μύθων concinnaverit. Allegoriarum enim libellum satis bona Alexandrinorum³) doctrina refertum cum his pragmaticorum, palaephateorum etiam³), rhetorum lusibus componere nequeo. Ad Excerpta Vaticana quod attinet, eorum fontes iam tantum non omnium patent; quae me fugerunt alii facile reperient. Quod vero Galeus nonnulla huius farraginis capita ad verbum repetita in Varini Phavorini Lexico inveniri adnotavit⁴), id re diligenter quoad potui inspecta non nisi in capp. III, IV cadere inveni. Collationem ipsam, quoniam paucis complecti licet, hic appono:

Exc. Vat.

infra p. 89, 12 άλλὰ πτέ.

12 χειμείας

14 την έξ αύτου ένέργειαν

15 ότι — Ποσειδώνα

16 την "Ιλιον

17 ετείχισε την πόλιν

19 συλών

Phav. s. v. Δέρας

χυμείας την έν. την έξ αὐ.

Πωσειδώνα καὶ

'Απόλλωνα

τὸ "Ιλιον ἐτείχισεν αὐτὸ

Λαομέδων

1) Cfr. NO. IV, 245.

3) Hoc enim teneo, quod pluribus disserui in NO. 246 sqq.

4) V. Fabricius-Harles I 195 sq.

²⁾ V. Susemihl, Gesch. d. gr. Litt. in der Alexandrinerseit, II 44 et 52.

ADDENDA ET EMENDANDA.

P. 5, 3. Distinxerim ἐφαίνοντο, τοῦ ἔππου (sc. τὰ λοιπά). ||
11, 1. V. § 25! || 24, 4. In adnot. ex A E addendum: λόχος] λόγος ε.
Cfr. § 20 extr. || 25, 9. φυλάσσοντας vel contra A S servandum fuit. || 39, 1. V. § 27! || 39, 4. Legendum ὑψηλοί. || 52, 10. In adnot. ex B S ad verba φασι γενέσθαι legendum ħ pro y. || 56, 13. Legendum ἑκάστφ. || 57, 6. In adnot. ex B S legendum § 15 pro § 16. || 59, 7. Legendum καθείργυνσι, et sic etiam in adnot. ex A E. || 65, 3 sq. In adnot. ex B S legendum 3 ούν—
pro 3 ἐνα—. || 76, 3. Legendum ἔγννος. || 76, 18. Legendum ταχέως. || 90, 7. Legendum χώρας. || 97, c. XVIII (XVII). Cfr. Plat., Theact. 153 c. || 122, s. v. ποιεῖν addendum: —τί τινι pro—τί τινα 346. Ibd. s. v. πολεμικός add.: τὰ πολεμικά, v. ἀγα-θός. || 129, post Ὠρίων addendum: ὡς cum infin. 319.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ

EXCERPTA VATICANA

CONSPECTUS SIGLORUM.

I. In Palaephato.

I. In Palaephato.

$$A = \begin{cases}
p = \text{Parisinus } 2557. \\
i = \text{Barberinianus } I, 97. \\
v = \text{Vratislaviensis Rhedigeranus } 22. \\
u = \text{Vallicellianus } F = 68. \\
a' = \begin{cases}
a = \text{Editio Aldina.} \\
e = \text{cod. Hauniensis bibl. univ. n. 275.}
\end{cases} \text{ legg.} I \S 20.$$

$$B = \begin{cases}
k = \text{Neapolitanus } 139. \\
l = \text{Laurentianus } 60, 19. \\
x = \text{Vaticanus } 942.
\end{cases}$$

$$S = \begin{cases}
d = \text{Dresdensis De. 35.} \\
y = \begin{cases}
h = \text{Venetus Marcianus } 513. \\
n = \text{Parisinus } 854. \\
m = \text{Berolinensis - Phillipsianus } 1611 \text{ (olim Meermannianus } 350).}
\end{cases}$$

E = Archetypus codicum Epitomes a H. Vitellio restitutus (Studi Italiani di Filologia Classica I, 349 sqq.).

[*] indicat lectiones e codd. AE depromptas.

o. = omnes codices vel AE vel BS.

o*. = omnes omnium classium codices.

c. = ceteri codices.

 c^* . = ceteri + AE.

NO. = Studi Italiani di Filologia Classica IV, 225-256 (v. Prolegg. II § 1). Paragraphorum numeri in apparatu revocant ad Prolegg. partem priorem.

II. In Heraclito et Excerptis Vaticanis.

V = Cod. Vaticanus 305.

W = Westermanni editio.

Ubi V et W consentiunt, saepe nullam notam apposui.

Τάδε περὶ τῶν ἀπίστων συγγέγραφα. ἀνθρώπων γὰρ οἱ μὲν εὐπειθέστεροι πείθονται πᾶσι τοῖς λεγομένοις, ὡς ἀνομίλητοι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, οἱ δὲ πυκνότεροι τὴν φύσιν καὶ πολυπράγματοι ἀπιστοῦσι τὸ παράπαν μηδὲ γενέσθαι τι τούτων. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὁ γενέσθαι πάντα τὰ λεγόμενα (οὐ γὰρ ὀνόματα μόνον ἐγένοντο, λόγος δὲ περὶ αὐτῶν οὐδεἰς ὑπῆρξεν· ἀλλὰ πρότερον ἐγένετο τὸ ἔργον, εἶθ' οὕτως ὁ λόγος ὁ περὶ αὐτῶν)· ὅσα δὲ εἴδη καὶ μορφαί εἰσι λεγόμεναι 10 καὶ γενόμεναι τότε, αῖ νῦν οὐκ εἰσί, τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐγένοντο. εἰ γάρ ⟨τί⟩ ποτε καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, καὶ νῦν 10

Pract. refertur ex A (nil practer tit. servavit E) tit. παλ. περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν 1 sq. περὶ ἀπίστων συγγέγραφα. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν γὰρ (om. εὐπειθέστεροι) 4 πολυπράγμονες 7 έγένετο 8 έγένετο om. τὸ ἔργον u: τὰ ἔργα c. 10 εἰσὶν iv 11 έγένοντο $p^{1}u:$ έγένετο c. γάρ πο u: γὰρ τότε c.

τε γίνεται καὶ αὖθις ἔσται. ἀεὶ δὲ ἔγωγε ἐπαινῶ τοὺς συγγραφέας Μέλισσον καὶ Λαμίσκον τὸν Σάμιον "ἐν ἀρχῆ" λέγοντας "ἔστιν ὰ ἐγένετο, καὶ νῦν ἔσται". γενομένων δέ τινα οἱ ποιηταὶ καὶ λογογράφοι παρέ-269 τρεψαν εἰς | τὸ ἀπιστότερον καὶ θαυμασιώτερον, τοῦ 5 θαυμάζειν ἕνεκα τοὺς ἀνθρώπους. ἐγὰ δὲ γινώσκω ὅτι οὐ δύναται τὰ τοιαῦτα εἶναι οἶα καὶ λέγεται τοῦτο δὲ καὶ διείληφα, ὅτι, εἰ μὴ ἐγένετο, οὐκ ἀν ἐλέ-5 γετο. ἐπελθὰν δὲ καὶ πλείστας χώρας ἐπυνθανόμην τῶν πρεσβυτέρων ὡς ἀκούοιεν περὶ ἐκάστου αὐτῶν, 10 συγγράφω δὲ ὰ ἐπυθόμην παρ' αὐτῶν. καὶ τὰ χωρία αὐτὸς εἶδον ὡς ἔστιν ἕκαστον ἔχον, καὶ γέγραφα ταῦτα οὐχ οἶα ἡν λεγόμενα, ἀλλ' αὐτὸς ἐπελθὰν καὶ ἱστορήσας.

I.

[Περὶ Κενταύρων.]

Περί Κενταύρων φασίν ως θηρία έγένοντο καί 10 ἵππου μὲν εἶχον τὴν ὅλην ἰδέαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, 15 ταύτην δὲ ἀνδρός. εἴ τις οὖν πείθεται τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον, ἀδύνατον οὔτε γὰρ ἄλλως αἱ φύσεις

¹ kywys S^* : kyw B 2 lámisnov B 3 & nal kyéveto B 4 tiva*: tivwv nointal nal S^* : nointial B 7 léyetai S^* : léyovai B 10 ánovoi B 11 pag' Pierson. : pegl o.*

I. refertur ex B et S (= h, d et — usque ad p. 3, 12 $\ell n = voo \tilde{v} \sigma v - m$)

¹⁴ $\varphi \alpha \sigma l \nu$ om. $dm: \lambda \acute{e} \gamma \epsilon \tau \alpha \iota$ (ante $\pi \epsilon \varrho l$ $n \epsilon \nu$.) h $\acute{e} \gamma \acute{e} \nu \epsilon \tau \sigma$ (sed corr. ex -0 $\nu \tau \sigma$ d) S 15 $\ell \pi \pi \omega \nu$ S 17 $\gamma \grave{\alpha} \varrho$ om. hm

⁴ γενόμενα 6 ένεπε a : ένεπεν c. 9 έπελθών u : απελθών <math>c. 10 των] έπ

I. refertur ex AE

¹⁴ περί — φασίν] πένταυροι 15 ἵππων (ex cod. vat. pal. 143) a: ἵππον c. ὅλην τὴν 16 ταύτην δὲ ἀνδρὸς om. 17 ἀδύνατον] \langle ἐν Ε \rangle ἀδυνάτοις πεπίστευπεν ἄλλως om. 17 — p. 3, 1 ἡ φύσις σύμφωνος

σύμφωνοι ιππου και άνδρός, ούτε ή τροφή δμοία, ούτε διά στόματος και φάρυγγος άνθρωπείου δυνατόν ίππου τροφήν διελθείν. εl δε τοιαύτη ιδέα τότε ήν, 15 και νῦν ἂν ὑπῆργε, τὸ δὲ ἀληθὲς ἔγει ὧδε. Ίξίονος 5 βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας έν τῷ Πηλίφ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, ήτις καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν άβατα έποίει είς γὰρ τὰ οἰχούμενα χατιόντες οἱ ταῦροι έσίνοντο τὰ δένδρα καὶ τὸν καρπόν, καὶ ὑποζύγια συνέφθειραν. έκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, εἴ τις ἀνέλοι 20 10 τούς ταύρους, τούτω δώσειν χρήματα πολλά. νεανίσκοι δέ τινες έχ τῆς ὑπωρείας, | ἐχ κώμης τινὸς καλουμένης 270 Νεφέλης, επινοούσιν ϊππους κέλητας διδάξαι (πρότερον γάρ οὐκ ἡπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀγεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον αρμασιν έχρωντο). ούτω δε άναβάντες τούς κέ-15 λητας ήλαυνον έφ' οὖ οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβαλόντες τη ἀγέλη, ηκόντιζον και δτε μεν διώκοιντο 5 ύπὸ τῶν ταύρων, ὑπέφευγον οἱ νεανίαι (ποδωκέστεροι γάρ ήσαν οι ϊπποι), ότε δε σταίησαν οι ταῦροι, ύποστρέφοντες ηχόντιζον. χαι τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον

³ εἰ δὲ xh^* : εἰ δ' ἡ l: ἡ δὲ kdm, sed εἰ ante τότε m4 ᾶν ὑπῆρχε *: αν ὑπῆρξε m: ὑπῆρξε $\langle v \ d \rangle$ kxhd: ὑπῆρχεν αν l 7 ταῦροι] κένταυροι kx 8 ταὶ καὶ hd τὰ δένδρα καὶ οm. m τοὺς καρποὺς m^* : καρποὺς h: καρπὸν d9 συνέφθ. om. h 11 ὑπαρείας S^* : ὑπερορίας B τινὸς] οὕτω x 13 γὰρ h^* : δὲ Bd ἐπίσταντο kl ἔππου l14 ἄρμασιν xh: σύρμασιν d: ἄρματα kl δὲ *: δὴ 16 ἡπόντιζον ταύτην διώκοιντο Sx: διώκοντο k: ἐδιώκοντο l^* 19 ἡμόντιζον αὐτούς (glossemata hic et 16 recte om. AE) τοῦτον τὸν τρόπον S^* : μετὰ τοιοῦδε τρόπον B

⁶ ήτις οπ. 8 ἔσινον 9 διέφθειςον A : ἔφθειςον E εἰ - 10 πολλὰ] ὡς εἰ τις οὖν ἔλοιτο τοὺς \langle πεν- $E\rangle$ ταύ- ρους, \langle τούτω $E\rangle$ δώη χρήματα πάμπολλα \langle πάμ. χρ. $E\rangle$ 13 ἐπίστωντο ἰυE 15 εq. ἐπεισβάλλοντες α΄ : ἐπιβάλλοντες E 16 τἢ α΄ : ἐν τἢ C. παὶ - 19 ἡπόντιζον οπ. E 17 ἀπέφευγον 18 ὅτε δὲ ἔστησαν

αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κένταυροι, δτι τοὺς ταύρους κατεκεντάννυσαν (οὐ 10 γὰο ἀπὸ τῆς ἰδέας τῶν ταύρων, οὐδὲν γὰο πρόσεστι ταύρου τοῖς Κενταύροις, άλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς *ιδέα έστιν* από τοῦ ἔργου οὖν τὸ ὄνομα ἔλαβον). λα- 5 βόντες οὖν οἱ Κένταυροι παρὰ τοῦ Ἰξίονος τὰ χρήματα και γαυριώντες έπι τη πράξει και τῷ πλούτω, ύβρισται ύπηρχον και πολλά κακά ειργάζοντο, και δή 15 καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἰξίονος, δς ἄκει τὴν νῦν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν (τότε δε έκαλοῦντο οἱ τοῦτο 10 τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι). καλεσάντων οὖν αὐτοὺς έπὶ θοίνην μεθυσθέντες άρπάζουσιν αὐτῶν τὰς νυναῖκας, και αναβιβάσαντες αυτάς έπι τους ίππους ώχοντο 20 φεύνοντες είς την οίκείαν. έντεῦθεν δρμώμενοι έπολέμουν αὐτοῖς, καὶ καταβαίνοντες μὲν διὰ τῆς νυκτὸς 15 είς τὰ πεδία ἐνέδρας ἐποιοῦντο, ἡμέρας δὲ γενομένης

³ κατεκέντουν a: κατεκέντων Eu: έκέντουν Ae 5 έστιν ἀπὸ τ. ἔργου (om. οὖν τ. δ. ἔλ.) 6 οὖν Eu: γοῦν A καρὰ lξ. χρ. A: χρ. παρὰ τοῦ lξ. E 8 ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι καὶ A 9 τοῦ om. 10 sq. οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες λαπίθαι ἐκαλοῦντοι 11 sqq. κεκλημένοι δὲ οἱ κένταυροι παρὰ τῶν λαπίθων (sic) ἐπὶ Φ. μ. ἀρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν 13 καὶ om. E άν. ΦΕ E ἐπὶ τοὺς Εππους αὐτὰς 14 οἰκείαν E15 αὐτοίς E16 οἶν ενετὸς (om. E16 ἐποίουν

άρπάσαντες καὶ ἐμπρήσαντες ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὅρη. 271 οὕτως ἀπιόντων αὐτῶν κατόπιν τὰ νῶτα τοῖς πόρρωθεν ὁρῶσι μόνον ἐφαίνοντο τοῦ ἵππου πλὴν τῆς κεφαλῆς, τῶν δὲ ἀνδρῶν τὰ λοιπὰ πλὴν τῶν σκελῶν. ξένην
5 οὖν ὄψιν ὁρῶντες ἔλεγον "οἱ Κένταυροι ἡμᾶς οἱ
ἐκ Νεφέλης κατατρέχουσιν." ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς 5
ἰδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἀπίστως ἐπλάσθη, ὡς ἐκ
τῆς νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐν τῷ ὅρει ἐγεννήθη.

II.

[Περὶ Πασιφάης.]

10 Περί Πασιφάης μυθεύεται ως ἠράσθη ταύρου νεμομένου, Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν, οῦτω δὲ τὸν ταῦρον ἐπιβάντα μιγῆναι τῆ γυναικί, τὴν δὲ κυῆσαι καὶ τεκεῖν 10

¹⁰ ώς] δτι 13 καλ τεκείν om.

¹ ἀρπάσαντες d et Eust. : ἀρπάζοντές τι h εμπρήσαντες scripsi : έμπρίσταις sic d : έμπιπρῶντες h 2 τοις Tollius : αότοις Bd : om. h una cum seqq. πόρρ. όρῶσι 3 τοῦ Γππου τὰ λοιπὰ πλὴν B 4 δὲ] τε S 6 κατατρέχουσιν B : καταρέχοντες d : διώποντες h πολλὰ κακὰ έργάζονται add. S^* ; v. § 16 ἀπὸ S^* : έχ B 7 ἀπίστως d^* : ἀνείως Eust. : ἄπιστος B : om. h 8 sq. έγεννήθη h^* : ἐγεννήθησαν B : ἐγεγόνει d

II. refertur ex B et S (= h, d)

¹⁰ περί πασιφάης h : περί ταύτης d : om. B* 12 οῦτω δὲ Valcken., coll. p. 3, 14 : οῦτω τε h* : οῦτως τε c. 13 μιγῆναι h* : μιχθήναι Bd

¹ ἀρπάζοντες καὶ ἐμπρ. οπ. 2 ἀπιόντων — 4 σκελῶν] δ' (δὲ E) ἀπερχομένων αὐτῶν ἵππων ούραὶ (οὐραῖα E) καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο δ ὄψιν όρ.] όρ. Θέαν οἱ οπ. δ κατατρέχοντες ἐκ νεφέλης A: κατέχοντες ἐκ κεφαλῶν sic E δ η A: δὲ E γ καὶ οπ. iαν δ ἔγεννήθη ἐν τῶ ὄρει

II. refertur ex AE

παίδα σωμα μεν έχοντα άνδρός, πεφαλήν δε βοός. έγω δε τοῦτο οὔ φημι γενέσθαι. πρῶτον μεν γὰρ ἀδύνατον έρασθηναι ζώον ετερον ετέρου μη δμοίως έχον την μήτραν τοῖς αίδοίοις οὐ γάρ δυνατόν χύνα χαὶ πίθηκον καλ λύκον τε καλ υαιναν άλληλοις μίννυσθαι 5 15 οὐδὲ βούβαλον έλάφφ (έτερογενῆ γὰρ ὑπάρχει), οὐδὲ άλλήλοις μιγνύμενα γενναν. ταῦρος δὲ οὐ δοκεί μοι πρώτον μεν άναμιχθήναι ξυλίνη βοί· πάντα γάρ τὰ τετράποδα [ζῷα] δσφραίνεται τῶν αἰδοίων τοῦ ζώου πρὸ τῆς μίξεως, καὶ οῦτως ἀναβαίνει ἐπ' αὐτό οὐδ' ἀν 10 ηνέσχετο ταύρου έπιβαίνοντος ή γυνή, οὐδὲ φέρειν δύναται γυνή ξμβουον πέρατα έχου. τὸ δ' άληθές 272 έγει | δόδε. Μίνωά φασιν άλγοῦντα τὰ αίδοῖα τεθεραπεύσθαι ύπὸ Πρόκριδος τῆς Πανδίονος ἐπὶ τῷ κυνιδίφ και τῷ ἀκοντίφ *** Κέφαλον. κατὰ δὲ τὸν 15 χρόνον τοῦτον Μίνω ἠκολούθει νεανίας κάλλει δια-

¹ βοὸς καὶ κέρατα S3 μὴ ὁμοίως ἔχον $B:\delta$ μὴ ὁμοίως ἔχει S4 τὴν μήτραν h: τὰς μήτρας c.; f. τῆς μήτρας?
5 τε*: πρὸς δὲ ἀλλήλοις $x^*:$ ἑαυτοίς c.8 πρῶτον μὲν οπ. h^* 9 ζῶα glossema videtur; cfr. p. 50, 9 τοῦ ζώρον Bd: τῶν ζώρον h: f. τοῦ δήλεος, cf. Aristot. de gen. Anim. Hc. 8 p. 748 b, 26 10 ἐπ' αὐτὸ d: ἐπ' αὐτὰ c.; deleverim
12 δύναται B: δύναιτο Sγυνὴ οπ. Bτὸ δ' αληθὲς $d^*:$ ἡ δ' ἀληθὲια c.13 ὧδε ἔχει h: οῦτως ἔχει d^* 14 sq. ἔπὶ — ἀκοντίω οπ. h15 Κέφαλον scripsi, lacunam statui cl. Anton. Lib. XLI; v. NO 227: ἐγιέφαλον B: οπ. S

¹ ἔχοντα (μὲν Α, οπ. Ευ) σῶμα 2 οὔ φημι τοῦτο 3 μὴ -4 αἰδοίοις οπ. 5 πίθηκον, λύπον συμμιγῆναι 6 γὰρ ὅπ.] γάρ εἰσι οὐδὲ -7 γεννᾶν οπ. 8 βοί ξυλ. ἀναμ. πάντα -10 αὐτο οπ. 10 sq. οὐπ ἄν δὲ παὶ γυνὴ ήνεσχ. (ἡν. παὶ γ. α΄ ρ) ταύρον ἐπιβ. 12 ἡδύνατο ἔχον (γε α΄) πέρ. Ευα΄: ἔχοντα (εκ ἔχον τὰ, ut arbitror) πέρ. Α 13 ἔχει οῦτως Ερια΄: οῦτως ἔχει ἐν 13 sq. Φεραπευθῆναι Α: Φεραπεύεσθαι Ε 14 ὑπὸ - p. 7, 1 τούτον] ὑπὸ πριδὸς (πρίδον Ευ) τοῦ πανδίονος κατ' ἐπεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας παιρὸν (παιρ. 7. Φερ. Ε) ἡπολούθει τῷ μίνωι νεανίας εὐειδὴς ὀνόματι ταῦρος: οὖ

φέρων, δ όνομα ήν Ταῦρος. τούτου Πασιφάη έρωτι άλοῦσα καὶ πείσασα μίγνυται, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ 5 παϊδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν γρόνον τῆς άλγηδόνος των αίδοίων, και έπιγγούς ώς ούκ έστιν έξ 5 αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι, ἐξετάζων τὸ αποιβές επέγνω δτι έκ τοῦ Ταύρου έστι τὸ γεννηθέν. άποκτείναι μέν ούν ούκ έδοξεν αύτῶ διὰ τὸ δοκείν άδελφὸν είναι τῶν παίδων ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς 10 τὸ ὄφος ὅπως αὐξηθεὶς ὑπάρχη ἐν θεράποντος μοίρα 10 τοῖς ποιμέσιν. ἀνδρωθείς δὲ οὖτος οὐχ ὑπήχουε τῶν βουκόλων. πυθόμενος δε δ Μίνως κατανταν αὐτὸν έκέλευσεν είς την πόλιν, πρατείν δε αὐτόν και εί μεν έκων εποιτο, λελυμένον έλθειν, εί δε μή, δέσμιον. αίσθόμενος δ' δ νεανίας ἀφίσταται είς τὰ ὄρη, καί 15 15 άρπάζων βοσκήματα ούτω διέζη. πέμψαντος δὲ τοῦ Μίνωος πλείονα όγλον είς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίας ὄουγμα βαθύ ποιήσας καθεῖρξεν έαυτὸν εἰς

² sq. μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννῷ παίδα 4 γνοὺς 5 μη — 6 ὅτι] μη συγκοιμᾶσθαι (συνευνάζεσθαι Ε) αὐτὸν τῃ πασιφάη, ἔγνω ⟨δὲ Α, οπ. Εα⟩ ὡς 6 τὸ κυηθὲν fort. recte 7 οὐν Εu: οπ. c. ἔδοξεν αὐτῷ] ἤθελε τὸν παίδα A: ἤ, τὸν ταῦρον Ep^1u 8 τῶν ἐαυτοῦ παίδων 8 sq. εἰς ὅρος ὡς ἐν θερ. μοίρα ὑπάρχη 10 ἀνδρωθείς δὲ οπ. 10 sq. ὁ δὲ οὐχ ὑπεάσσετο τοῖς βουκόλοις 11 καταντᾶν — 12 αὐτὸν] τὰ κατ' αὐτὸν ἐκέλευσεν αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι 13 ἑκὼν οπ. 15 τοῦ οπ. 16 πλείονα ὄχ. εἰς] καὶ ἔτερον ὅχ. πλείονα διὰ 17 ποιήσας βαθὺ

έκεῖνο. ἔνθα ὄντι αὐτῷ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἰσεβάλλοντο πρόβατα καὶ αἶγας, καὶ ἔξη σιτούμενος ὁπότε
273 δὲ Μίνως ἄνθρωπον ἠβούλετο τιμωρήσασθαι, τούτφ
καθειργμένφ ἐν τῷ οἰκήματι εἰσέπεμπε, καὶ οὕτως ἀνηρεῖτο. καὶ τὸν Θησέα ἄνδρα πολέμιον λαβὼν ὁ Μίνως ὁ
ἤγαγε ἐπὶ τὸν τόπον ὡς ἀποθανούμενον ἡ δὲ ᾿Αριάδνη
προεισπέμπει ξίφος εἰς τὴν εἰρκτήν, ἐν ῷ ὁ Θησεὺς
ὁ ἀνεῖλε τὸν Μινώταυρον *** τοιούτου δὲ τοῦ συμβάματος γενομένου, ἐπὶ τὸ μυθῶδες οἱ ποιηταὶ τὸν
λόγον ἐξέτρεψαν.

W 275, 16

Ш. (VI.)

[Περί Σπαρτῶν.]

Λόγος τις άρχατος λέγει ως δ Κάδμος ὄφιν άποπτείνας καὶ έκλέξας τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν ἐν τῆ ἰδία γῆ ἔπειτα ἐξέφυσαν ἄνδρες τε καὶ ὅπλα. εἰ δὲ τοῦτο

¹ kpda B^* : epta \tilde{v} da S 1 sq. elséfállonto sic k: elséfállon x: elséfállon t 5 d μ ln S: d μ ln S 7 π goeistement A^* : π goné μ pei π goné μ pei π goné π goné

III. (VI.) refertur ex B et S (=d,h)11 légei dx: légetai c.* 12 nal om. S énlegámeros h^* $i\delta la$] Aorla scripserim (v. § 24) 13 ardoes te nal dala S*: ardoes dalitai B

¹ ὅντι αὐτῷ] ὅντος τοῦ ταύρου τὸν μὲν — 2 σιτούμενος οm. 2—6 ὁπότε — τὸν τόπον] εἴποτε παρὰ τοῦ μίνωος ἐπρατήθη [p. 273 W.] τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν ταῦρον ἐπέμπετο ὡς ὁ ταθρος αὐτὸν τιμωρήσαιτο. λαβὰν $\langle οὖν A \rangle$ ποτὲ μίνως τὸν θησέα πολέμιον ἐπὶ τὸν ταῦρον ἀπέστειλεν 7 ἐν ῷ] δι' οὖ 8 ἀναιρεῖ $α′p^2$: ἀναιρεῖται c. τοιούτου — 10 ἐξέτρεψαν om.

III. (VI.) refertur ex Ea et — usque ad οἱ παῖδες, p. 9, 11 — A
11 λόγος τ. ἀρ. οπ. 11 sq. δφιν ἀποπτ.] ῶς φησιν ἀποπτ.
τὸν ἐν λέρνη (unde ⊿ίριη Fischer.) δράποντα Εα 12 τοὺς ὁδ.
ἐκλεξάμενος 13 ἐξεφύησαν Ε

ην άληθές, οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλο τι ἄν ἔσπειρεν η
όδόντας ὅφεων καὶ εἰ μη ἐν ἄλλη γῆ ἐφύετο, ἀλλ' 20
οὖν τέως ἐν ἐκείνη τῆ γῆ ἐσπείρετο ἐν ἡ καὶ πρώην
ἐφύετο. τὸ ἀληθὲς οὖν ἐστι τοῦτο. Κάδμος ἀνὴρ τὸ
5 γένος | Φοινιξ ἀφίκετο εἰς Θήβας, πρὸς τὸν ἀδελφὸν 276
Φοίνικα ἁμιλλησόμενος περὶ τῆς βασιλείας. ἡν δὲ
βασιλεὸς τότε Θηβῶν Δράκων Ἄρεως παῖς, ἔχων
ἄλλα τε πολλὰ ὅσα βασιλεύς, καὶ δὴ καὶ ὀδόντας
ἐλεφάντων. τοῦτον ὁ Κάδμος ἀποκτείνας αὐτὸς ἐβα- 5
10 σίλευσεν οἱ δὲ φίλοι τοῦ Δράκοντος ἐπολέμουν αὐτῷ,
καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ συνέστησαν τῷ Κάδμω. οἱ οὖν
φίλοι τοῦ Δράκοντος, ἐπεὶ ἤττονες ἐγένοντο τῆ μάχη,
ἀρπάσαντες τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου καὶ τοὺς ἐλεφαντίνους ὀδόντας κειμένους ἐν τῷ ἱερῷ, ῷχοντο φεύγοντες
15 εἰς τὴν οἰκείαν ἄλλοι δὲ ἀλλαρῆ διεσπάρησαν, οἱ μὲν

¹ ἄν ⟨τῶν α⟩ ἀνθοφωνων Εα : ἀνθοφωνων Αε ἔσπειρεν ἄλλο τι ἢ 3 ὅφεων οπ. Ε : δρακόντων Α καὶ εἰ — 4 ἐφύετο οπ. 4 τὸ δὲ άλ. οὕτως ⟨ἔχει $p^3 a$ ⟩ ἀνής οπ. 5 ἤν φοῖνιξ, ἀφίκετο ⟨δὲ Α, οπ. Εα⟩ 6 ἀμιλησόμενος Α : ἀμιληθησόμενος Ε p^3 7 ὁ βασ. τῶν δηβῶν (οπ. τότε) 8 ὅα ἀλλὰ καὶ δὴ καὶ Α : ἀλλὰ δὴ καὶ Εα : ἀλλὰ καὶ δὴ ε 9 τοῦτον] δν αὐτὸς οπ. 11 καὶ — 12 ἐπεὶ] ἀν⟨τ Αε⟩ ἐστησαν δὲ κατὰ κάδμον (-μον Εα) καὶ οἱ παίδες τοῦ δράκοντος. ἐπεὶ οὖν οἱ φίλοι καὶ οἱ παίδες 12 ἤττους τἢ μάχη οπ. 14 κειμένους — ἰερῷ οπ. ῷχ. — 15 οἰκείαν] ἔφυγον δθεν ἄρμηντο

10 εἰς τὴν ᾿Αττικήν, οἱ δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ Φωκίδα καὶ Λοκρίδα. ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι ἐπολέμουν τοἰς Θηβαίοις, καὶ ἤσαν ἀργαλέοι πολεμισταί, ὁμόγλωσσοι ὄντες καὶ ἐπιστάμενοι τὰ χωρία. ἐπεὶ οὖν τοὺς ὀδόντας διαρπάσαντες ἔφυγον, ταῦτα ἔλεγον οἱ πολίται ,,τοιαῦτα 5 κακὰ ἡμᾶς ὁ Κάδμος εἰργάσατο Δράκοντα ἀποκτείνας ἐκ γὰρ τῶν ἐκείνου ὀδόντων πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες γενόμενοι σπαρτοὶ καταγωνίζονται ἡμᾶς. "τούτου τοῦ πράγματος ἀληθινοῦ γενομένου ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

IV. (VII.)

[Περὶ τῆς Καδμείας Σφιγγός.]

Περὶ τῆς Καθμείας Σφιγγὸς λέγεται ὡς θηρίον 277 ἐγένετο σῶμα μὲν κυνὸς ἔχον, | τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον κόρης, πτέρυγας δὲ ὄρνιθος, φωνὴν δὲ ἀνθρώπου. καθίζουσα δὲ ἐπὶ Φικίου ὄρους αἰνιγμά

² évrevõer de l^* 2 sq. τοις θηβαίοις S^* : τοὺς θηβαίους B 8 καταγωνίζονται h: πολεμούσιν $c.^*$

IV. (VII.) refertur ex B et S (h, d)

tit. $\kappa \alpha \delta \mu \epsilon l \alpha \varsigma \ xh$: om. c.* II $\pi \epsilon \varrho l - \sigma \varrho_{l} \gamma \gamma \delta \varsigma$ om. kl 14 $\varrho_{l} \kappa \epsilon l \delta v \delta v \delta c$ 14 $\epsilon l \delta s \delta c$. $\epsilon l \delta v \delta c$ 14 $\epsilon l \delta c$. $\epsilon l \delta c \delta c$.

¹⁸q. καὶ Φ. — ὀρμάμενοι] ἄλλοι δὲ εἰς φ., ἔτεροι δὲ εἰς λ.·
ἀφ' ὧν χωρῶν ἐρχόμενοι 3 καὶ οm. ὁμόγλωσσοι —
4 χωρία οm. 4 εq. ὀδ. διαρπ.] ἐλεφαντίνους ὀδ. οδς εἶχεν ὁ
κάδμος ἀρπάσαντες 5 ταῦτα οm. πολίται] θηβαῖοι ὅτι
5 εq. τοι. δεινὰ ὁ κ. ἐπήγαγεν ἡμῖν ἀποκτείνας τὸν δράκοντα
7 γὰρ om. 8 γενόμενοι om. ἡμῖν

IV. (VII.) refertur ex Ea

¹² πυνός — πεφαλήν] ἔχον ὡς πυνός, πεφαλήν δὲ 13 τὸ οm. 13 sq. πτέρ. ὄρνιθος φωνήν δ' (δὲ α) ἀνθρώπου. παθεζομένη δὲ ἐπὶ σφιπίου

τι έχάστω τῶν πολιτῶν ἦδεν. ὃν δ' ἂν εὖρε διαλύσασθαι μή δυνάμενον, τοῦτον ἀνήρει. διαλυσαμένου δὲ τὸ αἴνινμα Οἰδίποδος, δίψασα έαυτὴν ἀνεῖλεν. 5 έστι δε άπιστος και άδύνατος δ λόγος. οὔτε γαρ ιδέα 5 τοιαύτη δύναται γενέσθαι, τό τε τούς μή δυναμένους διαλύεσθαι [τὰ] αλνίνματα κατεσθίεσθαι ὑπ' αὐτῆς, παιδαριώδες, τό τε τούς Καδμείους μή κατατοξεύσαι τὸ θηρίον, άλλὰ περιορᾶν τοὺς πολίτας ὡς πολεμίους κατεσθιομένους, μάταιον. έγει οὖν ή άλήθεια ὧδε. 10 10 Κάδμος έχων γυναϊκα 'Αμαζονίδα, ή όνομα Σφίγξ, ήλθεν είς Θήβας, καὶ ἀποκτείνας Δράκοντα τήν τε οὐσίαν καὶ βασιλείαν παρέλαβε, μετὰ δὲ καὶ τὴν άδελφην Δράκοντος, ή ὄνομα Αρμονία. αισθομένη δὲ ή Σωίνξ ὅτι ἄλλην ἐπέγημε, πείσασα πολλούς τῶν 15 πολιτών συναπάραι αὐτῆ, καὶ τών χρημάτων τὰ πλεῖστα 15 άρπάσασα, και τον ποδώκη κύνα, δυ ήκεν δ Κάδμος άγων, λαβοῦσα, μετὰ τούτων ἀπῆρεν εἰς τὸ καλούμενον όρος Φίκιον, καὶ έντεῦθεν ἐπολέμει τῷ Κάδμω ἐνέδρας δὲ ποιουμένη κατὰ τὴν ώραν ἀνήρει οθς διαρπάζουσα

¹ πολιτῶν mihi suspectum; παριόντων? 5 γενέσθαι δύναται B 6 τὰ induxi 10 ή δνομα ήν σ. S 12 μετὰ δὲ καὶ d^* : καὶ h: μετὰ τοῦτο δὲ B 14 πολλοὺς — 16 ἀρπάσασα om. B 16 δν — 17 ἄγων S^* : ήπε κατὰ τοῦ κάδμον καὶ B 17 τούτων S^* : τοῦτο B 18 φίκειον h 19 διαρπάζονσα scripsi (F 14, 1): δὲ ἀρπάζονσα

¹ έκάστφ — 3 Οἰδίποδος] τῶν πολιτῶν ἑκάστφ ἔλεγεν καὶ τὸν μὴ εὐρόντα ἀνήρει. εὐρόντος δὲ τοῦ οἰδίποδος τὸ αἴνιγμα $\mathbf{5}$ μὴ — $\mathbf{6}$ αὐτῆς] τὰ αἰνίγματα μὴ διαλύοντας ὑπ' αὐτῆς ἀποπτείνεσθαι $\mathbf{8}$ παρορᾶν 11 εἰς ἀθήνας \mathbf{a} Δράκ. — 12 καὶ $\mathbf{6}$] τὸν δράκοντα τὴν τούτου $\mathbf{6}$. 14 δὲ ἡ \mathbf{a} : δ' ἡ \mathbf{E} ὅτι καὶ ἄλλην ἔγημε πείσασα τοὺς πολλοὺς \mathbf{a} : πείσας πολλοὺς \mathbf{E} 16 ἡκε κάθμος 17 sq. τὸ λεγόμενον ὄρος σφιγκίον 19 καθ' ἐκάστην ἄραν οὖς — \mathbf{p} . 12, 1 ἄχετο οπ.

φχετο. καλοῦσι δὲ οἱ Καδμεῖοι τὴν ἐνέδραν αἴνιγμα.
το ἐδρύλλουν οὖν οἱ πολίται λέγοντες ,, Σφὶγξ ἡμᾶς ἡ
278 ἀγρία αἰνίγματι ὑφι σταμένη διαρπάζει, καὶ
καθίζει ἐπὶ τοῦ ὅρους. ἐξευρεῖν δὲ τὸ αἴνιγμα
οὐδεἰς δύναται, ἔκ τε τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι ἀδύ- 5
νατον οὐ γὰρ τρέχει, ἀλλὰ πέτεται καὶ κύων
καὶ γυνή [, οὕτω ποδώκης ἐστί]. κηρύττει δὲ ὁ
Κάδμος τῷ ἀποκτενοῦντι τὴν Σφίγγα χρήματα δώσειν
πολλά. ἐλθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἀνὴρ Κορίνθιος τά
τε πολεμικὰ ἀγαθός, ἵππον ἔχων ποδώκη, καὶ λόχους 10
τῶν Καδμείων ποίησας καὶ διὰ νυκτὸς ἐξιὼν καὶ
ἐνεδρεύσας αὐτήν, εὖρε τὸ αἴνιγμα [τουτέστι τὴν
ἐνέδραν] καὶ ἀπέκτεινεν τὴν Σφίγγα. τούτων γενομένων τὰ λοιπὰ ἐμυθεύθη.

V. (VⅢ.)

[Περὶ τῆς Τευμησίας 'Αλώπεκος.]

Φασὶ περὶ τῆς Τευμησίας ᾿Αλώπεκος ὡς ὡρ- 15 10 πάζουσα τοὺς Καδμείους κατήσθιεν. ἔστι δὲ εὕηθες.

³ ἀγρία (ut Pierson. coniecit) cod. paris. 2551: ἀργεία ο.* 5 ἔκ τε τοῦ προφανοῦς S: ἐκ τοῦ προφανοῦς B: οπ. B 6 ποτάται hx και κύων και γυνὴ h: και h κι h κι h γ. h h κι h γ. h

¹ Καθμεῖοι] θηβαῖοι 3 αἰν. ὑφ.] αἴνιγμά τι λέγουσα 3 καὶ — 4 ὅρους οπ. 4 δὲ α : οπ. c. 5 ἔν — 7 ποδ. ἐστί οπ. 8 δώσειν χρήματα 10 ἔχων ἵππον καὶ λ. — 13 ἐνέδραν καὶ] καὶ τινας λαβών μεθ ἐαυτοῦ τῶν καθμείων νυκτὸς ἀπιῶν ἐπὶ τὸ ὅρος 13 εq. γεν. — ἐμυθεύθη] οῦτως συμβάντων ὁ μῦθος ἐπιτηδεύθη (at ἐπετηδεύθη codd. laur. 56, 20 et marc. 509)

οὐδὲ γὰο ἄλλο τί ἐστι χερσαῖον θηρίον δ δύναται άρπάσαν άνθρωπον φέρειν, άλώπηξ δε μικρόν έστι και άσθενές. έγένετο δέ τι τοιούτον. άνηρ Θηβαίος καλός κάγαθός έκαλεῖτο Άλώπηξ, δ ἦν πανοῦργος. 5 οὖτος γὰρ συνέσει πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑπερέφερε. δεδιώς δὲ δ βασιλεύς μη ἐπιβουλεύση αὐτῷ, ἐξελαύνει 15 αὐτὸν έχ τῆς πόλεως, συναγαγών δὲ έχεῖνος πολύν στρατον και άλλους μισθοφόρους, κατέλαβε τον καλούμενον λόφον Τευμήσιον, έντεῦθεν δομώμενος ήνε 10 και έφερε τους Θηβαίους. έλεγον δε οι άνθρωποι Αλώπηξ ήμας κατατρέχων ύποχωρεῖ." νείται δε άνηο Κέφαλος δνόματι, γένος 'Αθηναίος, 20 στρατόν πολύν έχων, έπίκουρος τοῖς Θηβαίοις. οὖτος τόν τε 'Αλώπεκα ἀπέκτεινε καὶ τὸν στοατὸν αὐτοῦ 15 έξήλασεν έκ τοῦ Τευμησίου. ὧν γενομένων έμυθολογήθη έκεῖνα.

V. (VIII.) refertur ex B et S (= h, d)

¹ οὐδὲ S: οὐ B^* Θηρίον χερσαίον S 2 φέρειν $S^*:$ φεύγειν B 4 δ Vitelli.: δς $o.^*$ 9 τεύμησον B 9 sq. ἦγε καὶ ἔφερε S: ἦχμαλώτενε λάθρα B 11 πατατρέχων * (cfr. p. 5, 6) : πατατροχάζων S: ἀφαρπάζων πάλιν B 11 sq. ἀφικνεῖται $S^*:$ ἔρχεται l: παλεῖται kx 13 πολὺν στρ. ἔχων d: στρ. ἔχων πολὸν h οὖτος $S^*:$ καὶ αὐτὸς B

V. (VIII.) refertur ex Ea

¹ τί — 2 φέρειν] τι ζφον δ δύναται ἀρπάσαι ἄνθρωπον καὶ φέρειν χερσαΐον ὄν 3 μικρόν ἐστι ζφον 5 γὰρ om. πάντας ἀνθρώπους ἐνίκα 8 κατέλ. — 10 ἔφερε] τὸν καλούμενον λόφον τελμήσιον κατέλαβεν, ὅθεν ἐκπηδῶν ἐσύλα 12 δ' ἀνὴρ τὸ γένος 13 πολὸν ἔχων στρατὸν 14 αὐτοῦ om. 15 Τευμησίου] τόπου (λόφου coni. Pierson.) δν — 16 ἐκεῖνα om.

VI. (III.)

W 273, 6

[Περί Άπταίωνος.]

Φασίν 'Απταίωνα ύπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. τοῦτο δὲ ψευδές κύων γὰρ δεσκότην καὶ τροφέα μάλιστα φιλεῖ, ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτικαὶ πάνιο τας ἀνθρώπους σαίνουσιν. ἔνιοτ δέ φασιν ὡς "Αρτεμις μὲν ⟨εἰς ἔλαφον μετέβαλεν⟩ αὐτόν, ἔλαφον δὲ ἀνεῖλον δαὶ κύνες. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ "Αρτεμιν μὲν δύνασθαι ὅ τι θέλοι ποιῆσαι οὐ μέντοι ἐστὶν ἀληθὲς ἔλαφον ἐξ ἀνδρὸς ἢ ἐξ ἐλάφου ἄνδρα γενέσθαι τοὺς δὲ μύθους τούτους συνέθεσαν οἱ ποιηταί, ἵνα οἱ ἀκροώμενοι μὴ 15 ὑβρίζοιεν εἰς τὸ θείον. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὡδε. 10 'Ακταίων ἢν ἀνὴρ τὸ γένος 'Αρκάς, φιλοκύνηγος. οὖτος ἔτρεφεν ἀεὶ κύνας πολλὰς καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσιν, τῶν δὲ αὐτοῦ πραγμάτων ἡμέλει. οἱ δὲ

VI. (III.) refertur ex B et S (= h, d)

² τοῦτο δὲ ψευδές recepi ex E: om. γὰρ*: δὲ 3 θηρευτικαὶ $Bd^{2*}:$ θηρευταὶ (cfr. Xen. Ages. IX, 6) καὶ hd^1 3 8q. πάντας*: πᾶσαι 5 εἰς ἔ. μετ. supplevi αὐτὸν μετέβαλεν cod. montepess. 422 m.² mg. ἔλ. δ. ἀν.] ἔλαφον ἐποίησε καὶ οὕτως ἀνείλον l: ἀνείλεν, ἔλαφον δὲ h 6 μὲν μὴ δύνασθαι d 7 θέλοι d Westerm.: θέλει c. 8 ἢ $d^*:$ ἀς καὶ B: om. h δὲ $l^*:$ τὲ c. 9 οἱ $h^*:$ om. c. 11 ἀνὴρ om. B 12 ἔτρεφε (om. ἀεὶ) d^* κύνας θηρευτικοὺς (-ικὰς l) B πολλὰς $lh^*:$ πολλοὺς c. 13 αὐτοῦ kxh

VI. (III.) refertur ex Ea

³ δέ έστι ψ. 3 τροφέα οπ. 4 $\dot{\omega}_S$ — 6 πόνες] δτι ἀρτέμιδος αὐτὸν μεταβαλλούσης (-αλού- cod. paris. 2551 et Westerm.) εἰς ἔλαφον ἀνεῖλόν τινες 6 εq. μὲν οὐ δύνασθαι δ θέλειν

⁷ μέντοι δὲ (οm. έστιν) 8 ἀνδοὸς γενέσθαι ἢ ἐξ ἐλάφου ἄνδρα 10 ὑβρίζωσιν 10 sq. δ' ἀληθὲς οῦτως ἔχει. ἀκταῖος ἄνθρωπος ἦν τ. γ. ἀρκάδιος 13 ὄρεσι, τοῦ δ' ἀγαθοῦ πράγματος δὲ] γὰρ

10

τότε ἄνθοω ποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν οἰκέτας τε 274 οὐκ εἶχον [, ἀλλ' έαυτοῖς ἐγεώργουν], καὶ οὖτος ἦν πλουσιώτατος δς [αὐτὸς ἐγεώργει καὶ] ἐργατικώτατος ὑπῆρχε. τῷ οὖν 'Ακταίωνι ἀμελοῦντι τῶν οἰκείων, 5 μᾶλλον δὲ κυνηγετοῦντι, διεφθάρη ὁ βίος. ὅτε δὲ οὐκέτι εἶχεν οὐδέν, ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι ,,δείλαιος 5 'Ακταίων, δς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη," ὥσπερ καὶ νῦν ἐάν τις πορνοβοσκῶν ἀτυχήση, λέγειν εἰώθαμεν ,,ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη." τοιοῦτον 10 δή τι καὶ τὸ περὶ τὸν 'Ακταίωνα γέγονεν.

VII. (IV.)

[Περί τῶν Διομήδους ἵππων.]

Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων φασὶν ὅτι ἀνδροφάγοι ἦσαν, γελοίως τὸ γὰρ ζῷον τοῦτο μᾶλλον χόρτφ καὶ κριθῆ ἤδεται ἢ κρέασιν ἀνθρωπίνοις. τὸ

VII. (IV.) refertur ex B et S (= h, d)

¹¹ περl — lππων*: om. 12 ήσαν αι τοῦ διομήδους lπποι B 13 sq. τὸ δ' ά. d : άλλὰ τὸ ά. B : ή δὲ άλήθεια h*

¹ τε — 2 έαυτο I_S] δὲ ε I_X ον οὐδ' ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ 3 αὐτὸς om. 4 οὖν] δὲ 7 sq. πατεβρώθης, ἐπείπερ καὶ νῦν πορνο-βοσκῶν δυστυχήσεις εἰώθασι λέγειν ὅτι ὑπὸ 10 τὸ om.

VII. (IV.) refertur ex Ea et — inde a p. 16, 6 καl lππων τροφὴν — A

tit. περί τῶν ἀνθρωποφάγων ἵππων διομήδους 11 sq. ἀνδροφ. — γελοίως] ἀνθρώπους πατήσθιον τοῦτο δὲ γελοίον 12 sq. πριθή παὶ χόρτω ἤδεται μᾶλλον 13 sq. ἡ δὲ ἀλ. ἤδε

δ' άληθες ώδε έγει. των παλαιων άνθρώπων όντων 15 αὐτουργῶν, καὶ τὴν τροφὴν καὶ τὴν περιουσίαν οὕτως κτωμένων, ατε την γην έργαζομένων, ίπποτροφείν τις ἐπελάβετο, καὶ μέγρι τούτου ἵπποις ήδετο, έως οδ τὰ αύτοῦ ἀπώλεσε χαὶ πάντα πωλών χατανάλωσεν 5 είς την των ιππων τροφήν. οι οὖν φίλοι ἀνδροφάνους τοὺς ῖππους ἀνόμασαν. ὧν γενομένων προήχθη δ μῦθος.

VIII. (IX.)

W 279

[Περὶ Νιόβης.]

Φασίν ώς Νιόβη γυνή ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβω τῷν παίδων. ὅστις δὲ πείθεται έξ ἀνθρώπου 10 λίθον γενέσθαι ἢ ἐκ λίθου ἄνθοωπον, εὐήθης ἐστί. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Νιόβης ἀποθανόντων τῶν παίδων. 5 ποιήσας τις είκονα λιθίνην έστησεν έπὶ τῷ τύμβω

¹ Exel $\delta \delta \epsilon d : o \tilde{v} \tau \omega s$ (om. Exel) $h = \tilde{v} v \tau \omega v^* : \tau \tilde{\omega} v \ B d : om. h,$ ubi mox αὐτουργούντων 2 καί τὴν τροφὴν om. S περιουσίαν τοῦ βίου d οὕτως xS: οῦτω kl 3 ᾶτε — ἐργαζομένων*: τουτέστι τη αὐτουργία B: ᾶτε δλίγων (sic) τὴν γῆν ἐργαζομένων d: οπ. h 4 τις ἐπελάβετο S: οὖτος ἐθέλησε B ἔπποις — 7 ώνόμασαν om. kl ξως οδ h^* : μέχρι οδ x: μέχρις d d 5 ξαυτοῦ x καὶ πάντα d x: πάντα d x κατανήλισκεν d τροφὴν τῶν ἵππων. οἱ φίλοι οδν d

VIII. (IX.) refertur ex B et S (=h,d)9 νιόβη om. B 10 τ $\tilde{\varphi}$ om. B $\dot{\alpha}$ νθ φ ώπου codd. vat. pal. 143 et cantabr. : $\dot{\alpha}$ νθ φ ώπων c.*

² την utrumque om. οῦτως] πλείστην 3 πεπτημένων a (ex cod. vat. pal. 143) 4 τις] τε 5 πατηνάλωσεν 6 παλ (pro τῶν) ἔππων Α φίλοι Εα: ἄνδρες Αε 7 τοὺς ίππους om. A, ante άνδροφ. habet Ε οδ γενομένου

VIII. (IX.) refertur ex AE

⁹ γυνή οπ. 10 sq. έκ λίθου γενέσθαι ἄνθοωπον ἢ έξ ἀνθοώπων λίθον 12 νιόβη παίδων — 13 τις] ξαυτής παίδων, ποιήσασα έαυτη (-ης Ε)

[τῶν παίδων]. ἔλεγον οὖν οἱ παριόντες ..Νιόβη λιθίνη εστηχεν επί τῶ τύμβω· εθεασάμεθα ήμεις αὐτήν", ώσπερ καὶ νῦν λέγεται παρὰ τὸν γαλκοῦν Ἡρακλέα ἐκαθήμην" καὶ "παρὰ τὸν Πάριον Ερμην ἄν". τοιοῦτον 5 ήν κάκεινο, άλλ' οὐχὶ Νιόβη αὐτὴ λιθίνη έγένετο.

IX. (X.) [Περὶ Λυγκέως.]

Λέγεται ώς Λυγκεύς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν έώρα. τοῦτο δὲ ψευδές. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λυγκεὺς πρώτος ήρξατο μεταλλεύειν χαλκόν καί άργυρον καί 10 τὰ λοιπά· ἐν δὲ τῆ μεταλλεία λύχνους καταφέρων ὑπὸ 10 την γην, τους μέν κατελίμπανεν έπι τοῦ τόπου, αὐτὸς δε θυλάκους ανέφερε τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου. έλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι "Λυγκεύς καὶ τὰ ὑπὸ νην δοα και καταδύνων άργύριον άναφέρει."

¹ τῶν παίδων om. (sup. lin. add. m²) x; vetus glossema 2 έ. $\tau \tilde{\varphi}$ $\tau \psi \mu \beta \tilde{\varphi}$ d et cod. barocc. 72 : έ. $\tau o \tilde{v}$ $\tau \psi \mu \beta o v$ let cod. barocc. 125 : ξ. τύμβου kxh 3 καὶ om. lh παρά S : περί Β 4 καί — ων unus servavit d 5 ην έπεῖνο h. ούχl xd: ούχ $\dot{\eta}$ klceteris omissis

IX. (X.) refertur ex B et S = h, d

⁶ λυγκέα λέγουσιν ώς d^* et sic fere Apost. 7 τοῦτο δὲ ψ .*: ἔχει om. S ωδε B: οῦτως d: αῦτη h (ubi praecedit ἡ δ' luyreùs S*: ούτος Β 9 μεταλλεία Β: μεταλλεύσει S*

¹⁰ the om. S natelther d: ela h toe tokov xd^2 11 defφερε h^{*} : ἀνεφέρετο $\mathbf{B}d$ τοῦ utrumque om. \mathbf{B} φέρει h et Schol. Aristoph. Pl. 210 : περιφέρει Β* : παραφέρει d

¹ τῶν παίδων τάφω (om. τῷ τύμβφ p. 16, 13) Ε 1 sq. έλεγον — τύμβφ e² mg. : om. c. 2 sq. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αύτην οΐα καί λέγεται, ceteris omissis

IX. (X.) refertur ex AE

⁶ καλ Ε : om. A 7 ψεῦδος A δὲ άλ. a : δ' άλ. c. ώδε A : ούτως Ε 9 μεταφέρων (sed καταφ- e2) 10 τούς μέν om. i 10 sq. κατέλιπεν έκεῖσε, αὐτὸς δὲ (δηλάκους sic e² mg. > ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον 12 ἄνθρ. ὅτι τὰ Ea : om. Ae λυγκεύς Digitized by Google

15

X. (XI.)

[Περί Καινέως.]

Καινέα φασίν δτι άτρωτος ήν. δστις δε ύπολαμβάνει άτρωτον είναι τινα ἀπὸ σιδήρου άνθρωπον 280 όντα, ματαιάζει. ή δε άλήθεια έχει ώδε. Καινεύς ήν ανήρ Θετταλός το γένος, αγαθός τα πολεμικά καί έπιστήμων τοῦ μάγεσθαι γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς 5 μάχαις οὐδέποτε ἐτρώθη, οὐδὲ ὅτε Λαπίθαις συμ-5 μαχών πρὸς Κενταύρους ἀπέθανεν άλλὰ συλλαβόντες αὐτόν, μόνον κατέγωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι τὸν νεκοὸν αὐτοῦ καὶ εύρόντες μή τετρωμένον τὸ σῶμα, ,Καινεύς τόν τε 10 άλλον βίον άτρωτος ην καὶ ἀπέθανεν άτρωτος."

XI. (XII.)

[Περὶ Κύχνου.]

Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ Κύκνου τοῦ ἐν Κολωναζς και γάρ κάκεινόν φασιν δτι άτρωτος ήν. και

X. (XI.) refertur ex B et S (= h, d)

² εἶναι om. d ὁπὸ (cum Apostole) Valcken. et Westerm. 3 ὄντα om. h* ἔχει om. S οῦτως d : αῦτη h 4 πολεμικά (cfr. p. 12, 10) l*: πολέμια kx8 6 οὐδὲ d Fischer.: ούτε c.* 8 μόνον ζωντα coni. sine iusta causa Valcken.

XI. (XII.) referrur ex B et S (= h, d et — inde a p. 19, 5

[⟨]άγω⟩νιζομένους — m) tit. $\pi \varepsilon \varrho l$ núnvou dx^* : π . $\tau \circ \tilde{v}$ ev nolveals núnvou $h:\pi$.

κύπνου τοῦ ἐν κολωναῖς lk² 12 δ αύτὸς h* : δ αύτός τε Bd

X. (XI.) refertur ex AE 1 sq. δς δ' δπολαμβάνει 2 είναί τινα om. 3 ματαιάζει] εύήθης [p. 280 W.] έστίν ἄδε Ε : οῦτως Α 4 ἀνής οπ. τῷ γένει 6 ὅτε οπ. 7 πρὸς τῶν κενταύρων 10 τε Ε΄: τόν γε Α

XI. (XII.) refertur ex AE

¹² sq. πολώναις Ε α 13 έπείνον φασιν Ε α : έπείνος φασίν Α e

αὐτὸς ἦν αἰχμητὴς καὶ ἐπιστήμων μάχης ἀπέθανε δὲ ἐν Τροία ὑπὸ ᾿Αχιλλέως λίθω βληθείς, καὶ οὐδὲ τότε ἐτρώθη. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ὅτι ἄτρωτος ἦν, ὥσπερ καὶ νῦν λέ-5 γουσιν τοὺς ἀγωνιστάς, ἐάν τις ἄτρωτος ἧ. οὕτως κἀκεῖνοι ἐκλήθησαν ἄτρωτοι. κατηγορεῖ δὲ τούτων 15 τῶν λόγων καὶ ἐμοὶ μαρτυρεῖ Αἴας ὁ Τελαμώνιος καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἐλέγετο ἄτρωτος, καὶ ἀπέθανε ξίφει τρωθεὶς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ.

XII. (XIII.)

[Περὶ Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου.]

10 Φασίν ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἰκαρον τὸν νίὸν αὐτοῦ καθεῖοξε διά τινα αἰτίαν, Δαίδαλος δὲ 20

Digitized by GOOGLE

² λίθω πληγείς h^* 2 sq. οὐδὲ τότε d: οὐδέποτε c. 3 ἄν-θρωποι οπ. B δρῶντες S^* : βλέποντες lk^* : λέγοντες xk^1 4 ῶσπερ — 5 η οπ. B^* 4 sq. λέγουσιν d: λέγεται h 5 τοὺς άγωνιστὰς d: ⟨τοὺς άγω⟩νιζομένους m: πολλοὺς τῶν άγωνιστὰς h η d: η ν h: μένη m οὕτως — 6 ἄτρωτοι οπ. h οὕτως Bd: οὕτω γὰρ m 6 κάκ. έκ. ἄτ.] οὖτος ἐκλήθη ἄτρωτος B κατηγορεῖ — 7 λόγων οπ. hm 6 sq. τούτον τοῦ λόγον d^* καὶ μαρτυρεῖ (οπ. έμοὶ) m: μαρτυρεῖ δὲ μοὶ καὶ h 8 κάκεῖνος hm^* : ἐκεῖνος Bd ἐλέγ. ἄ. καὶ] ἄ. λεγόμενος m: ἄ. γενόμενος h

¹ ἀπέθανε om. 1 sq. δὲ έν] έν δὲ A: έν μέν οὖν τη E2 sq. καὶ οὐδὲ τότε] \langle καὶ $e^{a}\rangle$ οὖν A: οὐδὲ E3 δράντες a: οἱ δρ. c. 4 ην E: ην καὶ αὐτὸς A5 sq. οὖτω κάκείνος ἄτρωτος ἐκλήθη 7 ἐμοὶ om. Eσυμμαρτυρεί 8 καὶ ἀπέθανε om. E8 sq. τρωθεὶς ξίφει Ae: ἀναιρεθεὶς ξίφει Ea

XII. (XIII.) refertur ex AE
 10 δαίδαλον καὶ ἴκαρον ὁ μίνως Ε
 10 sq. τὸν νἱὸν αὐτοῦ
 om.
 11 post αἰτίαν add. νἱοὺς αὐτοῦ ὄντας

ποιήσας πτέρυγας ἀμφοτέροις προσθετάς, ἐξέπτη |
281 μετὰ τοῦ Ἰκάρου. νοῆσαι δὲ ἄνθρωπον πετόμενον, ἀμήχανον, καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα προσθετάς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον. Δαίδαλος
ἄν ἐν τῆ εἰρκτῆ, καθεἰς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος καὶ τὸν 5
5 υἱὸν κατασπάσας, σκαφίδι ἐμβάς, ἀπήει. αἰσθόμενος
δὲ ὁ Μίνως πέμπει πλοία διώξοντα. οἱ δὲ ὡς ἤσθοντο
διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ φοροῦ ὅντος, πετόμενοι ἐφαίνοντο. εἶτα πλέοντες οὐρίφ Κρητικῷ νότῷ
'ἐν τῷ πελάγει περιτρέπονται' καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος 10
περισῷζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἰκαρος διαφθείρεται
10 (ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη), ἐκβληθέντα δὲ ὑπὸ τῶν κυμάτων ὁ πατὴρ ἔθαψεν.

XII. (XIII.) refertur ex B et S (= h, d, m)

¹ ἐξέπτη] ἐξῆλθε 2 sq. πετόμενον ae^{g} : πετώμ. c. 4 τοιοῦτον ἡν νὶ 5 τῆ e^{2} : om. c. 5 sq. τὸν νἱὸν κατασκάσας om. 6 ἀπήει] εἰς θάλασσαν ἔπλεεν 7 οἰ δ' ὡς ἥ.] ὡς ἤ. δὲ ἴκαρός τε καὶ δαίδαλος 8 λαύρον Ε φοροῦ] σφοδροῦ 8 sq. πετόμ. e^{2} et cod. marc. 509: πετώμ. c. 9 ἐφαίνοντο om. εἶτα] ἤγονν οὐ. κ. νότφ om. 10 ἰκαρίω post πελάγει add. e^{2} 11 διαφθείρεται] τελεντᾶ ἐν τῷ πελάγει 12 sq. ἐκβληθεὶς δ' δ ἴκαρος παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη

XIII. (XIV.)

[Περὶ 'Αταλάντης καὶ Μειλανίωνος.]

Λέγεται περί 'Αταλάντης καὶ Μειλανίωνος ώς δ μεν εγένετο λέων, ή δε λέαινα. Την δε τὸ άληθες τοιούτον. Άταλάντη και Μειλανίων έκυνηγέτουν, 15 άναπείθει δε την κόρην δ Μειλανίων μιγηναι αὐτῷ. 5 ελσέρχονται δε είς τι σπήλαιον μιχθησόμενοι. ἤν δε έν τῷ ἄντρῷ εὐνὴ λέοντος καὶ λεαίνης, οι δή, ἀκούσαντες φωνής, έξελθόντες έμπίπτουσι τοῖς περί Άταλάντην καὶ ἀναιροῦσιν αὐτούς. μετὰ δὲ γρόνον τοῦ λέοντος καὶ τῆς λεαίνης έξελθόντων, Ιδόντες τούτους 10 οί συγκυνηγετούντες τῷ Μειλανίωνι, ἔδοξαν αὐτοὺς 20 είς ταῦτα τὰ ζῷα με ταβληθῆναι. εἰσβάλλοντες 282 οὖν εἰς τὴν πόλιν διεφήμιζον ὡς οἱ περὶ 'Αταλάντην [καλ Μειλανίωνα] ελς λέοντας μετεβλήθησαν.

XIII. (XIV.) refertur ex B et S (= h, d, m) tit. μειλαν- ubique restituit Fischer. : μιλαν- hm : μελαν- c. 1 $\hat{\omega}_{S}$ | nal k 3 $\hat{\epsilon}_{R}$ $\hat{\epsilon}_{$ μυνεγετοῦντες sic m 4 δέ om. m αὐτῷ] αὐτῆ dm^* $\mathbf{5}$ ἔφχονται m: εἰσέφχεται d^* εἴς τι m: εἰς τὸ $\mathbf{B} d$: ἐπὶ τὸ \mathbf{h} μιχθησόμενος d^* $\eta v = 6$ εὐνη] $\dot{e}v$ $\dot{\phi}$ $\dot{\eta}v$ εὐν $\dot{\eta}$ m : $\dot{\eta}v$ $\delta\dot{e}$ το άντρον sic d θ of $\delta\dot{\eta}$ scripsi : of $\delta\dot{e}$ Bd : of καl hm^* $\mathbf{6}$ sq. åx. φ w η_S om. h $\mathbf{7}$ φ w η_S φ $\mathbf{6}$ $\mathbf{7}$ $\mathbf{7}$ π. A. αύτοις m 8 αύτους om. m δε πολυν χρόνον hm 9 Ιδόντες τούτους om. S^* fort. recte : Ιδόντες δὲ τούτους k10 συγκυνηγούντες x: σύγκϋνηγόντες $\operatorname{sic} k$: συν κυνηγετούντες h11 είσβάλλοντες Bh*: είσβαλόντες dm 12 διεφήμιζον S*: διεφημίσαντο Β 12 sq. ἀταλάντην καὶ μελανίωνα dh*: μελανίωνα καὶ άτ. Β : άταλάντη και μιλανίων (om. oi περί) m 13 και M. delevi

XIII. (XIV.) refertur ex AE

tit. μηλαν- et sic ubique 2 ή μεν εγένετο λέαινα ὁ δὲ λέων Α 2 sq. τὸ δὲ άλ. ἔνι τοιοῦτον 4 ὁ om. 5 εἴς τι Α : είς τὸ Ε 7 έμπίπ. — 8 αὐτοὺς] ἀναιροῦσι τοὺς περὶ ἀταλάντην 8 sq. της λεαίνης και τοῦ λέοντος 9 έξελθόντες E 10 sq. οἱ κυνηγετοῦντες (κυνηγοῦντες i) σὸν μηλανίωνι ζαὐτοὺς Α) είς ταῦτα τ. ζ. ἔδοξαν μεταβεβλησθαι Digitized by Google

10

XIV. (XV.)

[Περὶ Καλλιστοῦς.]

Καὶ ὁ περὶ Καλλιστοῦς λόγος τοιοῦτος, ὡς κυνηγετοῦσα ἄρκτος ἐγένετο. ἐγὼ δέ φημι καὶ ταύτην εἰς
ξύλοχόν που καταντήσασαν, ὅπου ἐτύγχανεν ἄρκτος,
δηρεύουσαν καταβρωθῆναι τοὺς δὲ ⟨συγ⟩κυνηγετοῦντας, ἰδόντας εἰσελθοῦσαν μέν, μηκέτι δὲ ἐξερχο- 5
μένην, εἰπεῖν ὡς ἡ κόρη ἄρκτος ἐγένετο.

XV. (XVI.)

[Περὶ Εὐρώπης.]

Φασίν Εὐρώπην τὴν Φοίνικος ἐπὶ ταύρου ὀχουμένην διὰ τῆς θαλάσσης ἐκ Τύρου εἰς Κρήτην ἀφικέσθαι. ἐμοὶ δὲ οὕτ' ἀν ταῦρος οὕθ' ἴππος δοκεῖ τοσοῦτον πέλαγος διανύσαι [δύνασθαι], οὕτε κόρη ἐπὶ 10

XIV. (XV.) refertur ex B et S (= d, h, m)

¹ τοιοῦτος καὶ ὁ περὶ καλλιστοὺς (sic) λόγος ὡς m 2 δὲ φημὶ kxh 3 ὅπου ἔτυχεν d: ἐν ὡ εὐροῦσα sic m 4 θηρεύουσα d: om. h βρωθήναι B 4 sq. συγ- suppl. Vitelli.: κυνηγοῦντας kxh 5 μὲν αὐτὴν εἰσελθοῦσαν cod. barocc. 72, unde [αὐτὴν] εἰσελθοῦσαν μὲν Westerm.

XV. (**XVI.**) refertur ex B et S (= h, d, m)

⁷ την του φοίν. h 8 ές hm 9 οὐτ' ἄν scripsi : οὐκ ἀν kld : οὕτε x* : οὐ hm ταῦςον οὕθ' ἔππον hm* 10 δύνασθαι delevi οὕτε] ἀλλ' οὐδὲ m κόςη scripsi : κόςην ο.*

XIV. (XV.) refertur ex AE

² sq. els $\xi \acute{o}l$. $\pi o v$] els $\langle \tau \acute{o} \ i v \rangle$ ő $\varrho o s$ 4 nal These doubles E 5 elselTovan om. post $\mu \acute{e}v$ add. $\acute{e}nl$ $\tau \acute{h}v$ $\langle \tau \acute{\eta} s$ $A \rangle$ äquitov nolthy δ \dot{v} v om. \dot{i} 6 $\dot{\eta}$ E a e^2 v om. A e^1

XV. (XVI.) refertur ex AE

tit. τῆς ἐψοάπης \mathbf{A} 8 τύρου $\mathbf{Eap^2e^2}$: γύρου \mathbf{c} . 9 οὕτ' — 10 δύνασθαι] δοκεῖ οὕτε ταῦρον οῦθ' ἴππον τοσοῦτον πέλαγος διανήξασθαι δύναται (δύνασθαι $\mathbf{ae^2}$)

ταῦρον ἄγριον ἀναβῆναι· ὅ τε Ζεύς, εὶ ἐβούλετο Εὐρώπην εἰς Κρήτην ἐλθεῖν, εὑρεῖν ἂν αὐτῆ ἐτέραν 15
πορείαν καλλίονα. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. ἀνὴρ
Κνώσιος ὀνόματι Ταῦρος ἐπολέμει τὴν Τυρίαν
5 χώραν. τελευτῶν οὖν ἐκ Τύρου ἥρπασεν ἄλλας τε
πολλὰς κόρας καὶ δὴ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα
Εὐρώπην. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ,,Εὐρώπην τὴν
τοῦ βασιλέως Ταῦρος ἔχων ἄχετο." τούτων γενο- 20
μένων προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

XVI. (XVII.)

[Περὶ τοῦ δουρείου ἵππου.]

283

10 Φασίν ὡς ᾿Αχαιοὶ οἱ ἐν ξυλίνῷ κοίλῷ ἵππῷ ἀριστεῖς κατέβαλον τὴν Ἦλιον. ἔστι δὲ μυθώδης ἄγαν δ λόγος. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. ἵππον κατεσκεύασαν

7 ουν ικπ : σε κπα \mathbf{a} \mathbf{a} \mathbf{s} \mathbf{q} , τουτου γενομενου \mathbf{n} : και ουτως \mathbf{m} \mathbf{g} \mathbf{d} \mathbf{g} \mathbf{g}

XVI. (XVII.) refertur ex B et S (= h, d, m)

10 άχαιοι οἱ recepi ex a: οἱ άχαιοι hm: άχαιοι c. έκ ξυλίνων ποίλων ἵππων h 11 άριστεῖς scripsi: χίλιοι \langle καὶ $hm\rangle$ έκατὸν \langle h. e. ϕ \rangle κατέβαλον scripsi: κατεβάλ \langle λ h \rangle οντο

² εὐρεν $\mathbf A$ αὐτῷ $\mathbf E$: αὐτῆς $\mathbf A$ 3 πορείαν] ὁδὸν λίαν $\mathbf E$ 4 κνώσσιος $\mathbf E$ 4 sq. τῷ τυρ $(\mathbf p \ \mathbf E)$ ηνία χώρα, τελευταίον δὲ (δ' $\mathbf A$) ἐκ τύρου 6 πολλὰς οm. καὶ δή] ἀλλὰ δὴ 8 sq. τούτου δὲ γενομένου

XVI. (XVII.) refertur ex AE

tit. ἔππου καὶ τῆς τροίας Ea 10 oi a: om. c. έκ ξυλίνων ἵππων E κοίλω om. 11 χιλίων έκατὸν E: om. A κατεπόρθησαν A: έπόρθησαν E πόλιν ἥγουν τὴν ἴλιον E 11 sq. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἄγαν μυθώδης ἡ δὲ ἀλήθειά ἐστιν αὕτη

ξύλινον πρὸς μέτρον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἐλκότ μενος εἰσέλθη, ἀλλ' ὑπερέχη τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῷ χωρίῷ παρὰ τὴν πόλιν, δς 'Αργείων λόχος ἐκαλεῖτο μέχρι τοῦ νῦν. αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν παρὰ τῶν 'Αργείων Σίνων 5 φράζει αὐτοῖς κατὰ μαντείαν ὡς, εἰ μὴ εἰσαγάγοιεν τὸν ἵππον εἰς τὴν πόλιν, ὑποστρεψόντων 'Αχαιῶν, ἀν δὲ εἰσαγάγωσι, μηκέθ' ἡξόντων. οὖ ἐπακούσαντες οἱ 10 Τρῶες καὶ καθελόντες τὸ τεῖχος, εἰσάγουσι τὸν ἵππον. εὐωχουμένοις δὲ αὐτοῖς ἐπιπίπτουσιν οἱ 10 Ἑλληνες δὶ' ἦς καθήρητο τὸ τεῖχος, καὶ οὕτως ἑάλω ἡ Ἰλιος.

¹ πρὸς μέτρον E: πρὸς μέγεθος μετεωρότερον A 1 μὴ] μηδ' E ὁπερέχει A 3 ἐνεκάθηντο E χώρω E 4 δ ἀργῶν Ae: δ ἀργείος E: δ ἀργείων a 5 παρὰ τ. ἀργείων οm. 6 φράζει — 10 ἐπιπίπτουσιν] εἰς ίλιον φράζει τοῖς ἰλιεθσιν εἰσαγαγεῖν τὸν ἵππον προστίθεὶς (προστέθεὶς A: προσθείς a) καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν (εἰσελθεῖν a) τοὺς Έλληνας aν ὑπακούσαντες οἰτρῶςς καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν ἵππον. εθωχουμένων δ' αὐτῶν ἐπεισέρχονται· 11 δι' — τεῖχος om. 12 ἡ τροία

XVII. (XVIII.) $[\Pi \varepsilon \rho i A i \delta \lambda \rho v.]$

Λέγεται δτι Αζολος άνθρωπος ήν χυριεύων πνευμάτων, δστις έδωκεν Όδυσσει τούς ανέμους έν ἀσχῷ περί δὲ τούτου, ὡς οὐχ οἶόν τε γίνεσθαι, 15 δηλον είναι πάσιν οίμαι. είκος δε άστρολόγον γενό-5 μενον Αἴολον φράσαι Ὀδυσσεῖ τοὺς χρόνους καὶ καθ' άς έπιτολάς ἄνεμοί τινες πνευσοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι 284 καλ γαλκοῦν τεῖχος τῆ πόλει αὐτοῦ περιεβέβλητο, δπερ έστι ψεῦδος: δπλίτας γὰρ είχε τὴν πόλιν αὐτοῦ φυλάττοντας.

XVIII. (XIX.)

[Περὶ τῶν Έσπερίδων.]

Λέγεται ώς γυναϊκές τινες ήσαν αί Έσπερίδες, 5 10 ταύταις δε ήν μηλα χουσα έπι μηλέας, ην έφύλασσε

XVII. (XVIII.) refertur ex B et S (= h, d, m) 1 αίολος S*: ούτος δ Β ην άνθοωπος S΄ 3 τούτου hm*: τούτων Bd 4 δηλον είναι πασιν οίμαι hm*: πασιν είναι δήλον οίμαι d: δήλον οίμαι πάσιν k: δ. π. οίμαι l: δ. π. είναι x δè B*: γὰο S 5 τοὺς (malim καθ' οὺς) χρόνους περιέβαλε m 8 όπερ έστι Bd^* : ἔστι δὲ καὶ τοῦτο m: καὶ τοῦτο h 9 φυλάσσοντας Β

XVIII. (XIX.) refertur ex B et S (= h, d et — usque ad p. 26, 12 έλεγον δη — m)
10 φασίν δτι γυν. m αί om. S 11 δ' ην l

XVII. (XVIII.) refertur ex AE

tit. π. τοῦ αί. Α 1 λέγουσιν ἄνθοωπος om. 2 τῶν πνευμάτων 3 άσκοίς Ε γίνεσθαι οπ. 5 sq. δδυσσεί τους χρόνους καθ' ους έπιτολαί τινες άνέμων γενήσον[p. 284 W.] ται Ea: om. Ae 8 ψευδές όπ. γαο. ως οίμαι είχε A

XVIII. (XIX.) refertur ex AE

tit. των om. 10 λέγουσιν ότι αί έσπερίδες Εα: έσπερίτιδες Α e (sic etiam p. 26, 4) 11 δè Ea: δ' Ae μηλέα Ε ην Ea: & Ae Digitized by GOOGLE

δράκων, ἐφ' ὰ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο. ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὡδε. Ἐσπερος ἡν ἀνὴρ Μιλήσιος, δς ὅκει ἐν τῆ Καρία καὶ εἶχε θυγατέρας δύο αῖ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίδες. τούτφ δὲ ἡσαν ὅις καλαὶ το καὶ εὕκαρποι, τοῦτο τὸ γένος δ νῦν ἐστιν ἐν Μιλήτφ. δ ἐπὶ τούτφ δὴ ἀνομάζοντο χρυσαῖ κάλλιστον γὰρ δ χρυσός, ἡσαν δὲ κἀκεῖναι κάλλισται. μῆλα δὲ ἐκαλεῖτο τὰ πρόβατα. ἄπερ ἰδὰν Ηρακλῆς βοσκόμενα παρὰ τῆ θαλάσση, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὄνοματι Δράκοντα *** ἡγαγεν εἰς το οἶκον, οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἑσπέρου, ἀλλὰ τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔλεγον δὴ οἱ ἄνθρωποι κἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ὰ ἡγαγεν ἐξ Ἑσπερίδων Ἡρακλῆς τὸν φύλακα ἀποκτείνας Δράκοντα." ἔνθεν ὁ μῦθος.

¹ έφ' — ἐστρατεύσατο om. B ἐστρατεύσατο h^* : ἐστρατοπαιδεύσατο sic m: ἐν τῆ καρία d 2 ἡ ἀλ. δδε S^* : δδέ πως τὸ ἀληθὲς B 4 τούτω Bd^* : τούτων h: τοῦτο m ὄῖς h^* : ὅῖς m: οἶς x: οἷς kd: ὅῖες (δῖ corr. m^* ex ω , ut vid.) l πρόβατα ante καλαὶ add. kl 5 τοῦτο — 6 δὴ om. m 6 δὲ χρυσαῖ m κάλλιστος γὰρ xd^1 : ἐπειδὴ κάλλιστον m 7 ήσαν — κάλλισται om. h: διὰ τὸ εἶναι καὶ αὐτὰς καλλίστονς (sic comp.) m ἐκαλοῦντο m 8 ὁ ἡρακλῆς B περί h^* 9 τὴν om. B 10 lacunam statui; v. § 27 $εἰ_S$] ἐπὶ τὸν h 11 δὲ ζῶντος hm 13 ὁ ἡρακλῆς l 14 ἐντεῦθεν d: οῦτως h

² δὲ A: γὰρ E 5 ἔγκαρποι τοῦτο — ἐστιν] οἶαι καὶ νῦν $⟨αἱ \ A⟩$ 6 δὴ $A: δὲ \ E$ ὁνομάζονται κάλλιστος δὲ δ E 7 δὲ ἐκείναι καλείται 8 ὁ ἡρακλῆς α' et cod. laur. 56, 20 8 sq. ροσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν A: π. τ. θάλασσαν β. E 10 εἰσήγαγεν 11 ἑσπερίου E 12 δὴ] οὖν 13 ε ἡρ. ἡγαγεν ἐξ ἑσπ. 14 καὶ ἔνθεν δ μ. προσε αν E αν εκλάσθη

XIX. (XX.)

[Περὶ Κόττου καὶ Βριάρεω.]

20

Περὶ Κόττου καὶ Βριάρεω, ὡς ἐκατὸν ἔσχου χεὶ | ρας ἄνδρες ὅντες, πῶς οὐκ εὕηθες; τὸ δὲ ἀλη- 285 θὲς οὕτως. τούτων τῆ πόλει ὄνομα ἦν Ἑκατογχειρία, ἐν ἡ ἄκουν, ἡν δὲ τῆς Χαονίας τῆς νῦν Ὀρεστιάδος καλουμένης. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι μετὰ τῶν Ὁλυμπίων ἐμαχέσαντο τὴν πρὸς Τιτᾶνας μάχην ταῦτα δὲ τὰ χωρία ὅμορά ἐστι τῷ Ὀλύμπω. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ,,Κόττος καὶ Βριάρεως [καὶ Γύγης] οἱ Ἑκατόγχειρες βοηθήσαντες τοῖς Ὀλυμ- 10 πίοις αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου."

XIX. (XX.) refertur ex B et S (= h, d)

XIX. (XX.) refertur ex AE

tit. $βριάρεως α': βρυάρεως hic et infra (1.8) Ε 1 φασίν περίν, καὶ βρ. Ε: φασίν οὖν περίν τούτων Α 1 sq. ἔσχον ἐκατὸν χείρας 2 εὕηθες τοῦτο; Εε: εὕ, τὸ τοιοῦτον; Αα 3 ην οπ. α 3 sq. ἐκατονταχειρία 4 της ἀχαρνίας <math>e^2$ mg.: πόλις c. 4 sq. της νῦν καλουμένης ὀρεστιάδα (ὀρεστιάδα (ὀρεστιάς laur. 56, 20 et marc. 509) Ε 5 τεκμαίρομαι — ὀλυμπίω (sic ut k) e^2 mg.: οπ. c. 9 γύγις Ε ἑκατοντάχειρες

XX. (XXI.)

[Περί Σαύλλης.]

10 Λέγεται περί Σκύλλης ὡς ἦν ἐν Τυρρηνία
θηρίον τι γυνὴ μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ
ἐντεῦθεν προσπεφύκεσαν κεφαλαί, τὸ δ' ἄλλο σῶμα
ὅφεως. τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν πολλὴ εὐήθεια.
ἡ δὲ ἀλήθεια αῦτη. Τυρρηνῶν νῆες ἦσαν, αι ἐληίζοντο 5
τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον.
15 ἦν δὲ καὶ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε, ἦ ὄνομα Σκύλλα,
καὶ κατεπεγέγραπτο ἐπὶ τῆς πρώρας. αῦτη δ' ἡ τριήρης
τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς. 10
ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὸς φορῷ καὶ λάβρῷ πνεύ286 ματι χρησάμενος διέφυγε διηγήσατο δὲ | ἐν Κερκύρα

XX. (XXI.) refertur ex B et S (= h, d)

¹ περί σπ. οπ. Β τυρηνία k: τυξηνία xh 2 πυνῶν — 4 δφεως S^* : πύων δὲ τὸ λοιπὸν σῶμα ἐντ. προσπ. πεφαλαὶ B 3 προσεπεφύπασι (sic) πεφαλαὶ δύο h 4 νοεῖν B $\hat{\eta}$ εὐή δεια (om. $\hat{\eta}$ δὲ άλ. αῦτη) h 5 τυρηνῶν k 6 ίωνων kx: ἰωνον (ώ in eras. m^2) l 8 πατεπεγέγραπτο fτόhner. : πατεπέγραπτο f : λάβρω scripsi (cfr. f : f

XX. (XXI.) refertur ex AE

¹ λέγουσι εν τυςηνία α : τυςηνία (sed nuc- p^1) Ae : έν πυςηνίας E 3 έντ. αὐτῆ προσπεφύνασι νεφ. α : νεφ. έντ. αὐτῆ E) προσζε marc. 509, fort. recte) πεφύνεσαν (-νασι E) αι τολιὰ εὐηθες E 3 τυςδηνῶν α : τυςρηνίων E : κυςηνίων E : νηθες E 5 τυςδηνῶν E τος E

τῷ 'Αλκινόφ ὡς ἐδιώχθη καὶ ὡς έξέφυγε καὶ τὴν ιδέαν τοῦ πλοιαρίου. προσανεπλάσθη δὲ δ μῦθος.

XXI. (XXII.)

[Περὶ Δαιδάλου.]

Λέγεται περί Δαιδάλου ώς άγάλματα κατεσκεύαζε δι' έαυτών πορευόμενα. Επερ ξμοιγε άδύνατον είναι 5 δοκεί, ανδριάντα δι' έαυτοῦ βαδίζειν. τὸ δὲ άληθὲς 5 τοιούτον. οἱ τότε ἀνδριαντοποιοὶ καὶ ἀγαλματοποιοὶ συμπεφυκότας όμοῦ τοὺς πόδας καὶ τὰς γεῖρας παρατεταμένας έποίουν. Δαίδαλος δε πρώτος έποίησε διαβεβηχότα τὸν ενα πόδα. διὰ τοῦτο δὴ οἱ ἄν-10 θρωποι έλεγον ... δδοίποροῦν τὸ ἄγαλμα τοῦτο είρ-10 γάσατο Δαίδαλος, άλλ' οὐγὶ έστηκός," ὡς καὶ νῦν

¹ τῶ ἀλκυνόω d : τῷ ἀλκιώνω k : τῷ ἀλκιώ x : τῷν ἀλκιόνων (litt. Almon in eras.) h nal de ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ B nal degrégator the ξ and degree ξ ξ ξ B

XXI. (**XXII.**) refertur ex B et S (=h,d)3 $\pi \epsilon \varrho l$ daidálov om. Bh 4 $\delta \pi \epsilon \varrho$ — $\epsilon l \nu \alpha \iota$] ádúvatov d' 5 ἀνδριάντας cod. par. 2720 ξαυτῶν cod. idem et k^1 - áln θ ès d^* : áln θ és éori l: áln θ ès éori xh: ál. éorlxh6 τοιούτον τούτο l και άγαλματοποιοί S^* : om. B

⁷ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας d 7 sq. παρατετακότας h: τεταπότας d 8 πρώτον h έποίησεν d: έπήει (sic, sc. έποίει*) h9 διά om. S δδοιπορούν έλεγον h, ubi mox τούτο — 11 έστημός om.

¹ ώς | πῶς utrobique 2 ἰδέαν τοῦ πλοίου. ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ο μύθος

XXI. (XXII). refertur ex A (om. E) 3 λέγουσι 4 δι' ξαυτών οπ. ὅπες — 5 βαδίζειν] τὸ δὲ ἀνδριάντα δι' αὐτοῦ βαδίζειν ἀδύνατον είναι δοκεῖ ξιοιγε 7 εq. συμπεφυπότας — ἐποίουν] πατεσπεύαζον ἀνδριάντας συμπεφ. έχοντας και τοὺς πόδας 8 πρῶτος om. 8 sq. ἐποίει διαβε-βηκότας 9 διὰ — οί] οί δὲ 10 sq. τοῦτο τὸ ἄγ. δ εἰργάσατο Digitized by GOOGLE

λέγομεν ,,μαχόμενοί γε ἄνδοες γεγοαμμένοι εἰσί" καὶ ,,τρέχοντες ἵπποι" καὶ ,,χειμαζομένη ναῦς". οὕτω κἀκείνον ἔλεγον ὁδοιποροῦντα ποιεῖν ἀγάλματα.

XXII. (XXIII.)

[Περὶ Φινέως.]

Ίστορείται περί Φινέως ὡς διεφόρουν "Αρπυιαι 15 τὸν βίον αὐτοῦ, δοκοῦσι δὲ ἔνιοι θηρία πετεινὰ 5 εἶναι ταῦτα ἁρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἡ δὲ ἀλήθεια αὕτη. Φινεὺς ἡν Παιονίας βασιλεύς. γέροντα δὲ αὐτὸν ὅντα ἡ ὅψις ἐπέλιπεν οῖ τε ἄρρενες παίδες ἀπέθανον. θυγατέρες δὲ ἡσαν αὐτῷ Ἐράσεια καὶ Αρπύρεια ***, αἵτινες 10

¹ sq. γεγφ. εἰσὶν, ἵπποι τφέχοντες καὶ ναῦς χειμαζομένη ${\bf B}$ 2 χειμαζόμεναι νῆες ${\bf S}$ 3 ὁδοιποφοῦν ἄγαλμα ποιεῖν ${\bf h}$: ὁδοιποφοῦν τι (corr. ${\bf m^2}$ ex ὁδοιποφοῦντα) ποιεῖν ${\bf d}$

XXII. (**XXIII.**) refertur ex B et S (= d, h)

tit. περὶ ἀρπυίων (sic) καὶ φινέως l 4 περὶ φινέως ἰστορεῖται d: ἰστόρηται περὶ φ. h περὶ φ. om. B αἰ ἄρπυιαι B 6 ἀρπάζοντα h^* : ἀρπάζειν δ ὲ Bd τοῦ φινέως * : φινέως S: om. B 8 δ ὲ h^* : δ ' c. 8 sq. ἐπέλιπεν xh: ἀπέλιπεν ld⟩ c. 9 αὐτοῦ παιδες lh: παιδες αὐτοῦ kx δ ὲ om. kx: δ ' l 10 ἐράσεια ld Tzetzes : ἐρασεία kx: ἐρασία $h^*(d^1?)$ ἀρπύρεια Tzetzes : ἀπύρεια B: ἀρπύρια A: ἄρπυια A παρὰ δὲ τῶν βαρβάρων ἄμφω ἐπαλοῦντο Άρπυιαι vel tale quid excidisse suspicor; cfr. p. 31, 2 et 55, 3

¹ λέγομεν· είσὶ δὲ (unde είσί γε Fischer.) καὶ μαχόμενοι · ἄνόζες γεγοαμμένοι 3 οῦτω — ἀγάλματα om.

XXII. (XXIII.) refertur ex Au (om. E)

⁴ ίστοροῦσι περί αὐτοῦ u διεφόρουν] διέφθειραν u
5 βίον] νοῦν θηρία καὶ πετεινὰ 6 εἶναι om. α΄ ταῦτα
om. u ἀρπάζειν δὲ u 7 αῦτη] ἔχει οῦτως (οῦτω α)
8 αὐτὸν om. u ὅντα] γεγονότα 8 sq. ἀπέλειπεν υρα΄:
'πέλειπε u : ἀπέλιπεν i 10 πυρία (sed ἀρπύρεια u) καὶ ἐρασία

τὸν βίον αὐτοῦ | διέφθειρον. ἔλεγον οὖν οἱ πο- 287 λίται ,,δύστηνος ὁ Φινεύς αἱ "Αρπυιαι αὐτοῦ δια- φθείρουσι τὸν βίον." οἰκτείραντες δὲ αὐτὸν Ζήτης καὶ Κάλαις, ἀστυγείτονες αὐτῷ ὄντες, Βορέου δὲ παῖδες (ἀνδρός, οὐκ ἀνέμου), βοηθήσαντες αὐτῷ, τάς τε θυγατέρας ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τὰ χρή- 5 ματα συναθροίσαντες, ἐπίτροπον αὐτῶν κατέστησαν τῶν Θρακῶν τινα.

XXIII. (XXIV.) [Περὶ Μήστρας.]

Περὶ Μήστρας τῆς Ἐρυσίχθονος φασὶν ὡς,
10 ὁπότε βούλοιτο, ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν. ὁ μύθου
καταγελάστου. πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βοῦν 10
καὶ αὖθις κύνα ἢ ὄρνεον; τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὡδε.

EXIII. (XXIV.) refertur ex B et S (= h, d)

9 μήτρ. d^* ubique της Έρυσιχθονος om. B 10 δ] d μύθον καταγέλαστον l 12 καλ αδθις κύνα η δνον η δρνεον B τὸ — $\dot{\omega}$ δε] $\dot{\eta}$ δὲ ἀλήθεια αΰτη h ἔχει $\dot{\omega}$ δε d^* : τόδε B

¹ αὐτοῦ om. S διέφθειρον*: διέφθειραν οὖν h^* : δὴ c. 1 sq. πολίται] ποιηταὶ h 2 δ d^* : om. c. 2 sq. αὐτοῦ τὸν βίον ἀρπάζουσι. βορέου (om. οἰπτείραντες — ὄντες) B 3 Ζήτης Westerm.: ζῆθος S^* 4 αὐτοῦ (om. ὄντες) d βορείου h 5 ἀνέμου Bh: ἀσήμου d^* 6 sq. χρήματα] χρήσιμα x 7 ἀθροίσαντες h αὐτοῦ S

¹ τον τοῦ πατρός βίον διέφθειραν u:-αν p:-ον c.1 sq. οἱ ποιηταὶ α΄ 3 sq. φινεύς, ὅτι αἱ ἄφπυιαι τὸν β. αὐ. διαφθείρουσιν 3 οἰπτείροντες u 4 τάλαϊς uα΄: ταλάϊς c. αὐτῶν ὅντες βορέου $ae^2:$ βορείου c. 5 sq. τὰς θυγατέρας ἐξήλασαν 7 sq. ἐπίτροπον ⟨αὐτοῦ u⟩ τινὰ (-όν τινα a) κατέστησαν τῶν θρακῶν

XXIII. (XXIV.) refertur ex AE

⁹ the ante unitors A, non Ea' 10 dusted dusters is a the om. E 10 sq. d (de A) modes natarélastes 12 h] nal d'alhoès

'Ερυσίχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλός, διαφθείρας δὲ τὰ χρήματα πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτης αὐτῷ καλὴ καὶ ὡραία Μήστρα ὀνόματι ὅστις δὲ εἶδεν αὐτήν, ἐπιθυμητικῶς διέκειτο. ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄν-15 θρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο, ἐδίδοσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, 5 οἱ δὲ βοῦς, τινὲς δὲ πρόβατα ἢ ὅ τι ἀν ἐθέλῃ ἡ Μήστρα. ἔλεγον δὲ οἱ Θετταλοί, δρῶντες ἀθροιζόμενον τῷ Ἐρυσίχθονι τὸν βίον, κέγένετο ἐκ Μήστρας αὐτῷ καὶ ἵππος καὶ βοῦς καὶ τἄλλα." ὅθεν δ μῦθος προσανεπλάσθη.

XXIV. (XXV.)

[Περί Γηρυόνου.]

Γηρυόνην δέ φασιν δτι τοικάρηνος έγένετο. ἀδύνατον δὲ σῶμα ⟨εν⟩ τρεῖς ἔχειν κεφαλάς. ἦν δὲ | 288 τοιοῦτον. πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῷ πόντῷ Τρικαρηνία καλουμένη. ἦν δὲ δ Γηρυόνης ἐν τοῖς

XXIV. (XXV.) refertur ex B et S (=h,d) 11 dé pasir B: pasi S*; v. § 15 reixárnos Apostoles: $teisámatos h: teixáralos c.*; v. § 27 12 tò sõma h en cod. marc. 509 (idem coni. Koenius): om. o.* negalàs exerv d* 13 sq. <math>teixaralos dh^1$ 14 ò om. $teixaralos dh^2$ habet $teixaralos dh^2$ 14 ò om. $teixaralos dh^2$ 15 om. $teixaralos dh^2$ 16 om. $teixaralos dh^2$ 17 om. $teixaralos dh^2$ 18 om. $teixaralos dh^2$ 18 om. $teixaralos dh^2$ 19 o

² χρήματα πάντα k: χρήματα αὐτοῦ h: χρήματα αὖν πάντα x3 ὁνόματι*: ὀνομαζομένη h: om. Bd είδεν] καὶ ίδοι h4 διέκειτο πρὸς αὐτὴν B 6 τινὲς] οἱ h ὅτι ἐδέλοι d8 sq. ὅτι ἡ μήστρα ἐγίνετο πάντα, καὶ ἵππος l 9 τὰ λοιπὰ hὅθεν h: om. c. 10 ὁ δὲ μ . Bd προσανεπλάσθη kxd: ἐντεῦθεν ἀνεπλάσθη l: om. h

¹ sq. και διαφθείρας τὰ χρήματα 2 αὐτῷ θυγάτης 3 τὸ δυομα α΄ 3 sq. ἐπιθ. διέκ.] ήρα ταύτης 6 δ ἄν ἐθέλοι Ε 7 δὲ Εα: οὖν Α: οm. ε 8 βίον δτι ἐγένετο 8 sq. αὐτῷ ἐκ μήτρας Ε 9 δθεν] ἀφ' ὧν 10 προσεπλάσθη ἰν

XXIV. (**XXV.**) refertur ex **A**Ε
11 ἐγέν.] ἤν 13 τοιόνδε τοῦτο

τότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πλούτφ τε καὶ τοῖς ἄλλοις διαφέρων εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμαστήν, ἐφ' ἢν ἐλθὼν Ἡρακλῆς ἀντιποιούμενον Γηρυόνην ἀπέ- 5 κτεινεν. οἱ δὲ θεώμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς 5 ἐθαύμαζον ἤσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος μικραί, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τὴν ὀσφὰν μακραὶ καὶ σιμαί, κέρατα οὐκ ἔχουσαι, ὀστέα δὲ μεγάλα καὶ πλατέα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγόν τινες , Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν οὕσας Γηρυόνου τοῦ Τρικαρήνου." 10 10 τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλάς.

XXV. (XXVI.)

[Περί Γλαύχου τοῦ Σισύφου.]

Φασί δὲ ὅτι καὶ οὖτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν Γππων, ἀγνοοῦντες ὅτι ἱπποτροφῶν καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμενος καὶ τῶν οἰκείων οὐδὲν ἐπιμελού- 15 μενος ἐπετρίβη, καὶ ἐπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.

XXV. (**XXVI.**) refertur ex B et S (= h, d)

tit. π eol diouthdous l: om. k tov x^* : nal S 13 ϕ asl dè kl: ϕ asl kl: ϕ asl kl: om. k nal om. k on k

¹ ắllois] ốlois x 2 διαφέρων S^* : ὁπερφέρων τῶν ἄllois B 3 ὁ ἡρ. d 5 μὲν d^* : om. c. 6 σιμαί καὶ μικραὶ h 10 leyoμένου] lóyoυ h αὐτὸν om. h

¹ τοῖς οm. 2 θαυμαστῶν Ε 3 ὁ ἡραπλῆς Ε ἀντιποιούμενος Ε 3 sq. ἔπτεινεν (ἔπτανεν ι) 5 τῷ μὲν μεγέθει Ε
6 τῆ ὀσφύι μαπραλ Ε : μιπραλ Α 7 ὀστᾶ μεγ.] μαπρὰ
9 τοῦ om. Ε 10 δὲ om. Ε 10 sq. τρεῖς ἔχειν αὐτὸν
Ε : αὐτὰς (sed αὐτὸν α΄) τρεῖς ἔχειν Α

XXV. (XXVI.) refertur ex AE

¹⁵ ἐπέλιπεν iu : ἀπέλιπεν c.

XXVI. (XXVII.)

[Περὶ Γλαύχου τοῦ Μίνωος.]

Καὶ οὖτος ὁ μῦθος παγγέλοιος, ὡς δὴ τοῦ Γλαύκου ἐν πίθφ μέλιτος ἀποθανόντος ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβφ κατώρυξε τὸν Κοιράνου Πολύιδον το (δς ἦν ἐκ τοῦ "Αργους), δς ἰδὼν δράκοντα ἐτέρφ δράκοντι τεθνεῶτι πόαν ἐπιθέντα καὶ ἀναστήσαντα 5 αὐτόν, καὶ αὐτὸς ταὐτὸ ποιήσας τῷ Γλαύκῳ, ἀνέστησεν αὐτόν. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, ἀποθανόντα ἄνδρα ἀναστῆσαι ἢ ὄφιν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο ζῷον. ἐγένετο δέ τι 289 τοιόνδε. Γλαῦκος πιὼν | μέλι ἐταράχθη τὴν κοιλίαν, χολῆς δὲ αὐτῷ πλείονος κινηθείσης καὶ λειποθυμή- 10 σαντος, ἀφίκοντο οῖ τε δὴ ἄλλοι ἰατροί, ᾶτε χρήματα ληψόμενοι, καὶ δὴ καὶ Πολύιδος, ἤδη δὲ ἐκλείποντος

XXVI. (XXVII.) refertur ex B et S (=h,d) 2 êν πίθφ μέλιτος Valcken. (cfr. [Apollod.] Bibl. III, 17 Wagner.): έν τῷ (τῷ om. h) μέλιτι ἀποπνιγέντος h 3 τῷ om. h πολύειδ. et sic ubique h^* 4 δς S*: οὖτος B 5 ἐπιτθέντα*: ἐπιτιθέντα Sl: προσεπιτεθέντα (om. πόαν) x: ἐπιτιθέντος h 6 αὐτὸς] οὖτως h 6 ες. τοῦτον ἀνέστησεν. δ ἔστιν ἀδ. S 7 ες. ἀναστῆναι h 8 άλλ οὐδὸ] h h δέ τι h : οὖν h 12 παλ δh παλ Westerm.: ἐν δὲ τούτοις h 8 καλ πρὸς τούτοις h

XXVI. (XXVII.) refertur ex AE

³ ἀποθ. ἐπὶ τῷ μέλιτι 3 τὸν A: τὴν E 4 sq. δράποντι πόαν ἐπιθ. τεθνεῶτι 6 sqq. παὶ οὐτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸν γλαῦπον ἀνέστησεν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον (om. ἀποθ. — ζῶον) 8 ἐγένετο δὲ om. E (at ἔστι δὲ cod. marc. 509) 8 sq. τοιόνδε τι

τὴν ποιλίαν οπ. 10 sq. καὶ λειπ.] ἐλειποθύμησεν ζό γλαῦ-κος Εα΄). ἀφίκοντο δ΄ οὖν οἷ 11 δὴ οπ. Ε ἄτε δὴ 12 ἀλλὰ δὴ καὶ ἤδη — p. 35, 1 αὐτοῦ οπ.

αὐτοῦ, εἰδώς τινα πόαν ἀφελοῦσαν, ἢν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ, ικ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτη τῆ ε βοτάνη χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι "Πολύιδος Γλαῦκον ὑπὸ ε μέλιτος ἀποθανόντα βοτάνη ἀνέστησεν, ἢν παρὰ Δράκοντος ἔμαθεν." ἀφ' οὖ οἱ μυθογράφοι τὸν μῦθον ἔπλασαν.

XXVII. (XXVIII.)

[Περὶ Γλαύχου τοῦ δαλασσίου.]

Λέγεται ὅτι καὶ οὖτος ὁ Γλαῦκος πόαν ποτὲ 10 φαγὰν ἀθάνατος ἐγένετο καὶ νῦν ἐν τῆ θαλάσση 10 οἰκεῖ. τὸ δὲ τῆ πόα ταύτη Γλαῦκον μόνον ἐντυχεῖν λίαν ἐστὶν εὔηθες, τό τε ἄνθρωπον ἐν θαλάσση ἢ ἄλλο τι τῶν χερσαίων ζῆν, ὁπότε οὔτε ποτάμιόν τι ἐν τῆ

^{1 &#}x27;fort. εἰδὼς $\langle Πολύιδός \rangle$ τινα' Vitelli. 2 ήν om. h καὶ om. S fort. recte 4 οδν h^* : δὲ Bd 4 sq. ὁπὸ μέλιτος om. h 7 ἔπλασεν (sic) d: ἐπλάσαντο h

EXVII. (**EXVIII.**) refertur ex B et S (= h, d et — inde a p. 36, 4 $\pi \acute{a} \nu \tau \alpha \varsigma \acute{\epsilon} \nu - n$; y = h + n)

⁸ nal δει ούτος l: δὲ nal αὐτος (om. δει) h δ lh^* : om. c. 11 ἐν θαλάσση post χερσαίων (12) trai. B ἐν τῆ θ. h12 οὐδὲ probabiliter Vitelli. ποτάμιον (om. $\tau\iota$) Sτῆ om. d

¹ εἰδώς τινα] δς ἰδὼν τὴν ἀφελοῦσαν οπ. 2 ἦν οπ. $\dot{\bf E}$ 3 τὸν γλαῦκον ἐποίησεν 4 οἰ ἄνθ.] τινὲς ὅτι τὸν γλ. 5 sq. δανόντα ἀνέστησεν \langle ἐν βοτάνη (διὰ βοτάνης cod. marc. 509) ἢν παφὰ τοῦ δφάκοντος ἔμ. $\dot{\bf E}\rangle$ 6 sq. ἀφ' — ἔπλασαν οπ. $\dot{\bf a}'$ 6 ἀφ' δν $\dot{\bf A}$ οἱ μυθοπλάσται $\dot{\bf E}$: om. $\dot{\bf A}$ 7 ἔπλάσαντο $\dot{\bf A}$: ἀνεπλάσαντο $\dot{\bf E}$

XXVII. (XXVIII.) refertur ex AE

⁸ λέγεται E: ἄδεται A 8 sq. φαγὼν ποτὲ A 9 θαλάττη A 10 μόνον ⟨τὸν cod. laur. 56, 20⟩ γλαῦκον ἐντ. E pa' v^2 mg.: μόνον ἐντ. γλ. iv^1 11 καὶ λίαν ἔνι ⟨γε A⟩ εἕηθες θαλάττη a 12 ὁπότε - p. 36, 2 λόγος om.

θαλάσση, οὔτε τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῷ ποταμῷ τὰ θαλάσσια ζῆν δύναται. μάταιος οὖν ὁ λόγος. ἔχει δὲ τὸ ἀληθὲς οὕτως. Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἀλιεὺς ᾿Ανθηδόνιος τὸ 16 γένος ἦν δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῷ διαφέρων τῶν 290 ἄλλων. κολυμβῶν | δὲ ἐν τῷ λιμένι, ὁρώντων αὐτὸν 6 τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ διακολυμβήσας εἰς τινα τόπον καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, διακολυμβήσας πάλιν, ὥφθη αὐτοῖς πυνθανομένων δὲ "ποῦ 5 διέτριψας τὰς τοσαύτας ἡμέρας;" ἔφη "ἐν τῆ θαλάσση". καὶ συγκλείων εἰς ἔλυτρον ἰχθῦς, ὁπότε χειμὼν 10 γένοιτο καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἀλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαβεῖν, ἐπυνθάνετο τῶν πολιτῶν τίνας δὴ βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς, καὶ κομίζων οὺς

¹ οὐδὲ Vitelli. 1 sq. ἐν — δύναται om. d: ζῶον εἰς ἑκάτερον ζῆν ἐστι h 2 μάταιον οὖν (om. ὁ λόγος) S τάληθὲς h 3 οὐτωοὶ x: ὁδὲ S · ὡς γλαῦνος h 4 ἤν δὲ om. h 4 sq. ἐν — ἄλλων] ⟨ὑπεραίρων h⟩ πάντας ἐν τῶ πλεῖν y τῶν ἄλλων x: τοῖς ἄλλοις l: ὅλων k: πάντων d^2 : πάντας (ut y!) d^1 5 έν] ἐπὶ Bd 5 sq. ὀρώντων — διαπολυμβήσως] ἐπὶ πολλῶν ὀρώντων εἰσελθῶν y 6 τῶν d: om. c. παὶ om. d^* εἴς — 7 sq. διαπολ. om. B 8 πυνθανομένοις y 9 διέτειβε y τὰς τοσαύτας ἡμέρας y: ἡμέρας y: οπ. d^* ἔφη y ενευδόμενος αὐτὸς (αὐτοῖς y) ἔφη y; cfr. y 15 10 συγπλείσας y εὐτος y0 εἰντος y1 εὐτος y2 εὐτος y3 εὐτος y3 εὐτος y4 εὐτος y5 εὐτος y6 εὐτος y6 εὐτος y6 εὐτος y7 εὐτος y8 εὐτος y9 εὐτος y1 εὐτος εὐτος y1 εὐτος εὐτος y1 εὐτος εὐτος εὐτος εὐτος εὐτος εὐτος y1 εὐτος εὐ

³ ἀνής τις Ε 4 sq. ἐν τ. — λιμένι] ὑπεςφέςων πάντων κολυμβητῶν κολυμβῶντα (-τος α) δὲ ἐν τ. λ. Α : ὑπεςφέςων πάντων, ἐν τῶ λιμένι δὲ αὐτοῦ κολυμβῶντος Ε 6 ἀπὸ τῆς π.] ⟨ώς Α (τῶν α et cod. marc. 509)⟩ ἐν τῆ πόλει αὐτὸς 7 ἐπὶ ἡμέςως ἰκ. Εα 8 πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων Α : τῶν οἰκ. δὲ π. Ε 9 διέτριβεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη 10 ἑαυτὸν (sc. ΕΑΥΤΟΝ ortum ex ΕΛΥΤΡΟΝ) Ε : αὐτὸν α : αὐτὸν Α e 11 καὶ οm. Ε ἀλιέων Α : ἀγορευτῶν Ε 12 λαμβάνειν ⟨καὶ Εα⟩ ἔλεγε τοῖς πολίταις τίνας

αν ήθελον, Γλαϊκος θάλασσιος έκλήθη, ώσπες νῦν εἰ τις ἐν ὄρει οἰκῶν καὶ ὢν ἀγαθὸς θηρευτής ὅρειος ἄνθρωπος καλοῖτο. οὕτω καὶ ὁ Γλαϊκος τὰ πλείστα ἐν θαλάσση διατρίβων Γλαϊκος θαλάσσιος ἐκλήθη. 5 καὶ περιτυχὼν θηρίω θαλασσίω ἀπώλετο μὴ ἐξελθόντα 10 δὲ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐν θαλάσση οἰκοῦντα κἀκεὶ τοῦ λοιποῦ διάγοντα.

XXVIII. (XXIX.)

[Περί Βελλεροφόντου.]

Φασίν δτι Βελλεροφόντην ύπόπτερος ΐππος
Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἵππος οὐδέποτε
10 δοκεῖ δύνασθαι, οὐδ' εἰ πάντα τὰ τῶν πτηνῶν πτερὰ 15
λάβοι εἰ γὰρ ἦν ποτε τοιοῦτον ζῷον, καὶ νῦν ἀν ἦν.
τοῦτον δέ φασι καὶ τὴν 'Αμισωδάρου Χίμαιραν |
ἀνελεῖν ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα 291

¹ $\cos \pi \epsilon_0$ — 4 $\dot{\epsilon}$ nlήθη om. B* 2 olne $\dot{\epsilon}$ d 3 nlηθε $\dot{\epsilon}$ η d $\dot{\delta}$ γl. — 4 $\dot{\delta}$ ιατρίβων om. d 5 $\dot{\delta}$ ς καὶ περ. y θηρίω θαλαττίω d : θαλάσσης θηρίω (- $\dot{\epsilon}$ α h) y $\dot{\epsilon}$ ξελθόντα y : $\dot{\epsilon}$ ξελθόντος c. 6 $\dot{\omega}$ ς S*: καὶ \dot{k} x : αὐτὸν $\dot{\ell}$ 7 οἰνοῦντα x : οἰνε $\dot{\ell}$ y*: ε $\dot{\ell}$ ναι $\dot{\ell}$: om. \dot{k} d κάκε $\dot{\ell}$ om. S τὸ λοιπὸν οἰνοῦντα d : om. y

ΧΧΥΙΙΙ. (**ΧΧΙΧ.**) refertur ex B et S (= d, y [= h + n]) 8 sq. βελλεφοφόντης ὑπόπτεφον ἵππον τὸν πήγασον y 9 τοῦτο — 10 δύνασθαι d: δοκεί τοιοῦτον ἵππον γενέσθαι οὐδέποτε B: τοῦτο \langle οὐ h \rangle δοκεί y 11 λάβη k^* $\mathring{η}$ ν $\mathring{α}$ ν \mathring{l} 12 τούτω S fort. recte καὶ om. B ἀμισωδάφον S: ἀμισοδάφον

 k^* : ἀμισο $\delta^{\alpha \beta}_{QS} x$: ἀμισοδύςου l^1 : ἀμισοδώςου l^2

¹ θαλάσσιος Εα: θαλάσσης Αε 5 sq. έλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης 7 τοῦ λοιποῦ διάγοντα] μένει

XXVIII. (XXIX.) refertur ex AE

⁹ sq. έμοὶ δὲ $\ell\pi\pi\sigma_S$ (-or a) οὐδέποτε δοκεί δύνασθαι $\ell\pi\tau\alpha$ σθαι A 10 τὰ τῶν om. i: τῶν om. p va 11 εἰ γάρ ποτε τοι. ξ . \hbar ν A τὸ τοιοῦτον E \hbar ν ε ℓ η 18 \hbar χίμαιρα \hbar ς φασιν (φασι a)

πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράπων, μέσση δὲ χίμαιρα.

ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλάς, σῶμα δὲ ἕν. ἀδύνατον δὲ ὅφιν καὶ λέοντα καὶ αἰγα ὁμοία δὲ ἕν. ἀδύνατον δὲ ὅφιν καὶ λέοντα καὶ αἰγα ὁμοία τροφῆ χρῆσθαι καὶ τὸ θνητὴν ἔχον τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Βελλεροφόντης ἦν φυγὰς ἀνήρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς κὰγαθός. κατασκευάσας δὲ πλοῖον μακρὸν ἐληίζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία πλέων καὶ ἐπόρθει. ὄνομα δὲ 10 ἦν τῷ πλοίω Πήγασος (ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν 10 πλοίων ὄνομα ἔχει ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πλοίω μᾶλλον ἢ ἵππω ὄνομα κεῖσθαι Πήγασος). βασιλεὸς δὲ ᾿Αμισώδαρος ἄκει ἐπὶ τῷ Ξάνθω ποταμῷ ὄρος τι ὑψηλόν,

¹ Hom. Z 181; versum restitui coll. Herael. 15 πρόσθεν ο. ὅπιθεν ἀ : ὅπισθεν α.* μέσση Αροstol. : μέση ο.* 2 δὲ οm. ἀ : οὖν Β γεγενῆσθαι y : γεγονέναι ἀ 4 sq. θν. ἔχειν ⟨φύσιν n⟩ παὶ πῦς ἀπ. y ἔχον φύσιν *: φύσιν ἔχον Bd 5 ποία y : ποίαις c.* 6 τὸ σῶμα d* : τὸ λοιπὸν σ ο. c. οὕτως d* 7 φυγὰς Pierson. (cfr. p. 47, 5) : φρυγίας d : φρὺξ (post ἀνὴρ) y : οm. B τὸ οm. S 8 παὶὸς παὶ ἀγ. y : παὶός τε παὶ ἀγ. y 8 sq. πλοΐον μιπρὸν έλ. τὰ περὶ θάλασσαν x. h 9 χωρία οm. l πλέον k : om. y ἔξεπόρθει S 10 ἦν οm. B 11 δὲ om. kx πλοίων h 12 lππων h κεισθαι S : είναι B* 12 sq. ἀμισόδαρος x* : ἀμισόδωρος kl 13 τῷ om. y τι scripsi : δὲ

¹ ἔμπροσθεν μὲν 3 σῶμα δὲ ἔν e^2 mg.: om. c. ὄφιν καὶ om. 4 καὶ αἶγα om. a 5 ἀποπνέειν E pa': ἀναπνέειν v i 6 ἔχει om. (sed post οῦτως habet a cum codd. pal. vat. 143, marc. 509) 7 φρέγιος (φρὲξ marc. 509) ἀνὴρ 8 καὶὸς καὶ ἀγαθός, δς πλοῖον κατασκενάσας μαπρὸν (μι- E) 9 πλέων ν. έπ. om. 10 ἐκάστον E 11 ἐμοὶ — μᾶλὶον] μᾶλὶον δὲ δοκεῖ πλοίφ (πλοῖον e) a' ἐμοὶ] ὅμοιον πλοῖον A 12 ὄνομα ἵππω (-ov e) εἶναι Ae (non a) 13 ὅρος δὲ ἤν ὑψηλὸν A (δὲ om. E) praeter cod. marc. 509; $\mathring{γ}$ ν om. e; ὑψηλὸν g

ἐξ οὖ ἡ Τελμισσὶς ὅλη προσκέχωσται, πρὸς ὁ δὴ ὅρος προσβάσεις εἰσὶ δύο, ⟨ἡ⟩ μὲν ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῆς Εανθίων, ἡ δὲ ὅπισθεν ⟨ἐκ⟩ τῆς Καρίας τὰ 15 δὲ ἄλλα κρημνοὶ ὑφηλοί, ἐν δὲ μέσφ αὐτῶν χάσμα 5 ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἐξ οὖ δὴ καὶ πῦρ ἀναφέρεται. τούτφ τῷ ὅρει ὄνομά ἐστι Χίμαιρα. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσθεν | πρόσ- 292 βασιν λέων οἰκῶν, κατὰ δὲ τὴν ὅπισθεν δράκων, οῦ δὴ καὶ ἐσίνοντο τοὺς ὑλοτόμους καὶ νομέας. τότε 10 δὲ δὴ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ ὅρος ἐνέπρησε, καὶ ἡ Τελμισσὶς κατεκάη καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον οὖν οἱ προσχώριοι ,,Βελλεροφόντης ἀφικόμενος μετὰ 5 τοῦ Πηγάσου τὴν ᾿Αμισωδάρου Χίμαιραν ἀπώλεσε". τούτου γενομένου προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

¹ τελμισοίς d: τελμισίς n: τελμησίς Bh προσπέχωσται y: προσπέχωται k: προσπέχωται d: προσπέχωται lx 2 δύο, $\langle \hat{\eta} \rangle$ μέν scripsi cl. 7 sq.: δύο μέν 3 τῶν ξανθίων d $\hat{\eta}^*$: τρίτη έν add. Westermann. 4 δὲ pr. om. kl 5 ἐστὶ om. l: ἔξοιδεί y 6 τούτω δὲ τῶ δρει l 7 προσχώριοι d^* : ἐπιχ. y: ἔγχ. B μὲν τὴν] τὸ y πρόσθεν] πρώτην d 7 sq. πρόσβασιν — ὅπισθεν om. y 8 τὴν] τὸ d 9 οῖ δὴ οm. y ἐσίνετο y 10 δὲ δὴ scripsi: δὲ B: δὴ S 11 Τελμισοίς scripsi: τελμισία n: τελμισοία d: τελμησία $\langle \tilde{v}l\eta \rangle B \rangle$ Bh 12 πρόσχωροι l βελλεροφόντην ἀφικόμενον l μετά] ἐπὶ l 13 τὴν] τοῦ l άμισοδύρον l1: -οδώρον l2.1: -οδάρον l3 τὴν] τοῦ l άμισοδύρον l1: -οδώρον l2.1: -οδάρον l3 την l3 sq. ἀπολέσαι l3 l4 προσανεπλ. l5 μῦθος l4 l5 με προσανεπλ. l6 (ἔπλάσθη l7) τὰνεπλάσθη l7)

¹ έξ — πρὸς] ὁπ' αὐτῷ. Το ὅνομα τελμισσός. πρὸς 2 προβάσεις A μὲν οπ. 3 (τᾶν A) ξανθίων (οπ. τῆς) 4 δ' ἄλλα πρημνοί (-μνὸς Ea) ὑψηλοί οπ. δὲ τῷ μέσῷ 5 τᾶν τῆς γῆς Ae (non a) πῦς ἀναδίδοται A6 τούτῷ τ. ὅρει] ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστιν ἔτερον ὅρος ῷ 7 τὴν οπ. E πρόσθεν οπ. 7 sq. πρόβασιν A 8 οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν, ὅπισθεν δὲ δράκων 9 ἔσινον A: ἔπινον (sic) E τοὺς νομέας (νομεύοντας E) καὶ τοὺς ὑλοτόμους 10 δὲ δὴ] δὲ καὶ E: δὴ καὶ A 11 τελμισA0 E0 ος 12 βελλεροφόντη ἀφικόμενοι A1 (corr. a2) 13 τοῦ οπ. 13 sq. ἀπολέσαι A1 1 τούτον δὲ γεγονότος

XXIX. (XXX.)

[Περὶ Πέλοπος καὶ τῶν ἵππων.]

Φασίν δτι Πέλοψ ήλθεν έχων εππους ύποπτέ10 ρους εἰς Πεσαν μνηστευσόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου θυγατέρα. ἐγὰ δὲ τὰ αὐτὰ λέγω ἄπερ καὶ περὶ τοῦ Πηγάσου. ἐπεὶ Οἰνόμαος, εἰ ἤδει ὑποπτέρους ὅντας τοὺς εππους τοῦ Πέλοπος, οὐκ 5 ἄν δὴ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔδωκεν ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ τὰ ἀναβιβάσαι. ἱητέον οὖν ὅτι Πέλοψ ἡλθεν ἔχων πλοῖον, ἐπεγέγραπτο δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ,, Ἰπποι ὑπόπτεροι", ἀρπάσας δὲ τὴν κόρην ἄχετο φεύγων. ἔλεγον δὲ οἰ ἄνθρωποι ὡς ἀρπάσας τὴν Οἰνομάου θυγατέρα ἐπὶ 10 τῶν Ἱππων ὑποπτέρων ἄχετο φεύγων. καὶ ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

XXIX. (XXX.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d) tit. τῶν ἵππων αὐτοῦ x: ἰπποδαμείας l: ἰπποδαμείας τῆς οἰνομάου θυγατρός k^2 2 πίσαν y: πίσαν d: πίσαν B μνηστευσόμενος l: μνηστευόμενος (-ov h) c. 3 ἄπερ] ἃ y 4 ἐπεὶ B: ὅτι S 5 ὅντας om. x^* τοὺς om. S 6 δη om. kly τὴν ϑ . αὐτοῦ l^2 : τ. ϑ . αὐτοῦ l^1x^* : τ. ϑ . αὐτῆς k: τὴν ἐαυτοῦ ϑ . d: τὴν ϑ . τὴν ἑαυτοῦ y 7 ἀναβῆσαι y 8 ἐπιγέγραπτο k: ἐπιγεγραμμένοι y ἐπὶ τῆς πυνῆς (corr. ex ποι-) d: ἡσεν παὶ y 9 ἔλεγον — 11 φεύγων y tantum servavit : om. c.* 11 sq. παὶ δ μ . π ρ. om. g 12 ἀνεπλάσδη d

XXIX. (XXX.) refertur ex AE

² πίασσαν ev: $\pi\iota///\sigma$ σαν p: πίσσαν c. μνηστευσόμενος E a: μνηστευόμενος A e 3 λέγω καλ περλ τοῦ πέλοπος ἄπερ 4 ἐπελ οἰν., εἰ] εἰ γὰρ οἰν. 5 τοὺς τοῦ πέλοπος ἵππους 7 ὅτι καλ πέλοψ i v 8 τῆς σκηνῆς] τοῦ πλοίου 11 καλ ἀφ' οδ

XXX. (XXXI.)

[Περὶ Φρίξου καὶ "Ελλης.]

(Περί Φρίξου) Ιστορούσιν ως δ κριός αὐτῷ προύλεγεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοὺς μέλλοι θύειν καὶ λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἀναβάς τε ἐπ' αὐτὸν σὺν ω αὐτῆ, | διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκοντο εἰς τὸν Εὕξεινον 298 5 πόντον, διὰ τριῷν ἢ τεσσάρων ἡμερῷν τὸ πᾶν διανύσαντες. ὅπερ ἐστὶ δύσπιστον, κριὸν θᾶττον νηὸς διανήχεσθαι, καὶ ταῦτα βαστάζοντα δύο ἀνθρώπους καὶ που σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἐαυτῷ καὶ ἐκείνοις (οὐ γὰρ 5 δήπου ἄσιτοι τοσοῦτον χρόνον διέμενον). εἶτα Φρίξος 10 τὸν τὴν σωτηρίαν αὐτῷ φράσαντα κριὸν καὶ διασώσαντα σφάξας καὶ τὸ δέρμα ἀποδείρας ἔδωκεν ἕδνον

XXX. (XXXI.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d) tit. n e o 0 παι e o0, n a1 e o0, n a2 e o1 e o1. e o2 Φρίξου supplevi e o0 om. e o2 αντον e o3 e o4 αντον e o4 e o4 αντον e o5 e o6 (v. § 28): αντον e o6 e o7 αντον e o7 e o7 e o8 (v. § 28): αντον e o8 e o9 e

XXX. (XXXI.) refertur ex AE

² αὐτὸν Ε a : αὐτῶν Α e 4 ἀφίκετο Ε 5 sq. διὰ — διανύσαντες οm. 6 κριὸν θ. ν.] τὸ ὡς πλοῖον τὸν κριὸν 8 αὐτοῦ καὶ ἐκείνων 10 φράσαντι Α (non a')

Αίτη τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ (ὁ δὲ Αίτης τῶν τόπων ἐκείνων τότε ἐβασίλευεν). ὅρα δὲ πῶς καὶ τὰ δέρματα 10 τότε σπάνια ἦν, ὥστε βασιλέα ἔδνον τῆς ἰδίας θυγατρὸς τὸ κώδιον λαβεῖν. 〈ἢ〉 οὕτω τοῦ μηδενὸς ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐνόμιζεν; ἤδη δέ τινες, ἵνα τὸν 5 γέλωτα τοῦτον ἐκφύγωσι, "χρυσοῦν" φασιν "ἦν τὸ δέρμα τοῦτο". καὶ εἰ χρυσοῦν τὸ δέρμα ἦν, οὐκ 15 ἐχρῆν τὸν βασιλέα λαβεῖν παρ' ἀνδρὸς ξένου. λέλεκται δὲ ὅτι καὶ Ἰάσων ἐπὶ τὸ κώδιον τοῦτο τὴν ᾿Αργὰ ἔστειλε καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων. ἀλλ' οὐκ 10 ἀν οὕθ' ὁ Φρίξος οὕτως ἀχάριστος ἦν ὥστε τὸν εὐεργέτην ἀνελεῖν, οὕτ', εἰ ⟨καὶ⟩ σμαράγδιον ἦν τὸ κώδιον, ἔπλευσεν ἀν ἡ ᾿Αργὰ ἐπ' αὐτό. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. 20 ᾿Αθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος ἐβασίλευσε τῆς

² πῶς καὶ τὰ δέρματα S*: καὶ τὰ δέρματα πῶς B 3 σπάνια] πάντα x ὅστε cod. paris. 2720: ὡς τὸν c.* τῆς om. d^* 4 ἢ addidi 5 ἑαντοῦ] ἰδίαν y 6 sq. τὸ δέρμα τ . ἤν y: εἰναι τὸ δ. τ. d 7 τοῦτο S: om. B n. εἰ χουσοῦν δὲ S 8 παρὰ B: παρὰ S 9 δὲ S*: δ' B nωδιον] δέρμα y 10 ἀριστέας malit Vitelli. 11 οὕθ' ὁ Fischer.: οὐδὲ οῦτως om. B: οῦτω (corr. ex οὖτος) h ἄχαρις x: ἀχάριτος h οὐδ' εἰ y 12 καὶ addidi σμαράγδειον d: σμαραγδον h τὸ κώδιον ἤν y 13 ἔπλευσεν S: ἔδραμεν g οῦτως ἄν ἔπλ. g καὶ g χρι ἀληθὲς ἔχει ὡδε g: ἀληθὲς έστιν ὡδε g: ἀληθὲς οῦτως g

¹ αἰήτην Ε τῆς ϑ . αὐτοῦ [ἔνεπεν τῆς αὐτοῦ ϑ νγατρὸς Ae ὁ δὲ ἔδωπε τῆς αὐτοῦ (ἑαν- a) ϑ νγατρὸς Ea 1 sq. τόπων ἐκ.] πόλχων 2 sq. πῶς — τότε] τότε πῶς (ὅπως cod. marc. 509: om. e) παὶ τὰ δέρματα 3 ἰδίας] αὐτοῦ E 4 λαβεῖν α΄ et codd. marc. 509, laur. 56, 20: λαβών c. 6 γείνων A 6 sq. φασὶν εἶναι τὸ δέρμα τουτὶ A: τὸ δ. φασὶν εἶ. τουτὶ E 7 παὶ om. 8 παρ E: παρὰ A λέγεται 10 sq. οὐπ ἄν om. 11 οὐδὲ φρ. E: σὐδ ὁ φρ. a: ὁ μὲν φρ. Ae 13 ἔπλευσεν E: ἐπέπλευσεν A αν om. A δι αὐτὸ 14 Λίόλον] στόλον ἐβασίλευσε A: βασιλεύσας E:

Φθίας. ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴο ἐπίτροπος τῶν χοημάτων καὶ τῆς ἀρχῆς, δν μάλιστα πιστὸν ἡγεῖτο καὶ πλείστου ἄξιον, ὄνομα δὲ ἦν αὐτῷ Κριός. ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν ἡ μήτηρ, Φρίξῷ, ὅτι πρεσβύτερος ἦν, τὴν ἀρχὴν 5 ἔδωκεν ****** αἰσθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Κριὸς πρὸς 294 μὲν τὸν ᾿Αθάμαντα οὐδὲν λέγει, πρὸς δὲ τὸν Φρίξον φησί, κελεύων ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς, καὶ αὐτὸς ναῦν στείλας καὶ ἐνθέμενος ὅ τι ἦν πολλοῦ ἄξιον ᾿Αθάμαντι καὶ γεμίσας τὴν ναῦν ἀπάντων ἀγαθῶν 10 καὶ χρημάτων, ἐν οἶς καὶ εἰκὼν ἦν, ἢν ἡ μήτηρ Μέροπος, θυγάτηρ Ἡλίου (ὄνομα δ' ἦν αὐτῆ Κῶς), αὐτὴ ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἑαυτῆς [εἰκόνα] ἰσόμετρον 5 χρυσῆν ἐποιήσατο (ἦν δὲ ὁ χρυσὸς πολὺς καὶ λόγος περὶ αὐτοῦ μέγας ἐγίνετο). ἐνέθετο οὖν εἰς τὴν ναῦν

¹ φουγίας α΄ 2 καὶ τῆς ἀρχῆς οπ. 2 sq. καὶ π. ἄξ. οπ. 3 ὄνομα δὲ — p. 44, 1 ἄχετο] ὀνόματι κριός, $δ_S$ [p. 294 W.] αἰσθόμενος τὸν ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν φρίξον, δηλοί τοῦτο τῷ φρίξω. ὁ δὲ φρίξος κατεσκεύασε ναῦν καὶ ἐνέλοτο εν αὐτῆ χρήματα πάμπολλα (πάμπ. χρ. Ε). ἐν ῆ νηὶ καὶ ἡ μήτηρ πέλοπος· ὄνομα ⟨δὲ Α⟩ αὐτῆ κῶς (ἡὼς Α) καὶ αὕτη (αὐτὴ Ε!) ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυσῆν ἐνέθετο. σὰν τοῖς χρήμασι<ν Ε⟩ οὖν (γοῦν Α) καὶ φρίξον καὶ ἔλλην ὁ κριὸς ἐν ταύτη ἐνθεὶς ἄχετο

ταῦτα καὶ Φρίξον καὶ Ελλην, καὶ ὅχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ἑλλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα ἀπέθανεν (ἔξ ἡς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη)· αὐτοὶ δ' ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φᾶσιν κατοικοῦσιν ἐκεῖ, καὶ γαμεῖ Φρίξος τὴν τοῦ Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δοὺς ἔδνον 5 τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Κῶ. ὕστερον δὲ 'Αθάμαντος τελευτήσαντος Ἰάσων πλεῖ τῆ 'Αργοῖ ἐκὶ τοῦτον τὸν χρυσὸν τῆς Κῶ, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα κριοῦ. οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια.

295

XXXI. (XXXII.)

[Περί των Φόρκυνος θυγατέρων.]

Καὶ περὶ τούτων πολὸ γελοιότερος φέρεται λόγος, 10 ώς δ Φόρκυς είχε θυγατέρας τρεῖς, αῖτινες είνα

¹ ταθτα om. d καὶ τὴν Ελλην (καὶ h) εἰκόνα χρυσῆν y 3 καὶ om. y 4 εἰς Bd^* : ἐπὶ y τὸν φάσιν S: κόλχους B ἐκεὶ B: ἐκεἰσε y: αὐτοῦ d^* 4 ες. τὴν τοῦ εκτίρει (cfr. A): τῶν B: τοῦ y: τὴν d 5 αἰγτου θυγατέρα x: χαλκιόπην θυγατέρα άλήτου (sic) l (Χαλκιόπην τecepit West.) d οὐς -G εἰκόνο οπ. y: τοῦ καθίου B: τὸν κῶνδι (sic, sed v ante d del.) d ἔστερον -B K d om. d^* 7 πλεῖ εκτίρει : πλέει ο.* τῇ l: ἐν τῇ kx: σὸν τῇ y τοῦτον τὸν y: τοιοῦτον d 8 τῆς d d οὐχὶ ἐπὶ d0. d0 8 ες. ἔχει d1 άληθὲς d2 τὰ τῆς άληθείας ἔχει d2 d3 d4 d5 d5 d7 d6 d7 d7 d8 ες. Εχει d7 d8 ες. Εχει d8 ες. Εχει d8 ες εχει d8 εχει d8 ες εχει d8 ες εχει d8 εχει d8 εχει d8 εχει d9 εχει d8 εχει d9 εχει d9

XXXI. (XXXII.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d et — inde a p. 47, 1 $\dot{\alpha} \nu \alpha \partial \dot{\eta} \nu \alpha i - m$)

tit. περί φόρκυνος καί των θυγατέρων h: περί τοῦ φόρκυνος καὶ τῶν $\langle τριῶν \ k \rangle$ θυγατέρων αὐτοῦ καὶ τοῦ ένὸς ὀφθαλμοῦ αὐτῶν lk 10 περί τούτων deleverim

³ nal om. E δ è àginómeroi 4 Φ ãsir] gágor 4 sq. τ ην $\langle \tau$ οῦ $A \rangle$ τ ῶν δ δοὺς έδνα τ ούτ φ δ τ ης τ ῶ E: τ ης $\dot{\eta}$ οῦς \dot{A} 8 sq. $\dot{\eta}$ ἀλήθεια έχει \dot{A}

XXXI. (XXXII.) refertur ex AE

tit. ran ron póenuros Ea 11 rees om. E

ό φ θ α λ μ ο ν ἔχουσαι ἀνὰ μέρος ἐχοῶντο τούτων δὲ ἡ χρωμένη ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ το οῦτως ἔβλεπε καὶ οῦτως, μιᾶς αὐτῶν ἀποδιδούσης τῆ ἐτέρα τὸν ὀφθαλμόν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δὲ ὁ Τιερσεὺς ὀπίσω αὐτῶν ἐν ἡρεμαίω βαδίσματι καὶ λαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν, ἔφησεν οὐκ ἀποδώσειν, ἐὰν μὴ φράσωσιν ὅπη ἐστὶν ἡ Γοργώ. φράζουσι 10 δ' οὖν οῦτως ὁ δὲ ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, εἰς Σέριφον ἡλθε καὶ δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτη, 10 λίθινον αὐτὸν ἐποίησεν. καὶ τοῦτο δὲ γελοιότερον, ἄνδρα ζῶντα ἰδόντα νεπροῦ κεφαλὴν ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ ἡ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο οὖν τοιοῦτόν τι. Φόρκυς ἡν ἀνὴρ Κερναῖος οἱ δὲ Κερναῖοι 15

¹ ἔχο. τούτφ. τούτων Bd 2 είς] ἐπὶ h τὴν ομ. x πεφαλὴν αὐτῆς B 3 ἔβλεπεν lxd παὶ οὕτως y: παὶ οὕτω δὲ d: οὕτως οὖν B μιᾶς -4 ὀφθαλμὸν d^* : διετέλουν ἀντιδιδούσης μιᾶς τῷ ἑτέρα τὸν ὀφθ. y: ἐκάστη αὐτῶν τῷ ἐτέρα τὸν ὀφφ. παρέχουσα (-είχεν x) B 4 ἔβλεπον πᾶσαι*: ἔβλεπεν kl: βλέπειν d: ομι. xy ἐλθῶν -6 οὐν ομι. S 5 ὁπίσω -6 αδίσματι*: ομι. 6 ἀποδώσειν αὐτοῖς (sic) d ἀποδώσειν -12 νεπροῦ] ἡν δὲ παὶ ἑτέρα (sc. ἑταίρα, cfr. Heracl. 1) γοργῶ (sic) παλουμένη y 7 τὴν γοργόνα ὅπη ἑστὶν d 8 οὖν ομι. d 9 σέλιφον x: ἔριν d ταὐτην τῷ*: ομι. 10 αὐτὸν B: αὐτὴν d ἐποίησε l* δὲ ομι. d12 οὖν ομι. g13 Κερναίος, Κέρνη etc. post Wesselingium (ad Diod. Sic. 3, 54) edd. : πνοηναίος (-ριν- d2) hic o.*, μοχ πυρήνιοι g1 πυρηναίοι c.*

¹ τούτων] τούτω 2 αὐτὸν $Eae^2:$ αὐτοῦ $Ae^1:$ αὐτῆς e^2 mg. 3 οῦτως alt. om. 3 sq. τῆ ἐτ. ἀποδιδούσης (-οῦσα E) 4 δ' δ 5 sq. καὶ λαβὼν] κρατήσας 6 τὸν ὀφθαλμὸν Ae: τὴν κατέχουσαν E: τὴν κατέχουσαν τὸν ὀφθ. α αὐτῶν - 8 οῦτως] κατέχων (om. Ea) καὶ \langle τὸ α) E έμφος γεγυμνωμένον (γυμνώσας Ea) φησὶ δείξαι αὐτῷ τὴν γοργόνα: ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτείναι αὐτάς: αὶ (αἱ δὲ Apostol. Westerm.) φοβούμεναι φράζουσιν 8 αὐτῆς] τῆς γοργόνος 9 σέριφον e^2 mg.: ἀέρα $ext{c}$ 0. πολυδέκτη $ext{c}$ 11 τὸ ἄνδρα $ext{c}$ 2. νεκ. κεφ. ἰδ. ἀπ. 12 ἡ om. οὖν] δὲ

γένος μέν είσιν Αιθίοπες, οικοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κέρνην ἔξω τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν, ἀροῦσι δὲ Λιβύην παρὰ τὸν † "Αννονα ποταμὸν κατ' εὐθὸ Καρχηδόνος, εἰσι δὲ σφόδρα χρυσοι. οὖτος ὁ Φόρκυς 296 ἐβα σίλευε τῶν νήσων τῶν ἔξω ⟨τῶν⟩ Ἡρακλείων 5 Στηλῶν (εἰσι δὲ τρεῖς), και ποιεῖ τετράπηχυ ἄγαλμα 'Αθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ Κερναῖοι τὴν 'Αθηνᾶν Γοργώ, ὥσπερ τὴν "Αρτεμιν Θρᾶκες μὲν Βένδιν, Κρῆτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι 6 δὲ Οὖπιν. ὁ μὲν οὖν Φόρκυς ἀποθνήσκει πρὶν εἰς 10 τὸ ἱερὸν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενώ, Εὐρυάλην, Μέδουσαν. αὖται γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἠβουλήθησαν, διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν ἐκάστη νήσου μιᾶς ἦργε τὴν δὲ Γοργὼ οὔτε

¹ $\gamma \acute{e}vos$ S : $\gamma \acute{e}vei$ B $\alpha \acute{e}blones$] $\alpha \acute{e}blones v$ γ de $\gamma \acute{h}v$ γ

¹ κατὰ γένος 2 κυρήνην α΄: κύρνον c. ἔξω $\langle \vartheta$ εν Ε \rangle οὖσαν τῶν 3 αὔνονα A: ἄννονα E 4 χρυσοί] πλούσιοι cod. marc. 509 οὖτος δ] δ ς 5 ἔβασίλευσε Eα νήσων τῶν ἔξω e^3 mg.: om. c. 6 εἰδὶ δὲ τοῖς καὶ τρεῖς τετράπηχν (om. καὶ ποιεῖ) E 7 sq. καλοῦσι δὲ τὴν ἀθηνῶν κυρηναῖοι γοργόνην 11 άναθεῖναι recte a' 12 καὶ μέδουσαν 14 μιᾶς ἤρχε νήσου Eα: ἤρχε ν. (om. μιᾶς) Ae γοργο e : γοργόνην e : γοργόνην e : γοργόνος c.

πω ἀναθεῖναί γ' αὐταῖς ἐδόκει, οὕτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν 10 μέρει κατετίθεντο [ἐναλλὰξ] θησαυρὸν ἑαυταῖς. ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος, καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὥσπερ ὀφθαλμῷ.

5 Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς ἔξ "Αργους ἐληίζετο τὰ κατὰ θάλασσαν ἔχων πλοῖα καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν πυθόμενος δὲ ταύτη βασιλείαν εἶναι γυναικῶν καὶ 15 πολύχρυσον μέν, ὀλίγανδρον δέ, ἀφικνεῖται καὶ πρῶτον μὲν ναυλοχῶν ἐν τῷ πορθμῷ μεταξὸ τῆς Κέρνης καὶ 10 τῆς Σαρπηδονίας, διαπλέοντα παρὰ τῆς ἐτέρας πρὸς τὴν ἐτέραν τὸν 'Οφθαλμὸν λαμβάνει. οὖτος δὲ αὐτῷ φράζει ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ' αὐτῶν ἄξιον λόγου ὅ τι μὴ τὴν Γοργώ, | μηνύει τε αὐτῆς 297

βασίλειαν d: βα $\overset{\bullet}{0}$ x γυναικὸς mn 8 καὶ] ἐκεῖ m 9 κυρήνης $B^*:$ κύρνου S 10 Σαρπηδονίας scripsi (v. § 29): σαρδοῦς S: cm. B in lac. 6. 7 litt. παραπλέοντα m παρὰ $Bdn^*:$ ἀπὸ m: περὶ h πρὸς By: εἰς dm^* 11 τὸν cm. kx 11 q. φράζει αὐτῷ m^* 12 ἄλλο] ἄλλω x: ἄλλος d παρὸ corr ex περὶ d: ἐξ m 13 Γοργώ Westerm.: γοργόνα (-ώνα sic m) o.* αὐτῆς ld: αὐτ m: αὐτὴν kx: αὐτῷ ταύτης y

τὸ πληθος τοῦ χουσοῦ. αὐταὶ δὲ αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐν ήπεν δ'Οφθαλμός έν τῷ μέρει κατά τὸ είρημένον, συνήεσαν δμόσε καὶ ἡτιᾶτο ἡ έτέρα τὴν έτέραν. ὁπότε δε απηρυούντο μη έχειν, έθαύμαζον τί αν είη το 5 γεγονός. Εν τούτω προσπλεί αὐταῖς δ Περσεύς δμοῦ 5 ούσαις, και φράζει ώς αὐτὸς ἔγει τὸν Ὀφθαλμόν, καί φησι μη αποδώσειν αὐταῖς, έὰν μη φράσωσιν δπη έστιν ή Γοονώ· έπηπείλει δε και προσαποκτενείν μη είπούσας. ή μεν οὖν Μέδουσα οὕ φησι δείξειν, ή δε Σθενὰ καὶ 10 ή Εὐουάλη ἔδειξαν. την μέν οὖν Μέδουσαν ἀπο- 10 κτείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν 'Oφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβών δὲ τὴν Γοργώ κατέκοψεν ἀπαρτισάμενος δὲ τριήρη, επέθηκεν επ' αὐτῆς την τῆς Γοργοῦς κεφαλην και τη νηι όνομα έθετο Γοργώ. έν ταύτη δε περιπλέων χρήματα παρά τῶν νησιωτῶν εἰσεπράττετο 15 15 καὶ τοὺς μὴ διδόντας ἀνήρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς

¹ αὐταὶ Westerm. : αὐται ο.* δὲ B : δὴ S ἐπεὶ S*: ἐπειδὴ B 4 δὲ By*: δὴ d : οm. m ἡρνοῦντο my : ἐπεινοῦντο d* ἔχειν τὸν ὁφθαλμὸν m 5 ὁ οm. kl 6 ἔχοι ροst corr. h 7 αὐταῖς] αὐτὸν m 8 προσαποκτεῖναι my : προσαποκτεῖναι μὴ εἰποῦῦ (sic) m : ἢν μὴ εἰποῶιν y 9 ἡ μὲν οδν Sx*: ⟨παὶ l⟩ ἡ μὲν lk δείξαι y* 10 ἡ οm. ld* εὐρυάἰεια B 12 λαβ. δὲ παὶ τὴν kx γοργὰ S : γοργόνα B* ἀπαρτισάμενος scripsi : ἀπάρτησάμενος (sic) m : ἀπαιτησάμενος Bd 12 sq. ἀπ. δ. τριήρη οm. y 13 ἐπέθημε ⟨δὲ n⟩ τὴν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τριήρους y ἐπ' αὐτὴν d* Γοργοῦς Westerm. : γοργόνης km : γοργόνος c.* τῆς γ. τὴν κεφ. d* 14 sq. παραπλέων xm* 16 οῦτω*: οῦτος

Σεριφίους ήτει χρήματα προσπλεύσας οι δὲ ήμέρας αὐτὸν ἠτήσαντο, ἐν αἶς συλλέξουσι τὰ χρήματα. συναγαγόντες οὖν λίθους ἀνδρομήκεις ἔθηκαν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐκλιπόντες τὴν Σέριφον ἄχοντο. προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν κο χρημάτων καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἀγοράν, ἀνθρώπων μὲν οὐδένα | εὖρε, λίθους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν 298 λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα, ,,ὁρᾶτε μή, ὡς Σερίφιοι 10 θεασάμενοι τῆς Γοργοῦς τὴν κεφαλὴν ἀπελιθώ-θησαν, καὶ ὑμεῖς τοῦτο πάθητε."

XXXII. (XXXIII.) [Περὶ ᾿Αμαζόνων.]

Τάδε λέγω καὶ περι 'Αμαζόνων, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν αἱ στρατεύσασαι, ἀλλ' ἄνδρες βάρβαροι, ἐφό-

1 σερίφους S^* ποπλεύσας md: om. c. 2 ἐν αἷς συλ.] ὡς συλλεξόμενοι S 3 ἔθεσαν d εἰς] ἐπὶ h 4 λιπόντες my προσπ. -5 πάλιν] ἐν δὲ τούτοις προσπ. (ἐλθῶ sic m) my 5 ἐπὶ τῷ ἀπαιτεῖν (-τῆσαι n) τὰ χρήματα y 6 καὶ om. S ἄνθρωπον d^* 8 ἐπειδὴ scripsi: ἐπειδὰν o.* 9 μὴ om. kx ορα d 10 τὴν κεφ. τῆς γοργοῦς y: τὴν τῆς γοργῶ (sic) κεφ. m 10 sq. ἀπελιθώθησαν S^* ! ἀπολιθωθῆτε x: ἀπολιθωθέντες k 11 οῦτω καὶ ὑμ. (ἡμ. h!) πάθητε y πάθουτε xm ΧΧΧΙΙ. (ΧΧΧΙΙΙ.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d, m) 12 τάδε - ἀμαζόνων] καὶ περὶ τούτων τάδε λ . B τάδε om. ym λέγω scripsi (v. § 29): λέγει x: λέγεται c. καὶ om. dy περὶ ἀμαζόνων om. y 13 στρατευσάμεναι h

12 περί ἀμαζόνων τάδε λέγουσιν Α : τάδε λέγουσι περί ἀμαζόνων Ε 13 αἰ στρατεύσασαι om.

¹ χρήματα — 4 έκλιπόντες] προσπελάσας (προσπλεύσας α΄) ξκείνοις χρήματα. συναγαγόντων αὐτῶν $\langle \delta | A \rangle$ περσεὺς ήκει πάλιν (ἥει π. α : π. ἤει Ε) εἰς (om. Ε) τὴν ἀγοράν οὶ καὶ έκλιπόντες 6 ἀπελθών Ε 9 σερίφιοι αe^2 : σέριφοι c. 10 θεασ. τὴν τῆς γοργόνος θεασ. κεφ. Αε : τὴν τῆς γοργόνος θεασ. κεφ. Ε : τῆς γοργόνος θεασ. τὴν κεφ. α . 11 τοῦτο πάθητε καὶ ὑμεῖς ΧΧΧΙΙΙ. (ΧΧΧΙΙΙ.) refertur ex AΕ

ουν δε χιτώνας ποδήρεις ώσπερ αί Θράσσαι και την κόμην άνεδουντο μίτραις, τους δε πώγωνας έξυρώντο ώς και νυν οί † πατηριαται παραξίθοοι, και δια τουτο έκαλουντο προς των πολεμίων γυναικες. 'Αμαζόνες το δε το γένος μάχεσθαι άγαθοί ήσαν στρατείαν δε γυναι 5 κος οὐδέποτε είκος γενέσθαι, οὐδε γάρ νυν οὐδαμου.

XXXIII. (XXXIV.) [Περὶ 'Ορφέως.]

Ψευδής και ό περί τοῦ 'Ορφέως μῦθος, ὅτι κιθαρίζοντι αὐτῷ ἐφείπετο τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ ὄρνεα 15 καὶ δένδρα. δοκεῖ δέ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι πρόβατα διέσπασαν ἐν τῆ Πιερία, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα 10 βιαίως εἰργάζοντο τρεπόμεναί τε εἰς τὸ ὄρος διέτριβον

1 θοήσσαι lkd^2 2 έξυροῦντο ym 3 οἱ πατηριᾶται

^{. 1} Φρήσσαι A: Φρηνοῦσαι E 2 ἀνεδιδοῦντο E 3 ὡς — παραξίδοοι οπ. 5 sq. γυναικῶν cod. marc. 509 6 νῦν οὐδαμοῦ] ἦν οὐδαμῶς E

XXXIII. (XXXIV.) refertur ex AE

⁸ δονεα $\dot{\mathbf{E}}$: τὰ δ. \mathbf{A} 11 τοεπόμεναί $\mathbf{E}\,p^1$: τεοπόμεναί \mathbf{A}

έκει τὰς ἡμέρας. ὡς δὲ ἔμειναν, οι πολίται, δεδιότες περί τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα μηχανήσασθαι ἐδέοντο, ὃν τρόπον καταγάγοι ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτάς. ὁ δὲ θυσάμενος τῷ Διο-20 τύσφ ὄργια κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων. αὶ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν τοῖς δὲ ἀνθρώποις τότε θεασαμένοις τὰ ξύλα θαυμαστὰ ἐφαίνετο, καὶ ἔφασαν "Ορ φεὺς κιθαρίζων ἄγει 299 10 ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὴν ὕλην." καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἐπλάσθη.

¹ τὰς ἡμ. dm*: τὰς λοιπὰς ἡμ. B: cm. y οἱ δὲ πολ. (cm. ὡς δ. ἔμ.) m; f. ὡς δὲ ἔμαθον οἱ π.? 2 τῶν cm. my καὶ τῶν θυγ. B μετεπέμψαντο y 3 ἐδέοντο μηχανὰσθαι d*: ἐδέοντο μηχανείας m: δεόμενοι μηχανήσασθαι y 3 εq. κατ⟨αγ hm⟩άγοιεν my 4 αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ὅρους xy ὁ δὲ — 5 αὐτὰς cm. B ⟨ἐκ- ἀ⟩θυσάμενος ⟨αὐτὰς h⟩ S: εἰσάμενος Schwartz. 5 κιθαρίζων cm. B 7 κλῶνας Sl*: ἐκ κλώνων kx παντοθαπούς (cm. δένδρων) y τοῖς — 9 ἐφαίνετο] θαυμαστὸν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐφαίνοντο m: τοῖς δὲ ἀνθρώποις θαυμασταὶ ἐφαίνοντο y: τοῖς δὲ ἀνθρ. θαυμαστὰ τότε θεασαμένοις ἐφαίνετο πρῶτον ξύλα d 9 ἔλεγον my ὅτι δρφεὸς y 9 εq. ἄγει ἐκ τοῦ ὅρους καὶ τὴν ἄψυχον ῦλην m: ἄ. ἐκ τ. ὅ. ταύτας y: ἐκ τοῦ ὅ. κὰκ (καὶ cod. Paris. 2720) τῆς ὅλης ἄγει B 10 καὶ ἐκ τούτου ly: ἐκ τούτου καὶ kx: ἐκ τούτου d ἀως ἐκ τούτου καὶ m*: προσανεπλάσθη d

¹ τὰς λοιπὰς ἡμέρας e^2 4 αὐτὰς ἐκ τοῦ ὅρους $\overline{\partial}$ υσάμενος] συνταξάμενος 8 sq. τὰ ξ. $\overline{\partial}$. ἐφαίνετο] ἐ \langle νε $\overline{\Delta}$ \rangle φαίνετο πρώτον \langle τὰ \overline{E} a' \rangle ξύλα καταγόμενα 9 δτι ὁρφεὺς \overline{E} a' 10 ἐκ τοῦ ὅρους τὴν ὅλην \overline{E} : τὴν ὅλην ἐκ τοῦ ὅρους $\overline{\Delta}$

ΧΧΧΙΥ. (ΧΧΧΥ.) [Πεοὶ Πανδώρας.]

Ό περί Πανδώρας οὐκ ἀνεκτὸς λόγος, ὡς ἐκ γῆς
τὰ ἀναπλασθείσαν ἀναδοῦναι αὐτὴν καὶ ἄλλοις τὸ πλάσμα.
ἐμοὶ δὲ οὐ δοκεῖ τοῦτο ἀλλὰ Πανδώρα γυνὴ ἐγένετο
Έλλην μάλιστα πλουσία, καὶ ὅτε ἐξίοι, ἐκοσμεῖτο
καὶ ἐχρίετο πολλῆ τῆ γῆ. πρώτη γὰρ αὕτη ἐξεῦρε 5
χρίεσθαι πολλῆ τῆ γῆ τὸ χρῶμα (ὡς καὶ νῦν πολλαί
ἀνομάζεται δὲ οὐδεμία διὰ τὸ πλεῖστον). καὶ τὸ μὲν
ἔργον οὕτως ἔχει ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τὸ ἀμήχανον ἐτράπη.

XXXV. (XXXVI.)

[Περὶ Μελιών γενεάς.]

Και τάλλα φαύλως είπον και τὸ πρῶτον γένος 10 ἀνθρώπων ἐκ μελιῶν γενέσθαι [φασίν]. ἐμοι δὲ δοκεῖ 10

XXXIV. (XXXV). refertur ex S := y := h + n], d) $1 \circ * : om. \pi. \pi \alpha v. om. y lóyos * : <math>\delta$ lóyos $2 \circ \alpha v \alpha \pi$ lastes $d : om. y \circ \alpha v \alpha \delta. - \pi l$ as $d : \alpha v \alpha \delta$ over $d : \alpha v \alpha \delta$ of $d : \alpha \delta$ of d :

XXXV. (XXXVI). refertur ex B et S (=y [=h+n], d) tit. negl $\mu e li o v$ $\gamma e v e a g$ S x: negl v o v $\mu e li o v$ l 9 v o l mal om. B: v o a l l o v o a l o v v o

XXXIV. (XXXV.) refertur ex AE

¹ λόγος οὐπ ἀν. Ε ἐκ οm. 2 ἀναπλασθείσης 4 ἔλλην A e¹: ἔλληνος Ε a e²: ἐλληνὶς m² cod. laur. 56, 20, ut coniecerat Phasianinus ἐξήει 5 πρώτη — 7 πλείστον om. XXXV. (XXXVI.) refertur ex A Ε

tit. περί μελίων sic Ε 9 καί — p. 53, 1 άνθ. γενέσθαι] καί τι φανλότερ (ον έτερ- pve) όν έστι τοῦ (τὸ cod. marc. 509) τρῶτον γένος ἐκ μελίας γενέσθαι;

ἀμήχανον ἐκ ξύλων ἀνθρώπους γενέσθαι. ἀλλὰ Μέλιός τις ἐγένετο καὶ Μελίαι ἐκλήθησαν ἀπὸ τούτου, ὥσπερ Ελληνες ἀπὸ Ελληνος καὶ Ἰωνες ἀπὸ Ἰωνος. ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐφθάρη τὸ γένος ὅλον, καὶ δὴ καὶ τὸ 5 ὄνομα ἀπέσβη. σιδηρᾶ δὲ καὶ χαλκῆ γενεὰ οὐδέποτε 16 ἐγένετο, ἀλλ' ἐφλυαρήθη ταῦτα.

XXXVI. (XXXVII.)

[Περὶ Ἡρακλέους.]

Τοῦτο δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέους ἐγένετο. λέγεται της ἐφ' ἐαυτῷ ἔσχε φύλλα ***** ὁ οὖν Φιλοίτης ***** εἴτε καὶ ἰδιώτης ὑπάρχων ἐπινοήσας ἔκαυσεν 10 καὶ ὑγιᾶ ἐποίησεν. ὁ δὲ λόγος ἐλέχθη οὕτως ἐντεῦθεν.

¹ sq. ἀλλὰ μέλειός τις y: ἄλλοι ἀλίος τίς sic d 2 μελείαι y 2 sq. τοῦ ἔλληνος et τοῦ ἴωνος B 4 ὅλον om, y καὶ δὴ τὸ kxd 5 τοὕνομα S ἀπεσβέσθη y δὲ om. h 6 ἀλλ' έφλ. ταῦτα om. y^*

XXXVI. (**XXXVII.**) refertur ex S (= y = h + n], d)

tit. 'Hoarléous quilliou edd. post Tollium 7 τοῦτο y: τοιοῦτο d 7 sq. καὶ λέγεται ὡς φύλλα ἔσχεν ἐν τῷ σώματι y: ἐφ' ἐαντῷ φὴ (sic) ἔσχεν φύλλα d 8 lacunam statui ὁ οὖν φιλ. d: φιλοἶτης (-λί- n) οὖν ⟨τις n⟩ y 9 lacunam statuit Westerm.; εἶτε ἰατρὸς ἡν εἶτε x. ἰδ. ὑπῆρχεν Fröhner. εἶτε — ὑπάρχων οπ. y ἐπινοήσας ἔκαυσεν] καύσας τὰ φύλλα ἡλευθέρωσεν y: ἐπὶ πόη στὰς ἔπυσεν vulgo edd. ex Vossii coniect.; ἐπανθήσας suspic. Westerm. cl. Paus. Π 31, 10 10 δγιᾶ y: ὑγείαν d ὁ δὲ λ . — ἐντεῦθεν οm. y

³ καί Ea : om. Ae άλλ' — 5 ἀπέσβη om.

XXXVI. (XXXVII.) refertur ex AE

⁷ τοῦτο — ἐγένετο οπ. 8 φυλλίτης $\mathbf{E}\,a:$ φυλλότης (φυλό p^1) $\mathbf{A}\,e$ 9 εἴτε $\mathbf{i}\,a\,e^2$ ὑπῆρχεν 10 καὶ ὑγ. ἐπ. οπ. ἐντεῦθεν ἐλέχθη οῦτως

ΧΧΧΥΙΙ. (ΧΧΧΥΙΙΙ.) [Περὶ τοῦ Κήτους.]

300

Περί τοῦ Κήτους τάδε λέγεται, ὡς τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπεφοίτα καί, εἰ μὲν αὐτῷ δοῖεν κόρας εἰς βοράν, ἀπήει, εἰ δὲ μή, ἐλυμαίνετο τὴν χώραν αὐτῶν. ὡς δὲ μάταιόν ἐστιν ἄνδρας ἰχθύσι συνθήκας τίθεσθαι, τίς οὐκ οἶδεν; ἀλλ' ἦν τοῦτο. ἀνὴρ βασιλεὺς μέγας ταὶ πολλὴν ἔχων δύναμιν εἶχε ναυτικὸν πολύ, ὡς κατεστρέψατο ἄπαν τῆς ᾿Ασίας τὸ παραθαλάσσιον, οῖτινες καὶ φόρον, ὡν καὶ δασμὸν καλοῦσιν, ἐτέλουν. ἀργυρίφ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐγρῶντο, ἀλλὰ σκεύεσι

πόρας] ἀλλ' ἐδίδωσαν ἔνοιαι (sic) τῶν πόλεων, αὶ μὲν ἴππους, αἱ δὲ βο'', αἱ δὲ κ. ἀλλὰ σκ.] fort. ἀλλ' ζέτέλουν) σκ.?

XXXVII. (XXXVIII.) refertur ex B et S (= y = [n + n], d et — usque ad p. 55, 11 dvalqovslv - m)

tit. $\pi \epsilon \rho l \ \tau o \tilde{v} \ n m w v o s \ lk^2$ 1 $\pi \epsilon \rho l - \tau d \delta \epsilon \ o m$. $y \pi \epsilon \rho l$

XXXVII. (**XXXVIII.**) refertur ex A et — usque ad 9 έχρῶντο (v. infra) — u

³ ἀπήρχετο, εἰ δ. μή, τ. χ. αὐ. εἰνμ. 4 sq. μάταιον τὸ ἄνδρας ἐπτίθεσθαι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, τίς οὐκ οἰδεν; 5 τοῦτο οm. 7 ἄπαν οm. τὸ παραθαλάσσιον τῆς ἀσίας εἰος (ὅἰον μ) οἴτινες — 8 ἐτέλουν] δ τρῶες ἐπτῶντο, ἐδίδουν δὲ φόρον α΄: οἴτινες τρῶες καὶ φόρον ὅντινες δασμὸν καλοῦσιν (οm. ἐτέλουν) Α: οἴτινες τρῶες καὶ φόρον αὐτῶ ἐτέλουν μ 8 ἀργυρίω μ: ἀργυρίοις c. 9 ἔχρῶντο] ὀνόμαζον (sic, ες, ἐνόμιζον) μ

προσετέταπτο δὲ τῶν πόλεων αἶς μὲν ἵππους διδόναι, 10 αἷς δὲ βόας, αἷς δὲ κόρας. τούτφ, τῷ βασιλεῖ ὄνομα ἦν Κήτων, οἱ δὲ βάρβαροι αὐτὸν ἐκάλουν Κῆτος. περιέπλει οὖν κατὰ τὸν δέοντα χρόνον ἀπαιτῶν τὸν 5 δασμόν· ὅσοι δὲ μὴ ἀπεδίδοσαν ἐκακοῦντο τὰς χώρας. ἔρχεται δὲ εἰς Τροίαν καθ' ὅν χρόνον ἦκε καὶ Ἡρα- 15 κλῆς ἔχων στρατιὰν Ἑλλήνων. μισθοῦται δὲ αὐτὸν Λαομέδων ὁ βασιλεὺς ἀρῆξαι τοῖς Τρωσίν. ἀποβιβάας δὲ τὴν στρατιὰν ὁ Κήτων ὡδοιπόρει· ὑπαν- 10 τήσαντες δὲ αὐτῷ Ἡρακλῆς τε καὶ Λαομέδων ἐκάτεροι ἔχοντες | τὴν ἐαυτῶν στρατιάν, ἀναιροῦσιν αὐτόν. 301 οὖ γενομένου προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

XXXVIII. (XXXIX). $[\Pi \varepsilon \varrho \iota \text{"Td} \varrho \alpha \varsigma.]$

Λέγεται καὶ περὶ τῆς ὕδρας τῆς Λερναίας ὅτι ὅφις ἦν ἔχων πεντήκοντα κεφαλάς, σῶμα δὲ ἕν,

1 δὲ $ldy^*: μὲν kx$ 2 αἷς δὲ βόας om. d^* πόρας τῷ βασιλεῖ τούτω ὄνομα my 3 ἦν om. Bd κάτος m: κάτον $l: κάτι d^1$ 4 οὖν] δὲ d^* 4 8q. τὸν δασμὸν] δασμοὺς y 5 ἀπέδοσαν B ἐκάκου τὰς χώρας αὐτῶν m 6 δὲ καὶ εἰς (ἐπὶ h) my 6 8q. ἡκεν ἡρακλῆς ἔχων md: ὁ ἡρακλῆς ἔσχε l 7 τὴν στρατιὰν d: στρατείαν x τῶν ἐλλήνων d^* 8 λαομέδων $\langle \delta m^* \rangle$ βασ. $S^*:$ βασ. λαομέδων B ἀρήξαι] βοηθήσαι my 9 στρατείαν kx 9 8q. ὑπαντήσαντες $S^*:$ ὑπαντιάσαντες B 10 τε dh: om. c^* 11 αὐτὸν $^*:$ om. 12 ὁ μῦθος ἐπλάσθη S

ΧΧΧΥΙΙΙ. (ΧΧΧΙΧ.) refertur ex A

13 sq. λέγεται δὲ περὶ ὅδρας ὅτι λερναῖος ὅφις ἡν

Digitized by Google

^{1—4} προσ. — κατὰ] προσέταξε δὲ ὁ βασιλεὺς ὧ ὄνομα κήτων τῶν πόλεων τινὰς μὲν ἶππους διδόναι, τινὰς δὲ κέρας (sic)· τὸν δὲ βασιλέα ὧ ὄνομα κήτων οἱ βάρβαροι ἐκάλουν κῆτος. περιεπόλει δὲ ὁ κήτων κατὰ δ ὅσοι — ἐκακοῦντο] τῶν δὲ μι ἀποδιδόντων ἐκάκου 6 ἐξερεται 6 sq. καὶ ἡρ. ἡκεν ἔχων 7 αὐτὸν] τὸν ἡρακλέα 10 sq. ἐκάτεροι — στρατιὰν οm.

ε καὶ ἐπειδὴ αὐτῆς ἀφέλοιτο μίαν Ἡρακλῆς κεφαλήν, δύο ἀνεφύοντο. καὶ ὁ καρκίνος δὲ ἦλθε βοηθῶν τῆ ὕδρα; καὶ τότε δὴ ὁ Ἰόλαος ἀμύνει τῷ Ἡρακλεί, ἐπειδὴ καὶ τῆ ὕδρα ἤμυνεν ὁ καρκίνος. τούτων δὲ εἴ τις πείθεταί τι γενέσθαι, μάταιός ἐστιν γελοία 5 γὰρ καὶ ἡ ὄψις καὶ πῶς, ὁπότε ἀφέλοιτο μίαν κεφαλήν, ὑπὸ τῶν λοιπῶν οὐ κατησθίετο καὶ ἤλγει; ἦν οὖν τοιοῦτον. Λέρνος ἦν βασιλεύς του χωρίου, ἔσχε δὲ ἀπ' ἐκείνου τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρίον (ἤκουν δὲ πάντες οὶ ἄνθρωποι τότε κατὰ κώμας, καὶ τοῦτο τὸ 10 χωρίον ᾿Αργεῖοι νῦν ἔχουσιν). ἦσαν δὲ πόλεις τότε Ἦργος, Μυκήνη, Τυρήνη, Λέρνη, καὶ βασιλεὺς 10 ἐφ' ἐκάστω ἐτέτακτο τῶν χωρίων τούτων. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι βασιλεῖς Εὐρυσθεῖ τοῦ Σθενέλου τοῦ Περσέως ὑπετάττοντο εἶχε γὰρ τὸ μέγιστον καὶ πολυαν- 15

. Digitized by Google

¹ ἐπειδὴ*: ἐπειδὰν ἀφέλοι y: ἀνέλοι d* πεφαλὴν μίαν $\langle \delta d \rangle$ ῆρ. S 2 καρκίνος ubique x: παρκίνος c.* $\delta \delta$ om. S ῆλθεν d βρηθήσων y f. ἐλθὰν ἐβρήθει (cfr. A) 3 δ om. xy 4 τούτων] τοιοῦτον d 5 πείθεται τοιοῦτόν τι γ , y 6 πῶς om. dh: πότε n ἀφέλοι y: ἀφείλετο l 7 οὖν] $\delta \delta \psi$: om. d 8 $\delta \eta$ ν om. kx τον scripsi: τοῦ Bd: τινὸς y ἔσχε — 9 χωρίον om. y: εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ χωρίον ἀποκτείνας (sic) d 9 καὶ τὸ χ . — 10 κώμας om. l 10 ol om. x κατὰ *: om. 11 χωρίον ἀργεῖοι $\delta \delta l$ πόλεις —12 Λέρνη om. d* 12 τυρήτη B: τυρήτη y: 'Τίρυνς?' Westerm.: num Τροζήν(η)? 13 έφ' om. d τέτακτο B (ἔτέτ. l) οὶ μὲν —14 Σθενέλον τοῦ om. d 14 Εὐρ. —15 ὁπετάττοντο] ὑπήκονον εὐρ. τῷ σθεν. y 15 ὑπετάττοντο l: om. kxd

¹ ἐπειδὰν ε 'Ηρακίης οπ. μίαν — 2 βοηθῶν] κεφαλην μίαν, δύο ἀναφύεσθαι καὶ τὸ τοῦ καρκίνου (τὸ τὸν καρκίνον ε: τὸν καρκίνον εὶς α΄; fuit olim τότε τὸν καρκίνον?) ἐλθόντα βοηθεῖν 3 τῆ ὅδρα α΄: τὴν ὅδραν c. καὶ τότε — 4 καρκίνος οπ. 4 εq. τοιοῦτον δ' εἴ τις πείθεται γ. 5 γελοία — 7 ῆλγει οπ. 7 εq. ἡν οὖν τ.] τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει δόε 8 του χ. — 9 τὸ χωρίον οπ. 10 τότε οπ. καὶ τ. — 11 ἔχονοιν οπ. 12 βασιλεῖς 13 ἐτέτακτο οπ. οὶ μὲν — 15 πολυανδρότατον] στένελος (sic p^2a : νέλος c.) (δὲ p^2a) ὁ τοῦ περσέως εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανδρωπότατον

δρότατον, τὰς Μυκήνας δ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι. ἐπολέμουν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦτο. ην δε τῷ Λέρνω εν τη εισβολή της χώρας πολίχνιόν τι καρτερόν, και έφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται 5 ανδρεῖοι, οί | ἐπήεσαν ἐπὶ τῷ πύργω ἀδιαλείπτως νύκτα 302 καὶ ἡμέραν. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιγνίω ' Τδρα. πέμπει οὖν Εὐουσθεὺς Ἡρακλέα ἐκπορθήσοντα τὸ πολίγνιον, οι δε περί Ήρακλέα έπυρπόλουν τοὺς έπί τῶ πύονω τοξότας δπότε δέ τις πληνείς πέσοι, δύο κ 10 ανέβαινου τοξόται ανθ' ένός, έπει ανδρείος ήν δ προανηρημένος. έπει δε συνείχετο δ Λέρνος ύπο τοῦ Ήρακλέους τῷ πολέμω, μισθοῦται ἐπικούρους Κᾶρας. ήλθε δε αὐτῷ ἄνων την στρατιάν Καρκίνος ὀνόματι άνηο μέγας και πολεμικός. και σύν τούτω άντεῖγον 15 πρός τον 'Ηρακλέα, είτα βοηθεί 'Ιόλαος δ 'Ιφι- 10 κλέους άδελφιδοῦς ὢν τῷ Ἡρακλεῖ ἔχων στρατιὰν ἀπὸ

¹ τὴν μυκήνην 2 αὐτῷ] οἱ δύο (num αὐτὰ?) 3 ἦν — χώρας] ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χ. ἦν τῷ λέρνφ 5 ἀνδρείοι οὐς ἐπήεσαν 7 ἡρακλέα καὶ ἐκπορθεί αὐτὸ τὸ πολ. 8 περί — 9 τοξότας] ἐπὶ τῷ πύργφ ἐπυρπολοῦντο τοῖς ἐπὶ τῷ πύργφ τοξότας (sic) 11 ἐπειδὴ δὲ συν. α΄ 12 ἐπικ. Κ.] ὀδνείον στρατὸν 13 εq. ὀνόματι ἀνὴρ μέγας] ὄνομα τῷ ἀνδρί, μέγας τὴν ἰσχὸν 14 ἀντείχε Fischer. 15 ὁ ἰόλεως α΄: ὁ ἰόλεως c.

Θηβών καὶ τὸν πεφυκότα πύργον πρὸς τῆ Τδρα προσελθών ενέπρησε, και σύν ταύτη τῆ δυνάμει (ἐκ)πορθεί αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὑδραν ἀναιρεί καὶ 15 την στρατιάν ἀπόλλυσιν. οδ γενομένου γράφουσι την ύδραν όφιν καὶ τὸν μῦθον προσαναπλάττουσιν.

XXXIX. (XL.)

[Περὶ Κερβέρου.]

Είρηται περί Κερβέρου ώς χύων ὢν τοεῖς είγε κεφαλάς. δηλον δε ότι και ούτος από της πόλεως έκλήθη Τρικάρηνος, ώσπερ δ Γηρυόνης Ελεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι ,,καλός τε καὶ μέγας δ Τρικάρηνος 20 κύων." εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ὡς Ἡρακλῆς αὐτὸν 10 303 έξ "Αιδου ἀνήγαγε, μυθικῶς. ἐγέ νετο δὲ τοιόνδε τι. Γηρυόνη ἐπὶ ταῖς βουσὶν ἦσαν κύνες μεγάλοι και νεανίαι, δνόματα δε ήν αὐτοῖς τῷ μεν Κέρβερος,

πλάττονται l

XXXIX. (XL.) refertur ex B, S (= y = h + n, d) et w

(= Schol. Hom. @ 368 in cod. ven. marc. 453)

12 τι om. S γηρυόνη Sw: γηρυόνειοι Β έπι] περί w 12 sq. μεγ. και νε.] δύο y 13 ὄνομα η αὐτοῖς τάδε τῷ dw*

καί νεανικαί 13 ονομα α αύταις τῷ μὲν (sic)

Digitized by Google

¹ πεφυκότα vix rectum; num παρὰ φύ(σιν ἀνθεστη)κότα? 2 προελθών kl: om. d ενέπρησεν d: άνέπρησε k^1l 2 sq. έππορθεί scripsi : πορθεί y : έπορθησεν c.* 3 καθαιρεί Β 5 άναπλάττουσιν d : προζο h)αναπλάττουσιν y : προσανα-

⁶ είο. και περι lk 7 δηλον (δè add. sup. lin. m.²) ὅτι k: δηλονότι l 8 τρικαρηνίας y 9 καλός και d 10 ώς δ ήρ. B 11 άνήγαγεν (sic etiam w) έξ άδον y μυθικώς kldw: μυθικοῦ x: om. y^* δὲ om. kx: ούν dw τοιοῦτον y^*

⁴ οδ γενομένου ο μῦθος ἀνεπλάσθη καλ γράφουσι 5 åναπλάττουσι(ν α')

XXXIX. (XL.) refertur ex A 6 εξρηταί] λέγουσι 6 εq. ώς κύων ήν έχων τρείς κεφ. 10 είσηται] λέγεται 12 γηφυόνη α' : ηφυόνη (post lacunam 3. 4 litt. v, 8 litt. i, in versus initio p) c. 12 sq. πύνες μεγάλαι

τω δε Όρθος, τὸν μέν οὖν Όρθον Ἡρακλῆς ἐν Τοικαρηνία πολυ περιελάσαι τὰς βοῦς ἀναιρεί ὁ δὲ Κέρβερος συνηχολούθει ταῖς βουσίν, ἐπιθυμήσας δὲ τ τοῦ κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος ὄνομα Μολοττός, τὸ 5 μεν πρώτον ήτει τον Εύρυσθέα αποδόσθαι αὐτώ τον πύνα οὐ βουλομένου δὲ τοῦ Εὐρυσθέως, ἀναπείθει τούς βουκόλους και κατείργνυσι τὸν κύνα ἐν τῆ Λακωνική έπι Ταινάρω έν σπηλαίω τινί τεκνοποιίας ένεκα, καλ υφίησιν αυτώ κύνας θηλείας έμβατεύειν. Εύρυ-10 10 σθεύς δε πέμπει Ήρακλέα κατά ζήτησιν τοῦ κυνός. δ δε πάσαν Πελοπόννησον περιιών ήλθεν δπου αὐτῷ ἐμηνύθη ὁ κύων ὑπάρχειν, καὶ καταβὰς ἀνάγει έχ τοῦ ἄντρου τὸν χύνα. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ,διὰ τοῦ ἄντρου καταβάς εἰς "Αιδου Ἡρακλῆς ἀνή-15 νανε τὸν κύνα." 15

² τριπαρανία $\langle v \ d^1 \rangle$ h dw : τῆ παρηνία <math>k περιελάσαι y : περιελέτν c.* τὰς] τοὺς <math>kx 3 συνηπολούθησε $d : -ούθη ^6 x$ τὰς] έν ταῖς h : έν τοῖς comp. n $δὲ <math>Sw^* : οὖν B$ 4 τὸ μὲν -6 βουλομένου δὲ] ὡς οὖν ἔπειθε τὸν εὐρυσθέα (ἐπείθετο τὸν ἡραπλέα εὐρυσθεὺς h) ἀπ. αὐτῶ τὸν x. y 5 ἀποδόσθαι $yw : ἀποδεδόσθαι <math>kl : ἀποδοθῆναι <math>x : ἀποδοῦναι d^*$ αὐτῷ] αὐτῷ $l : αὐτὸν k : om. d^*$ 6 οὐ βουλόμενος δὲ d τοῦ εὐρυσθέως * : om. 8 τεπνοποιίας ἕνεκα εκτίρει : ἀποπίας (αὐτοπίας ut vid. w) ἕνεκα yw : ἀποπίας (είς; 'ἀπορίας?' Westerm.) ἕνεκεν d : om. B^* 9 ὑφίησιν $Sxw : ἀφίησιν <math>kl^*$ 11 εq. ὅπον δ πύων ἑμηνύθη είναι αὐτῷ. καὶ x. d 14 ἐς w ἄδην xy 15 τὸν om. kl

¹ őçdos et őçdov p^2 : áços et áçov c. τ òv] τ \(\hat{n}\)v 2 τ çıκαρία 4 ὄνομα om. e: τ οὔνομα c. 6 δ\(\hat{e}\) om. e 7 καὶ τ \(\hat{o}\)v
κόνα κατειργνύουσιν 9 συμβατεύειν 10 ἐπὶ ζ\(\hat{r}\)τησιν
11 sq. ὅπου καὶ (καὶ om. a) ὁ κύων αὐτῶ ἐμηνύθη εἰναι
18 sq. ἄνθρωποι ὅτι διὰ 14 ὁ ἡρ.

XL. (XLI.)

[Περὶ 'Αλκήστιδος.]

Περὶ 'Αλκήστιδος εἰρηται μῦθος τραγικόδης, ὡς δή, μέλλοντός ποτε 'Αδμήτου ἀποθανείσθαι, αὕτη εῖλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θανείν, καὶ ὡς Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος τὸν Θάνατον [καὶ ἀνα-20 γαγὼν ἐκ τοῦ "Αιδου] ἀπέδωκεν 'Αδμήτω. ἐμοὶ δὲ 5 δοκεῖ μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαί τινα ἀναβιῶναι 304 ποιῆσαι. | ἀλλ' ἐγένετο τοιόνδε τι. ἐπειδὴ Πελίαν ἀπέκτειναν αὶ θυγατέρες, "Ακαστος δ Πελίου ἐδίωκεν αὐτὰς ἀνταποκτείναι θέλων ἀντὶ τοῦ πατρός. καὶ τὰς μὲν ἄλλας λαμβάνει· "Αλκηστις δὲ φεύγει εἰς 10 5 Φερὰς πρὸς "Αδμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ καθεζομένην ἐπὶ τῆς ἐστίας οὐκ ἠδύνατο "Αδμητος 'Ακάστω

XL. (**XLI.**) refertur ex B et S (= y = [h + n], d)

¹ peol àln.* : om. τ rayinódys d^* : τ rayinòs y : nal peol tavinys B 2 méllortós pote* : méllorta tóte d post cort. : méllortos tóte c. ànodavelodai S : ànodavelo B aith y

³ δανεῖν d: δάνατον c. αὐτην] αὐτὸς h: αὐ^τ n 4 τοῦ δανάτον l^2 : αὐτην y καὶ — 5 Αιδον vetus additamentum delevi : ἐκ τοῦ Αιδον καὶ ἀ(να- n) γαγὰν y 5 sq. ἐμοὶ δὲ δ. μηδένα] ὅπες ἐστὶν ἀδύνατον y 6 ἀναβιῶσαι (om. ποιῆσαι) Apostoles et edd. 7 ποιῆσαι om. y^* ἐγένετο τοιοῦτον y

^{8 &}quot;Απαστος — 10 λαμβάνει] ξμελλον δὲ αὐται ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἀποπτανθῆναι, αἱ μὲν ἀλλαι ξπαθον y 9 ἀποπτεῖναι d 10 παταφεύγει S^* 11 πρὸς] παρὰ (παρ' d) S 11 sq. παθεςρμένη $\langle v | lx \rangle$ B: παθεςρμένης αὐτῆς y: παθεζόμενος d^* 12 οὐπ — p. 61, 1 δ δὲ] ἄδμητος οὐπ ξξεδίδου ταύτην δ δὲ ἀναζητῶν αὐτῆν y ἡδύνατο B: ξβούλετο d^* 12 ἀπαστον d

XL. (XLI.) refertur ex A

¹ εἴο.] λέγεται 2 τοῦ ἀδμήτου α΄ θανεῖν 3 θανεῖν ε: θάνατον c. ὡς οm. 4 τὸν Θάν. οm. 7 τι τοιοῦτον 8 καὶ ἄκαστος 9 ἀνταπ. — 10 λαμβάνει ε² mg. : οὐ λαμθάνει μὲν c. 11 τὸν ἀνεψιὸν α

έκδοτον έξαιτουμένω δοῦναι. δ δὲ παρακαθίσας στρατιὰν πολλήν περί την πόλιν έπυρπόλει αὐτούς. ἐπεξιὰν δε δ "Αδμήτος νύκτως, έντυγων λοχαγοίς συνελήφθη ζων. ηπείλει δὲ "Ακαστος αποκτείναι αὐτόν, εί μή 5 παραδώσει την ("Αλκηστιν) Ικέτιν οὖσαν. πυθομένη 10 οὖν "Αλκηστις δτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι "Αδμητος δι' αὐτήν, έξελθοῦσα έαυτην παρέδωκε. τὸν μέν οὖν "Αδμητον ἀφίησιν "Ακαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθοωποι ,, ἀνδοεία γε 10 ή "Αλκηστις" έκοῦσα ύπεραπέθανεν 'Αδμήτου." τοῦτο μέντοι οὐκ έγένετο, ὡς ὁ μῦθός φησι. κατὰ 15 γὰρ τοῦτον τὸν καιρὸν Ἡρακλῆς ἦκεν ἔκ τινος τόπου άγων τὰς Διομήδους ἵππους. τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον έξένισεν "Αδμητος. όδυρομένου δε τοῦ 'Αδμή-15 του την συμφοράν της 'Αλκήστιδος, ανακτησάμενος 'Ηρακλης ἐπιτίθεται τῷ 'Ακάστω καὶ τὴν στρατιάν αὐτοῦ διαφθείρει καὶ τὰ μὲν λάφυρα τῆ 20 έαυτοῦ στρατιά διανέμει, την δὲ "Αλκηστιν τώ

¹ έξαιτούμενος (om. ἔκδ.) d περικαθίσας S 2 αὐτοὺς τοὺς ἐντὸς y έξιὰν h 3 ὁ om. y ἐντυχὰν λογαγοῖς (i. e. 'insidiatoribus', cfr. p. 24, 3 et Hesych. s. v. λογαγός) scripsi : ἔχων λογαγούς f παραθοίη Westerm. "Αληστιν supplevi οὐσαν om. g πυνθανομένη f 7 αὐτὴν f 11 μέντοι οὐκ] μέντοι οὖτω (ex μὲν τοιοὖτον?) f &ς δ μῦθος φησί * om. 12 sq. ἡπεν — ἄγων corrupta arbitror (v. § 30) : είχεν ἀποχωρῶν ἔκ τινων ἄγων τόπων f ; ἡπεν ἔκ τινος τόπου ὑποχωρῶν. ἄγων g

¹⁸ τὰς] τοὺς kl 14 τοῦ om. y^* 15 τῆς συμφορᾶς kl 15 sq. expectes ἀνακτησάμενος ⟨ξαυτὸν⟩, quod praetulerim coniecturae ἀγανακτησάμενος, quae est in codd. marc. ven. IX, 6 et paris. 2720 m.² (idem coni. Bruner. et Gale.; 'f. ἀνακτησόμενος' Westerm., sc. αὐτὴν) 16 ὁ ἡρ. l 17 sq. τῆ ἑ. στρ.] τῷ ἑ. λαῷ y

'Αδμήτφ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο τὴν "Αλκηστιν. τούτων γενομένων ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

305

XLI. (XLII.)

[Περί Ζήθου και 'Αμφίονος.]

Περί Ζήθου καὶ 'Αμφίονος ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ 'Ησίοδος ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῆς Θήβης ἐτεί- 5 χισαν. δοκοῦσι δὲ ἔνιοι κιθαρίζειν ⟨μὲν⟩ αὐτούς, τοὺς δὲ λίθους αὐτομάτως ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ 5 τεῖχος. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὡδε. κιθαρφδοὶ οὖτοι ἄριστοι ἐγένοντο καὶ ἐπεδείκνυντο μισθῷ. ἀργύριον δὲ οὐκ εἶχον οὶ τότε ἄνθρωποι. ἐκέλευον οὖν οὶ περὶ 10 τὸν 'Αμφίονα, εἰ τις βούλοιτο ἀκούειν αὐτῶν, ἐρχόμενος ἐργάζεσθαι ἐπὶ τὸ τεῖχος οὐ μέντοι οἱ λίθοι εῖποντο ἀκροώμενοι. εὐλόγως οὖν ἔλεγον οἱ 10 ἄνθρωποι ὅτι λύρα τὸ τεῖχος ἐτειχίσθη.

om. y : ἐν λόγφ d ἔλεγον οὖν y 14 ἐκτίσθη y*

¹ δίδωσιν Β 2 ἡρακλῆς εὐτυχῶν y 2 sq. ἐρύσατο ἄλκιστιν (cett. om.) y 3 προσανεπλάσθη d^* XII. (XIII.) refertur ex B et S (= y [= h + n], d) 4 περί ξ . x. ά. d: περί τούτων y: om. B^* 4 sq. ἱστορεῖ ἡσίοδος y 5 Hes. fr. 57 Kinkel (p. 108) κιθάραις y τῆς θήβης S: τῆς θήβης k: τῶν θηβῶν k* 6 ἔνιοι τῶ κιθαρίζειν sic d μὲν supplevi αὐτοὺς] ἀμφίονα k 7 τοὺς δὲ B: καὶ τοὺς y^* : τοὺς d αὐτομάτους k 8 ἔχει ὧδε] τοιοῦτον y 11 τὸν om. x ἀκοῦσαι d^* 11 sq. ἔργαξεσθαι καὶ τὸ τ. y: ἐπὶ τὸ τ. ἐρχόμενον ἐργαξεσθαι d 13 λίθοι μόνοι εἶποντο y ἀκροώμενοι εἶπ. d εὐλόχως

³ γινομένων

XLI. (XLII.) refertur ex A

 7 8q. λίθους έπὶ τὸ τεῖχος αὐτομάτως ἀναβαίνοντες (at ἀναβαίνειν α΄)
 9 ἀπεδείκνυντο α΄
 10 τότε οἱ ἄνθρωποι

 11 καὶ εἴ τις
 12 ἐργάζ.] εἰργάζετο πταντο
 13 λίθοι ἀκροφμενοι ἔλεγον

XLII. (XLIIL)

[Πεφὶ Ἰοῦς.]

Φασὶ τὴν Ἰὰ ὡς ἐκ γυναικὸς βοῦς γενομένη καὶ οἰστρήσασα, διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Αἰγυπτον ἐξ Ἄργους ἀφίκετο. ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον, τὸ *** καὶ τοσαύτας ἡμέρας ἄσιτον μένειν. τὸ δὲ ἀληθὲς τῶνει ιδοὲς Ἰὰ βασιλέως τῶν Ἀργείων ἡν θυγάτηρ. ταύτη οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τιμὴν ἔδωκαν ἱέρειαν εἶναι 15 τῆς Ἡρας τῆς Ἀργείας. αὕτη ἔγκυος γενομένη καὶ δείσασα τὸν πατέρα καὶ τοὺς πολίτας ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως. οἱ δὲ Ἀργείοι κατὰ ζήτησιν ἐξιόντες, ὅπου 10 δᾶν εὖρον συλλαμβάνοντες ἐν δεσμοῖς εἶχον. ἔλεγον 20 οὖν ,,ῶσ περ βοῦς οἰστρήσασα διαφεύγει" **** καὶ 306, 11

XLII. (**XLIII.**) refertur ex B et S (= y = [n + n], d)

¹ καὶ τὴν Β ὡς οπ. h^* 1 sq. βοῦν γινομένην καὶ οἰστρήσασαν kι 2 sq. ἐξ ἄργους εἰς αἴγυπτον S 3 ἀφίκοτο d : ἀφικέσθαι l^* 3 sq. τὸ καὶ οπ. S; lacunam statui (v. § 30) 4 τοσαύτας — μένειν οπ. d ἄσιτος k 4 sq. διαμένειν. ἡ δὲ ἀλήθεια αὅτη. ἱὰ τοῦ βασιλέως ἀργείων y 5 βασιλέως θυγ. ἦν τῶν ἀργ. B 6 ταύτη ln^* : ταύτην c. δεδώκασιν y 7 sq. καὶ δείσασα y^* : δείσασα $\langle δὲ kx \rangle$ c. 9 sq. ὅπου ἀν (δ' αν d) εὐρον Bd: οπ. y: ὅπου ἀνεῦρον Westerm.; v. § 30 11 οὖν ὅτι S^* βοῦν οἰστρήσασαν x διαφεύγειν kx lacunam statui καὶ οπ. S καὶ — p. 64, 3 τίκτει ante οἱ δὲ A. (9) trai. Westerm.

XLII. (XLIII.) refertur ex A

¹ βοῦν γεγονέναι 2 έξοιστρήσασαν α΄: έξοίστρησαν c. 2 sq. έξ ἄργους διὰ τῆς θαλάττης εἰς αἰγυπτον 3 ὅπες — 4 ἄσιτος (sic) μένειν e^2 mg.: om. c. 6 sq. τὸ ἰέρειαν εἰναι τῆς ἀργείας ῆρας 7 γεγονυῖα 10 ἄν

ΧΙΙΙΙ. (ΧΙΙΥ.) [Περὶ Μηδείας.]

Ή Μήδεια φασί (μέ)ν ώς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους νέους ἐποίει, οὐδένα δὲ δείκνυται δ νέον ποιήσασα δν δὲ ἡψησε πάντως ἀπέκτεινεν. ἐγέ5 νετο δέ τι τοιοῦτον. Μήδεια πρώτη ἐφεῦρεν ἄνθος τὸ πυρρὸν καὶ τὸ μέλαν. τοὺς οὖν γέροντας ἐκ πολιῶν μέλανας (καὶ πυρροὺς) ἐποίει φαίνεσθαι βάπτουσα γὰρ αὐτοὺς τὰς λευκὰς τρίχας εἰς μελαίνας 10

XLIII. (XLIV.) refertur ex A

τοίχας έποίει φαίνεσθαι

Digitized by Google

¹ τελευταίον δὲ y: τὰ τελευταία d τισλυ ξαυτήν ξαδίδωσιν (om. ξένοις) y 3 προσανεπλάσθη] ἐντεῦθεν y

XLIII. (**XLIV.**) refertur ex B et S (= y [= h + n], d) 4 'H] καl y φασι μέν scripsi : φασιν ο.* άφέφουσα * : άφεψουσα S : ἐφέψουσα B; at cfr. Ar. Eqq. 1321. 1336 οὐδένα S x : οὐδ΄ ἐνὸς k : οὐδαμῶς l 6 δν δὲ ἔψει (sic) πάντως ἀπέπτεινεν y : om. c.* 7 ἡ μήδεια B 7 sq. ἐφεῦφεν ἄνθος τὸ πυρὸν και ⟨τὸ h⟩ μέλαν y : τοιούτον ἄνθος εὐφε δυνάμενον καὶ λευκὰς τρίχας ποιῆσαι μέλανας (at μελαίνας l) B : τοιούτον ἄνον (sic) εὐφεν δυνάμενον και λευκὰς ποιῆσαι τρίχας και μελαίνας d 8 τούς — 9 φαίνεσθαι om. y 9 πολιῶν lx : πολίων k : πολιῶν d μέλανας και πυρφούς scripsi (v. § 30) : μελαίνας (μελαίνει sic k) ἔχοντας τρίχας B : μελαίνας τρίχας ἔχοντας d 10 βάπτουσα — p. 65, 1 μετέβαλεν y : om. p. αὐτοὺς p :

¹ sq. καὶ — ἐξάγειν e² mg.: om. c. 8 καὶ] ὅθεν

⁴ ή μήδ. om. 5 ούδένα — 6 ποιήσασα om. 7 δὲ τοιοῦτον 7 sq. τοιοῦτον ἄνθος εδοε δυνάμενον καὶ λευκὰς ποιῆσαι τὰς τρίχας καὶ μέλανας 8 γέροντας] χαίροντας (-oς υ) 8 sq. ἐκ ⟨τοῦ α⟩ πολιᾶς (πολιὰς α) μελαίνας ἔχειν τὰς

καὶ πυροάς μετέβαλεν. * * * πυρίαν πρώτη Μήδεια έφεῦρεν ἀνθρώποις ὄφελος. ἐπυρία οὖν τοὺς βουλομένους, οὐκ ἐν τῷ προφανεῖ, ἵνα μή τις μάθη τῶν lατρών, πυριώσα δὲ ώρχου μηδενὶ μηνύειν. ὄνομα δὲ 5 ήν τῷ πυριάματι παρέψησις. ὥσπερ οὖν καὶ κουφό- 10 τεροι καλ ύγιεινότεροι έγίνοντο οι άνθρωποι πυριώμενοι. ἐκ δὴ τούτου, δρῶντες παρ' αὐτῆ λέβητας καὶ πύρ, ἐπείσθησαν ὡς ἔψει τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ Πελίας, ανθρωπος γέρων και ασθενής, πυριώμενος 10 ἀπέθανεν. ἐντεῦθεν ὁ μῦθος.

XLIV. (XLV.) [Περὶ "Ομφάλης.]

Είοηται περί Όμφάλης ώς 'Ηρακλης λατρεύει παρ' αὐτῆ. μάταιος δὲ δ λόγος. ἐξὸν γὰρ πάπείνης

1 lacunam statui πυρίαν — 2 sq. βουλομένους om. y 2 έξεῦ-2 sq. τους βουλομένους α*: τὰ σώματα Β 3 ίνα — 4 μηνύειν] δοκῶσα μηδενὶ εἰπεῖν· οὐ γὰς ἔμπροσθεν τῶν ἰατρῶν τοῦτο ἐποίει y μή τις d*: μηδεὶς Β 4 εq. ἀνόμαζε δὲ ⟨αὐτὸ h⟩ παρέψησιν y 5 τῶ πυριάσματι kx ἄσπες — 7 τούτου om. y καὶ κουφ. — 6 πυριώμενοι] πυριάσεσι πουφ. οἱ ἄνθρ. καὶ ὑγιειν. ἐγίν. ἀ 7 παρ' αὐτῆ l: παρ' αὐτῆς kx: παρασκευὴν d: γὰρ y 7 κq. λέβ. καὶ πῦρ] τὰ ξύλα καὶ τὴν τῶν λεβήτων παρέψησιν y 8 ἔψει x*: ξψη k : ξψη d : έψ \tilde{q} h : έψείτο n 9 πυρώμενος x : πυροιώμενος $y: \pi \epsilon \iota \phi \mu \epsilon \nu \circ \kappa \circ k$ 10 ἀπέθανε kl έντ. ὁ μῦθος y: om. c.* XLIV. (XLV.) refertur ex B et S (=y[=h+n],d)

11 π . $\delta \mu \varphi \dot{\alpha} \lambda \eta_S$ $B: \dot{\pi}$. $\tau \dot{\alpha} \dot{\phi} \tau \eta_S$ $d: \text{om. } y^*$ 12 $\pi \alpha \dot{\phi}$ om. y fort. recte; praeterea rescripserim $\dot{\epsilon} \dot{\lambda} \dot{\alpha} \tau \rho \dot{\epsilon} v \dot{\epsilon} v$ $\dot{\delta}$ om. \dot{d} $\dot{\epsilon} \dot{\xi} \dot{\phi} v$ έξην Westerm. κάκείνοις comp. x

PALAEPHATUS ed. Festa.

Digitized by GOOGLE

¹ πυρίαν οδυ πρώτη 2 άνθρώποις δφ. om. 4 πυριῶσα μηνύειν om. 5 πυριάματι πράγματι ωσπερ — 6 sq. πυριώμενοι] οί γοῦν ἄνθρωποι ταῖς πυριάσεσιν έγίνοντο κουφότεροι καὶ δγιει-7 πας' αύτη] την παρασκευήν 8 πῦς και ξύλα ε αν 9 sq. πυρ. ἀπ.] πυρία χρώμενος έτελεύτησεν

XLIV. (XLV.) refertur ex A

¹¹ λέγεται ώς a' : λέγεται δτι ώς (sic) c. 11 εq. λατρεύει ήρακλής ταύτη δ δε λόγος μάταιος

και τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆ δεσπόζειν * * * * * . ἐγένετο
οὖν τοιόνδε τι. 'Ομφάλη ἦν 'Ιαρδάνου θυγάτηρ
307 Αυδῶν βασιλέως. αὕτη ἀκού σασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους, προσεποιήθη ἐρᾶν αὐτοῦ. πλησιάσας δὲ Ἡρακλῆς ἔρωτι ἐάλω αὐτῆς, γεννῷ δὲ ἐξ αὐτῆς υἰόν το
ἡδόμενος δὲ αὐτῆ ἐποίει ὅ τι προστάττοι 'Ομφάλη.
5 οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῆ.

XLV. (XLVI.)

[Περὶ τοῦ κέρατος τῆς 'Αμαλθείας.]

Φασίν ὡς Ἡρακλῆς τὸ ᾿Αμαλθείας κέρας καλούμενον πανταχοῦ περιέφερεν, ἐξ οὖ ἐγίνετο αὐτῷ ὅσα ἔβούλετο εὐξαμένω. ἡ δὲ ἀλήθεια ἥδε. Ἡρακλῆς ἀπο- 10 δημῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ

^{1 &#}x27;num τῶν ὑπάρχων ὅντων αὐτῆς?' Vitelli lacunam statui 2 τι*: om. ἰαρδάνον d: ἰορδάνον c.* 3 λυδῶν — 5 νίὸν] βασιλέως λυδῶν. αὕτη μαθοῦσα τὴν l. ἡρ. προσεποιήσατο $\dot{\epsilon}$. αὐ. πλ. δὲ αὐτῆ ἡρ. ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς παίδα y 5 ἔρωπι*: ἐρῶν Bd νἰὸν λυκομήδην B: νἰὸν λαμήδη d; ν. \S 30 6 αἰδούμενος y: ἡδομένη d αὐτῆ*: αὐτῆς B: αὕτη d: αὐτὴν y ὅπερ y ὅτι αν in cod. raviano traditum Fischer. et Westerm. falso tradidere προστάττοι ln: προστάττει c.* αὐτῶ ὀμφάλη B: ἡ τεκοῦσα (τεχθεῖσα n) ὀμφάλη y 7 δ' B ὑπελάμβανον y

XLV. (XLVI.) refertur ex B et S (=y [=h+n], d) 8 sq. π eol τοῦ πέρατος τῆς ἀμ. φὰσὶν y ἡραπλῆς περιέφερεν αὐτὸ (οπ. τὸ — παλούμ.) d 10 εὐχομένω y ῆδε y : άδε d : άδέ π ως ἔχει B 11 βοιωτίαν S* : ποιτω k : ποιτῶ corr. in ποιτὼ x : lac. 5 litt. in versus initio l ἀδελφιδοῦς l : άδελφοῦ S αὐτοῦ add. B

² οδν om. 4 sq. ἡρακλης (δὲ i) πλησιάσας 5 υἰὸν λαομήδην 6 ἡ ὀμφάλη

XLV. (XLVI.) refertur ex A

⁸ sq. τὸ — παλούμενον] τοῦτο 9 αὐτῷ α΄ : αὐτῷ c.
10 εὐξαμένω οm. ἥδε] οῦτως 11 μετ' ν : πατὰ α

καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἔν τινι πανδοκείφ, ἐν ϛˇ 10 ἐτύγχανε γυνὴ καλουμένη 'Αμάλθεια πανδοκεύουσα, ὡραία καὶ καλὴ σφόδρα. 'Ηρακλῆς δὲ ἡδόμενος αὐτῆ πλείονα χρόνον ἐπεξενοῦτο. 'Ιόλαος δὲ βαρέως φέρων 5 ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς 'Αμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀφελέσθαι, ἐξ ἦς ἐμπολῆς δ τι ἤθελεν ἀνεῖτο ἑαυτῷ τε καὶ 'Ηρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι 15 , 'Ηρακλῆς τὸ 'Αμαλθείας κέρας ἔσχεν, ἐξ οὖ ἀνεῖτο ὅσα βούλοιτο ἑαυτῷ." ἐκ τούτων οὖν ὁ μῦθος προσ-10 ανεπλάσθη, καὶ οἱ γραφεῖς γράφοντες ⟨τὸν 'Ηρακλέα⟩ προσγράφουσι τὸ 'Αμαλθείας κέρας.

XLVI. (XLVII.)

Περί Υακίνθου διήγημα.

Υάκινθος 'Αμυκλαΐον ἡν μειράκιον καὶ καλόν εἰς τοῦτον εἶδε μὲν | ὁ 'Απόλλων, εἶδε δὲ καὶ ὁ Ζέφυ- 308 ρος καὶ ἄμφω κατείχοντο τῆ μορφῆ, καὶ φιλότιμος

¹ θεσπίαις i: θεσπεσίαις vpe: θεπεσίαις a πανδοχεί (sed πανδοκείω a) 2 έτύγχανε] ήν τις πανδοκεύουσα om. 3 σφόδρα om. \dot{o} δὲ ἡρ. 4 έξενίζετο 5 έμπωλην 6 έμπωλης 7 έαυτῶ τε om. καὶ om. a τῷ ἡρακλεί 8 τὸ κέρας ἔσχε τῆς ἀμ. 9 ἑαυτῷ] ἐπ' αὐτῶ

XLVI. (XLVII.) — L. (LI). diegemata a Palaephato aliena in A(a') tantum servata sunt. 12 μειρ. ωραΐον καὶ καλόν (fort. recte) a 13 δὲ om. a καὶ om. Apost.

ην ἀφ' ὧν είχεν έκάτερος. ἐτόξευε μὲν ὁ 'Απόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος μέλη μὲν ἢν τὰ παρ'
ἐκείνου καὶ ἡδονή, φόβος δὲ τὰ παρὰ τούτου καὶ
5 ταραχή. ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ
Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ 5
ταῦτα ἢν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ
Ζεφύρου. δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου
διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφεθείς, ὑπ' ἐκείνου δὲ
10 ἐνεχθείς. καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, τὴν Γῆν δὲ οὐκ ἦν
ἔρημον ὑπομνήματος ἀφείναι τὴν συμφοράν, ἀλλὰ τὸ 10
ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται καὶ τοὕνομα δέχεται.
λέγουσι δ' ὅτι καὶ τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον.

XLVII. (XLVIII.)

Περί Μαρσύου διήγημα.

15 Ο Μαρσύας άγροϊκος ήν, γίνεται δ' οὕτω μουσικός. ἐμίσησεν 'Αθηνᾶ τοὺς αὐλούς' οὐκ ὀλίγον γὰρ 15 ἀφηροῦντο τοῦ κάλλους. ἡ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν. οὕτω δὲ ἐρριμμένων τῶν αὐλῶν ὁ Μαρσύας ὑφίσταται. προσάπτει οὖν τοῖς χείλεσιν 20 ἀνελὼν αὐτοὺς ὁ ποιμήν' οἱ δὲ ἦδον θεία δυνάμει

⁵ ὖπὸ τῆς ζηλ. Westerm. 6 γυμνάσια ie¹ 7 ἦν om. e ἐκείνου fort. delendum : αὐτοῦ (nescio unde) Fischer.
8 ἀφεθείς] ἀφαιφεθείς i 9 τὴν γῆν δὲ pa : τὴν δὲ γῆν vie Westerm. 10 τὴν] ν in eras. p (primitus τῆς?) 13 ἡ πφοσηγορία Apost., om. deinde (18) τὸ πφοοίμιου.

XLVII. (**XLVIII.**) 14 δ' om. primitus p: δὲ a οῦτω] οῦτος a 16 ἡ πηγὴ] ἡ δὲ πηγὴ Fischer. Westerm. 17 καὶ οῦτω δὲ Apost. 18 ὑφίσταται (v in eras. corr.) p: ἐφίσταται Apost.

καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσύας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ ᾿Απόλλωνος λέγων οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπόν, ἄν μὴ πλεονεκτήση τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνη τῆ φιλονεικία νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα μετὰ τὴν ἦτταν ἐκδύεται. εἶδον ἐγὰ ποταμὸν ἐν Φρυγία. Μαρσύας 25 ὄνομα τῷ ποταμῷ. καὶ ἕλεγον οἱ Φρύγες ὅτι τὸ δεῦμα τοῦτο ἔξ αῖματός ἐστι τοῦ Μαρσύου.

XLVIII. (XLIX).

Περὶ Φάωνος.

Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασσαν.

10 πορθμὸς ἦν ἡ θάλασσα· | ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' 809 οὐδενὸς ἐκομίζετο, ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο. θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις. ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεός· 'Αφροδίτην λέγουσι τὴν θεόν· καὶ ὑποδῦσα θέαν ἀνθρώπου, το γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας, τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ πλοῦ. ταχὸς ἦν ἐκεῖνος καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὖτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ῷ τὸν ἔρωτα

20 αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις ἐμελοποίησεν.

³ oớ
 δὲ pva: οὐ i 4 $\mu \dot{\eta}$ om., supra lin. add. p 5 τ
 $\dot{\eta}v$ a': om. c. 7 οἱ φρύγες om. e cfr. Xenoph. Anab. I 2, 8

XLVIII. (XLIX.) 9 θάλασσαν Westermann. ex personata E(udocia): θάλατταν 10 ἡ e: om. c. πορθμός — θάλασσα del. De Gelder. (om. E) 11 έπομίζετο scripsi: ἐνομίζετο 19 ἐφ' ὡ διὰ τὸν Τοllius: ἐφ' ὀν τὸν Fischer. 20 αὐτῆς scripsi: αὐτῆς ἐμελοποίησεν scripsi: αίμα (ἄσμα vulg. ex Ε: ἄλμα W. Hoerschelmann.) ἐποίησεν (ἐποίησε Αροst.)

XLIX. (L.)

Περὶ Λάδωνος διήγημα.

"Εδοξε τῆ Γῆ Λάδωνι τῷ ποταμῷ ποὸς συνουσίαν ἐλθείν' καὶ ἐπεὶ συνῆλθον ἀλλήλοις, κύει μὲν ἡ Γῆ, τίκτεται δὲ ἡ Δάφνη. φιλεί δὲ ἐκείνην ὁ Πύθιος, 15 καὶ δήματα ἡν ἐραστοῦ πρὸς τὴν κόρην. ἀλλ' ἡ Δάφνη τὴν σωφροσύνην ἐφίλει. διώκειν οὖν ἔδει, καὶ ἐδιώ- ὁ κετο. πρὶν δὲ ἀπειπεῖν ἐν τῆ φυγῆ, παρακαλεῖ τὴν μητέρα αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἴσω ποιῆσαι καὶ τηρῆσαι οῖα γεγένηται. ἡ μὲν οὖν ὧδε ἐποίει καὶ τὴν Δάφνην εἶχεν ἐν ἑαυτῆ' κατὰ δὲ τὸ μέρος ἐκείνο εὐθὺς ἀνεπήδα 20 φυτόν. καὶ παραπεσῶν αὐτῷ κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ 10 ἔρωτος ὁ θεὸς οὐκ εἶχεν ὅπως ἀποστῆ τοῦ φυτοῦ' ἀλλ' αῖ τε χείρες ἀνελαμβάνοντο καὶ ἡ κεφαλὴ τὸ λοιπὸν ἐκοσμεῖτο. λέγεται δὲ καὶ ὁ τρίπους οὐκ ἄνευ τῆς δάφνης ἱδρῦσθαι κατὰ Βοιωτίαν ἐπὶ τοῦ χάσματος.

L. (LI.)

Περὶ "Ηρας.

'Αργείοι πολιούχον αύτοις την "Ηραν ήγούντο και 15 δια τοῦτο και πανήγυριν αὐτη τεταγμένην ἄγουσιν. δ δὲ τρόπος τῆς έορτῆς ἄμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀμάξης είναι δει την ιέρειαν, οὕτω δὲ ἔχειν ἄχρι τοῦ νεώ τὸ δὲ ιερὸν ἔξω τοῦ 310 ἄστεος. | ἤκεν οὖν ποτε δ χρόνος φέρων την έορτήν, 20

ΧLIX. (L.) 1 τῷ om. i 5 τὴν om. a' 7 αὐτῆς scripsi : αὐτῆς οία a' 13 f. ἐκ(είθεν ἐκ)οσμεῖτο?

L. (LL) 15 advois vp^2 : advois p^1ia' 17 δ $\delta \hat{\epsilon}$] num $\langle \delta \hat{\epsilon} \delta ? \rangle$ 18 levnãy a': levnóy c. [availy availy ava

δ δὲ νόμος ἀπὸ τῶν βοῶν οὐκ ὅντων ἐχώλευεν. ἀλλ' ἐσοφίσατο τὴν ἀπορίαν ἡ ἱέρεια, μήτηρ οὖσα νεανίσκων ἀντὶ βοῶν τῷ ὀχήματι γενομένων. ἐπεὶ τοίνυν τὸ παρὰ τῶν βοῶν παρὰ τῶν παίδων ἐγένετο, στᾶσα κατὰ ε τὸ ἄγαλμα, μισθὸν ἀπήτει τοῦ πόνου. καὶ ἔδωκε, φασίν, ἡ θεός ὑπνος ἡν ὁ αὐτὸς καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος.

LI. (V.)

Περί τοῦ Ὠρίωνος.

275

Διὸς Ποσειδῶνος καὶ 'Ερμοῦ παίς. 'Υριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ 'Αλκυόνης, μιᾶς τῶν ''Ατλαντος θυγατέρων,
10 ὅκει μὲν ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ
ὢν ὑπεδέξατό ποτε τοὺς θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν
καὶ 'Ερμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ καὶ τὴν φιλοφροσύνην το
ἀποδεξάμενοι παρήνεσαν αἰτεῖν ὅ τι ἄν βούλοιτο· ὁ δὲ
ἄτεκνος ὢν ἡτήσατο παίδα: λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν
15 τοῦ ἰερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν ἀπεσπέρμηναν
εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν καὶ μετὰ
δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ 10
Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθείς διὰ τὸ οὐρῆσαι [ὥσπερ] τοὺς

³ δχήματι scripsi : σχήματι 4 prius παρά] ἀπό malit Vitelli. 7 in fine τέλος παλαιφάτου ⟨τοῦ i⟩ περὶ ἀπίστων ἱστορίων rubr. Α : τέλος τοῦ περὶ ἀπίστων ἱστορίων (sic) παλαιφάτον, χρησίμου συντάγματος a : nulla subscriptio e

LI. (V.) Servarunt hoc caput $\mathbf{E} au$ (litters z indicat cod. marc. ven. 509), praeteres s (= schol. Hom. Σ 486)

⁸ \acute{o} su : om. c. 11 $\acute{o}v$ z : γ eν $\acute{o}\mu$ evog s : om. c. 11 sq. ϑ so \dot{v} s, ϑ l α ποσει \eth \acute{o} ν α καὶ έρμ $\mathring{\eta}v$ επιξεν \acute{o} ν ϑ εντες οδυ αὐτ $\~{o}$ z 12 τ $\mathring{\eta}v$ su : om. c. 13 \acute{o} ποδε \acute{e} 5. su : \mathring{o} ποδε \acute{e} 5. c. 14 οδυ su : \mathring{o} è c.

¹⁶ sq. μετὰ δέκα] κατὰ $\overline{I'}$ u 18 οῦτως] οδτος u ωσπες del. Oder. (cfr. Ant. Lib. 125, 1 Martini) ωσπες ἐν τῆ βύρσ φ σ

θεούς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν 'Ωρίων. συγκυνηγῶν δὲ οὖτος 'Αρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι ὀργισθείσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, δς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε. Ζεὸς 16 δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν.

LII.

Περὶ Φαέθοντος.

Φαέθων ὁ τοῦ Ἡλίου παῖς, πόθον ἐσχηκὼς παράλογον ἐπιβῆναι τοῦ πατρικοῦ ἄρματος, πολλαῖς ἱκεσίαις καὶ δάκρυσι πείθει τοῦτον. ἐπεὶ δ' ἐπέβη τοῦ ἄρματος καὶ τοὺς ἵππους ἤρξατο μυωπίζειν, ἡνιοχεῖν εὖ οὐκ εἰδώς, μήτε μὴν οἶός τε ὢν ἑδραῖος ἐφιππάζεσθαι καὶ 10 ἀκλόνητος, τοῖς ἵπποις παρασυρεὶς πολλῷ θράσει καὶ ἀγερωχία κεκινημένοις, καὶ προσγειότερος γενόμενος, ἐκτινάσσεται παρὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν καὶ ἀποπνίγεται, πλειόνων τῆς περιοικίδος καταπυρποληθέντων μερῶν.

¹ ἀνομάσθη ἀρίων z 2 τῆ ἀρτέμιδι z 5 κατηστέρισεν sz : κατηστέισεν u : κατηστέρωσεν c. post αὐτὸν add. διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος ἀρίων δύνει. ἡ ἰστορία παρὰ Εὐφορίωνι s

LH. ex cod. u edidi (Studi it. di Filologia classica IV, 185 sq.); codicis menda orthographica hic omitto

¹⁰ malim μή τι μὴν vel oἱοδὲ μὴν 13 καὶ huc traieci : post ἐπτινάσσεται habet u πλεί^ω (corr. ex ποί^ω?) u; scripseram πλείστων.

άνασχευὴ ἢ θεραπεία μύθων τῶν παρὰ φύσιν παραδεδομένων.

T.

Περὶ Μεδούσης.

Φασὶ ταύτην ἀπολιθοῦν τοὺς θεασαμένους αὐτήν, καὶ Περσέως ἀποτεμόντος αὐτῆς τὴν κεφαλήν, ἔξελθεῖν ἵππον πτερωτόν. ἔχει δὲ οὕτω. αὕτη ἐταίρα καλὴ ἐγένετο ὡς τὸν ἰδόντα αὐτὴν ἔκπληκτον γενόμενον 5 οἰον ἀπολιθοῦσθαι. λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς "ἰδὼν αὐτὴν ἀπελιθώθη". παραγενομένου δὲ Περσέως ἐν ἔρωτι γενομένη τά τε ὑπάρχοντα κατέφαγε καὶ τὴν ἑαυτῆς ἡλικίαν κατέφθειρεν ἀπολέσασα δὲ τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἵππου γῆρας ἐγήρασεν. ἡ γὰρ 10 κεφαλὴ τὸ τῆς ἡλικίας ἄνθος ἐστίν, δ ἀφεῖλεν αὐτῆς 10 δ Περσεύς.

II.

Περί Σπύλλης.

Λέγεται περί ταύτης ὅτι κατήσθιε τοὺς παραπλέοντας. ἦν δὲ αὕτη νησιῶτις καλὴ έταίρα καὶ εἶχε

Digitized by GOOGLE

I. tit. HPAKAEITOT περὶ ἀπίστων W; cfr. N O p. 244, ubi perperam παραδεδεγμένων dedi 3 ούτως W 6 ἀπελιθώθη (sc. ὁ δείνα, cfr. p. 76, 18) V : ἀπελιθώθην W : ἀπολιθωθήναι Allat. 9 ἵππειον γήρας W 10 ἀφείλεν V : ἀφείλειο W II. 13 καλή del. Hercher (Hermes XII, 149).

15

παρασίτους λαιμούς τε καὶ κυνώδεις, μεθ' ών τούς ξένους κατήσθιεν, έν οίς και τους Όδυσσέως έταιρους. 15 αὐτὸν δὲ ὡς φρόνιμον οὐκ ἠδυνήθη.

III.

Πεοί Καινέως.

Λέγεται τοῦτον πρότερον γυναϊκα γεγονέναι, είτα ύπὸ Ποσειδώνος γενέσθαι άνδρα άτρωτον χαλκώ καλ 5 σιδήρω. οδτος δε ων νέος ερώμενος έγενετο Ποσείδωνος, ανδρωθείς δε μέγας κατα ψυχην εγένετο ύπ' | 314 οὐδενὸς καταπονηθηναι δυνάμενος οὐδε δώροις έξαλλαγηναι γαλκού και σιδήρου ούπω γαρ γρυσός και ἄργυρος εύρητο.

TV.

Περί "Ατλαντος.

Ούτος παραδέδοται φέρων ούρανον έπὶ τῶν ὤμων, δ άδύνατον ύπὸ οὐρανὸν καὶ αὐτὸν ὄντα. ἀνὴρ δὲ σοφός ὢν τὰ κατὰ ἀστρολογίαν πρώτος κατώπτευσε, προλέγων δε γειμώνας και μεταβολάς * * * άστρων και δύσεις έμυθεύθη φέρειν έν αύτῶ τὸν κόσμον.

¹ λαιμούς (= λαμυρούς, cfr. Men. fr. 106 Kock.) scripsi : λοιμούς VW: 'f. λάβρους' Westermann.; λοιμούς tuetur Hercher. (Herm. II, 150) cl. Ephraem v. 2752; idem (Philol. VII [1852], 605) conject λιμβούς

III. 6 sq. Ποσειδώνος (recte, sc. 'cuiusdam nomine Poseidon' ut p. 76, 14 'Ερμής) v : τοῦ Π. W 7 sq. ὑπ' — δυνάμενος in eras. V 8 καταπορνευθήναι Vitelli. οὐδὲ Hercher.: διαλλαγήναι Vitelli. 10 εύρητο Hercher. : εύρηται V

IV. 12 όπο οὐρανὸν] ὑπουράνιον coni. Pierson. 14 έπιτολὸς pro μεταβολὸς coni. Valcken ; mihi tutius visum lacunam indicare : f. μεταβολὰς ⟨ἀνέμων καὶ ἐπιτολὰς⟩ ἄστοων καὶ δ. 15 ἐν αὐτῶ V : ἐπ' αὐτῷ W : ἐπ' ὤμων Galeus Digitized by Google

V.

Περί Κενταύρων.

Αέγεται περί τὸ Πήλιον καὶ τὴν Φολόην γεγονέναι 10 διφυείς, τὰ μὲν ἐπάνω τῶν λαγόνων ἀνδρῶν ἔχοντας, τὸ δ' ἀπὸ ⟨τούτου⟩ τοῦ μέρους πᾶν ἵππων. οὐκ ἀληθὲς δὲ τοῦτο. δύο γὰρ διηλλαγμένας φύσεις εἰς ἕν συνελ-5 θούσας ἀδύνατον ζωογονηθῆναι καὶ τραφῆναι. ἀλλ' ἔτι τῆς τῶν ἵππων χρήσεως οὕσης ἀγνώστου, πρῶτοι καθίσαντες ἐφ' ἵππων κατέτρεχον τὰ πεδία ληστεύοντες, 15 φαντασίαν τε ἀπετέλεσαν τοίς πρώτως θεασαμένοις μακρόθεν, ὡς ἐκ δυοίν εἰσι γεγονότες φύσεων.

VI. (VII.)

Περί Τειρεσίου.

26

10 Οὖτος μετασχεῖν λέγεται τῆς γυναικείας καὶ ἀνδρείας φύσεως, κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἢν ἐπὶ Καινέως ἐγράψαμεν.

VII. (VI.)

Περὶ Πασιφάης.

17

Ταύτην φασίν έρασθηναι Ταύρου, ούχ, ως πολλοί νομίζουσι, τοῦ κατὰ τὴν ἀγέλην ζώου (γελοίον γὰρ 20 16 ἀποινωνήτου συνουσίας ἀρέχθαι τὴν βασίλισσαν), ένὸς

 $[\]mathbf{V}$. 2 $\lambda \alpha$ sic fere \mathbf{V} 3 α πο τούτου (sc. α πο τῶν $\lambda \alpha$ γόνων) scripsi : άλλο \mathbf{V} \mathbf{W} τοῦ * μέρος Westerm. verbum σώματος excidisse suspicatus α πο τοῦ μηροῦ coni. Mehler. 8 πρώτως πρώτους Hercher: 9 γεγονότων φύσεως comp. \mathbf{V}

VI. (VII.) Ordinem capitum qualis est in V restitui
VII. (VI.) 13 'malim οἱ πολλοὶ' Westerm. 15 ὀφεχθήναι
expectabat Hercher.

δέ τινος των έντοπίων, ώ Ταύρος ήν όνομα. συνεργώ δε χρησαμένη πρός την επιθυμίαν Δαιδάλφ και γεγονυΐα έγγυος, έγέννησε καθ' δμοιότητα τοῦ Ταύρου (υίον), δυ οί πολλοί Μίνω μέν ἐκάλουν, Ταύρω δὲ 25 είκαζον κατά δε σύνθεσιν Μινώταυρος εκλήθη.

VIII.

Περί Άρπυιῶν.

Ταύτας δ μῦθος παραδέδωκε γυναϊκας ὑποπτέρους τὸ τοῦ Φινέως δεῖπνον ἁρπαζούσας. ὑπολάβοι δ' ἄν τις ταύτας έταίρας καταφαγούσας την τοῦ Φινέως ολιίαν είναι, και καταλιπούσας αὐτὸν και τῆς ἀναγκαίας τροφής ένδεή κεχωρίσθαι άπ' αὐτοῦ, αίεὶ δὲ 10 315 δσα ανακτήσαιτο παραγινομένας έσθίειν καί αδθις γωρίζεσθαι, δ σύνηθες ποιείν ταίς έταίραις.

IX.

Περὶ Περσέως.

Τούτφ Ιστορείται τον Έρμην πέδιλα πτερωτά δεε δωκέναι. Έρμης γαρ την πρός δρόμον γυμνασίαν έπενόησεν, έν ή εὐδόκιμος ήν δ Περσεύς. οί γοῦν 15 θεώμενοι, τὸ τάχος θαυμάζοντες, πτερὰ εἶπον προστεθείσθαι τοίς ποσίν αὐτοῦ, καθώς εἰώθαμεν λέγειν ἐπὶ τῶν τάγεως τρεγόντων, ὅτι "ἔπτη".

13. 18 δει έπεη glossema putabat Hercher.

δάρρενα vel sim. aliud ante έγέννησε excidisse putabat
 Hercher. 4 νίὸν suppl. Vitelli. Μίνω = Μίνως (quod restituendum Piersono videbatur), ni fallor 5 δὲ] immo δὴ?

VIII. 9 καὶ ante τῆς ἀν. del. Hercher.

10 αἰεὶ V (cfr.

p. 77, 2) : ἀεὶ W 11 ἀνακτήσαιτο scripsi : ἂν κτήσαιτο

X.

Περί Γλαύπου τοῦ θαλασσίου.

Οὖτος θαλάσσιος ἀναφέρεται μάντις. νῆσον γὰρ 10 οὖτος οἰκῶν, αἰεὶ τοῖς παραπλέουσιν ἐσήμαινεν ὡς δεῖ ποιεἰσθαι τὸν πλοῦν, προλέγων τὰ συμβησόμενα.

XI.

Περί Κύκλωπος.

Τοῦτον ἄν τις ὑπολάβοι διαιτώμενον ἐπ' ἐρημία 5 νόμων ἄπειρον εἶναι, πεποιθέναι δὲ τῆ βία, μίαν 15 αἴσθησιν ἔχοντα τὴν ἀπὸ τῆς δράσεως, λογισμῷ δὲ μηδὲν προβλέποντα δν δ σοφὸς Ὀδυσσεὸς κατεπόνησε.

XII.

Περί 'Αταλάντης τῆς Σχοινέως καὶ Ίππομένους.

Τούτους φασίν ἀπολεοντωθήναι ἐν τῷ ὅρει, τῆς περί αὐτῶν ὑπολήψεως τοιαύτης οὔσης. μεσημβρίας 10 οὕσης εἰσῆλθον εἴς τι σπήλαιον γενέσθαι θέλοντες μετ' κο ἀλλήλων κατὰ τύχην δὲ λέοντες ὄντες ἐν τῷ σπηλαίφ κατέφαγον αὐτούς ΰστερον δὲ τῶν θηρίων ἐξελθόντων, ἐκείνων δὲ μὴ φαινομένων, μεταμορφωθῆναι ὑπέλαβον αὐτοὺς οἱ προσεδρεύοντες.

X. 2 obros delendum?

XI. 4 ξοημίας Galeus

XII. tit. rubr. ἄτλαντος (sic) τοῦ V, τῆς pro τοῦ supr. corrector

8 τούτους (sic, sed corr. τοῦτον m³) φασὶν V : φασὶ τούτους W δρεὶ fort. montis nomen excidit

10 γενέσθαι] 'mallem συγγενέσθαι' Valcken.

XIII.

Περί Φορχίδων.

Ταύτας ὑφίστανται μιῷ ὁράσει χρῆσθαι ἀεὶ πρὸς τὴν χρείαν μεταλαμβανούσας παρὰ τῆς ἐχούσης. εἰκὸς δέ ἐστι τρεῖς γυναίκας τυφλωθείσας ὁδηγῷ ἐνὶ χρῆσθαι πρὸς τὴν πορείαν. [ὀνόματα δὲ αὐτῶν Πεφρηδώ, Ἐνυώ, Περσώ. ἐφύλαττον δὲ τὰ χρυσᾶ μῆλα.]

XIV.

Περί Σειρήνων.

Ταύτας διφυείς μυθολογοῦσι τὰ μὲν σκέλη ὀρνίθων, τὸ δὲ ⟨λοιπὸν⟩ σῶμα γυναικῶν ἐχούσας, ἀπολλύειν δὲ τοὺς παραπλέοντας. ἦσαν δὲ ἐταῖραι ἐκπρεπεῖς τῆ τε δι' ὀργάνων μούση καὶ γλυκυφωνία, κάλλισται, αἷς οἱ προσερχόμενοι κατησθίοντο τὰς οὐσίας. ὀρνίθων δὲ 10 σκέλη ἐλέγοντο ἔχειν, ὅτι ταχέως ἀπὸ τῶν ἀποβαλόντων 35 τὰς οὐσίας ἐχωρίζοντο.

XV.

Περί Χιμαίρας.

316 Ταύτην Όμηρος εἰκονογραφῶν φησι πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. γένοιτο δ΄ ἀν τὸ ἀληθὲς τοιοῦτον. γυνὴ τῶν τόπων 15

XIV. 7 λοιπον suppl. Hercher. ἀπολλύειν scripsi:

εύποεπείς 9 γλυκυφῶ^α, κάλλι V κάλλισται del. Hercher.; num γλυκύφωνοι μάλιστα? 10 κατήσθοντο V¹ 11 άποβαλόντων Hercher. : ἀποβαλλόντων

XV. 14 ὅπισθε (om. δὲ) et μέση V : corr. West.

Digitized by Google

XIII. 4 sq. ineptum additamentum induxi, ceterum ante δνόματα signum paragraphi (:) habet V 4 έντω V 5 Πεοσω immo Δεινώ, cfr. [Apollod.] II 37 Wagner.

ἀπόλl sic V: ἀπόλλυον W 8 παρα///λέοντας V: παριόντας W δὲ ἑταίραι ut vid. V: γὰρ ἑτ. W ἐππρεπεῖς Hercher. : εὐπρεπεῖς 9 γλυνυμῶα/, πάλlίV πάλλισται del. Hercher.;

αρατοῦσα δύο πρὸς ὑπηρεσίαν ἀδελφοὺς εἶχεν ὀνόματι Λέοντα καὶ Δράκοντα. παράσπονδος δὲ οὖσα καὶ s ξενοκτόνος ἀνηρέθη ὑπὸ Βελλεροφόντου.

XVI.

Περὶ Κίραης.

Ταύτην ὁ μῦθος παρ αδ εδωκε ποτῷ μεταμορφοῦ5 σαν ἀνθρώπους. ἡν δὲ ἐταίρα, καὶ κατακηλοῦσα τοὺς
ξένους τὸ πρῶτον ἀρεσκεία παντοδαπῆ ἐπεσπᾶτο πρὸς
εὕνοιαν, γενομένους δὲ ἐν προσπαθεία κατείχε ταῖς 10
ἐπιθυμίαις ἀλογίστως φερομένους πρὸς τὰς ἡδονάς.
ἥττησε δὲ καὶ ταύτην Ὀδυσσεύς.

XVII.

Περί πυριπνόων ταύρων.

10 Τίς ἂν ὑπολάβοι θνητὴν φύσιν πῦρ πνεῖν έξ αὑτῆς, ὁ πάντων ἐστὶν ἀναιρετικόν; ἄγριοι δὲ καὶ 15 τραχεῖς ὄντες πρὸς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὁραθέντων ὀξεῖς ἦσαν. τὸ οὖν ἐν τάχει περὶ αὐτοὺς ἀναιρετικὸν εἰκάσθη πυρί.

хуш.

Περὶ ΰδρας.

15 Πολυκέφαλον ἱστορεῖται ϑηρίον, οὐχ οὕτως ἔχοντος τάληθοῦς. εἰκὸς δὲ νεοσσοὺς αὐτὴν ἐσχηκέναι πολλούς, οῖ συνόντες αὐτῆ καὶ τεκούση βοηθοῦντες τοὺς προσ- νο ιόντας ἀπώλλυον μετ' αὐτῆς.

² sq. καὶ ἐξενοκτόνει. ἀνηφέθη δὲ ὁπὸ W perperam XVI. 4 παφαδέδωκε Hercher. (cfr. p. 76, 6) : παφέδωκε 8 ἀλογίστως bis V 9 ταύτην V : τήνδε W XVII. 10 πνείν scripsi : πνέειν 11 αὐτῆς W : αὐτῆς V

δὲ V: om. W
12 ὁραθέντων mihi suspectum (ὁξα V)

XVIII. 17 ⟨τῆ⟩ τεκούση W; ἄτε potius vel ὡς suppleverim

XIX.

Περί τῶν Σπαρτῶν.

Τίς πιστεῦσαι δύναται ὅτι, τοῦ Κάδμου σπείραντος τοὺς δράκοντος ὀδόντας, ἔφυσαν ἔνοπλοι ἄνθρωποι; 25 κρατήσας δὲ τῶν τόπων ὁ Κάδμος καὶ τὸ θηρίον ἀνελὼν δι' ὁ συνέβαινεν ἔρημον εἶναι τὸν τόπον, τοὺς σποράδην οἰκοῦντας εἰς ἕν συνήγαγεν, οῖ ὅντες ἔνο- 5 πλοι καὶ θηριώδεις διηνέχθησαν εὐθὺς πρὸς ἀλλήλους καὶ πλὴν ὀλίγων πάντες ἀπώλοντο.

XX.

Περί των χρυσων μήλων.

30 Δράκοντά φασι τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα φυλάττειν. ἀνὴρ δὲ ἐγένετο Δράκων, δς ἐκ τῆς ἐπιμελείας τῶν δένδρων πολὺν ἐσώρευσε χρυσόν. τοῦτον 10 817 διαπρεπεῖς ἐθήρευσαν γυναῖκες, καὶ ταῖς | ἐρωτικαῖς ἐπιθυμίαις ἐνδήσασαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ λοιπὸν ὑπηρέτην ἔσχον καὶ φύλακα τοῦ κήπου.

XXI.

Περί τῶν ἐν Ἅιδου.

Λέγεται ως 'Ηρακλής κατελθων (εἰς "Λιδου) ἀνήλθεν 5 ἀνάγων τὸν Κέρβερον, καὶ 'Ορφεὺς ωσαύτως Εὐρυδίκην 15 τὴν γυναϊκα. τὸ δ' ἀληθές, ὅτι ὁπηνίκα τις ἐκ μακρᾶς ἀποδημίας καὶ ἐπικινδύνου δια(ν)τλήσας ἐσώθη, ἔφα-

XIX. 2 δράποντας ante corr. V; τοὺς (τοῦ) Galeus; f. τοὺς delendum 3 'τόπων] f. Θηβῶν, sed vid. c. 15' Westerm.; mihi displicet sequens τὸν τόπον (4 ubi τὴν χώραν scripserim)

XXI. 14 εἰς Λιδον supplevi 15 ἀνάγων Hercher. : ἀναγανὰν 17 ἐπὶ πινδύνον V; corr. W διαντλήσας Mehler. : διαντλήσας V W : ἄλης coni. Hercher.

. 10

90

σκον έξ "Αιδου αὐτὸν διασεσῶσθαι. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς μακροὺς πόνους καὶ παραβόλους ὁδοὺς καὶ ἐπισφαλεῖς νόσους ⟨δια⟩φεύγοντας φάσκομεν έξ "Αιδου σεσῶσθαι.

XXII.

Περί Φαέθοντος.

5 Οὖτος Ἡλίου ὢν υίὸς ἐπεθύμησεν εἰς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ἀναβὰς διφρεῦσαι ἀπείρως δὲ τοῦτο ποιοῦντος καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων ὑπὸ τοῦ καύματος, ὁ Ζεὺς αὐτὸν ἐκεραύνωσεν * * *

XXIII.

Περί Όρφέως.

Ούτος κινείν λέγεται και πέτρας και δένδρα και 16 10 θήρας οιωνούς τε. είποι δ' ἄν τις άληθῶς ᾶτι θηριώ- δεις ὅντας τοὺς ἀνθρώπους και οὕτε ἔθη οὕτε νόμους εἰδότας εἰς δεισιδαιμονίαν ἀγαγών, και ἐπὶ τὸ εὐσεβείν παρακαλέσας πετρώδεις ὅντας και δενδρώδεις και διὰ τῶν λόγων κηλήσας ταύτης τῆς φήμης ἔτυχε.

XXIV.

Περί Έλλης και Φρίξου.

3 διαφεύγοντας scripsi **XXII.** 8 lacunae signum apposui; librarius cod. V hič quoque in mg. ἀλλη⁷⁰ adscripsit

XXIII. 9 sq. και δ. οἰωνούς τε del. Hercher. 10 δήρας scripsi : δήρας 13 sq. πετρώδεις — κηλήσας del. Hercher. 13 δενδρώδεις scripsi : δηριώδεις και (aute διὰ) partimeras. V : om. W 14 έτυχε V : έτυχεν W

XXIV. 15 Ivovs Valcken. Westerm. : lovs V

PALAEPHATUS ed. Festa.

Digitized by 600gle

έπι πλοιαφίου μικρού γειμώνος δυτος έφυγεν έγων αὐτούς. καὶ συμβαίνει τὴν μὲν Ελλην ἐκπεσείν εἰς 25 την θάλασσαν (δθεν έχληθη Έλλησποντος), τοῦ δὲ Φρίξου σωθέντος έπιθυμητικώς έχειν τὸν Αἰήτην, τὸν δε Κριον διακωλύοντα και πειρώμενον άφθορον δια- 5 τηρήσαι τὸν Φρίξον, ἀποδαρήναι και τὸ δέρμα αὐτοῦ προσπασσαλευθήναι, χρυσούν δε προσαγορευθήναι διά τὸ πιστότατον (αὐτὸν) γεγενῆσθαι.

XXV.

Περί Πανών καὶ Σατύρων.

* * * έν ὄρεσι καταγινόμενοι καὶ γυναικῶν ἀπωτέρω όντες, όταν τις παρεφάνη γυνή, κοινώς αὐτῆ έχρώντο. 10 [τράγων δε τρίχας καὶ σκέλη έδόκουν ἔχειν διὰ τὴν περί τὰ λουτρὰ ἀμέλειαν καί τὴν περί ταῦτα δυσ-35 οσμίαν. καὶ διὰ τοῦτο Διονύσου φίλοι τὴν γὰρ ἐργα-318 σίαν τῶν ἀμπέλων ἐποίουν.] καὶ νῦν | δὲ ἔτι τὰς εἰς πλήθος γυναϊκας λέγομεν δτι "έπανεύομεν αὐτάς". 15

XXVI.

Περί 'Ασκληπιοῦ.

Λέγουσιν αὐτὸν κεκεραυνῶσθαι. είη δ' αν πιθα-5 νώτερον ούτω. Ιατρικήν κινήσας και ύψώσας αὐτὸς

XXVI. 17 κινήσας scripsi : νικήσας ('malim ἀσκήσας' adnot. Westerm.)

Digitized by Google

¹ $\pi \lambda o_{i}^{\alpha Q'} \mu_{i}^{\chi Q^{-}} V : \pi \lambda o_{i} \alpha Q \iota_{i} \omega \mu_{i} \chi_{i} \omega W$ 6 $\alpha \pi o_{i} \omega V : \alpha \pi o_{i} \alpha Q \partial_{i} \psi_{i} \omega V mg. W$ 8 $\alpha \psi_{i} \omega V : \alpha \psi_{i} \omega V mg. W$ **XXV. 9 lacunae signum posui ἀπωτέρω scripsi : ἀπειροι 9 sq. pro ἄπειροι ὄντες scribendum ἀπορούμενοι censebat Hercher.; ἀπὸ γυναικῶν ὄντες coni. Vitelli.

11—14 τράγων — ἐποίουν additamentum ex margine illatum videtur 15 πανεύομεν sine causa Hercher.

ύπὸ πυρετοῦ φλεχθεὶς ἄλετο. ὅθεν διὰ τὴν φλεγμονὴν αὐτὸν κεραυνωθῆναι λέγουσιν.

XXVII

Περί τῆς τοῦ "Αιδου κυνῆς.

Ότι ὁ τὴν "Αιδος κυνῆν, ὡς καὶ ὁ Περσεύς, περιθέμενος ἀόρατος ἐγίνετο. ἔστι δὲ κυνῆ "Αιδος τὸ τέλος 5 εἰς δ ἀπελθὼν ὁ τετελευτηκώς ἀόρατος γίνεται.

ххуш.

Περί Βορέου καί Ώρειθυίας.

Λέγεται ὅτι Βορέας ἸΩρείθυιαν ἥρπασεν. ἦν δὲ βασιλεὺς τῶν τόπων ἐκείνων.

΄Η δὲ αὐτὴ ὑπόληψις καὶ μέθοδος καὶ περὶ Διὸς καὶ Γανυμήδους. βασιλεύων γὰρ ⟨δ Ζεὺς⟩ ἀρπάζει 10 τὸν Γανυμήδην, ἀετὸς γεν⟨έσθαι λεγ⟩όμενος, ὅτι καὶ 15 τὸ ζῷον ἄλκιμον. ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ περὶ Ἡοῦς καὶ Τιθωνοῦ, καὶ Ἁγχίσου καὶ ᾿Αφροδίτης.

XXIX.

Περί Πρωτέως.

Λέγεται δτι έγένετο ποτε μεν ύδως, ποτε δε πῦς, δηλονότι τοῖς μεν χρηστοῖς ὡς ὕδως, τοῖς δε πονηροῖς νο 15 κατ' ἀξίαν τιμωρητικός. ὅθεν ταύτην τὴν φήμην περί αὐτοῦ διέσπειραν.

ΧΧΙΧ. 14 'πονηφοίς (ώς πύρ)?' Vitelli.

Digitized be GOOGLE

² αὐτὸν κ. λέγουσιν V : αὐτὸς κ. λέγεται W XXVII. tit. κυνῆς V : κυνέης W 3 〈Λέγεται〉 ὅτι W; sed cfr. Excerpta Vat. III.—VI. XII al. 4 τέλος] στέγος legendum esse contendit Mehler., sed cf. Plat. Phaed. 80 d; fort. τὸ ⟨τοῦ βίου⟩ τέλος

XXVIII. 6 δὲ ὅτι W 8 paragraphi signum ante ἡ δὲ V 9 ὁ Ζεὺς suppl. Vitelli. cl. 85, 8 10 γενέσθαι λεγόμενος scripsi: γενόμενος

15

XXX.

Περί τοῦ χυνὸς χαὶ τῆς ἀλώπεχος.

Τῷ μὲν κυνὶ τοῦ Κεφάλου δεδομένον εἶναί φασιν γέρας ὁ ἀν ίδη θηρίον καταλαμβάνειν, τῆ δὲ ⟨Τευ
μησία⟩ ἀλώπεκι ὑπὸ μηδενὸς καταλαμβάνεσθαι. διώκοντος οὖν τοῦ κυνὸς τὴν ἀλώπεκα, ἵνα μὴ λυθῆ

τὸ πεπρωμένον, τοὺς δύο λίθους ὁ Ζεὺς ἐποίησεν. 5

εἴη δ' ἀν τὸ τοιοῦτον πλάσμα παρὰ τὴν αὐτῶν ἀμφοτέρων κατὰ τὸν διωγμὸν πλάνην.

XXXI.

Περί των Διομήδους ιππων.

30 Φασί ταύτας ἀνθοωποφάγους εἶναι. ἄγριαι δὲ ἦσαν νομάδες. οὐ δυναμένου δέ τινος αὐτὰς ὑφ' ἄρμα ζεῦξαι, ὁ Ἡραπλῆς ἔζευξεν.

XXXII.

Περί Καλυψοῦς καὶ Ὀδυσσέως.

"Αλογον θυητον ὄντα 'Οδυσσέα αὐτὴν ἐπαγγέλλεσθαι ποιήσειν ἀθάνατον, ἀλλὰ τὸ τὰ πρὸς τροφὴν καὶ πρὸς 319 βίου ἀπόλαυσιν ἄφ|θονα καὶ λαμπρὰ ἔξειν. ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὅταν που κλιθῶμεν καὶ λαμπρῶς εὐωχώμεθα, ἐν θεοῖς φαμεν γεγονέναι.

XXX. tit. τῆς κυνὸς V 2 sq. Τευμησία supplevi 4 λυθη cfr. Eur. Iph. Aul. 1268 θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς' Vitelli. 6 αὐτῶν V : τῶν W : del. Hercher. : ἄπαυστον, vel ἐν ἀπόπτω conjectrim

XXXII. 11 $\ell\pi\alpha\gamma\gamma\ell\lambda \ell s\sigma \vartheta \alpha i$ $W: \ell\pi\alpha\gamma\gamma\ell \ell s\sigma \vartheta \alpha i$ V 13 βlov $W: \beta lov$ comp. V 14 πov $V: \pi \eta$ W $\pi \lambda i \vartheta \tilde{\sigma} \mu e v$ (i. e. 'accubuerimus') $V: \pi \lambda \eta \vartheta \tilde{\sigma} \mu e v$ $W: \pi \eta \lambda \eta \vartheta \tilde{\sigma} \mu e v$ coni. Pierson.

Digitized by GOOGLE

XXXIII.

Περί Κερβέρου.

Τοῦτ' ἀν είη ὅ καὶ περὶ τῆς Ὑδρας. οὖτος γὰρ είχε δύο σκύμνους, ὧν ἀεὶ συμβαδιζόντων τῷ πατρὶ 5 ἐφαίνετο είναι τρικέφαλος.

XXXIV.

Περί Λαμίας.

Ίστοροῦσιν ὅτι, Διὸς αὐτῆ συμμιγέντος, Ἡρα ἀπε
5 θηρίωσεν αὐτήν, καὶ ὅτι ἡνίκα ἀν μανῆ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαιρεῖ καὶ εἰς κοτύλην βάλλει, καὶ ὅτι σαρκοφαγεῖ καὶ ἀνθρώπους ἐσθίει. εἴη δ΄ ἀν τάδε. καλῆ 10
αὐτῆ οὕση ὁ Ζεὺς ἐπλησίασε βασιλεύων, Ἡρα δὲ
συναρπάζουσα αὐτήν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔξώρυξε καὶ εἰς

10 τὰ ὅρη ἔρριψεν· ὅθεν ἐπιπόνως ἔξη ἐπικουρουμένη
δὲ οὐδέν· ⟨διὰ δὲ τὸ⟩ ὑπὸ ταῖς ἐρημίαις καταγινομένην αὐτὴν ἄλουτον καὶ ἀθεράπευτον εἶναι, ἐδόκει
θηρίον ὑπάρχειν.

ΧΧΧΙΙΙ. 1 τοῦτ' V : τοῦτο W ('fort. ταὐτὸ' adnot. Westerm.)

XXXV.

15 Περί Πρόκνης καί Φιλομήλας (καί Τηρέως).

'Ιστοροῦνται ὅρνιθες γενέσθαι, ἡ μὲν χελιδών, ἡ δὲ ἀηδών, ὁ δὲ ἔποψ. τοῦτο δ' ἄν ἔχοι οῦτως. ἀποκτείνασαι τὸν Ἰτυν καὶ πορθήσασαι τὸν οἶκον, είς τι πλοιάριον ἐμβᾶσαι ταχεῖαν τὴν φυγὴν ἐποιήσαντο. τὸ δὲ Τηρεύς, ἐπεὶ διώξας οὐ κατέλαβεν αὐτάς, αὐτὸν τὰ ἀναιρεῖ. ὅθεν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φαινομένων αὐτῶν, διὰ τὸ ἔξαίφνης ἀφανεῖς γενέσθαι εἶπον ὅτι ἀπωρνιθώθησαν.

XXXVI.

Περί τῶν Ἡλιάδων.

Ταύτας φασιν έξ ἀνθοώπων αίγειρους γενέσθαι.
το οὐ τοῦτο δέ, ἀλλὰ διὰ τὸ πάθος τοῦ ἀδελφοῦ εἰς τὸν 10
'Ηριδανὸν αὐτὰς ἔβαλον. διὸ οἱ ζητοῦντες, ἐπὶ τὸν ποταμὸν παραγενόμενοι καὶ τὰς μὲν οὐχ εὐρόντες, τρία δὲ στελέχη αἰγείρων, ὑπέλαβον αὐτὰς ἀποδενδρωθῆναι. [ὄνομα δὲ αὐταῖς Φοίβη, Λαμπετώ, Αἴγλη.]

XXXVII.

Περί Πανόπτου.

30 Τοῦτον πάντα βουλόμενον ἀκούειν καὶ ὁρᾶν ἐν 15 παντὶ τῷ σώματι ὀφθαλμοὺς ἔχειν ἐπλάσαντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς τοιούτους πανόπτας καλοῦμεν.

xxxv. tit. καὶ Τηρέως suppl. Westerm. 3 τον "Ιτυν partim periit in lacuna codicis V; fort. ⟨αὶ γυναϊκες⟩ τον "Ι. xxxvi. 14 ὄνομα — Αἴγλη induxi; cfr. p. 78, 4 sq.

XXXVIII.

Περί Ένδυμίωνος καὶ Σελήνης.

Αέγεται ὅτι καθεύδοντος αὐτοῦ Σελήνη ἐρασθεῖσα καταβᾶσα | ἐμίγη αὐτῷ. εἴη δ' ἂν ὁ μὲν Ἐνδυμίων 320 ποιμὴν ἄπειρος γυναικός, ἐπιθυμητικῶς δὲ σχοῦσα γυνὴ αὐτοῦ * * * ἐρωτηθεῖσα παρά τινος τίς εἴη, ἔφη 5 ,,Σελήνη".

XXXIX.

Περί τῶν Ἡλίου βοῶν.

Περί τούτων οὕτως εὖρον ἠλληγορημένον ἐν Ἰλιάδι. ε οὐκ ἐξῆν τοῖς ἀρχαίοις ἱεροθυτεῖν βοῦς ἐργάτας. καὶ τοῦτο φησί μὲν καὶ Ἄρατος, δῆλον δὲ καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς ποιήσεως. φησὶ γὰρ Ἑκάβη πρὸς Ἀθηνᾶν.

10 σοὶ δ' αὖ ἐγὰ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον ἀδμήτην ἢν οὕπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.

οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ἡλίου βόας τούτους ἐκάλουν ὡς τὴν γῆν ἐργαζομένους καὶ ἡμᾶς τρέφοντας. οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταῖροι οὐχ Ἡλίου βοῦς, ἀλλὰ τοὺς 15 ἐργάτας θοινηθέντες

σφησιν άτασθαλίησιν ύπερ μόρον άλγε' επέσπον.

xxxvIII. 1 fort. ⟨Περὶ Ἐνδυμίωνος⟩ λέγεται? 4 lacunam statui ἐρωτηθεῖσα] num ἐρωτηθεῖς δὲ?

xxxix. 6 ἡλληγορημένου Halm.: ἀλληγ. 'immo 'Οδυσσεία' adn. Westerm.: μ 260 sqq. 8 τοῦτό φησι Westerm. ἀρ΄^τ V; Arat. Phaen. 132 9 ποιήσεως | Κ 292 sq. 'immo Διομήδης' adn. Westerm. 10 βοῦν ῥέξω V 12 lacunam post δὲ statuebat Westerm.; opportune Anon. (≡ Excerpta Vat.) XXI (infra p. 99, 3) alia contulit et nihil deesse ostendit Hercher. 15 ἐργάτας | mg. γρ(ἀφετ)αι καματ(η)ρούς: — V 16 α 34 in fine τέλος ἡρακλείτου περὶ ἀπίστων V

(Vulgo Anonymus De incredibilibus.)

T.

'Ιστέον δτι άρχαιοτάτους άνθρώπων οἱ μὲν Αίγυπτίους, οί δὲ Φούγας φασίν, Ελλήνων δὲ ἀρχαιοτάτους 'Αθηναίους και τούς ποιν Πελασγούς, νῦν δὲ 'Αρκάδας, ε έν δε πόλεσι τήν τε Αθηναίων απρόπολιν ύπο Κέπροπος τοῦ αὐτόρθονος κτισθεῖσαν τοῦ διφυοῦς καὶ δευτέραν την ύπο Φορωνέως τοῦ Ἰνάγου [κτισθεϊσαν], τρίτην δε (την) "Ιτωνος εν Θεσσαλία ύπο Δευκαλίωνος τοῦ Προμηθέως.

II.

Τὰ έπτὰ θεάματα.

α' δ εν 'Ολυμπία Ζεύς πήχεων λς'.

β' δ τῆς Ἐφεσίας ᾿Αρτέμιδος ναός.

γ΄ δ έν Δήλφ περάτινος βωμός, δς λέγεται γενέσθαι έκ θυμάτων τοῦ θεοῦ μιᾶς ἡμέρας δεξιῶν κεράτων.

δ' τὸ Μαυσώλειον τὸ ἐν Αλικαρνασφ.

Tit. opusculi om. V : Ανωνύμου περί ἀπίστων W I. tit. om. V : περί τῶν ἀρχαιωτάτων ἀνθρώπων W parum apte 6 κτισθείσαν delevi 7 την addidi 'f. "Ιτωνα s. "Ιτωνον' Westerm.

ΙΙ. 10 έφεσίας V : έφεσίων W 8s W: 8v V; fort. 8v léyovoi καρνασσῶ W

18 μαυσώλιον Τ

10

ε' al εν Αlγύπτφ πυραμίδες, ὧν ή μείζων πήχεις ἔχει v'.

ς' τὰ Βαβυλώνια τείχη.

ζ' δ ἐν Ῥόδφ πολοσσὸς πήχεων ο', ὃν ἐποίησε 15 Χάρης δ Λίνδιος.

Τινές δε τάττουσι και τον εν Επιδαύρφ 'Ασκληπιον και τον εν Παρίφ βωμον και τους κρεμαστους κήπους και την ισταμένην 'Αθηναν εν 'Αθήναις και τα Κύρου βασίλεια.

Ш.

Περί τοῦ χρυσοῦ δέρους.

10 Ότι τὸ ἐν Κόλχοις φυλασσόμενον οὐκ ἦν δέρας 20 ἀληθῶς χρυσοῦν (τοῦτο γὰρ | ποιητικευόμενόν ἐστιν), 322 ἀλλὰ βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον περιέχον ὅπως δεί γίνεσθαι διὰ χειμείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ἀνόμαζον αὐτὸ διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνέργειαν.

IV.

Πῶς λέγεται Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν τειχίσαι Ἰλιον.

15 "Ότι τὸν ᾿Απόλλωνα καὶ τὸν Ποσειδῶνα λέγουσι τειχίσαι τὴν Ἦλιον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ᾽ ὁ Ααομέδων ἐτείχισε τὴν πόλιν οὐχ ὁσίως. ἦν δὲ ἐν τῆ ἀκροπόλει ἱερὸν ᾿Απόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος διαφερόντως τιμώμενον, ὅθεν συλῶν ἀνήλισκε τὰ χρήματα 20 εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

IV. titulum restitui ex V mg. : περί Ἰλίου W 17 δέ]
malim γὰρ

Dignized by Google

² v' scripsi : τετραποσίας (sic) 4 \tilde{o} sic V : έβδομήποντα W III. cfr. Characis Pergameni fr. 13 11 fort. πεποιητικευμένον 12 χειμείας V : χυμείας W IV. titulum restitui ex V mg. : περὶ 'Ιλίου W 17 δὲ]

23

V. (VI.)

Περὶ Κερβέρου.

νο "Ότι Κέρβερος δ (χύων) 'Αϊδωνέως ἢν βασιλέως Θεσπρωτῶν, ὂν νυκτὸς ὑφελόμενοι κλῶπες ὑπὸ σπήλαιον ἔκρυψαν ἀφεγγές ὁ δὲ Ἡρακλῆς τοῦτον ἀνελόμενος Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

VI. (V.)

11 Περί τῆς Ἡρακλέους καὶ Ἀχελφου πάλης.

Ότι φασί τὸν Ἡρακλῆ μονομαχῆσαι τῷ ᾿Αχελφω. 5 ἔχει δὲ οὕτω. ὁέων ὁ ᾿Αχελφος μεταξὺ Αἰτωλῶν καὶ Κουρήτων πολλὰ τῆς χώρης ἀπετέμνετο ποτὲ μὲν τού-15 τοις, ποτὲ δ᾽ ἐκείνοις προστιθείς ἐφ᾽ ῷ καὶ νεῖκος ἡν ἑκατέροις κρατερόν. Ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν ἐπίκουρος Αἰτωλοῖς ὑπέρτερος τῶν Κουρήτων ἐγένετο καὶ τὸν 10 ποταμὸν κατακλείσας εἰς εν ὁεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἐκρατύνατο τοῖς Αἰτωλοῖς τὴν γῆν, καὶ τὴν Οἰνέως Δηιάνειραν ἔλαβεν.

VII.

Περί Πασιφάης.

25 Πασιφάη έρῶσα νεανίσκου ἐπιχωρίου ξυλλήπτορα ποιεῖται τὸν Δαίδαλον καὶ ὑπουργὸν [ποιεῖται] τῷ 15 ἔρωτι, καὶ εἰωθυῖα καὶ πρὶν ὅτε τι ἐργάζοιτο ἐπισκο-

V. (VI.) ordinem capitum ex cod. V restitui 1 κύων supplevi $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \ell \omega_S$ scripsi : $\beta \alpha^{\sigma \lambda^{\lambda}} V$: $\beta \alpha \sigma \iota \lambda \epsilon \dot{v}_S W$ 2 $\dot{v}_{\pi \dot{o}}$] $\dot{\ell}_S$ Hercher.

VI. (V.) tit. ex V mg. restitui : Περὶ ἀχελώου W ἀχελοῦ V, ut 5 τῷ ἀχελῷ et 6 ὁ ἀχελὸ (sic) 6 αἰτωλῶν V : Θεσπρωτῶν W 8 ὁ ἐκ. V : δὲ ἐκ. W

VII. 15 ποιείται delevit Hercher.

πεῖν, εἴδωλον βοὸς τεκταίνοντος περικαλλὲς καὶ εἰς τὰ μάλιστα ζώση ἐοικός, συνεχῶς εἰς τὸν Δαιδάλου οἶκον ἰοῦσα καὶ τότε διὰ θέαν τῆς βοός, ξυνῆν τῷ ἐρωμένῳ, ἔστε ἐπάιστος ἐγένετο. τὰ δὲ ἱστορούμενα μυθικά.

VIII.

Περί τῆς Χιμαίρας.

30

5 Περὶ τῆς Χιμαίρας οὕτω φησὶ Πλούταρχος ἐν τῷ μονοβιβλίφ τῷ Περὶ ἀρετῆς γυναικῶν. τὴν Χίμαιραν ὄρος ἀντήλιον γεγονέναι φησί, καὶ ποιεῖν ἀνακλάσεις καὶ ἀνακαύσεις ἐν τῷ θέρει χαλεπὰς καὶ πυρώδεις, ὑφ' ὧν ἀνὰ τὸ πεδίον σκεδαννυμένων μαραίνεσθαι 10 τοὺς | καρπούς, τὸν δὲ Βελλεροφόντην συμφρονήσαντα 323 διακόψαι τοῦ κρημνοῦ τὸ λειότατον καὶ μάλιστα τὸ τὰς ἀνακλάσεις ἀποστέλλειν.

IX.

Περί Ναρχίσσου.

Λέγεται περί αὐτοῦ ὡς ἐν ὕδατι τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ε
ἰδὼν καὶ ἐρασθεὶς ἥλατο εἰς τὸ ὕδωρ ἐφ' ὡ τὴν [αὐτοῦ]

15 σκιὰν περιπτύξασθαι, καὶ οὕτως ἀπεπνίγη. οὐκ ἀληθὲς
δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ εἰς ὕδωρ ἀπεπνίγη, ἀλλ' ἐν τῆ
φευστῆ τοῦ ἐνύλου σώματος φύσει τὴν ἑαυτοῦ θεασάμενος σκιάν, ἥτοι τὴν ἐν τῷ σώματι ζωήν, ἥτις ἐστὶ

VIII. 5 Plut. de mul. virt. p. 248 c (Pl) 6 μ oroft βll sic V : μ oroft $\beta l\phi$ W 11 to om. Pl 12 àrostéllor W : α verapostéllor Pl

IX. 14 η λλατο V αύτοῦ delevi : αύτοῦ W Dightzed by Coogle

¹ βοὸς Valcken. et Westerm.: βοῶν V εἰς] ἐς V 2 συνεχῶς comp. V, quod Valcken. coniecerat : συνετῶς W 3 καὶ πότε del. Hercher. (sensu enim carebat, cum συνετῶς praecederet) 4 ἔστε V : ἄστε W; ἄστ' ⟨οὐν⟩ Oder.

20

10 τὸ ἔσχατον εἰδωλον τῆς ὄντως ψυχῆς, καὶ ταύτην ὡς οἰκείαν περιπτύξασθαι σπουδάσας, τουτέστι τὴν κατ' αὐτὴν ζωὴν ἀγαπήσας, ἀπεπνίγη, γεγονὼς ὑποβρύχιος ὡς φθείρας τὴν ὄντως ψυχήν, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τὸν ὄντως έαυτῷ προσήκοντα βίον. ὅθεν καὶ παροιμία 5 15 τις φάσκει , δεδιὼς τὴν σαυτοῦ σκιάν". διδάσκει δὲ δεδιέναι τὴν περὶ τὰ ἔσχατα ὡς πρῶτα σπουδὴν ὅλεθον ἡμῖν ἐνάγουσαν τῆς ψυχῆς, ῆτοι ἀφανισμὸν τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῆ κατ' οὐσίαν τελειότητος.

Ούτως δ είς τὰς παρὰ Πλάτωνι παροιμίας γράψας.

X.

Περὶ 'Αλεξάνδρου.

'Ιστέον ὅτι 'Αλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις οὐκ ἔκρινε τὰς θεάς, ἀλλὰ σοφὸς γεγονὰς ἐγκώμιον εἰς αὐτὰς ἐποίησεν. ὅθεν ἐδόθη μῦθος κρίναι αὐτὸν μεταξὺ Παλλάδος καὶ "Ηρας καὶ 'Αφροδίτης.

XI.

Περὶ Πανός.

25 Φησί Πολύαινος ἐν τοις Στρατηγικοις ὅτι πρῶτος οὖτος τάξιν εὖρεν, φάλαγγα ἀνόμασε, κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν (ταύτη ἄρα κερασφόρον αὐτὸν πλάττουσι), καὶ πρῶτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε σοφία καὶ τέχνη.

¹¹ paragraphi signum ante οὖτως V παρὰ Πλάτωνι W : περl πλάτωνος V

Χ. 14 διεδόθη μῦθος Hercher.
 ΧΙ. Polyaeni Strat. I, 2 (P) 17 εὖφεν φάλαγγα V : εὖφε καὶ φ. W πέφας V P : καὶ πέφας W 18 sq. πεφασφόφον ημιουργοῦσι. ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος οὖτος P

μαθών γὰρ ἐκ τῶν σκοπῶν μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπάγεσθαι τῷ Διονύσῳ, τοῦ Διονύσου δείσαντος, αὐτὸς ὅμως οὐκ ἔδεισεν, ἀλλ' ἐσήμαινε νύκτωρ τῆ διονυσιακῆ 30 στρατιᾳ ἀλαλάξαι μέγιστον. οἱ μὲν οὐν ἐσάλπισαν καὶ τ ἡλάλαξαν, ἀντήχησαν δὲ αἱ πέτραι καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης. οἱ μὲν οὖν πολέμιοι φόβῳ πληγέντες ἔφυγον. τοῦ δὲ Πανὸς τὸ στρατή γημα τιμῶντες, τὴν Ἡχὰ τῷ 324 Πανὶ φίλην ἄδομεν καὶ τοὺς ⟨κενοὺς καὶ τοὺς⟩ νυκτερινοὺς ⟨τῶν στρατευμάτων⟩ φόβους πανι⟨κὰ⟩ κλήζομεν.

XII.

Περὶ Ἐνδυμίωνος.

10 Ότι πρῶτος Ἐνδυμίων τῆ περὶ τοὺς ἀστέρας ἐσχόλασε θεωρία, ὡς ἀγρυπνεῖν τὴν πᾶσαν νύκτα καὶ τὰς ε ἡμέρας ἐπὶ πλέον καθεύδειν. διὸ καὶ ἐρώμενος εἶναι λέγεται τῆς Σελήνης, ὡς ὑπάρχων αὐτῆ τούτου ἕνεκα προσφιλής.

15 Ούτω Πλάτων.

¹ μαθών ex Westermanni coniectura Herchero quoque probata scripsi : μ' V sequente lacuna, sed mg. sup. $μ^{\partial ε l ν}$ sic fere : μετά W ex Polyaeneis ($\bar{η}ν ** Διονύσω έν ποίλη νάπη ἤγγειλαν οἱ σποποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέπεινα στρατοπεδεύειν ἔδεισε Διόνυσος, οὐ μὴν ὅ γε Πάν, ἀλλὰ ἐσήμηνε νύπτωρ) contraxit hase excerptor έν τῶν σποπῶν huc traieci : post Διονύσω (2) V W 4 ἀλλάξαι V οὖν ἐσ. παὶ om. P 6 post νάπης add. ἤχον πολλῷ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν P πολέμιοι om. P 8 κενούς κ. τ. et τ. στρατευμ. supplevi ex P 9 πανικὰ de Cassuboni coniectura P : πανὶ V (ut Polyaeni cod. <math>F!$) : πανικούς W πλήϊζομεν V

XII. cfr. Ps. Luc. De Astrologia 18 et Ps. Alex. apud Ideler. I p. 46, 16 sqq.

12 πλέον V: πλεῖον W

15 cfr. Plat. Phaed. 72 c?

XIII.

Περί Φαέθοντος.

Λέγεται δὲ καὶ περὶ Φαέθοντος ὡς Ἡλίου ἦν υίος.
10 ἔχει δὲ οὕτως. ὁ Φαέθων τὸν τοῦ ἡλίου δρόμον
ἐτεκμήρατο, ὡς τὸν τῆς σελήνης Ἐνδυμίων οὐ μέντοι
ἀτρεκέως, ἀλλ' ἀτελῆ τὸν λόγον ἀπολιπὼν ἀπέθανεν.

XIV. (XIII.)

Περί Βελλεροφόντου.

Καὶ δ Βελλεροφόντ<ου ἵππος> πτηνός, ὡς δ μῦθος, 5 οὐκ ἐγένετο· ἀλλὰ τὴν ἀστρονομίαν μετιὼν ὑψηλά τε φρονῶν καὶ ἄστροις δμιλῶν, εἰς οὐρανὸν οὐ τῷ ἵππῳ, 15 ἀλλὰ τῆ διανοίᾳ ἀνέβη.

XV. (XIV.)

Περὶ Ἰκάρου.

Καὶ ὁ Ἰκαρος νεότητι καὶ ἀτασθαλία χρώμενος οὐκ ἐπιεικτὰ ζητῶν, ἀλλὰ πολὺ ἀρθεὶς τῷ νῷ, ἐξέπεσε τῆς 10 ἀληθείας καὶ παντὸς ἀπεσφάλη τοῦ λόγου καὶ εἰς πέλαγος κατηνέχθη ἀβύσσων πραγμάτων, ὃν Ἑλληνες 20 ἄλλως μυθολογοῦσι, καὶ κόλπον ἀπ' αὐτοῦ Ἰκάριον πλάττουσιν.

XIII. cfr. Ps. Luc. (L), l. l. 19 4 άλλ' V : άλλὰ W ἀτελέα L, unde ἀτελή hic reponendum censuit Hercher. : ἀτελῶς VW

 $[\]boldsymbol{\textbf{XIII.}}$ $\boldsymbol{\textbf{XIV.}}$ in unum caput perperam coniunxerunt Allatius et W

XIV. (XIII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 13 tit. in mg. V 1 Βελλεροφόντου εππος supplevi cl. L: Βελλεροφόντης ώς VL: και ώς W (lacunam suspicabatur Westerm.) ώς ὁ μῦθος glossema putabat Hercher.

XV. (XIV.) cfr. Ps. Luc. l. l. 15 10 ἐπιειπτὰ non mutandum cens. Hercher. : ἐπιπτὰ Koen. in L ἀλλὰ del. Hercher. πολὸ] ἐς πόλον L, Hercher. 12 immo ἄβυσσον! 13 sq. ἀπ' — τλάττουσιν] ἐπ' αὐτῷ ἐν τῆδε τῆ θαλάσση Ἰκ. εἰκῆ καλέουσι L

XVI. (XV.) Περὶ Ιοῦς.

'Ιὸ ἡ 'Αρέστορος ἱερᾶτο τῆ "Ηρα. πρὸ γάμου δὲ κυήσασαν γνοὺς ὁ πατὴρ (οὐ γὰρ ἔτι αὐτῆ ἡ ὅψις παρθένιος ἡν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀφροδισίου ἀκμῆς μείζων το καὶ καλλίων αὐτῆς ἐφαίνετο, ὡς καὶ βοῦς ὑπὸ τῶν ὁ ᾿Αργείων ἐπονομάζεσθαι) ἐχαλέπαινέ τε καὶ ἐν φρουρᾶ εἶχεν αὐτήν, φύλακα ἐπιστήσας αὐτῆ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν "Αργον. καὶ ὁ μὲν "Αργος ἄυπνος ὢν καὶ πάντη ἄφυκτος οὐδαμῶς αὐτὴν ἀνίει, ὅθεν καὶ Πανόπτης ἔσχεν ἐπίκλησιν· τῶν δὲ ἐπιχωρίων Έρμάων το βουλομένης Ἰοῦς λαθὼν κτείνει τὸν "Αργον, ἡ δὲ ὧδε ἐλευθερωθείσα φεύγει σὺν τοῖς πράξασιν ἐπιβᾶσα νεὼς φορτίδος, ὑπὸ δὲ χειμῶνος φορηθείσα ἀνὰ τὸ πέλαγος, ὁ καλεῖται Ἰόνιον, καὶ πολλαχοῦ προσπελασθείσα | εἰς 825 ἐΛερίαν ἐκομίσθη καὶ θεὸς ἐνομίσθη διὰ τὸ κάλλος.

15 Ούτω Χάραξ ἐν Ἑλληνικοῖς.

ΧVΙΙ. (ΧVΙ.) Περί Διονύσου.

Ο Χάραξ ούτω φησίν, ὅτι Σεμέλη ἡ Κάδμου δυγάτης λέγεται κυῆσαι πρὸ γάμου ἐν δὲ ταῖς γοναῖς s κεραυνοῦ κατασκήψαντος αὐτὴ μὲν ἠφανίσθη, τὸ δὲ βρέφος περιεγένετο. ἐκείνην μὲν οὖν, ὁποῖα ἐπὶ τοῖς

XVII. (XVI.) δλον το χωρίον θαυμάσιον rubr. mg. V 16 Char. fr. 13 Müller. 18 αὐτὴ W : αῦτη V

XVI. (XV.) Characis Pergameni fr. 12 Müller.
Pierson. Valcken. Westerm.: ἡρᾶτο corr. ex ἡρ. V
Hercher.: αὐτῆς; 'malim ⟨αὐτὴ⟩ αὐτῆς' Vitelli.

6 fort. τῆς
μητρὸς delendum; cfr. 1 10 ὧδε V: Ἰὼ W
(sic) V; fort. συμπράξασιν, ut Herchero videbatur
πολλαχῆ

διοβλήτοις λέγεται, θείας μοίρας λαχείν φήθησαν καί Θυώνην ωνόμασαν, τον δε παϊδα θειστατον όντα δ Κάδμος, διότι έκ πυρός έσώθη, περιείπε, και τίθεται 10 αὐτῷ τὸ τοῦ Αἰγυπτίου Διονύσου πάτριον ὄνομα. 'Αλέξανδρος δὲ ὁ 'Αφροδισιεύς ἐν τοῖς Φυσικοῖς οὕτω 5 φησίν, ως ,,ούκ ασκόπως μυθεύονται επεσθαι βάκχην τῷ Διονύσφ διὰ τὴν ἐκ τοῦ οίνου χορείαν, σατύρους δὲ διὰ τὴν εὐκινησίαν, Λυδούς δὲ διὰ τό τινας έξ αὐτοῦ ἐχλύεσθαι, πάρδον δὲ διὰ τὴν πολυποίκιλον 15 φαντασίαν των οίνωμένων διάφορον γάρ εκαστος καί 10 ποικίλου ἀναδέχεται λογισμού ύπο τοῦ οίνου κινούμενος, πολύστικτος δε και ή δορά τοῦ ζώου μίαν δε βάκχην μανείσαν δρᾶσαι φόνον, πολλοί γάρ μεθυσθέντες έφόνευσαν. γυμνόν δε ζτον Διόνυσον είναι 20 διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου φανέρωσιν τῶν πινόντων τοῦ 15 λογισμού ποθήσαι δὲ Αφοοδίτην καὶ Αριάδνην, δτι τοῖς οίνωθεῖσι παρέπεται πλείστη τῶν γυναικῶν ἐπιθυμία (ἔχειν δὲ) καὶ (φαλακρόν τινα διὰ τὸ μάλιστα τὸ έγκέφαλον> έρημοῦν τε καὶ βλάπτειν καὶ μαραίνειν τὸ σῶμα τὸν πολὸν οἶνον. ὅθεν καὶ μάρωνα 20

⁴ τὸ τοῦ V: om. W 5 Alex. Aphr. problemm. in [Aristotelis] probl. anecd. ed. Bussemaker I, 17 p. 294, 18—39 (A¹) et H. Usener, Alex. Aphr. quae feruntur probl. lib. III et IIII (Berlin 1859) p. 6, 5—18 (A¹; A = A¹ + ²) 6 μνθεύουσι Α 6 sq. τῷ Δ. βάπχην ἔπ. Α 7 χορείαν Α: χρείαν 8 Λύδην Α 8 sq. ἐπλύεσθαι ἐξ αὐτοῦ Α¹ 9 τὴν ποιπίλην Α 12 pr. δὲ] γὰρ Α 13 μανείσαν παὶ δράσασαν φόνον τὴν Αγανὴν μητέρα τοῦ Πενθέως Α 13 sq. ὁπερμεθυσθέντες ἐτράπησαν εἰς φόνον Α γυμνὸν δ. τ. Δ. Α: γυμνὸν δὲ in rasura et spscr. σφαλτὸν (i. e. 'erratum'): σφαλεροὶ δὲ τινες W 15 γινομένην φανέρωσιν Α² 16 ἀριάδνην del. V 16 sq. ὅτι τοῖς] τοῖς γὰρ Α 18 ἔχειν — 19 ἐγκέφαλον Α: καὶ tantum, sequente lacuna 40 fere litt. V: διὰ τὸ supplebat Galeus 19 τε om. Α μωραίνειν Α¹ 20 οἶνον — p. 97, 1 λέγουσιν vix legerat Hercherus; ego nil vidi, nisi lacunam 50 fere litt.

αὐτὸν λέγουσιν * * * ὑπὸ πυρὸς δὲ κεραυνωθηναι καὶ έν μηρώ βληθήναι, ότι πολλάκις δ οίνος ήλιαζόμενος τελειούται τη πράσει καί (τη) δυνάμει τοις περαμίοις 25 κουπτόμενος τέσσαρας δε γυναϊκας είναι αὐτῷ ἀδελφὰς 5 διά τὸ τέσσαρας τροπάς ἔγειν καὶ μεταβολάς τὸν οἶνον."

XVIII. (XVII.)

Περὶ τῆς παρ' Όμήρφ σειρᾶς.

Συμβάλλουσι δέ τινες Όμηρον σειράν λέγειν τάς ημέρας καὶ τὰς ηλίου ἀκτῖνας.

XIX. (XVIII.)

Περί Κρόνου.

Το δε και τον Κρόνον ύπο Διος δεθηναι ούκ άληθές, άλλὰ φέρεται δ Κρόνος την έξω φοράν πολύ 10 ἀφ' ήμῶν, ἡ δὲ κίνησις νωθής καὶ οὐ ραδία τοῖς άνθρώποις φαίνεσθαι· διὸ έστάναι αὐτόν φασί πως πε πεδημένον. τὸ δὲ βάθος τοῦ πολλοῦ ἀέρος Τάρ- 326 ταρος λέγεται.

¹ αὐτὸν λέγουσιν] προσηγόρευσαν A, ubi haec sequentur: έχειν δὲ καὶ Πᾶνα, τουτέστιν αύτο το πᾶν ζδιὰ το πάντα Usener.) πρατείν (Usener. : είναι A) τοῦ οίνου τὴν δύναμιν, ἢ πάλιν διά την διάφορον χροιάν και δύναμιν τοῦ οίνου. και γάρ ούτος πολυσχημάτιστος (-ός έστι A^1) παὶ πολυχρώματος 1 sq. περαυνωθέντα et βληθέντα A 3 τ $\tilde{\eta}$ alt A: om. V περάμοις A 4 αὐτ $\tilde{\phi}$ om. A 5 παὶ μεταβολ $\tilde{\alpha}$ ς om. A^1

XVIII. (XVII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 22 6 Oungov scripsi: διιήρου Hom. @ 19

XIX. (XVIII.) cfr. Ps. Luc. l. l. 21 9 πολύ Hercher. : πολύς V W : πολλήν L 10 νωθής V : νωθεή L 11 φαίνεσθαι scripsi : φαίνεται V W : ὁρέεσθαι L πως] ὅνως L (sed κως legendum putavit Hercher.) 13 τοῦ πολλοῦ ἀέρος V : τὸ πολλον του ήέρος L: των πολλών ἀστέρων W Digitized by GOOGLE

XX. (XIX.)

Περί τοῦ πυρός τοῦ ἀπὸ τῶν Διομήδους ὅπλων.

Τί τὸ ἀκατάπαυστον πῦρ δ ἀνή (στρα) πτεν ἀπὸ τῶν ὅπλων τοῦ Διομήδους; ἐπεὶ φωσφόρος παραδίδοται ἡ ᾿Αθηνᾶ καὶ χορηγός ἐστι νοῦ καὶ φρονήσεως ἀληθοῦς, ἀνῆψε τῆ Διομήδους ψυχῆ φῶς καὶ τὴν ἀχλὸν ἀφείλατο, ἤγουν τὴν ἀγνωσίαν, ἧς παρούσης 5 οὐχ ὁρῷ ψυχή. λέγεται γάρ •

άχλὸν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν Ελον ἡ ποὶν ἐπῆεν·
10 καὶ τοῦτο ἄν νοηθείη τὸ πῦρ καὶ ἡ παρασχοῦσα αὐτῷ ᾿Αθηνᾶ.

Ούτω Πρόκλος.

10

XXI. (XX.)

Περί τοῦ "μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων".

15 ,, Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων βριθοσύνη. " καὶ πῶς βαρύτητος αἴτιον τὸ ἀβαρές; φασὶν οὖν ὅτι ὁποῖον ἂν ἢ τὸ μετέχον, τοιοῦτον ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ τὸ μετεχόμενον. ένὸς γὰρ ὅντος τοῦ μετεχομένου θεοῦ, ψυχὴ μὲν ἄλλως, νοῦς δὲ ἄλλως, φαντασία 15 ἄλλως καὶ αἴσθησις ἄλλως μετέχει, ἡ μὲν ἀνειλιγ- 20 μένως, ὁ δὲ ἀμερίστως, ἡ δὲ μορφωτικῶς, ἡ δὲ παθητικῶς. καὶ ἔστι τὸ μετεχόμενον μονοειδὲς μὲν κατὰ

XX. (XIX). 1 Tl Hercher. : τ i V (Ft Bastio visum) : Ot W dyństęantev scripsi : dyńntev 2 ℓ nel gwsgógos V : ℓ nl gwsgógov W 5 dgelleto W η youv V : η ds W 7 Hom. E 127 8 vondel η W : vohd η V 9 adt $\tilde{\omega}$] 'rectius adtd' Hercher 10 cfr. Procl. in Platonis Remp. I 18, 25 Kroll.

XXI. (XX.) tit. φήγινος] φυ^{Γυ} V Hom. E 838 cfr. Procl. l. l. 112, 4—8. 111, 19—28 18 μèν καὶ κατὰ perperam W

30

την υπαρξιν, πολυειδες δε κατά μέθεξιν, άλλοτε άλλοτον διά την αὐτῶν ἀσθένειαν τοῖς μετέχουσι φανταζόμενον, καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ βάρους τὸ ἀβαρες αἰτιον φαίνεται.

XXII. (XXI.)

Περί Σολοιπισμοῦ.

5 Οτι Σόλων μετὰ τὴν τοῦ Κροίσου ἐρώτησιν ἐν Κιλικία γεγονὼς Σόλους πόλιν ἄκισεν, ἐν ἡ καί τινας τῶν ᾿Αθηναίων κατፙκισεν, οῖ χρόνω βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὖ καὶ σολοικισμός.

XXIII. (XXII.)

Περί σεισαχθείας.

Ότι Σόλων δ Σαλαμίνιος πρώτον 'Αθηναίοις την 10 σεισάχθειαν είσηγήσατο. το δε ήν λύτρωσις σωμάτων καὶ γὰρ ἐπὶ σώμασιν ἐδανείζοντο καὶ ἀποροῦντες- ἐθήτευον.

¹ μέθεξιν και άλλοτε coni. Hercher.

XXII. (XXI.) cfr. Diog. La. I 51 (D) 5 Σόλων μ. τ. τ. Κοοίσον scripsi : Κοοίσος μ. τ. τ. Σόλωνος 6 Σόλονς οπ. D, sed v. quae sequuntur πόλιν W D : πόλεις comp. V σπισεν Pierson. Hercher. : σπησεν V W : συνώπισεν, ην απ αὐτοῦ Σόλονς ἐπάλεσεν <math>D ἐν — τινας] ὀλίγονς τέ τινας D 7 ἐγκατώπισεν D τος χρόνος την φωνην ἀποξενωθέντες D 8 σολοιπίζειν ἐλέχθησαν D, cett. om.

INDEX RERUM ET VERBORUM POTIORUM

numeri maiores paginas, minores lineas indicant; ubi minoribus littera H vel V praemittitur, inscriptiones indicantur capitum in Heraclito vel in excerptis vaticanis; stellula notantur quae coniecturis nituntur.

(s. = saepe, c. = cum, opp. = opponitur, etc.)

A.

άβαρές 98 12, 99 3. άβατος 37. άβυσσα πράγματα 94 12. άγαθὸς θηρευτής 37 2; τὰ πολεμικά άγαθός 12 10, 18 4; μάγεσθαι άγαθοί ήσαν 50 5; καλός κάγαθός 13 4, 38 8; καλός τε καὶ άγ. 473; άγαθὰ καὶ γρήματα 43 9; ν. ἄριστος. άγαλμα 293.10, 303; ἄγαλμα τετράπηχυ 46 6. 11; deae simulacrum 715; ἀγάλματα δι' ἑαντῶν πορευόμενα 29 3. άγαλματοποιός 29 6. άγαν 23 11. άγαπήσας 92 3. άγειν είς δεισιδαιμονίαν 81 12; - πανήγυριν 70 16; ἄγειν καί φέρειν 139; ἄγειν τὰς ἴππους 61 13; ἄγειν = κατάγειν 51 9. άγέλη. ταύρων — 3 6. 16; βοῶν 33 2; τὸ κατὰ τὴν ἀγέλην ζῷον (ταῦρος) 75 14. άγερωχία 72 12. άγνοε**ϊ**ν 33 13. άγνωσία 98 5. άγνωστος 75 6. άγορά 49 4. 6. ἄγριος 84 8; ταῦρος ἄγ. 23 1 cf. 79 11; Σφίγξ . . ή άγοία 12 3.

άγροῖχος 68 14. άγουπνείν 93 11. Αγχίσης 83 12. άγωνιστής 19 5. άδειν. αίνιγμά τι ήδεν 11 1; αύλοι ήδον 68 19; ἄδομεν 93 8. άδελφή 11 13, 41 3, 97 4. άδελφιδούς 57 16, 66 11. άδελφός 78, 95, 791 al. άδιαλείπτως 57 5. Άδμητος 60 2. 5. 11 sq., 61 3. 6. 8. 10. 14, 62 1. "Aιδου πυνή 83 H 27; έξ "Αιδου 58 11, 81 1. 3; έκ τοῦ — 60 5; έν — 80 H 21; els — 59 14, 80 14*. άδύνατος 11 4, 29 4, 34 7 al.; άδύνατον (sc. ἐστί) 2 17, 32 11 al. άεί 21, 781, 852; αἰεί 76 10, 77 2. Άερία 95 14. άετός 83 10. ἀηδών 86 2. Αθάμας 42 14, 43 6. 9, 44 6. άθάνατος 35 9, 84 12. άθεράπευτος 85 12. Άθηνᾶ 46 7 sq., 68 15, 87 9, 89 s, 98 3. 9. Άθηναι 89 8. Αθηναίος 13 12, 88 3 sq., 99 7. 9. άθροίζειν. άθροιζόμενον 'Ερυσίχθονι τὸν βίον 32 7. Αΐας δ Τελαμώνιος 19 7.

αίγειρος 86 9. 13. Αἴγλη 86 14. Alγύπτιος 88 1, 96 4. Αίγυπτος 63 2, 64 2, 89 1. αἰδοῖα maris 6 4.13,7 3; feminae 6 9. **Αιδος 83 3 sq**. 'Αιδωνεύς 90 1. Alήτης 42 1, 44 5, 82 4. Αἰθίοπες 46 1. αίνιγμα 10 14, 11 3. 6, 12 1. 3 sq. αίξ 384; αίγες 82. Aľolog 25 1. 5, 42 14. αίρεῖσθαι. είλετο.. θανεῖν 60 3. αίρεσθαι. πολύ άρθελς τῷ νῷ 94 10. αίσθάνεσθαι 7 14, 11 13, 20 6 εq., 435 al. αἴσθησις 77 6, 98 16. αίτεῖν 49 1, 59 5, 71 13; αίτεῖσθαι 49 2, 71 14. αίτιᾶσθαι 48 3. Αἰτωλοί 90 6. 10. 12. αίχμητής 19 1. Ακαστος 60 8. 12, 61 4. 8. 16. άπατάπαυστος 98 1. άκλόνητος 72 11. άκμη του ξρωτος 70 10; άφροδίσιος — 95 3. άκοινώνητος συνουσία 75 15. άχολουθεῖν 'in satellitum numero esse' 616. ἀποντίζειν 3 16. 19. άχόντιον 6 15. ἀκούειν 2 10; c. gen. 21 6, 62 11; άκούσασα την ίσχύν 66 3. άπριβές 76. άπροᾶσθαι 62 13; οἱ άπροώμενοι 'poetarum auditores' 14 9. άκρόπολις 884, 89 18. Απταίων 14 1. 11, 15 4. 7. 10. άπτῖνες 97 7. ἄκων. καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμέvov 691. άλαλάξαι 93 4 εq. άλγεῖν (= νοσεῖν) 6 13; 'dolore affici' 56 7.

άλγηδών (= νόσος) 7 3.Άλέξανδρος δ καί Πάρις 92 12; – δ 'Αφροδισιεύς 96 5. ἀλήθεια 11 9, 18 3, 23 12 al. s.; έξέπεσε τῆς ἀληθείας 94 11. άληθής 8.; τάληθοῦς 79 16. άληθινός 10 9. άληθῶς 81 10, 89 11. άλιεύς 36 3. 11. Άλικαρνασός 88 13. άλίσκεσθαι. ἔρωτι ἐάλω 7 2, 66 5; έάλω ή "Ιλιος 24 12. "Αλκηστις 60 1. 10, 61 5*. 6. 10. 15. 18, 62 s. ἄλχιμος 83 11. Alulvoog 29 1. Άλκυόνη 71 9. άλλάσσειν την ίδέαν 31 10. άλλαχῆ 9.15. **ἄλλεσθαι. ήλατο 91 14.** άλληγορεῖν 87 6. άλλήλοις 6 5. 7, 70 2; μετ' άλλήλων 77 11; ποὸς ἀλλήλους 80 6. álloĩos 99 1. άλλος. τὸν μὲν ἄλλον χοόνον 8 1; τόν τε ἄλλον βίον . . καὶ ἀπέθανε 18 11; τὸ . . ἄλλο σῶμα 28 3; ἄλλο οὐδέν 47 12; ἄλλα τε πολλά . . . και δη καί 98; τάλλα 32 9, 52 9; άλλοι άλλαχή 9 15; πολύν στρατόν καλ άλλους μισθοφόρους 13 8; ἄλλην έπέγημε 11 14. άλλοτε άλλοῖον 991; ποτε καλ *ἄλλοτε* 1 11. άλλως 2 17 al.; 'inepte' 94 13; άλλως τε καί 143. άλογίστως 79 8. ἄλογον 84 11. äλουτος 85 12. άλώπηξ 132, 843 εq. Άλώπηξ 12 15, 13 4. 11. 14. Αμαζόνες 49 12, 50 4. Άμαζονίς 11 10. 'Αμάλθεια 66 8, 67 2. 5. 8. 11. αμαξα 70 17 sq.

ἀμείβειν 69 17 ; ἀμείβε**σθ**αι 69 18. άμέλεια 82 12. άμελεῖν 14 13, 15 4. άμερίστως 98 17. άμήχανον 20 3, 53 1; έπὶ τὸ άμήχανον έτράπη 52 8. άμιλλησόμενος πρός τον άδελφὸν περί τῆς βασιλείας 9 6. Αμισώδαρος 37 12, 38 12, 39 13. ἄμπελος 82 14. Αμυκλαΐος 67 12. άμύνειν 56 3 sq. 'Αμφίων 62 4. 11. άμφότεροι 20 1, 84 6. ἄμφω 67 14. αν iterationis 11 1, 63 10; τί αν $\varepsilon l' \eta 48 4$; = $\varepsilon \acute{\alpha} v 24 7$, 69 4; δαν 63 10. άνὰ τὸ πέλαγος 95 12. ἀναβαίνειν 57 10; — εἰς ἄρμα 81 6; — είς οὐρανόν 94 8; — τοὺς κέλητας 314; — έπλ ταῦρον 231 cf. 41 3; — έπι τὸ τείχος 62 7; ἐπ' αὐτό (τὸ ζῷον in coitu) 6 10. άναβιβάζειν έπὶ τοὺς ἵππους 4 13; ἐπὶ τὸ ἄρμα 40 7. άναβιῶναι ποιῆσαι 60 ε. ἀνάγειν 59 12, 80 15; ἐξ Άιδου — 58 11, 59 14, 60 4. άναγκαία τροφή 76 9. άναδεῖσθαι 50 2. άναδέχεσθαι 96 11. ἀναδιδόναι 'tradere' 52 2; 'edere' 72 s. άναιρεῖν 'necare' 3 9. 19, 8 4 al. s.; 'evertere' 58 s; 'tollere' 68 19; ἀνελέσθαι 'tollere' 18 9, 71 17, 90 3. άναίρεσις 68 7, 79 12. άναιρετικόν 79 11. 13. άνακαύσεις 91 8. άναπλάσεις 91 7. 12. άναπτησάμενος 61 15; δσα άνα**πτήσαιτο** 76 11*. άναλαμβάνεσθαι 70 12. άναλίσκειν 89 19.

άναμιχθήναι 6 8. άνάπαλιν. τὸ - 36 1. άναπείθειν 21 4, 59 6. άναπηδαν. άνεπήδα φυτόν 70 9. άναπλασθεῖσαν 52 2. άνάπτειν 98 4. *ἀναζοτρά >πτειν 98 1. άνατιθέναί. είς το ίερον άγαλμα 46 11, 47 1. άναφέρειν 17 11.13; άναφέρεται 'traditur' 77 1; πῦρ ἀναφέρεται 39 5. άναφύεσθαι 56 2. άνδρεῖος 57 5. 10; άνδρεία φύσις 75 10; ἀνδρεία γε ἡ Άλκηστις 61 9. άνδριαντοποιός 29 6. άνδριάς 29 5. άνδρομήχης 49 3. 7. άνδροφάγος 15 11, 16 6. άνδρωθείς 7 10, 74 7. άνειλιγμένως 98 16. άνεπτός. ούπ — δ λόγος 52 1. ἄνεμος 31 5; — λάβρος καί φορός 20 8; ἄνεμοι 25 2. 6. άνέρχεσθαι 80 14. άνέχεσθαι. ήνέσχετο 6 11; ν. άνεχτός. άνεψιός 60 11. άνηο πολέμιος 85; ν. άλιεύς, έπίτροπος, βασιλεύς, Θετταλός, ξένος, φυγάς al.; άνής pro ανθρωπος 544 al.; ανδρες opp. γυναίκες 49 13. Άνθηδόνιος 36 3. άνθος color 64 7; ήλικίας — 73 10. άνθρώπειος 32. άνθρώπινος 15 13. ἄνθοωπος 8. opp. θεός 69 13 sq.; — γέρων 65 9. άνθρωποφάγος 84 8. άνὶέναι 95 8. άνιστάναι 'in vitam revocare' 34 5 sqq.; 35 5. "Αννων (?) 46 3.

άνομίλητοι σοφίας καλ έπιστήμης 1 3. άνταποκτείνειν άντί τινος 60 9. άντέχειν 57 14. άντήλιος. ὄφος άντήλιον 917. άντηχείν 93 5. άντι βοῶν . . γίνεσθαι 713; ν. άνταποκτείνειν; δύο άντέβαιvov ἀνθ' ἐνός 57 10. άντιποιείσθαι 33 3. αντρον 21 6, 59 13 sq. άξία. κατ' άξίαν 83 15. άξιος 42 4, 43 3.8; — λόγου 47 18. άόρατος 83 4 sq. άπαγ**οιο**ῦσθαι 3 5 sq. ἀπαίρειν 11 17. ἀπαιτεῖν 55 4,69 16; μισθὸν -- 71 5. άπαίτησις 49 5. άπαλλάττεσθαι 43 7. άπαρνεῖσθαι 48 4. *ἀπαρτισάμενος (= στείλας) τοιήρη 48 12. απας 43 9, 54 7. άπειλεῖν 61 4. άπειπείν έν τῆ φυγῆ 70 6. άπειρος γυναικός 873; νόμων **--** 77 5. ἀπείρως 81 6. άπέρχεσθαι 83 5. άπιέναι 52, 206, 543; ὅχετο άπιών 44 1. άπίθανον 63 3. άπιστεῖν 14. ἄπιστος καὶ ἀδύνατος ὁ λόγος 11 4; ἄπιστα 1 1; παρέτρεψαν είς τὸ ἀπιστότερον 25. ἀπίστως 57. ἀπό. οἱ — τῆς πόλεως 63 6; άτρωτος — σιδήρου 18 2; νόμος — τῶν βοῶν οὐκ ὄντων έχώλευεν 71 1; πολὺ ἀφ' ἡμῶν 97 10. ἀποβάλλειν 'amittere' 78 11. ἀποβιβάζειν 'exponere' 55 8. άποδενδρωθήναι 86 13.

άποδέρειν 41 11, 82 6. άποδέχεσθαι. την φιλοφορσύνην — 71 13. άποδημεῖν 66 10. άποδημία 80 17. άποδιδόναι 45 3, 48 7.11, 55 5, 60 5; ἀποδόσθαι 'vendere' 59 5. άποθηριοῦν 85 4. άποθνήσκειν 8 6, 16 12, 30 9, 43 3, 44 2, 46 10 al. άποχομισθήναι 36 13. άποκτείνειν 77, 811, 99 al. s. ἀπόλαυσις. βίου — 84 13. άπολείπειν 94 4. άπολεοντωθήναι 77 8. ἀπολιθοῦν 73 1; ἔκπληκτον γινόμενον οίον άπολιθοῦσθαι 73 5 ; ἀπολιθωθῆναι 45 11, 49 10, ἀπολλύειν 78 7, 79 18. ἀπολλύναι. στρατιὰν ἀπόλλυσιν 58 4; ἀπώλεσε 16 5, 39 13; ἀπώλετο 37 5, 39 11 al. 'Απόλλων 67 12, 68 1, 69 3, 89 15. 18. άποπέμπειν 78. άποπνεΐν 38 5. άποπνίγεται 72 13; άπεπνίγη 91 15 sq., 92 3. άπορεῖν 99 11. άπορία 71 2. άπορνιθοῦσθαι 86 7. άποσβέννυσθαι. τὸ ὄνομα απέσβη 53 5. άποσπερμαίνειν 71 15. άποστέλλειν. τὸ τὰς ἀνακλάσεις — 91 12. άποσφάλλεσθαι 94 11. άποτελεϊν. φαντασίαν — 75 8. άποτέμνειν 45 8; πολλὰ τῆς χώρας απετέμνετο (δ ποταμός) 90 7. άποτρέχειν έπὶ τὰ ὄρη 5 1. *ἀπωτέρω 82 9. Αρατος 87 8. άργαλέοι πολεμισταί 10 3. Άργεῖοι 24 5, 56 11, 63 5.9, 70 15

95 5; Άργείων λόχος 24 4; "Ήρα ή Αργεία 63 7 (cf. 70 15). "Acyos urbs 344, 475, 5612, 63 s; Ins frater 95 7. 10; v. Πανόπτης. άργύριον 17 13, 32 4, 54 8, 62 9. ἄργυρος 17 8, 74 10. Αργώ 42 9. 13, 44 7. άρέσκεια 79 6. 'Αρέστωρ 95 1. άρήγειν 55 8. Άρης 9 7. Αριάδνη 86, 96 16. *ἀριστεῖς 23 11. ἄοιστοι τῶν Ἑλλήνων 42 10; κιθαρφδοί . . ἄριστοι 62 9. Αρκάς 14 11, 88 3. ἄρχτος 22 2 sq. 6. αθμα 314, 40 6, 72 7sq. al. Αρμονία 11 13. άροῦν 46 2. άρπάζειν 4 12, 5 1, 7 15, 9 13 al. s. Άρπυιαι 30 4, 31 2, 76 μ 8. Αρπύρεια 30 10. ἄρρενες παίδες 30 9. Αρτεμις 14 4. 6, 46 8, 72 2, 88 10. άρχαΐος λόγος 8 11; οἱ άρχαΐοι οὶ παλαιοί 87 7; ἀρχαιότατοι ἀνθοώπων 88 1; Έλλήνων **— 88 2.** ἄρχειν 'regnare' 46 14; ἄρχεσθαι 'incipere' 17 s, 72 s. αοχή 'regnum' 43 2. 4; ἐν ἀοχῆ 'in principio' 2 3. ἀσθένεια 99 **2**. άσθενείν 'morbo corripi' 44 2. ἀσθενής 13 3, 65 9. Ασία 54 7. άσιτος 41 9, 63 4. Ασκληπιός 82 H 26, 89 6. άσχόπως 96 6. άσκός Aeoli uter 25 3. άστέρες. ή περί τούς άστέρας **θ**εωρία 93 10. άστράγαλος 72 4. άστρολογία 74 13.

άστρολόγος 25 4. άστρον 94 7. άστρονομία 94 6. ἄστυ 70 20. άστυγείτων 31 4. Αταλάντη 21 1. 3. 7. 12, 77 H 12. άτασθαλία 94 9. ᾶτε 34 11; οῦτως . . ᾶτε 16 3. ἄτεχνος 71 14. ἀτελής 94 4. "Ατλας 71 9, 74 μ4. άτρεκέως 94 4. ἄτρωτος 18 1. 13, 19 4sqq. 8; χαλκῷ καὶ σιδήρω 74 5; — ἀπὸ σιδήφου 18 2. Άττική 10 1. άτυχεῖν 15 8. αδθις 21, 3112. αύλοί 68 15. 17. αὐξηθείς 'aetate provectus' 7 9. ἄυπνος 95 7. αὐτομάτως 62 7. αὐτόμολος 24 5. αὐτός. ῦπνος ἦν . . ὁ — καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος 717; δ — λόγος 18 12; ταὐτό 34 6; τὰ αὐτά 40 3; αύτόν 47 6; αύτοῖς 70 15 etc.; αὐτοί viribus' 27 10. αὐτουργός 15 1, 16 2. αὐτόχθων 88 5. άφαιρεῖσθαι 56 1, 60 4, 67 6, 68 16; ἀφαιρείν 73 10; ἀφείλατο 98 5. άφανής 86 7. άφανίζεσθαι 95 18. άφανισμός 92 8. άφεγγές 90 3. άφέψειν 64 4. ἄφθονος 84 13. **ἄφθορος** 82 δ. άφιέναι 61 8; άφεθείς 68 8; — $= \hat{\epsilon} \tilde{\alpha} \nu 68 10.$ άφικνεῖσθαι 9 5, 22 9, 39 12 al. s. άφίστασθαι 7 14; άποστη τοῦ φυτοῦ 70 11.

Αφοοδισιεύς v. Αλέξανδοος. άφοοδίσιος 95 s. Αφοοδίτη 69 1s, 88 1s, 92 1s, 96 1s. ἄφυντος 95 s. Αχαιοί 23 10, 24 τ. ἀχάριστος 42 11. Αχελφός 90 5 sq. Αχιλέύς 19 s. ἀχλύς 98 5. ἄχοι το 19 s.

В.

Βαβυλώνια τείχη 89 3. βαδίζειν = πορεύεσθαι 29 5. βάδισμα. ἐν ἡρεμαίω βαδ. 45 5. βάθος τοῦ πολλοῦ ἀέρος 97 12. βακχεύειν 51 5. βάκχη 96 6. 13; βάκχαι μανείσαι βάλλειν ξαυτόν 86 10; λίθφ βλη-**Đ**eig 192. βάπτειν . . τρίχας 64 10. βάρβαροι 49 13, 55 3. βαρβαρωθέντες 99 7. βαρέως φέρειν 674. βάρος 99 3. βαρύτητος αίτιον τὸ άβαρές 98 12. βασίλεια. τὰ Κύρου — 89 9. βασιλεία 96, 1112, 477. βασιλεύειν 9 9. 42 2. 14, 46 5 al. βασιλεύς 3 5, 9 7, 23 6, 30 8 al. βασίλισσα 75 15. βαστάζειν 'vehere' 41 7. Βελλεροφόντης 37 8, 38 6, 39 10. 12, 79 3, 91 10, 94 5. Βένδις 46 9. βιάζεσθαι med. 'vim afferre mulieri' 72 2. βιαίως 50 11. 🛭 . βιβλίον έν δέρμασι γεγραμμένον 89 12. βlos 'vita' 1811 al.; ambigue 'vita' et 'victus' 15 5, 30 5, 31 1, 33 15; βίου πέρας 71 6; τῷ Φάωνι βίος ήν περί πλοῖον είναι πτλ. 69 9.

βλέπειν 45 3 sq. βοηθείν 27 9, 31 5, 56 2, 57 15 al. Βοιωτία 66 11, 70 14, 71 10. *βορά 54 3. Βορέας 836; Βορέου 31 4, 83 μ 28. βόσκεσθαι 26 8. βοσχήματα 7 15. βοτάνη 35 3. 5. βούβαλος 6 6. βουκόλος 7 11, 59 7. βούλεσθαι Β. ήβούλετο 8 3; ήβουλήθησαν 46 13; έβούλετο 23 1; βούλοιτο 31 10, 62 11, 67 9; τοὺς βουλομένους 652; οὐ βουλομένου 'negante' 59 6. βοῦς ξυλίνη 5 11, 6 8; ᾶμαξα βοῶν 70 17; acc. plur. βόας 55 2, 87 12; contra βοῦς 32 6, 33 4, 59 2, 87 7.14; βοῦς ἐργάτας 87 7; ταις βουσίν 58 12, 59 3. βρέφος 95 19. Βριάρεως 27 1. 8. βρώμα. είργάζετο — 28 10. βύρσα 71 15. βωμός 88 11, 89 7.

г.

γαμείν 44 4; γήμασθαι 'nubere' 46 12. γάμος. ποὸ γάμου χυεῖν 95 1. 17. Γανυμήδης 83 9 εq. γαυριώντες έπὶ τῆ πράξει 47. γε 30 1, 47 1, 61 9 al. γελοίος 56 5; γελοίον 45 10; γελοιότερος λόγος 44 10. γελοίως 15 12. γέλως. ΐνα τὸν γέλωτα τοῦτον έχφύγωσι 42 6. γεμίζειν 43 9. γενεά, σιδηρᾶ.. καὶ χαλκῆ γενναν 6 1, 7 2, 66 5; έγεννήθη 58; τὸ γεννηθέν 76. γένος Άθηναῖος 13 12; άνὴο τὸ — Φοῖνιξ 9 5; 'Αμαζόνες τὸ —

50 5; τοῦτο τὸ — (pecudum) 26 5: τὸ πρῶτον — ἀνθρώπων 529. γέρων 30 8; δ - 69 19; ἄνθρωπος - 65 9; γέροντες 64 8. γεωργείν 15 289. Γη 689, 70 1sq.; τὰ ὑπὸ γῆν 17 6. 13; χάσμα τῆς γῆς 39 5; $\gamma \tilde{\eta} = \chi \dot{\omega} \varrho \alpha 437.$ νήρας, ίππου - έγήρασεν 73 9. γηράσκειν. γεγηρακυίας 69 15; vñoας. $\Gamma \eta \varrho v \acute{o} v \eta \varsigma 32 11.14, 33 3.9, 58 8.12.$ γίνεσθαι Β.; τὸ γεγονός 48 5; γεγένηται 70 8. γινώσκειν 26 al.; γνούς 95 2. Γλαυκος Minois f. 34 2. 6. 9; 35 3 sq.; — Sisyphi f. 33 [tit. c. XXV]; — marinus 35 8.10, 36 3, 37 1. 3 sq.; 77 H 10. γλυχυφωνία 78 9. γνῶσις 92 9. γοναί. ἐν ταῖς γοναῖς 95 17. Γοργώ 45 7, 46 8.14, 47 13, 48 8. 12 sqq., 49 10. γράφειν 'pingere' 30 1, 58 4, 67 10; γέγοαφα 'scripsi' 2 12. γραφεύς 'pictor' 67 10. Γύγης 27 9. γυμνασία 686, 76 14. γυμνός 96 14. γυναικεία φύσις 75 10. γυνή 4 12, 5 13, 6 12, 16 9, 25 10, 28 2, 49 12 al. s.; 'uxor' 51 2; βασιλεία γυναικῶν 47 7. 1. Δαίδαλος 5 11, 19 10 sq., 20 4. 10,

Δαίδαλος 5 11, 19 10 sq., 20 4. 10. 29 3. 8. 11, 76 2, 90 15, 91 2. δαίμων — θεός 68 4, 69 4. δάκονα 72 8. δανείζεσθαι 99 11. δαπάνας ποιούμενος 33 14. δασμός 'tributum' 54 8, 55 5. Δάφνη 70 3 sq. 8; arbor 70 14.

δεῖ 70 18; ἔδει 70 5; δέων χρόvog 55 4. δείδειν. δείσασα 63 8: δεδιέναι 13 6, 51 1, 92 6 sq. δεικνύναι 45 9, 48 9 sq.; δείκνυται 'probatur' 64 5. δείλαιος 15 6. δείπνον 30 7, 76 7. δεῖσθαι 51 3. δεΐν 'vincire'. δεθήναι 97 8. δεισιδαιμονία 81 12. δέχα 71 17. đếνδρον 3 8, 50 9, 51 7 al. *δενδρώδης 81 13. δέρας 89 10. δέρμα 41 11, 42 2. 7, 44 8 al. δέσμιος 7 13. δεσμός. ἐν δεσμοῖς είχον 68 10. δεσπόζειν 66 1. δεσπότης 14 2. ⊿ευκαλίων 88 τ. δέχεσθαι nummos 69 13; nomen 68 11: imaginem 68 16. **Δηιάνειρα** 90 13. ⊿ñlog 88 11. δήλον είναι πάσιν οίμαι 25 4: δῆλον.. ὅτι 58 7; δηλονότι 83 14. δήπου 41 9. διὰ τῆς νυκτός 4 15; διὰ τριῶν .. ήμερῶν 41 5; διὰ τῆς θαλάσσης 63 2; διὰ θυρίδος 20 5: διὰ τοῦ ἄντρου 59 14; δί ἑαυτοῦ 29 4 εq.; διὰ τὸ μὴ συγκοιμασθαι 7 5; δι' ής 24 11 (v. § 25). διαβεβηχότα τὸν ἔνα πόδα 29 9. διάγειν 37 7. διαζην 7 15. διαιρείν 47 1; διαιρείσθαι 'inter se dividere' 46 13. διαιτώμενος έπ' έρημία 77 4. δια**κεῖσθ**αι c. adv. 32 4. διακολυμβᾶν 36 6 sq. διαπομίζειν 69 16. διακονείν 68 8. διακόπτειν 91 11.

διαχωλύειν 82 5. διαλαμβάνειν. διείληφα 28. διαλέγεσθαι 69 15. διαλλάσσειν. διηλλαγμένος 75 4. διαλύεσθαι (αἰνίγματα) 11 1. 6. διαμένειν 41 9. διανέμειν 61 18. διανήχεσθαι 41 6. διάνοια 94 8. διαντλεῖν 80 17. διανύσαι 41 5; τοσοῦτον πέλαyor - 22 10. διαπλείν 47 10. διαπρεπής 80 11. διαρπάζειν 10 5, 11 19, 12 3. διασπᾶν 50 10. διασπείρειν. φήμην διέσπειραν 83 16; διεσπάρησαν 9 15. διασφζειν 41 10, 81 1. διατηρεΐν 82 5. διατρίβειν 36 9, 37 4; — τάς ήμέρας 50 11. διαφέρειν κάλλει 6 16, - πλούτφ 33 2; ἐν τούτφ — τῶν ἄλλων 36 4; — 'diripere' 30 4; διηνέχθησαν πρός άλλήλους 80 6. διαφερόντως 89 18. διαφεύγειν 28 12, 63 11, 81 3*. διαφημίζειν 21 12. διαφθείρειν 31 1, 32 1; διαφθείφεται 'perit' 20 11; διεφθάρη δ βίος 155. διαφορείν 30 4. διάφορος 96 10. διδάσκειν 68 17, 92 6; ἵππους κέλητας — 3 12. διδόναι 61 1; ἐδίδοσαν 82 5; δίδωσιν έαυτήν 641; την θυγατέρα . . Εδωκεν . . ἀναβιβάσαι 40 6; ἐδόθη μῦθος 92 14; τιμήν έδωκαν 63 6. διελθείν διὰ στόματος τροφήν 3 3; μηνῶν διελθόντων 71 17. διηγεϊσθαι 28 12. Δί**κτυνα 46 9.**

διό 86 11. διόβλητοι 96 1. Διομήδης 15 11, 61 13, 84 H 31, διονυσιακή (= Διονύσου) στρατιά 93 3. Διόνυσος 51 4, 82 13, 93 2, 96 4. 7. 14*. διότι 96 s. δίσχος 68 7. διφρεύειν 81 6. διφυής 75 2, 78 6, 88 5. διωγμός 84 7. διώπειν 3 16, 20 8, 29 1, 60 8, 70 5; πλοία διώξοντα 20 7. δοκείν 1 5 s. al.; έδοξε 'placuit' 77, 701; δοκοῦσι 'opinantur' 62 6. δορά 96 12. Δράκων Thebarum rex 97.10.12; 10 6, 11 11. 13; Hesperidum horti custos 26 10. 14, 80 9; medicus 35 2.5; Chimaerae frater 79 2. δράκων 26 1, 34 4 εq., 39 ε. δρᾶν φόνον 96 13. δρόμος 76 14; δ τοῦ ἡλίου — 94 2; ή πρός δρόμον γυμνασία δύναμις 'copiae' 54 6, 58 2; θεία δυνάμει 68 19 (cf. 69 2); τίς.. ή δύναμις τοῦ νεχροῦ;45 12. δύνασθαι Β. ήδύνατο 60 12; ήδυνήθη 74 3. δυνατόν 32, 64. δύο 26 3, 39 2, 41 7, 56 2 al.; δυοίν φύσεων 759. δύσεις (ἄστρων) 74 15. δυσοσμία 82 12. δύσπιστον 41 6. δύστηνος 31 2.

E.

έὰν μή 48 7. ἐαυτοῦ ctc. ζίψασα ἐαυτήν ἀνείλεν 11 3; ν. διά. દેપુત્રોરાંદાગ દોંદુ 5 12. ἔγκλημα 69 10. Eyxvog 63 7. 76 3. έγκωμιον είς τινα ποιείν 92 13. έγώ 26, 61 al.; ἔγωγε 21; ἔμοιγε 29 4 etc. έδνον 41 11, 42 3. έδραῖος 72 10. **ຂໍປີຂໍໄຣເນ** 32 6; ຖືປີຣຸໄຣນ 37 1, 57 1, 67 6. **ຍ້**ປົກ **ຍໄດ້**ຍົນαι 81 11. εί μή 614; καὶ εί 427. είδεναι. ήδει 40 4; είδώς 35 1, 72 10, 81 12; ἰστέον 88 1, 92 12. είδη καὶ μορφαί 19. είδωλον βοός 911; τὸ ἔσχατον είδωλον της όντως ψυχης 92 1. εἰκάζειν 76 5, 79 14. είκονογραφεῖν 78 13. εἰκός 25 4, 31 11, 50 6 &l.; v. ἐοικ. εἰκότως 89 13. είκων . . λιθίνη 16 13; — χουσή 43 10; imago in fonte 68 16. είναι 'fieri' 1 10, 21; 'vivere' 69 s. 9; — c. dat. 26 4, 80 9 al.; είσι λεγόμεναι 19; ην λεγόμενα 2 13; ήν = έξην 68 9; ούκ ὄντων = ἀπόντων 71 1. είπεῖν 22 6, 48 8; κατὰ τὸ είρημένον 48 2; είρηται 58 6. 10, 60 1, 65 11; δητέον 407. είρατή 87. είς. έθηκαν — άγοράν 49 3; **δοΐεν πόρας — βοράν 54 2***; είς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν 7 16; είς τοῦτον είδε 67 12. είς. Ενα δφθαλμόν 44 11; τὸν ένα (= έτερον) πόδα 29 9; νήσου μιᾶς 46 14; μία.. τῆ ἐτέρα 453; els ev 754, 80 b. είσάγειν 24 6. 8 sq. είσβάλλειν είς πόλιν 21 11; είσβάλλεσθαι med. 'immittere' 81. είσβολὴ τῆς χώρας 57 3. είσερχεσθαι 21 5, 22 5, 24 2, 77 10. είσηγεῖσθαι 99 10.

είσπέμπειν 84. είσπράττεσθαι (χρήματα) 48 15. είσω ποιείν 'in se recipere' 70 7. είτα 20 9, 41 9, 57 15; είθ' οῦτως 18. είτε 53 9. είωθέναι 15 9, 90 16. êx. oùn kotiv ék avtoù (de prole) 7 4; έκ γῆς ἀναπλασθείσαν 52 1. 'Εκάβη 87 9. έκαστος 212, 11 1, 46 14, 56 13 al. έκάτερος 55 10. Έκατογχειρία 27 3. Έκατόγχειρες 27 9. έκατόν 27 1. έκβληθέντα ύπὸ τῶν κυμάτων 20 12. έκβολή 90 11. έκδιώκειν 31 6. **ἔχδοτο**ς 61 1. έκδύεται (τὸ δέρμα) 69 6. êneî 44 4, 51 1; nûneî 87 7. énetvos 56 9 al.; nánetv. 17 5, 196.8, 65 12 al. έχεῖσε 61 13. έ**κλέγειν 8 12.** έκλείπειν 'relinquere' 49 4; 'languescere' 34 12. έπλύεσθαι (οίνω) 96 9. έππίπτειν 82 2, 94 10. ξαπλημτος 73 4. έκπορθείν 577, 582*. * έχπ*οεπής 78* 8. έχτινάσσεται 72 13. έχτρέπειν. έπλ τὸ μυθῶδες . . τον λόγον έξέτρεψαν 8 10. έκφεύγειν 29 1, 42 6. έκφύεσθαι 8 13. έκων 7 13; έκοῦσα 61 10. έλαύνειν (κέλητας) 3 15. έλαφος 66, 145.7sq. έλευθεροῦν 95 11. έλεφάντινος 9 13. έλέφας 9 9. ELXELV 24 1.

"Ελλη 44 1 sq.; 81 H 24; 81 16; 82 2. Έλλην 42 14, 53 3. Έλλην = Έλληνίς 52 4. Ellyves 24 11, 42 10, 53 3, 55 7, 88 2 94 11. 'Ελληνικά Characis opus 95 15. 'Ελλήσποντος 44 s, 82 s. * žlutgov 36 10. έμβαίνειν είς πλοιάριον 864; σχαφίδι έμβάς 20 6. έμβάλλειν φόβον 92 19. έμβατεύειν 59 9. Εμβουον πέρατα Εχον 6 12. έμπίπτειν 21 7. **έμπολή** 67 5 sq. ἔμποςοι 64 1. έμποῆσαι 5 1, 39 10, 58 2. ξμπροσθεν 39 2. έν (τῷ) μέρει 47 1, 48 2; ἐν ἡρεμαίφ βαδίσματι 45 5; ἐν τούτω 'interea' 48 5; contra ἐν τούτφ (= τῷ πολυμβᾶν) διαφέρων 36 4; cf. ἐν ῷ 8 7; ἐν ταύτη (τῆ νηί) περιπλέων 48 14; ἐν . . μέσφ αὐτῶν 394; ἐν pro είς 972; ν. προφανής. ένάγειν 92 8. ἐναλλάξ [47 2]. **ย้าฮิยท์**ร 76 10. ένδεῖν 'illigare' 80 12. Ένδυμίων 87 2, 93 10, 94 3. ένέδοα 12 1; ένέδοας ποιεϊσθαι 4 16, 11 18. ένεδρεύειν τινά 12 12. ένεκα 26, 598, 9313. ένέργεια 89 14. *ἔνθα* 81, 642 al. Evioi 14 4, 30 5, 38 2, 62 6. έννοεῖν 28 4. **ἔνοπλος** 80 2. 5. έντεῦθεν 41.14, 102, 11 18 al. έντιθέναι 45 2; -σθαι 26 9; 48 8. 14. έντόπιος = έγχώριος 76 1. έντυγχάνειν 61 3*, 62 2; τῆ πόα -- 'herbam invenire' 35 10.

žvvlog 91 17. Ένυφ 78 4. έξάγειν 642. έξαι**φεῖν** 'effodere' 85 6. έξαιτεῖσθαι 61 1. έξαίφνης 86 7. έξαλλαγήναι 74 8. έξεῖναι. έξῆν 877; έξόν 65 12. έξελαύνειν 13 6. 15, 27 10. έξέρχεσθαι 21 7.9, 22 5, 37 5, 61 7. έξετάζειν 7 5. έξευρίσκειν525; - τὸ αἴνιγμα124. έξίεναι 'prodire in publicum' 52 4; έξιών 12 11, 63 9. έξίπτασθαι. έξέπτη 201. έξορύσσειν. ὀφθαλμούς - 85 9. ἔξω 46 2.5; ή — φορά 97 9. έοικός 91 2; ν. είκός. έορτή 70 17. 20. έπάγεσθαι 93 2. έπαγγέλλεσθαι 'polliceri' 84 11. έπαινεῖν 21, 69 13. έπάιστος 91 4. έπακολουθεῖν 38 6. έπακούειν 24 8. έπάνω τῶν λαγόνων 75 %. έπαπειλεῖν 48 8. έπεισβαλόντες 3 15 εq. ἔπειτα 72 1. έπεξιέναι 61 2. έπέρχεσθαι. Επελθών 29.13. έπεσθαι 7 13, 62 13. έπὶ τῆ πράξει ν. γαυριᾶν; έπὶ τῷ κυνιδίφ (de mercede) 6 14; έπι ταις βουσιν ήσαν πύνες 58 12; έφ' ὁ 69 19, 90 8; έφ' ὁ cum inf. — ὥστε 91 14; έπι τὸ μυθῶδες ν. ἐπτρέπειν; ἐπὶ την απαίτησιν τῶν χοημάτων 49 5; ἐφ᾽ ἐαυτῷ ἔσχε φύλλα 53 8; ἐφ' ἵππων ὀγεῖσθαί 3 13; έπι ταύρου — 22 7; έπι τοῦ τόπου 17 10; ἐφ' οὖ 3 15. ξπιβαίνειν de animalium coitu 513, 611; — αρματος 72 7sq.; — νεώς 95 11.

έπιβουλεύειν 13 6. έπιβουλή 81 15 έπιγαμεῖν 11 14. έπιγνούς 74; έπέγνω 76. έπιγράφεσθαι 40 8, 68 12. 'Επίδαυρος 89 6. έπιδείκνυσθαι μισθώ 62 9. έπιεικτά. ούκ - 94 10. έπιέναι. έπήεσαν έπὶ τῷ πύργῳ έπιθυμεῖν 59 3, 81 5. έπιθυμητικώς έχειν 82 4, 87 3; – διακεῖσθαι 32 3. έπιθυμία 762. έπικίνδυνος 80 17. έπίκλησις 959. έπικουρείσθαι pass. 85 10. έπίκουρος 13 13, 90 9; έπίκουροι Κᾶφες 57 12. ἐπιλαμβάνεσθαι 'suscipere' 164, έπιλείπειν 'deficere' 30 s, 33 is. έπιλογίζεσθαι 7 3. έπιμέλεια των δένδρων 80 9. έπιμελεϊσθαι. τῶν οἰκείων οὐδεν επιμελούμενος 33 14. έπινοείν 'excogitare' 3 12, 53 9, 67 5, 76 15. έπιξενοῦν 67 4, 71 12. έπιπίπτειν 24 10. έπιπόνως έζη 85 10. έπισκοπεΐν 90 16. έπισπᾶν 79 6. έπίστασθαι τὰ χωρία 10 4; οὐκ ήπίσταντο . . δχεῖσθαι 3 13. έπιστήμη 13. έπιστήμων τοῦ μάχεσθαι 185; — μάχης 19 1. έπισφαλής νόσος 81 3. έπιτιθέναι (έπὶ νεώς) 48 13; πόαν - 34 5; ἐπιτίθεσθαι -'aggredi' 61 16. έπιτολαί 25 6. έπιτοίβειν. Επετοίβη 33 15. έπίτροπος 31 7, 43 1. έπιφοιτάν. Τρωσίν έκ τῆς θαλάσσης ἐπεφοίτα (τὸ κῆτος) 54 2.

έπιχειρείν 72 2. έπιχώριος 90 14, 95 9. έπονομάζειν 95 5. έποψ 86 2. έρᾶν 66 4; έρασθήναι 5 10, 6 3. 91 14 al.; ἐρώμενος — παιδικά 74 6; contra 'amator' 91 3 (Pasiphaes), 93 12 (Lunae). **Ἐράσεια 30 10.** έραστής 704. έργάζεσθαι έπὶ τὸ τεῖχος 62 12; — βρῶμα 28 9; τὴν γῆν — 16 3, 87 13; ἄγαλμα — 29 10: **παπά — 4 8, 10 6; ἄλλα βιαίως** — 50 11. έργασία τῶν ἀμπέλων 82 13. έργάτης. βούς - 87 7. 15. έργατικώτατος 15 3. ἔργον. opp. λόγος 1 8, 52 8; τὸ — = τὸ πραττόμενον 4 5. έρημία. έπ' έρημία 77 4; ύπὸ ταῖς ἐφημίαις 85 11. ἔφημος804; — ὑπομνήματος6810. έρημοῦν 96 19. Έρμάων 95 9. Έρμης 71 8. 12, 76 13 sq.; ὁ Πάοιος Έρμης (statua) 17 4. έρπετά 50 8. Έρυσίχθων 31 9, 32 1. 8. ἔρχεσθαι 55 6, 56 2, 57 13; πρός συνουσίαν - 70 2; έρχόμενος έργάζεσθαι 62 11. ἔρως. ἔρωτι ἀλῶναι 7 1, 66 5 ; ἐν ἔρ. γίγεσθαι 73 7; κατά την άκμην τοῦ ἔφ. 70 11; τὸν ἔφ. αὐτῆς * έμελοποίησεν (Σαπφώ) 69 19. έρώτησις 99 δ. έρωτικαὶ έπιθυμίαι 80 11. Έσπερίδες 25 10, 26 4. 13, 80 8. Έσπερος 26 2. 11. ἔστε 91 4. έστία 60 12. ἔσχατον εἴδωλον 92 1; τὰ ἔσχατα ώς πρώτα 92 7. έταίρα 73 s. 1s, 76 s, 78 s al. έταῖρος 47 3, 74 2, 87 14.

έτερογενής 66. έτερος 34 4; έτερον ετέρου == άλλήλων 63; ν. είς; παρὰ τῆς έτέρας είς την έτέραν 47 10 sq.; ή έτερα την ετέραν 48 3. εὐδόκιμος 76 15. εύεργέτης 42 11. εὐήθεια 28 4. εὐήθης 16 11; (ἔστι δὲ) εὔηθες 12 16, 35 11, 38 5; πῶς οὐκ εὔ.; 27 2; οἱ εὐήθεις 66 7. εὐθύς adv. 70 9, 80 6; κατ' εὐθὺ Καρχηδόνος 46 3. εύκαρπος 26 5. εύπινησία 96 8. εύλόγως 62 13. εύνη λέοντος και λεαίνης 21 6. εύνοια 79 7. Ečžeivos 32 13, 41 4. εύπειθέστεροι 1 2. Εύουάλη 46 12, 48 10. Εὐουδίκη 80 15. Εύουσθεύς 56 14,57 7,59 5 sq.9,90 4. Εὐρώπη 22 7, 23 1. 7. εύσέβεια 60 4. εύσεβεΐν 81 12. εύφημισμός 72 1. εύχε**σθ**αι 66 10. εύωχεῖσθαι 24 10, 84 14. έφέπεσθαι 50 8. 'Εφεσίας Άρτέμιδος ναός 88 10. έφευρίσκειν 647, 652. έφιππάζεσθαι 72 10. έφιστάναι. φύλακα έπιστήσας αὐτῆ 95 6. έχειν. έχει λαβεΐν 47 12; οὐκ είχεν δπως άποστή τοῦ φυτοῦ 70 11; ἔχων ἄχετο 23 8; είχεν έν έαυτη 70 8; έν δεσμοῖς είχον 63 10; of Exortes 'divites' 69 12; ἔσχον χεῖρας 271; ἔσχε τὸ ὄνομα 56 8; πέρας — 67 8; έπιθυμητικώς σχούσα 87 3; πόθον έσχηκώς 72 6. έψειν 65 8; ήψησε 64 6. έως οὺ 16 4.

 $\boldsymbol{z}.$

ζεῦξαι ὑφ' ἄρμα 84 10.
Ζεύς 23 1, 71 8. 11, 72 4, 81 8, 83 8εq., 84 5, 85 4. 8, 88 9, 97 8.
Ζέφονος 67 13, 68 2. 5. 7.
Ζήθος 62 4.
ζηλοτυπία 68 5.
ζῆν. ἄνδρα ζῶντα 45 11; γυνὴ ζῶσα 16 9; συνελήφθη ζῶν 61 4.
Ζήτης 81 3.
ζήτησις. κατὰ ζήτησιν 59 10,63 9.
ζῷον 6 3 al.

H.

ήγεῖσθαι 'reputare' 43 2, 70 15. ήδεσθαι ἵπποις 164; — γόρτω **παλ πριθή 15 13; — (γυναικί)** 66 6, 67 3. ήθη 42 5, 69 15. ήδονή 68 3, 79 8. ημειν 24 8, 48 2, 55 6, 61 12. Ήλιάδες 86 Η 36. ήλιαζόμενος (ὁ οίνος) 97 2. ήλικία 738; ήλικίας ἄνθος 7310. "Hlios 43 11, 72 6, 81 5, 87 12. 14, 94 1. ήμέρας γενομένης 4 16; μη δφθείς . . ἡμέρας ίχανάς 36 7; τὰς ήμέρας . . καθεύδειν 9312; διέτριβον έκει τὰς ἡμέρας 51 1; τοσαύτας ήμέρας 634 etc.; v. νύξ. ἡνίκα 81 15; — ἄν 85 5. ήνιοχεΐν 72 9. "Hoα 63 7, 70 15, 85 4. 8, 92 15, 95 1. 'Ηράκλειοι Στῆλαι 46 2. 5. Ήρακλής 26 1. 8. 13, 33 3. 8, 53 7, 55 6. 10, 56 1. 3, 57 7sq. 12. 15sq., 58 3. 10, 59 1. 10. 14, 60 3, 61 12. 16, 62 2, 65 11, 66 3sq. 8. 10, 67 3. 7 sq. 10, 80 14, 84 10, 90 3. 5. 9; ό χαλκοῦς Ἡο. 17 3. ήρεμαΐον βάδισμα 45 5. Ήριδανός 72 13, 86 11.

Ήσίοδος 62 5. ήττα 69 5. ήττᾶν 'superare' 79 12. ήττονες τῆ μάχη 9 12. 'Ηχώ 93 τ. Ήώς 83 11.

θαλάσσιος 36 1, 37 1. 4 sq. * Θάνατος 60 4: θάνατος 62 2. διάπτειν 20 13. **θ**αῦμα 69 12. θαυμάζειν 2 6, 33 5; έθαύμαζον τί ἂν είη τὸ γεγονός 48 4. θαυμάσιος. ἐπὶ τὸ θαυμασιώτε-00v 25. θαυμαστός 33 2, 51 8. θέα 69 14, 91 3. θεᾶσθαι 17 2, 26 12, 33 4, 49 10, 518 al. ઈંદરિકડ. θεία δυνάμει 68 19; θείας μοίρας λαχείν 961; τὸ θείον 14 10; θειότατος 96 2. Đέλειν 147, 609, 693, 7710; Ψ. ἐθέλειν. θεός. Εν θεοίς φαμεν γεγονέναι 84 15; ή θεός 69 13 sq. 17, 71 6, 72 3, 95 14. θεραπεύειν, τεθεραπεῦσθαι 6 13. θεράπων 79. **θ**έρος 91 8. Θεσπιαί 67 1. Θεσπρωτοί 90 2. Θεσσαλία 3 5, 88 7. Θετταλός 184, 321.7. θεωρία. ἡ περὶ τοὺς ἀστέρας **93 11.** Θῆβαι 9 5. 7, 11 11, 58 1. Θηβαίος 10 3; 13 3. 10. 13. Θήβη 62 5. **θ**ήλειαι. πύνες — 599. θήρες οἰωνοί τε 81 10. θηρεύειν 14 12, 22 4, 80 11. θηρευτής 37 2. θηρευτικαί (κύνες) 14 3. δηρίον 2 14, 10 11, 11 8, 28 2, 38 2,

39 11 al.; — δαλάσσιον 37 5; γεοσαΐον - 131; δηρία πετεινά 30 5. θηριώθης 80 6, 81 10. θησαυρός 47 2. Θησεύς 8 5. 7. θητεύειν 99 12. θνήσκειν. θανείν 603; τεθνεώτι 34 5; ἐτεθνήκει 68 9. θνητός 84 11; θνητή φύσις, opp. πῦρ, 38 4, 79 10. θοινᾶσθαι 87 15. θοίνη 4 12. Θράκες 31 8, 46 8. θράσος 72 11. **Θ**ρᾶσσαι 50 1. θρίξ. λευκαί το. 64 10; τράγων - 82 11. θουλλεΐν 12 **2**. · θυγάτης 23 6, 26 3, 80 9, 40 3 al. θύειν. αὐτοὺς μέλλοι θύειν 41 2; θυσάμενος Διονύσφ δογια 514. θύλακος 17 11. θύματα 'hostiae' 88 12. θυρίς 20 5. Θυώνη 96 2.

I.

'Ιάρδανος 66 2. 'Ιάσων 42 9, 44 7. Ιατρικήν κινείν 82 17. ίατρός 34 11, 35 2, 65 4. ίδέα 2 15, 3 3, 4 3. 5, 11 4, 29 2 al. ἴδιος = ἐαυτοῦ etc. 14 1, 15 7, 42 s al., om. 7 13. **ἰδ**ιώτης 53 9. ίδουσθαι 70 14. *ἰερᾶτο τῆ Ἡρα 95 1. ίέρεια 63 6, 70 18, 71 2. ίεροθυτεϊν 87 7. iερόν 'templum' 9 14, 46 11, 70 19, 89 18. ίερουργε**ί**σθαι 71 15. ίκανός. ⊽. ἡμέρα. Ίπάριος 20 12, 94 13. "Ικαρος 19 10, 20 2. 11, 94 9.

Digitized by GOOGLE

ίχεσίαις καὶ δάκουσι 72 τ. **ἰχετεύειν 64 2.** inétis 61 5. 'Ιλιάς 87 6. "Ilios (ή) 23 11, 24 12, 89 16. "Ιναχος 88 6. ' Eίων 3 4. 9, 4 6. 9. 'Ιόλαος 56 3, 57 15, 66 11, 67 4. 'Ióvios 28 6, 95 13. 'Ιπποδάμεια 40 2. 'Ιππομένης 77 Η 13. ίππος 2 15, 22 9 al.; ξύλινος - 23 10. 12, 24 7; τας Διομήδους **εππους 61 13; εππος τε καί** ἀνήρ (Centaurus) 5 8; v. κέλης; έφ' ίππων όχεῖσθαι 3 13; ίππου γῆρας 73 9; Ίπποι ὑπόπτεροι navis nomen 40 s. 11. ίπποτροφείν 16 s, 33 13. ἰσόμετρος 43 12. ίστάναι. είκόνα ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβφ 16 13; έστηχός opp. όδοιπορούν 29 11; ή ίσταμένη Αθηνά έν Άθήναις 89 8. lστοφείν 'investigare' 2 13; 'narrare' 41 1, 62 4, 79 15, 85 4; ίστορεῖται 30 4; τὰ ἰστορούμενα 'quae feruntur' 91 4. Ισχύς 'copiae' 47 6; Ισχύς 'Ĥρακλέους 66 **3**. "Ιτυς 86 3. "Ιτων 88 7. 'Iφικλῆς 57 15. *ໄγθύς* 36 10 sq. 13, 54 4. 'Îú 63 1. 5, 95 1. 10. "Iwv 53 3. "Iwves 53 3.

K.

Καθμεία Σφίγξ 10 11; Καθμείοι 11 7, 12 1. 11. 16.
Κάθμος 8 11, 9 4. 9. 11. 13, 10 6, 11 10. 16. 18, 12 8, 80 1. 3, 95 16, 96 3.
καθαιρείν τὸ τείχος 24 9. 11.
ΡΑΙΔΕΡΗΛΤΙΒ ed. Fests.

καθέζεσθαι 60 11. nαθείογνυσι 59 7 (v. Addenda); παθεῖοξε(ν) 19 11, 7 17; παθειογμένος 8 4. παθεύδειν 87 1, 93 12. **μαθησθαι. ἐκαθήμην 17 3; ἐκά**θηντο 24 3. **μαθιέναι. μαθείς έαυτόν 20 5.** καθίζειν έπὶ τοῦ ὄρους 10 14, 12 4; καθίσαντες έφ' ζππων 75 7. καθιστάναι 31 7. **καί** — **καί** 1 11; οἶα καί 2 7; καὶ đη καί 9 s, 23 c, 34 12 al.; ταῦτα 41 7; crasis: v. ἐκεῖ, έκεῖνος, ἀγαθός. **καίειν** 53 9. Καινεύς 18 1. 3. 10, 74 μ 3, 75 12. καιρός 61 12. κακούν. έκακούντο τὰς χώρας **55** 5. Κάλαϊς 31 4. nalεῖν ἐπὶ θοίνην 4 11; ἐnαλοῦντο 26 4; ἐκλήθησαν 19 6 etc. Καλλιστώ 22 1. nάλλος 68 16, 69 18; nάλλει διαφέρων 6 16; θεός ένομίσθη διὰ τὸ κάλλος (Io) 95 14. καλός και ώραζος 322; ώρ. κ. nαl. 67 s (cf. 67 12 adn.); πορείαν καλλίονα 28 3; κάλλιστον δ χουσός 26 6. Καλυψώ 84 μ 32. Kãoes 57 12. Καρία 26 3, 39 3. Καρκίνος 57 13. **παρκίνος 56 2. 4.** καρπός 'seges' 3 8. καρτερόν (πολίχνιον) 57 4. Καρχηδών 46 3. κατά του χρόνου τούτου 6 15 (cf. 55 6); — τὸν δέοντα χρόνον 554; - την ώραν 11 19; την ἀκμην τοῦ ἔρωτος 70 10; — τὸ μέρος ἐκεῖνο 'circa eum locum' 709; — Βοιωτίαν 6611, 70 14; — την πρόσθεν πρόσ+

βασιν 397; πρύψαι πατά γην 71 16; πλήξας — τον άστράγαλον 72 4; στᾶσα — τὸ άγαλμα 71 4; μέγας — ψυχήν 74 7; κατ' εὐφημισμόν 72 1; **ματά τύχην 77 11; σοφός τά** — ἀστρολογίαν 74 13; κατὰ ζήτησιν 59 10, 63 9. καταβαίνειν 4 15, 51 6, 59 12. 14, καταβάλλειν 'evertere' 23 11. καταβοωθήναι 14 1, 15 7. 9, 22 4, **κατάγειν 51 3**. 5. καταγέλαστος 31 11. **παταγίνεσθαι** 82 9, 85 11. παταγωνίζεσθαι 10 8. καταδύνειν 17 13. κατακαίειν. κατεκάη 39 10. κατακενταννύναι 42. κατακηλείν 79 5. παταπλείειν (ποταμόν) 90 **11**. κατακόπτειν 48 12. καταλαμβάνειν 84 2 μg., 86 5; λόφον 'occupare' 13 s. καταλείπειν 46 11. καταλιμπάνειν 17 10. **κ**αταλύει . . ἔν τινι **πανδοκ**είφ κατανάλωσεν 16 5. παταντᾶν 7 11; εἰς ξύλοχόν που καταντήσασαν 22 3. **καταπονείν** 74 8, 77 7. καταπυοπολεῖν 72 14. κατασκευάζειν 23 12, 29 8, 38 8. κατασκευή. ἡ τοῦ τείχους — 89 20. κατασκήπτειν. κεραυνοῦ κατασκήψαντος 95 18. κατασπᾶν 20 6. καταστερίζειν 72 5. ματαστρέφεσθαι 'subigere' 54 6. κατατίθεσθαι θησαυρόν έαυταῖς 47 2. κατατοξεύειν 11 7. κατατρέχειν 5 6, 13 11, 75 7.

καταφέρειν 179; κατηνέχθη 'praeceps ruit' 94 12. καταφθείσειν 73 8. καταχῶσαι 18 8. κατεπεγέγραπτο 28 8. nατεσθίειν 11 6. 9, 12 6, 56 7. κατέχειν 797; -σθαι 6714. κατηγορεϊτούτων τῶν λόγων 19 6. κατιέναι 37. κατοικεΐν 44 4. κατοικίζειν 99 7. κατόπιν 5 2. κατοπτεύειν 74 13. κατορύσσειν. έν τῷ τύμβφ — 343. **χαῦμα 81 8.** κεΐσθαι 'servari' 9 14, 67 5; πλοίω μαλλον η εππω δνομα κεϊσθαι Πήγασος 38 12. Κέπροψ 88 4. πελεύειν 7 12, **43** 7, 62 10, 71 16. xélng 3 12. 14. Κένταυροι 2 14, 4 1. 4. 6, 5 5, 18 7, 75 Hb. περάμιον 97 8. πέρας cornu copiae 66 8, 67 5.8.11; exercitus ala 92 17; hostiarum cornua dextera 88 12. κερασφόρος 92 18. περάτινος βωμός 88 11. **κεραυνός 95 18.** κεραυνοῦν 81 8, 82 16, 83 2, 97 1. Κέρβερος 58 6. 13, 59 3, 80 15, 85 H 33, 90 1. Κέρπυρα 28 12. Κερναΐος 45 18, 46 7. Κέρνη 46 2, 47 17. κεφαλή 53, 283, 45 2 al. s. Κέφαλος 6 15, 13 12, 84 1. หηλεΐν 81 14. **κήπος 80 13; κρεμαστός --- 89 8.** κηρύττειν 12 7; έκήρυξεν δ 'Ιξίων 3 9. Κήτος 54 1, 55 3. Κήτων 55 3.9. **χιθάρα 62 5.** niðagíteir 50 7, 51 5. 9, **62** 6.

πιθαρωδοί 62 8. Kılınla 99 6. nivelv 81 9; lateinhv — 82 17*; ύπὸ τοῦ οίνου κινούμενοι 96 11; **χολής πινηθείσης 34 10; κεπι**νημένοις (ξπποις) 72 12. nívnois (astri) 97 10. Kionn 79 H 16. **ກ**ໄກູ້ (ຮເນ 93 9. **πλιθομέν** 84 14. **κλώνες δένδρων** 51 7. **πλώπες 90 2.** Κνώσιος 23 4. **ποιλία 34 9.** nother lanes equus treisnus 28 10; ποίλον χωρίον 24 3; τὸ κοίλου της υάπης 985. noivās 'promiscue' 82 10. Koloavos 34 3. πολοσσός 89 4. κόλπος 'maris sinus' 28 6, 94 13. πολυμβᾶν 36 5. κολυμβητής 36 4. Κόλχοι 44 5, 89 10. Κολωναί 18 12. **πόμη '**50 **2**. πομίζειν 36 13 ; πομίζ**εσθ**αι 69 11***** ; έπομίσθη 95 14. κόρη 10 13, 21 4, 22 6. 10, 28 6. 31 11, 40 9 al. Kogiv&tog 129, 387. ποσμείσθαι 52 4, 70 13. κόσμος — οὐρανός 74 15. Κόττος 27 1. 8. **ποτύλη 85** 6. Κουφήτες 90 7. 10. χουφότεροι 65 5. **χρᾶσις 97 3**. κρατεῖν αὐτόν 'comprehendere' 7 12; τῶν τόπων — 79 1, 80 3. πρατερός 90 9. κρατύνεσθαι 90 12. κρέατα άνθρώπινα 15 13. κρεμαστοί κήποι 89 8. κοημνός 894, 91 11. Κρήτες 46 9.

Κρήτη 22 8, 23 2. Κοητικός νότος 20 9. uqudy 15 13. **πρίνειν. Πάρις . . ἔπρινε τὰς** θεάς 92 12, cf. 14. Κριός 43 3. 5, 81 16, 82 5. πριός 41 1. 6. 10, 44 8. Κροΐσος 99 5. Κρόνος 97 8 μq. **πούπτειν 71 16, 90 3. πτασθαι 16 3**. ntileiv 88 5. κύειν 70 2; κυήσαι 5 13, 95 2.17. Κύκλωψ 77 Η 11. Κύπνος 18 12. **πύματα 20 13**. κυνη 83 4. nunnyetelv 15 5, 21 3, 22 1. xvvlðiov 6 15. **κυνώδης 74** 1. κυριεύειν 25 1. Kūgos 89 9. πύων 64, 142.12, 282, 31 12 al.; πύνες θήλειαι 59.9. **κώδιον 42 4. 9. 12.** κόμη 8 11; οίκεῖν κατὰ κόμας 56 10. Kõg 48 11, 44 6. 8.

1.

λάβρος 20 s, 28 11.
λαγχάνειν 96 1.
λαγόν. τὰ ἐπάνω τῶν λαγόνων 75 2.
Λάδων 70 1.
*λαιμός 74 1.
λαιμός 74 1.
λαικόν (πέρας) 92 18.
Λαπεδαιμόνιοι 46 9.
Λαπωνική 59 7.
λαμβάνειν = συλλ. 8 5, 47 11, 60 10; χρήματα ληψόμενοι 34 12.
Λαμία 85 Η 34.
Λαμίσιος 2 2.
Λαμπετά 86 14.
λαμπρός 84 13.

λαμποῶς 84 14. λανθάνειν. λαθών κτείνει 95 10. Ααομέδων 55 8. 10, 89 17. Ααπίθαι 4 11, 18 6. 9. Λάρισσα 4 10. λατρεύειν 65 11, 66 7. λάφυρα 61 17. λέαινα 21 2. 6. 9. λέβητες 65 7. λέγειν Β. έλέχθη 53 10; λέλεκται λεΐος. τοῦ χρημνοῦ τὸ λειότατον 91 11. λειποθυμεΐν 34 10. **Λεοναῖος 55 13.** Akovn 56 12. Λέονος 56 8, 57 1. 3. 11. Λέσβιοι 69 13. λευκός 70 18 ; λευκαὶ τρίχες 64 10. Λέων Chimaerae frater 79 2. λέων 21 2, 6, 9, 38 2, 39 8. ληίζεσθαι 28 5, 38 8, 47 5. ληστεύειν 75 7. λίαν 35 11. Λιβύη 46 3. λίθινος 16 13, 17 5, 45 10; Νιόβη λιθίνη ξστημέν 171. littos 16 9 sqq., 62 7. 13 al.; littoi άνδρομήκεις 49 3. 7. λιμήν 36 5. **Λίνδιος** 89 5. λογισμός 77 6, 96 11. 16. λογογράφος 24. λόγος opp. ξογον 18 al.; — άρχαίος 8 11; 'fama' 28 10, 48 13; [°]tractatus' 94 4. λοιπόν adv. 69 4; τὸ - 70 13; πρός τὸ — 80 12; λοιποί τῶν ... 49 s, cf. 3 6, 28 9; τὰ λοιπά 5 4. 12 14, 17 9 al.; τοῦ λοιποῦ 37 7. Aonois 10 2. λουτρά 82 12. λόφος Τευμήσιος 13 9. λοχαγός 24 3, 61 3. λόχος v. Αργείων —; λόχους ποιείν 12 10.

Αυγκεύς 17 6 aq., 12.
Αυδός 66 3, 96 8.
λύειν. Γνα μὴ λυθή τὸ πεπρωμένον 84 4; λελυμένος, opp.
δέσμιος 7 13.
λύκος 6 5.
λυμαίνεσθαι 54 3.
λύσο 62 14.
λύτρωσις 99 10.
λύγνοι 17 9.

M.

μαίνεσθαι. μανείσα 50 9, 96 13; μανη 85 5. μακρόθεν 75 9. μαπρός 33 ε, 80 ιε, 81 2. μάλιστα πιστόν = πιστότατον 43 2; — πλουσία 52 4; είς τὰ μάλιστα 91 2; μ**ᾶλλον δέ** 15 5. μανθάνειν 35 1, 65 3. μαντεία. κατά μαντείαν 24 6. μαραίνειν 96 19; μαραίνεσθαι 91 9. Μαρσύας 68 14. 18; 69 1. 6. 8. μαρτυρείν 19 7. μάρων 96 20. ματαιάζειν 18 3. μάταιος 56 5; μάταιον 11 9, 54 4; μάταιος ὁ λόγος 36 2, 65 12. Μανσώλειον 88 13. μάχεσθαι μάχην 27 6; έπιστήμων τοῦ μάχεσθαι 185; άγαθοί 50 5; μαχόμενοί γε άνδρες 30 1. μάχη. ἐπιστήμων μάχης 19 1. μέγας. ἀνὴο — 57 14; πύνες μεγάλοι 58 12; βασιλεύς - 54 5; (χωρίον) τὸ μέγιστον 56 15; άλαλάξαι μέγιστον 93 4. μέγεθος 24 2; τὸ — μικοαί 33 5. Μέδουσα 46 12, 48 9 eq., 78 H 1. μέθεξις 99 1. μέθοδος 83 8 μεθυσθέντες 4 12, 96 13. Meilarior 21 1. 8 sq. 10 [13].

μειράκιον 67 12, 68 4, 6, 11. μέλας 64 8 sq. μέλι 34 2.9, 35 5. μελία 52 10. Μελίαι 53 2. Μέλιος 53 1. Μέλισσος 22. μέλλειν 41 2, 60 2, 61 6. μελοποιεΐν 69 20. μέλος 682. μένειν 51 1; ἄσιτον — 63 4. μέντοι 61 11 al.; ού — 62 12. μέρος corporis humani pars 75 3; 'locus' 70 9, 72 15; ανα μέρος 45 1; ἐν (τῷ) μέρει 47 2, 48 2. *Μέροψ 43 11. μεσημβρίας ούσης 77 9. μέσος. ἐν μέσφ c. gen. 39 4. μετά ν. χρόνος; — δέκα μῆνας 71 16; adv. 11 12; ἀφικόμενος μετά τοῦ Πηγάσου 39 12; γενέσθαι . . μετ' άλλήλων = συγγενέσθαι 77 10. μεταβάλλειν 145*, 21 11.13, 65 1. μεταβολαί 74 14, 97 5. μεταλαμβάνειν 78 2. μεταλλεύειν χαλκόν,ἄργυρον17 8. μεταλλεία 179. μεταμορφούν 77 13, 79 4. μεταξύ 'inter' 47 9, 90 6; κρίναι μεταξύ Παλλάδος καί Ήρας και Άφροδίτης 92 14. μεταπέμπεσθαι 51 2. μετέχον et μετεχόμενον 98 13 agg. μετιέναι, την άστρονομίαν - 94 6. μέτριος 69 11. μέτρον. πρός — τῶν πυλῶν 24 1. μέχοι τούτου . . . Εως οδ 16 4; μέχοι τοῦ νῦν ∀. νῦν; — τοῦ όμφαλοῦ 28 2. μηδέ 15 al. Μήδεια 64 4.7, 65 1. μηδείς 36 11, 60 6, 65 4; μηδέν 69 16; τοῦ μηδενὸς ἀξία 42 4. μηλέα 25 11.

μήλα χουσά 25 11, 80 8; μήλα έκαλείτο τὰ πρόβατα 26 7. μήν. μήτε - 72 10. μηνες 71 17. μηνύειν 'ostendere' 47 13, 59 12, 65 4. μηρόν. Εν μηρφ βληθήναι 97 ε. Μήστρα 31 9, 32 3, 7 sq. μήτης 43 4 al. μήτρα 64. μητουιά 81 15. μηγανᾶσθαι 51 3. μίγνυσθαι 65,7 2 21; μιγήναι 513. 21 4, 87 2; μιχθησόμενοι 21 5. μικρός 13 2, 33 5. Μιλήσιος 26 2. Μίλητος 26 5. Mivos 7 3. 11, 8 3. 5, 19 10, 20 7, 34 2; Mirwos 7 16; Mirw gen. 76 4; Μίνφ 6 16; Μίνωα 6 13. Μινώταυρος 8 8, 76 5. μ**ί**ξις 6 10. μισείν. Εμίσησεν Αθηνά τους αύλούς 68 15. μισθὸς τοῦ πόνου 715; ἐπεδείκνυντο μισθῷ 62 9. μισθοῦσθαί τινα 55 7, 57 19. μισθοφόρος 13 8. μίτρα 50 2. μνηστεύεσθαι 32 5, 40 2. μοῖρα. Θεία — 961; ἐν Θεράποντος μοίρα 79. Μολοττός 59 4. μονοβίβλιον 91 6. μονοειδής 98 18. μονομαχεΐν 90 5. μόνος 35 10; μόνον adv. 1 6, 3 14, 5 3, 18 8, 69 12 al. μορφή 19; == κάλλος 67 14. μορφωτικώς 98 17. Μοῦσαι 69 2; ἡ δι' ὀργάνων μοῦσα 78 9. μουσικός 68 14. μυθεύειν 376; μυθεύεται 510; έμυθεύθη 12 14; μυθεύονται med. 96 6.

μυθικῶς 58 11.
μυθογράφοι 35 6.
μυθολογεῖν 78 6, 94 13; ἐμυθολογήθη ἐκεῖνα 13 15.
μυθόος τραγικόδης 60 1.
μυθόδης 23 11; τὸ μυθῶδες 8 9.
Μυκῆναι 57 1; Μυκήνη 56 13.
Μυκηναῖος 59 4.
μυρίαν χεῖρα πολεμίων 93 1.
μυωπίζειν 72 9.

N.

ναός 88 10; ν. νεώς. νάπη 98 6. νάρθηξ 51 6. Νάρκισσος 91 γ9. ναυλοχείν 479. ναῦς 28 7; νηός 41 6; νεὼς φορτίδος 95 11; νηί 48 14; ναῦν 43 14; vñec 28 5. ναυτικόν 'classis' 54 6. νεανίας 8 17, 6 16, 7 14. 16 al.; adiect. *núves veavíai* 58 13. νεανίσκος 3 10, 71 2, 90 14. velkog 90 8. vençós 189, 194, 45 11sq. νέμεσθαι 'pasci' 5 11. νέος opp. πρεσβύτερος 64 5 sq. νεοσσοί 79 16. νεότης 69 18, 94 9. Νεφέλη 3 12, 5 6. νεώς 70 19; ν. ναός. νησιώτης 48 15, 49 8. νησιώτις 73 13. νήσος 46 1. 5. 14, 77 1. vināv 69 5. Νιόβη 16 9. 12, 17 1. 5. voetv 20 2. νομάδες (ἵπποι) 84 9. νομεύς 39 9. νομίζειν 69 1, 95 14; τοῦ μηδενός **— 42** 5. νόμος 'ritus' 71 1. νότος 20 9. νυπτερινός 93 8. νύπτως 61 3, 93 3.

νῦν 8. μέχρι τοῦ νῦν 24 4. νύξ. νύατα καὶ ἡμέραν 57 5; τὴν πᾶσαν νύατα 93 11; νυατός 90 2; διὰ (τῆς) νυατός 4 15, 12 11. νωθής 97 10.

Z.

Ξάνθιοι. πόλις ἡ Ξανθίων 89 s. Εάνθος 38 13. ξενίζειν 61 14. ξενοπτόνος 79 s. ξένος 42 s; ξμποφοι . . ξένοι 64 1; ξένη ὄψις 5 4. ξίφοι 87; ξίφει τρωθείς 19 s. ξύλινος 5 11, 6 s, 23 10, 24 1. ξυλλήπτωρ 90 14. ξύλον. τὰ ξύλα 'arborum trunci et rami' 51 s, cf. 53 1. ξύλογος 22 s. ξυηθη 91 s. ξυράσθαι 50 2.

o.

οδηγός 78 3. όδοιπορείν 29 10, 30 3, 55 9. όδόντες draconis 8 12, 9 2; έλεφάντων 9 8, cf. 14, 10 4. 7. όδύρεσθαι την συμφοράν 61 14. **Όδυσσεύς 25 2.5, 28 11, 74 2,** 77 7, 79 9, 84 11, 87 14. όθεν 81 1,83 1; — ἀπ' ἐκείνου 20 12. **Οἰδίπους 11 3, 12 9.** οἴεσθαι. οໄμαι254; φήθησαν961. oixelv c. acc. 49, 461, 771; έν 26 s, 27 4, 35 10, 71 10; κατά κώμας 56 9; τὰ οἰκούμενα 8 7. oinetos 'suus' 92 2; oineta πατρίς 4 14, 9 15; οίπεδοι 'familiares' 36 7; τὰ οίπεδα 'res familiaris' 154, 3314. οίκέτης 15 1. οἴχημα (Minotauri ὄρυγμα) 8 4. olníčeiv 99 6. olnos. els olnov = olna δ e 26 11. οίκτείρειν 31 3. Οίνεύς 90 12.

Οἰνόμαος 40 3, 4, 10. οίνωμένοι 96 10; οίν**ωθεῖσ**ι 96 17. οίος 27.13, 70 7; οίος τε ών 7210; ούχ οίόν τε 25 3. õig 26 4. οίστρεῖν 63 2. 11. οίχεσθαι. ώχετο άπιών 44 1; έχλιπὸν -- 49 4; ἔχων -- 23 8; - φεύγων 40 11, cf. 4 13, 9 14; διαρπάζουσα - 12 1. δλεθοος 92 7. δλίγανδρος 47 8. dliyos. oùn dliyon 68 15. όλλύναι. ἄλετο 83 1. δλος. τὸ γένος δλον 534; τὴν δλη**ν ίδ**έαν 2 15. Όλυμπία 88 9. **'Ολύμπιοι 2**7 6. 9. Όλυμπος 27 7. 11. Όμηφος 976; Homerus laudatur his locis: E 127:987; $E 838:98 v_{21}; Z 181:38 1,$ 7813; Θ19:976; K292:8710sq.; α 34:87 16. δμόγλωσσος 10 3. δμοιος 38 4. δμοιότης. καθ' δμοιότητα 76 3. δμοίως έχον την μήτραν τοίς aldoloug 6 3. δμο**ρ**ος 27 7. δμόσε 48 **3**. όμου 48 5; συμπεφυκότας όμου Όμφάλη 65 11, 66 2. 6. δμφαλός 28 2. ονομα έθετο 48 14; Κέφαλος ονόματι 13 12, cf. 23 4; τουνομα 68 11, contra τὸ δ. 53 setc.; ονομα 'inane verbum' 16. όνομάζειν 16 7, 71 18, 82 14, 92 17; φνομάζοντο χουσαΐ 26 6; ονομάζεται ούδεμία 52 7. δνομαστός 33 1. δντως 92 5; ή -- ψυχή 92 1. 4. όξύς 'celer' 79 13. **οπη 457, 48**7.

όπηνίκα 80 16. οπισθεν 39 3. 8. οπίσω 45 5. δπλα 8 13. δπλίζειν 68 5. **οπλίτης 25 8.** όποξα 'sicut' 95 19. όπότε 8 2, 35 12, 36 10; - βούλοιτο 31 10 etc. οπου 223, 5911, 639. δπως . . δπάρχη 79; v. έχειν. δρᾶν είς τινα 'cupide intueri alqm' 67 13; εἶδεν (= έωρα) 32 3, 67 13; τὰ ὁραθέντα 79 12; όφθήναι 36 7 εq.; όρᾶτε μή 49 9. δρασις 77 6, 78 1. δργανον. τη δι' δργάνων μούση 78 9. δογια 51 5. δργίζεσθαι 72 2. όρεγνυσθαι. ἀρέχθαι 75 15. ὄρειος 37 **2**. Όρεστιάς 27 4. **"Oędos** 59 1. δοκοῦν 65 4. δρμᾶσθαι 4 14, 10 2, 13 9. δονεον 31 12, 50 8. ὄφνιθος 10 13; ὀφνίθων 786.10. δρος τι όψηλόν 38 13; 'silva' 39 10; $\tau \dot{o}$ — et $\tau \dot{\alpha}$ $\delta \rho \eta = \tau \dot{\alpha}$ όρεινὰ τῆς χώρας 5 1.8, 7 9.14, 14 13, 50 11, 51 4. 10 etc. ὄρυγμα 7 17. Όρφεύς 50 7, 51 3.9, 80 15; 81 H 23. δσίως. ούχ — 89 17. δσος. δσα 'quaecumque' 1 9, 98, 679. δσπες. δπες 258, 294, 347, 41 6 al.; ἄπερ 26 8, 40 3. δστις 16 10, 18 1, 32 s al.; — = δ_{ς} 3 6, 25 2, 30 10, 44 11, 54 7. όστοῦν. όστέα 33 7. όσφραίνεται 69. όσφύς 83 6. δτε έξίοι 52 4.

οὐδαμοῦ 50 6. οὐδαμῶς 95 8. oὐδείς 17, 46 13, 49 7 al.; oὐδεμία 52 7; ούδεν λέγει 43 6; άλλο . . οὐδέν 47 12; οὐδὲν πας' ούδενός 69 10. ούδέποτε 18 6, 37 9, 50 6, 53 5. ούκέτι είχεν ούδέν 15 6; - ζῶντος τοῦ Ἐσπέρου 26 11. Ούπις 46 10. ούρεῖν 71 18. οδριος . . νότος 20 9. Οὐοίων 71 18. ούσία 'res familiaris' 11 12. 46 14; plur. 78 10. 12; 'substantia' κατ' οὐσίαν 92 10. ούχί. άλλ' - 175, 29 11, 44 8. ὄφελος 65 2. Όφθαλμός 'explorator' 474.11, 48 2. 6. 11. όφθαλμός 45 1. 4. 6. όφις 284, 348, 383; draco Cadmeus 8 11; hydra 55 14, 58 5; δφεις 9 2. όχεῖσθαι 228; ν. ἵππος. *ὄχημα 71 3. őzlog militum turba 716. \ddot{o} ψις = ∂ έα 55, 566; 'aspectus' 95 2; 'acies oculorum' 30 8.

П.

παγγέλοιος 34 1.
παθητικώς 98 17.
πάθος 'exitium' 86 10.
παιδαγωγός 81 16.
παιδαριώδες 11 7.
Παιονία 30 7.
παίς 8. παίδες 'filii' 16 10. 12;
71 4 al.; 'filiae' 26 11.
παλαιός 16 1.
πάλιν 36 8, 49 5, 70 7.
Παλλάς 92 16.
Πάν 93 7ες; Πάνες 82 μ 25.
Πανδίων 6 14.
πανδοκεύειν 67 2.

πανδοκείον 67 1. Πανδώρα 52 1. 3. πανεύειν 82 15. πανήγυρις 70 16. *πανικά 93 9. Πανόπτης 86 μ 37, 95 8; πανόπται 86 17. πανούργος 13 4. πανταχοῦ 66 9. πάντη 95 8. παντοδαπός 51 7, 79 6. πάντως 64 6. παρά. τὰ — τούτου 682 εq.; τὸ — τῶν βοῶν 71 4. παράβολοι όδοί 81 2. παραγενόμενος = άφιπόμενος 73 6, 76 11, 86 12. παραδιδόναι 61 5. 7, 62 1, 794 & l. παραθαλάσσια χωρία 389; τὸ παραθαλάσσιον 54 7. παραινείν 71 13. παρακαθίζειν στρατιάν 61 1. παρακαλείν 70 6, 81 13. παραλαμβάνειν 11 12. παράλογος 72 6. παράπαν. το — 1 5. παραπίπτειν 70 10. παραπλέοντες 73 12, 77 2, 78 8. παράσιτοι 74 1. παράσπονδος 79 %. παρασυρείς 72 11. παρατεταμέναι manus in signis antiquis 297. παρατρέπειν 2 4. παραφαίνεσθαι 82 10. πάρδος 96 9. παρέπεσθαι 96 17. παρέχειν τὰ χρήματα 49 9. παρέψησις 65 δ. παρθένιος. ού γὰρ ἔτι αὐτῆ ἡ δψις -- 95 3. παριέναι. οἱ παριόντες 17 1. Πάριον 89 7. Πάριος Έρμης 17 4. Πάρις ν. Άλέξανδρος. παροιμία 92 5. 11.

πᾶς 8. τὸ πᾶν διανύσαντες (i. e. totum iter) 41 5; πᾶσαν Πελοπόννησον 59 11. Πασιφάη 5 10. 12, 7 1, 75 μ7, 90 14. πάσχειν. καὶ ὑμεῖς τοῦτο πάθητε 49 11. πατήρ 20 13, 41 2 al. †πατηριᾶται παραξίθοοι 50 3. πατρικός 72 7. πάτριον ὄνομα 96 4. πεδαν. πεπεδημένος 97 13. πέδιλα πτερωτά 76 13. πεδίον. εἰς τὰ πεδία 4 16. πείθειν 72, 1114, 728; ἐπείσθησαν fidem praebuere 65 8; πείθεσθαι credere 12, 16 10, 56 5 al.; πεποιθέναι τῆ βία 77 5. πέλαγος 20 10. 12, 22 10, 95 12; — ἀβύσσων πραγμάτων 94 12. Πελασγοί 88 3. Πελίας 60 7 εq., 65 9. Πελοπόννησος 10 1, 59 11. Πέλοψ 40 1. 5. 7. πέμπειν 7 15, 20 7, 57 6, 59 10 al. πένης 32 2. πεντήχοντα 55 14, 57 4. πεπρωμένον 84 5. πέρας. βίου — 71 6. περί. ἔχων ἰσχύν τινα — αὐτόν 476; οὶ περί τινα 21 7.12, 62 10; τὸ περί τινα 15 10, cf. 79 13; περί πλοϊον είναι καί θάλασσαν 69 9; δεδιώς περί τινος περιβάλλειν. τείχος . . περιεβέβλητο 25 7. περιγίνεσθαι 95 19. περιελαύνειν 'abigere' pecus 26 9, 33 4. 9, 59 2. περιέπειν 96 3. περιέχειν 89 12. περιιέναι 59 11. περικαλλής 91 1. περιοικίς 72 14.

περιορᾶν 11 8.

περιουσία 16 2. περιπλείν 48 14, 55 4. περιπτύξασθαι 91 15, 92 2. περισφζεσθαι 20 11. περιτίθεσθαι πυνήν 83 3. περιτρέπεσθαι 20 10. περιτυγχάνειν θηρίφ 37 5. περιφέρειν 66 9. περίχωρα τῆς Σικελίας 28 6. Περσεύς 45 5, 47 5, 48 5, 49 5.8, 57 14, 73 2. 6. 11, 76 15, 83 3. **Πεοσώ 78** 5. πετεινά 30 5. πέτεσθαι 126, 202.8. πέτραι 81 9, 93 5. πετρώδης 81 13. Πεφοηδώ 784. Πήγασος 37 9, 38 10. 12, 39 13, 40 4. πηγή 68 16. Πήλιον 35, 751. πήχεις 89 1. 4. Πιερία 50 10. πιθανώτερον 82 16. πίθηκος 6 5. πίθος μέλιτος 34 2. πίνειν. πιών μέλι 349. πίπτειν 57 9. Πίσα 40 2. πιστεύσαι 80 1. πιστός 43 2; πιστότατος 82 8. πλάνη 84 7. πλάσμα 52 2, 84 6. πλάττειν 92 18, 94 14; ἔπλασαν 357; ἐπλάσαντο 8616; ἐπλάσθη 57, 51 11 al. πλατύς 33 7. Πλάτων 92 11, 93 15. πλείν 20 9, 38 9, 42 1**3**, 44 7. πλεονεκτεΐν τινος 694. πλήθος τοῦ χουσοῦ 481; αὶ εἰς πλήθος γυναίκες 82 15. πλησιάζειν == συγγίγνεσθαι 664, 85 8. πλήσσειν. πλήξας 72 4; πληγέντες 93 6; πληγείς 57 9.

πλοιάριον 29 2, 86 4: - μικρόν 82 1. πλοΐα 28 9, 47 6; πλοΐον μαχρόν 38 8; πλοῖα διώξοντα 20 7; ξχαστον τῶν πλοίων ὄνομα έχει 38 11; περί πλοῖον είναι 69 9. πλους 69 16,77 3; κατὰ τὸν π. 44 2. πλουσία 524; πλουσιώτατος 158. Πλούταρχος 91 5. πλούτος 47, 38 1. πνείν 79 10; ἔπνει δ Ζέφυρος 68 2; άνεμοι . . πνευσούνται 25 6. πνεύμα - ἄνεμος 25 2, 28 11. πόα 34 5, 35 1, 8, 10. ποδήφης ∀. χιτών. ποδώκης κύων 11 16 [12 7]; ίππος 12 10 : ποδωκέστεροι 3 17. ποθείν 96 16. πόθος παράλογος 72 6. ποιείν. ὑγιᾶ — 35 3, 53 10; λίθινον — 45 10; V. είσω: ποιείσθαι τὸν πλοῦν 773; ∇. ἐνέδρα, φυγή, δαπάνη. ποίησις sc. Homeri carmina 879. ποιητής 24, 89, 149. ποιητικευόμενον 89 11. ποιχίλος λογισμός 96 11. ποιμήν 26 10; ποιμένες 7 10. $\pi o log = \tau i g 38 5.$ πολεμεῖν c. dat. 4 14, 9 10, 10 2, 11 18, 57 2; — την χώραν 23 4. πολεμικός 57 14. πολέμιος 11 8, 50 4. πολεμισταί 10 3. πολιός 64 9. πολιούχος 70 15. πόλις 24 4. 7, 25 7, 27 3 al.; οἰ άπὸ τῆς πόλεως 36 6, 63 6. πολίτης 105, 111.8.14, 122, 31 1 al. s. πολίχνιον 57 3. 6 εq. πολλάκις 28 9, 69 20. πολλαχοῦ 95 13. Πολύαινος 92 16. πολυανδρότατον 56 15.

Πολυθέπτης 45 9. πολυειδές 99 1. Πολύιδος 84 3. 12, 85 4. πολυκέφαλον 79 15. πολυποίκιλος 96 9. πολυπράγματος 14. πολύς στρατός 13 7. 13; πολλοῦ άξιον 43 8; πολλά της χώρας 907; πολλή τη γη 52 5 μα; πολψ γελοιότερος 44 10; πλείονα όχλον 7 16; πλείονα χρόνον adv. 674; yolng mleiovos 84 10; πλειόνων = πλείστων? 72 14: έπλ πλέον 'plerumque' 98 12; πλείστου ἄξιος 43 2; τῶν χρημάτων τὰ πλείστα 11 15; τὸ πλείστον 52 7 (v. adn.); τὰ πλείστα adv. 37 3; πλείστας χώρας 29. πολύστιατος 96 12. πολύχουσος 47 8. πόνος 'labor' 71 5, 81 2. πόντος 32 13, 41 5. πορεία 23 3, 78 4. πορεύεσθαι 61 13; ἀγάλματα δι' έαυτῶν πορενόμενα 29 4. πορθεῖν 38 9; — τὸν οίχον 86 3. πορθμός 47 9, 69 10. πόονη 15 9. ποονοβοσκείν 15 8. πόρρωθεν δρᾶν 5 2. Ποσειδών 71 8.11, 74 5 μη., 89 15.18. ποτάμιον (ζῷον) 35 12. ποταμός 36 1, 38 13, 46 3. ποτέ 35 8 al.; εί ποτε 1 11. ποτόν 79 4. *που 41 8, 84 14; ποῦ 36 8. ποῦς. πόδες in statua 29 7.9. πράγματα == χρήματα 14 18; ἐν παντί πράγματι 47 4. πρᾶξις 'res gesta' 47. πράσσειν. οἱ πράξαντες 'rei auctores' 95 11. πρεσβύτερος senex 2 10,43 4,64 5. πρίν 46 10, 70 6; καλ — 90 16. προάγειν. προήχθη δμύθος 168.

προανηρημένος 'ante necatus' 57 11. πρόβατον 8 2, 26 8, 32 6, 50 10. προβλέπειν 77 6. προεισπέμπειν 87. Πρόπνη 86 μ 35. Πρόπρις 6 14. Πρόκλος 98 10. προλέγειν 41 2, 74 14, 77 3. Ποομηθεύς 88 8. προοίμιον 'initium' nominis 68 13. πρός. διακονείν πρός άναίρεσιν 68 7; πρός μέτρον τῶν πυλῶν 24 1; έκαλούντο πρός τών πολεμίων 50 4. προσαγορεύειν 82 7. προσανεπλάσθη 10 10, 28 9, 39 14 al. ποοσαποκτείνειν 48 8. προσάπτειν τοίς χείλεσιν (τοὺς αὐλούς) 68 18. πρόσβασις 39 2. 7. προσγειότερος 72 12. προσγράφειν 67 11. προσεδρεύοντες 77 14. προσείναι. οὐδὲν . . πρόσεστι ταύρου τοῖς Κενταύροις 4 3 sq. προσέρχεσθαι 58 1, 78 10. προσηγορία 68 12. πρόσθεν 39 7. προσθετός ν. πτέρυγες. προσπάθεια 79 7. προσπασσαλευθήναι 82 7. προσπελασθείσα 95 13. προσπλεΐν 485, 491.4. προσποιείσθαι 'simulari' 66 4. προστάττειν 66 6; προσετέτακτο προστιθέναι 90 8. προσφιλής 93 14. προσφύειν. προσεπεφύκεσαν κεφαλαί 28 3. προσχώννυσθαι. ύλη προσκέχωσθαι 39 1. προσχώριοι 39 7. 12.

πρόσωπον 10 13. πρότερον 1 8, 3 12 al. προφανής. ἐν τῷ προφανεί 653; έκ τοῦ προφανοῦς 12 5. πρώην 93. Πρωτεύς 83 μ 29. πρώτος ἤρξατο 178; — ἐποίησε 29 8; πρώτη έφεῦρεν 64 τ, 65 1; πρώτον adv. 47 8; τότε — 51 6; τὸ μὲν — 59 5. πρώτως 75 8. πτερόν 76 16; v. πτηνός. πτερωτός. Ιππος - 733; ν. πέδιλα. πτέρυγες Sphingis 10 13; προσθεταί 20 1. 3. πτηνός 945; πτηνών πτερά 87 10. Πύθιος 70 3. πυχνότεροι την φύσιν 14. πύλαι Troiae 24 1. πυνθάνεσθαι 29, 711, 368.12, 61 5; οἱ πυνθανόμενοι 33 7. $\pi \tilde{v} \varrho 395,658; --\pi \nu \epsilon \tilde{\iota} \nu 385,7910.$ πυραμίδες 89 1. πύργος 57 5. 9, 58 1. πυρετός 83 1. πυρία 65 1. πυρίαμα 65 5. πυριᾶν 65 2. 4. 6. 9. πυρπολείν 57 8, 61 2. πυρρός 649*, 651; τὸ πυρρόν (~v&os) 64 8. πυρώθης 91 8. πώγων 50 2. πωλείν 16 5. $\pi \tilde{\omega}_{S}$ 272, 3111, 566; $\delta e \alpha$ --τὰ δέρματα σπάνια ήν 42 2.

P.

δεΐν 90 6. δείθοον 90 11. δέπειν πρός τινα 68 4. δεδμα 69 8. δευστή τοῦ ἐνύλου σώματος φύσις 91 17.

δήματα ήν έραστου πρός την πόρην 70 4. oluveir 'abicere' 68 17, 85 10; δίψασα έαυτήν 11 3. Υρόδος 89 4. δύεσθαι. ἐρρύσατο 62 2.

Σ.

σαίνειν 14 4. Σαλαμίνιος 99 9. σαλπίζειν 93 4. Σάμιος 22. Σαπφώ 69 20. σαρκοφαγείν 85 6. Σαρπηδών 47 10 (v. Addenda). Σάτυροι 82 μ 25, 96 7. σειρά. ή παρ' Όμήρφ — 97 6. Σειρήνες 78 Η 14. σεισάχθεια 99 10. Σελήνη 87 1.5, 93 13 (94 3). Σεμέλη 95 16. Σερίφιοι 49 1. 9. Σέριφος 45 9, 49 4. σημαίνειν 772; 'signum militibus dare' 933. Σθένελος 57 14. Σθενώ 46 12, 48 9. σίδηφος 17 11, 18 2, 74 6. σιδηφούς 58 5. Linelia 286. σιμός 33 6. σίνεσθαι 3 8, 39 9. Σίνων 24 5. σιτείν. Εζη σιτούμενος 8 2. σιτία και ποτά 41 8. σχαφίς 20 6. σκεδάννυσθαι 91 9. σκέλη 54, 786.11, 82 11. σκεύη, opp. άργύριον 54 9. σκηνή in navi 40 8. σκιά 91 13. 15. 18; δεδιώς την σαυτοῦ σκιάν 92 6. σκοποί 93 1. σχορπίος 72 3. Σχύλλα 28 1. 7, 73 μ 2.

σκύμνος 85 2. σμαράγδιος 42 12. Σόλοι 99 6. σολοικίζειν, σολοικισμός 99 8. Σόλων 99 5. 9. σοφία 13; σοφία καλ τέχνη 92 19. σοφίζεσθαι την άπορίαν 71 2. σοφός 74 13, 77 7, 92 13. σπάνιος 42 3. σπαρτός 10 8; Σπαρτοί 80 Η 19. σπείρειν 8 12, 9 1. 3, 80 1. σπήλαιον 21 5, 59 8, 77 10, 90 2. σποράδην οίπεῖν 80 5. σπουδάζειν 92 2. σπουδή 92 7. στελέχη αίγείρων 86 13. στέλλειν navem 42 10, 43 8. στόμα 3 2. στρατεία 50 5. στρατεύειν 49 13; med. 26 1. στρατήγημα 93 τ. στρατιά 55 9. 11, 57 13. 16, 58 4, 61 1. 17 sq. στρατός 13 8. 14. συγγράφειν 1 1, 2 11. συγγραφεύς 2 2. ovynleiew eig 36 10. συγκοιμᾶσθαι 7 5. συγκυνηγείν 72 1. συγκυνηγετείν 21 10, 22 4. συλᾶν 89 19. συλλαμβάνειν 7 16, 187, 289, 61 3. 8, 63 10. συλλέγειν 49 2. συμβαθίζειν 85 2. συμβαίνειν 80 4, 82 2; τὸ συμβάν 6817; τὰ συμβησόμενα 773. συμβάλλειν 97 6. σύμβαμα 8 8. συμμαχεῖν 18 6. συμμιγήναι 85 4. συμπαθείν 'commiserari' 72 5. συμφθείρειν 39. συμφορά 61 15, 68 10. συμφρονείν 91 10.

συμφύειν. συμπεφυκότες όμοῦ pedes in antiquis signis 29 7. σύμφωνος 3 1. συνάγειν λίθους 49 2; — στρατόν 13 τ; — είς εν 80 5. συναθροίζειν 31 7. συναχολουθείν 59 3. συναπαίρειν 11 15. συναρπάζειν 85 9. συνε**ί**ναι 89 17. συνέκδημος 67 7. συνεργός 76 1. συνέρχεσθαι άλλήλοις = συγγίγνεσθαι 70 2. σύνεσις 135. συνέχεσθαι . . πολέμφ 57 11. συνεχῶς 91 2. σύνηθες 76 12. σύνθεσις. κατά σύνθεσιν 76 5. συνθήμας τίθεσθαι 54 4. συνίέναι δμόσε 48 3. *συνίστασθαι 'conserere manus' συνουσία 'coitus' 70 1, 75 15. συντιθέναι. μύθους - 149. σφάξας 41 11. $\Sigma \varphi i \gamma \xi$ 10 11, 11 10. 14, 12 2. 8. 13. σφόδοα 46 4, 67 3. Σχοινεύς 77 Η 12. σώζειν. έξ Άιδου — 81 4. σωμα 6 1. 10 12, 18 10, 28 3, 32 12, 55 14 al.; ἐπὶ σώμασιν έδανείζοντο 99 11. σω*ρεύειν* 80 10. σωτηρίαν (salutis viam) φρά-LEIV 41 10. σωφροσύνη 70 5.

T.

Ταίναρον 59 8. Τάναγρα 71 10. τάξιν εδρεν 92 17. ταράττεσθει την κοιλίαν 34 9. ταραχή 68 4. Τάρταρος 97 12.

τάττειν 89 6; έτέταχτο 56 13; πανήγυρις τεταγμένη 70 16. Ταύρος 7 1. 6, 28 4. 8, 75 13, 76 1. 3sq. ταύρος 36, 510.12, 67.11, 22 7. 9, 23 1 al. ταύτη 47 7. ταχέως 76 18, 78 11. τάχος. τὸ ἐν τάχει ἀναιφετικόν 79 13. ταχύς διακομίσαι 69 16; θάττον 41 6; ταχεία (ναῦς) 28 7. τε 1 11, 21, 6 5, 12 5. 10 al.; εππος τε και άνής 58; άνδιες τε και δπλα 8 13; τήν τε ούσίαν καλ βασιλείαν 11 11. Τειρησίας 75 Η 6. τειχίζειν 62 5. 14, 89 16 sq. τείχος 24 11, 25 7, 62 5. 8. 12. 14. τεχμαίφεσθαι 27 5, 94 3. *τεπνοποιία 59 8. τεπταίνειν. είδωλον — 91 1. Τελαμώνιος ν. Αΐας. τελείν. φόρον — 54 8. τελειότης 92 10. τελειούσθαι 97 3. τελευταΐον 'postremo' 64 1. τελευτάν 18 8, 447; δ τετελευτηκώς 83 5. Τελμισσίς (ύλη) 39 1. 11. τέλος = τελευτή 83 4. τετράπηχυς 46 6. τετράποδα 69, 50 8. Τευμησία 12 15, 84 2*; Τευμήσιος (λόφος) 13 9. 15. τέχνη 69 1; ν. σοφία. τηφεῖν 70 7. Τηρεύς 86 5. τιθέναι (λίθους) είς την άγοράν 49 3; συνθήκας τίθεσθαι 54 4; τῆ νηὶ ὄνομα Εθετο Γοργά 48 14. Τιθωνός 83 12. τίκτειν 5 13, 64 3, 70 3. τιμάν. ἱερὸν διαφερόντως τιμώμενον 89 19. Digitized by Google

τιμή 68 6. τιμωρείσθαι 8 3. τιμωρητικός 83 15. τιμωρία 68 6. τls 1 5 (11) al.; *του 56 8; ίσχύν τινα 47 6; τίς. έθαύμαζον τί ἂν είη τὸ γεγονός 48 4. Τιτάνες 27 6. 10. τιτρώσκεσθαι 18 6. 10, 19 3. 9. τοιούτος 8. τούς τοιούτους 86 17; τὰ τοιαῦτα 1 10, 2 7 al. τοξεύειν 68 1. τοξόται 57 4. 9 sq. τόπος. ἔχ τινος τόπου 61 12; έπλ τοῦ τόπου 'ibi' 17 10: έπλ τὸν τόπον 'eo' 86; τῶν $\tau \delta \pi \omega \nu = \tau \eta \varsigma \chi \delta \varrho \alpha \varsigma 421, 7815,$ τοσούτον πέλαγος 22 10; (τὰς) τοσαύτας ήμέρας 36 9, 68 4. τότε 1 10 al.; ol — 89 13; ol — ἄνθρωποι 15 1, 82 4, 83 1, 54 9, 62 10. τραγικώδης 60 1. τράγος 82 11. τράπεζα 30 6. τραχεῖς 79 12. τρέπεσθαι είς τὸ όρος 50 11; έπὶ τὸ ἀμήχανον ἐτράπη 52 8. τρέφειν κύνας 14 13; τραφήναι 75 5. τρέχειν 12 6, 30 2. τριήρης 28 8, 48 13; ναΰς - 28 7. Τρικαρηνία 32 13, 59 2. Τοικάρηνος 33 9, 58 8 εq. τρικάρηνος 32 11. τρικέφαλος 85 3. τρίπους 70 13. Τροία 19 2, 55 6. τροπαί (οίνου τέσσαρες) 97 5. τρόπος τῆς ἐορτῆς 70 17; δ αὐτός - 88 11; δν τρόπον 51 3; τοῦτον τὸν — 3 19; 'indoles' 69 12. τροφεύς 143. τροφή 3 1. 3, 16 2, 38 4; ή τῶν ϊππων — 16 6.

Τοῶες 24 9, 54 1, 55 8.
τυγχάνειν 'esse' 22 3, 67 2;
φήμης ἔτυχε 81 14.
τύμβος 16 10. 14, 17 2, 34 3.
Τυςήνη (?) 56 13.
Τυςία χώρα 23 4.
Τύρος 22 8, 28 5.
Τυροηνία 28 1.
Τυροηνοί 28 5.
τυρλωθείσας 78 3.
τύχη. κατὰ τύχην 77 11.

r.

ΰαινα 6 5. Υάχινθος 67 12. ύβρίζειν είς τὸ θεῖον 14 10. ύβριστής 48. ύγιεινότεροι 65 6. ύγιής. ύγιᾶ 35 3, 58 10. ύδρα 55 13, 56 3 sq., 58 5, 85 1. Υθρα 576, 581.3. ύλη 39 1, 51 10; ν. Τελμισσίς. δλοτόμος 39 9. ύπακούειν 7 10. ύπαντήσαντες 55 9. ΰπαρξις 99 1. δπάρχειν = είναι 4 8, 6 6, 53 9, 59 12; 'existere' 1 7, 8 4; έν θεράποντος μοίρα τοῖς ποιμέσιν 79; τὰ ὑπάρχοντα 66 1. 73 7. 9. ύπεραποθνήσκειν 61 10. ύπερέχειν τῷ μεγέθει 24 2. ὑπέρτεροι 'superiores' in bello 90 10. ύπερφέρειν 13 5. ύπηρεσία. πρός ύπηρεσίαν 79 1. ύπηρέτης 80 13. ύπνος . . δ αύτὸς καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος 71 6. ύποβούχιος 92 3. ὑποδέχεσθαι 'hospitio excipere' ύποδύειν θέαν άνθρώπου 69 14. ύποζύγια 38.

ὑπολαμβάνειν 181, 33 10, 66 7 al. ύπόληψις 75 11, 77 9, 88 8. **ὑπόμνημα 68 10.** υπόπτερος 378, 40 1.5.8.11, 766. ύποστρέφειν 3 18 εq., 24 7. ύποτάττεσθαι 56 15: ύποτετάγθαι 57 2. ύπουργός 90 15. ύποφεύγειν 3 17. ύπογωρείν 13 11. ύπώρεια 3 11. 'Υοιεύς 71 8. ΰστερον 44 6, 77 19. ύφαιρεϊσθαι 90 2. ύφίησι . . κύνας θηλείας έμβατεύειν 59 9. ύφίστασθαι 12 3, 68 18, 78 1. ύψηλά φρονείν 94 6; ύψηλός 88 13, 89 4. ข่งของีข 82 17.

Φ.

Φαέθων 72 6, 81 H 22, 94 1sq. φαίνεσθαι 5 3, 20 9, 51 9 al.; έποίει - 64 9. φάλαγξ 92 17. φάναι Β. ἔφησεν 45 6; ἔφασαν 51 9; οδ φημι γενέσθαι 6 2; ού φησι δείξειν 489; contra καί φησι μη αποδώσειν 487; φησί opp. οὐδὲν λέγει 43 7. φανέρωσις 96 15. φαντάζεσθαι 99 3. φαντασία 75 8, 98 15; — τῶν οίνωμένων 96 10. φάρυγξ 3 2. Φᾶσις 44 4. φάσκειν 80 17, 81 3, 92 6. σαύλως 'inepte' 529. Φάων 69 9. 15. 19. Φεραί 60 11. φέρειν. Ιππος έφερε 37 9; ν. άγειν; ὁ χρόνος φέρων την έορτήν 70 20; φέρεται λόγος 44 10; ever dela 'exceptus' (di-

scus) 68 9; βαρέως φέρειν 67 4; φέρεσθαι 'moveri' 97 9. φεύγειν 105, 6010, 638; ν. οίχεσθαι. φήμη 81 14, 83 15. φθείρειν 924; έφθάρη 534. Φθία 43 1. Φίπιον δους 10 14, 11 18. Φιλοίτης 53 8. φιλοχύνηγος 14 11. φιλονεικία 69 5. φιλοξενώτατος 71 10. φιλότιμος 67 14. φιλοφροσύνη 71 12. Φινεύς 30 4. 6 sq., 31 2, 76 7 sq. 'fulmine **Φλέγειν**. φλεχθείς combustus' 83 1. φλεγμονή 83 1. έφλυαρήθη ταῦτα φλυαρεῖν. 53 6. φόβος 68 3, 92 19 al.; φόβοι 93 9. Φοίβη 86 14. Φοίνιξ 9 5, 22 7; nomen viri 9 6. Φολόη 75 1. φόνος 96 13. φονεύειν 96 14. φορά 97 9. φορείν vestem 4913; φορηθείσα άνὰ τὸ πέλαγος 95 12. Φορκίδες 78 Η 18. Φόρκυς 44 11, 45 13, 46 4.10, 47 3. φόρος 54 8. φορός (ἄνεμος) 20 8, 28 11. φορτίς (ναῦς) 95 12. Φορωνεύς 88 6. φράζειν 24 6, 25 5, 41 10, 45 7, 47 12, 48 7. Φρίξος 41 1. 9, 42 11, 43 4. 6, 44 1. 4, 81 H 24, 81 16, 82 4. 6. φρονείν ν. δψηλά. φρόνησις άληθής 98 3. φρόνιμος 74 3. φρουρά 95 s. φρουρείν 57 4. Φρύγες 69 7, 88 2. Φρυγία 69 6.

φυγάς 38 7, 47 5. φυγή 70 6; ταχείαν την φυγην έποιήσαντο 86 4. φύεσθαι 9 2.4; ἔφυσαν 80 2; πεφυκότα πύργον (?) 58 1. φύλαξ 26 14, 80 13. φυλάττειν 78 5, 80 9; φυλάσσειν 25 9, 11 (v. add.). φύλλα 53 8, 68 12. φύσις 28 4, 38 5; 'sexus' 75 11: αί φύσεις 2 17, 75 9; πυπνότεροι την φύσιν 14. **Φυτόν** 70 10 sq. Φυσικά Alexandri Aphrodisiensis opus 96 5. Φωκίς 10 9. φωνή 10 13, 21 7. φωσφόρος 98 2.

X.

χαλεπαίνειν 95 5. χαλκός 17 8. 11, 74 5. χαλχοῦς Ἡρακλῆς 17 8; χαλκοῦν τείχος 25 7; χαλκή γενεά 53 5. Χαονία 27 4. Χάραξ 95 15 εq. Χάρης 89 5. χάσμα 39 4, 70 14. zείλη 68 18. γειμαζομένη ναῦς 30 %. χειμεία 89 13. χειμών 36 10, 95 12; χειμώνος δντος 82 1. χείο. μυρίαν χείρα πολεμίων 93 1; zeięs 27 2, 29 7. χελιδών 86 1. χερσαίον θηρίον 13 1, 35 12. Χίμαιρα 37 12 εq., 39 6. 13, 78 Η 15, 91 5 sq. χιτών ποδήρης 50 1. χολή 34 10. χορεία. ή έκ τοῦ οίνου — 96 7. χορηγός 98 3.

χόρτος 15 13. χοεία 78 2. χοή. έχοῆν 42 8. χρήματα 'rei familiaris rationes' 431; έκ τῶν ἰδίων χοημάτων 'suo sumptu' 43 12; είσπράττεσθαι 48 15; — πολλά 3 10 al. χρήσθαι s. ἀνέμφ — 28 12; δ γρώμενος 69 1. χρησις 75 6. χρίεσθαι . . τῆ γῆ 52 5 εq. χρόνος φέρων την έορτην 70 20; μετά δὲ χρόνον 218; χρόνφ 99 7: of roovor 'tempestates' χουσός 'auri pondus' 48 13, 44 8, 48 1; κάλλιστον δ --- 26 7. χουσούς 25 11, 42 7, 43 13, 44 6, 46 7 al.; χουσαῖ = κάλλισται 26 6; σφόδρα χουσοι 'divites' **χρῶμα 52 6, 70 17.** χωλεύειν 71 1. χώρα 23 5, 57 3. γωρείν κατά τινος 69 2 μα. χωρίζεσθαι 76 10. 12, 78 12. zwolov 56 8sq.; nothor - παρά την πόλιν 24 3: τὰ χωρία 2 11, 10 4, 27 7, 38 9.

Ψ.

ψευδής 14 2, 17 7, 50 7 al. ψευδος 25 8.

Ω.

άμος. φέρειν έπλταν άμων 74 11. ἀνεῖσθαι 67 6. 8. άρα. κατὰ τὴν ἄραν 11 19. ἀραῖος ν. καλός. ՚Ջρίων 72 1. ἀσαύτως 80 15. ἀφελοῦσα (πόα) 35 1.

B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1909.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugniese der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies sugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1850 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

epistt., fragmm. Rec. R. Hercher. Vol. L. #5. - 5.50. Vol. II. # 7.20 7.70. varia historia. Rec. R. Hercher. ℋ 1.50 1.90.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.

A. Hug. M. 1.35 1.75.
*Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. . 2.80 8.30.

Ed. maior (m. Index v. Preuss). . 9.20 9.80.

Aeschyli tragoediae. Iter. ed. H. Weil. M. 2.40 8.-

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) Æ —.40 —.70.

- cantica. Dig. O. Schroeder.

M 2.40 2.80. —] Scholia in Persas. Bec. O. Dähnhardt. & 8.60 4.20. Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.

₩ —.90 1.80. Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV.

Ed. M. A. Schepers. M. 8.20 8.60. Alexandri Lycopol. c. Manich. Brinkmann. . 1. 1.25.

Alypius: s. Musici.

Anaritius: s. Euclid. suppl.

*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. .K. 1.40 1.80.

Annae Comnense Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. . 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. l. I—VI (Plan. l. V—VII). M. 6.— 6.60. Vol. II. P. 1: Pal. l. VII (Plan. l. III).

#Vol. III. P. 1: Pal. l. IX. (Epp. 1—563.

Plan. l. I) M. 8. - 8.60.

lyrica s. lyr.Graec. rell. Edd. Th.Bergk, E. Hiller, O. Crusius. & 3 .- 8.60. Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blas. Ed. II. & 2.10 2.50.

Antonini, M. Aurel., commentarr. 11. XII. Rec. I. Stich, Ed. II. M. 2.40 2.80. Antoninus Liberalis: s. Mythographi. Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg

M. 1.20 1.60. Apollodori bibliotheca. Ed. B. Wagner: siehe Mythographi. Vol I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

Apollopius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. Aristotelis Holerela Admalor. est I. L. Heiberg. 2 voll. M. 9.— 19.— Blass. Ed. IV. M. 1.80 2.20. Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. B.

Merkel & 1.50 1.90.

*Applant hist. Bom. Ed. L. Mendelssohn. Fol. I. & 4.505.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. & 6.— 6.60.

Archimedis opera omnia. Ed. L. L. Heiberg. 3 voll. M. 18.- 19.80.

Aristope ad Philocratem spistule c. ces. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wen dland. . 4. 4. - 4.50.

Aristophanis comocdisc. Ed. Th. Bargk. 2 voll. Ed. II. M. 4. - 5.

Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespac. Pax. M. 2.-, 2.50.

- II : Aves Lysistrate, The smooth , Range, Eccles., Plutus. 2.— 2.50. Einzeln jedes Stück & -. 60 -. 90.

Aristotelis de partib. anim. ll. IV. Ed. B. Langkavel. . 2.80 8.20.

- de animalium motu. Ed. Fr. Littig.

[In Vorb.]

– de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. & 6. - 6.60.

- de arte poetica l. Rec. W. Christ. M -. 60 -. 90.

 physica. Rec. C. Prantl. [s. Zt. vergr.] – ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed alteram cur. O. A.polt.

₩ 2.40 2.80. de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. # 1.80 2.20.

quae feruntur de coloribus, de andibilibus, physiognomonica. Bec. C. Prantl. M. -. 60 -. 90.

- politica. Post Fr. Susemiblium rec. O. Immisch. #8. - 8.50.

- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. .K 1.20 1.60.

- de anima II. III. Rec. Guil Bighl

₩ 1.20 1.60. – ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii

ethica. Adi de virtutibus et vitils l. rec. Fr. Susemihl & 1.80 2.20.

- ars rhetorica. Ed A. Boemer. Ed. II. AC 3.60 4 .-

*--- metaphysica. Bec. Guil Christ. Ed. II. A. 2.40 2.80.

- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Bose. M. 4.50 5.-

- occonomica. Rec. Fr. Susemihl ₩ 1.50 1.90.

- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melissó Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. .K 3. - 8.40.

parva naturalia. Rec. Guil. Biehl.

₩ 1.80 2.20.

Ed. Fr. Blass. Ed. IV. & 1.80 2.20. ...: s. a. Musici.

--] *Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. M 2.80 8.20. Arriani Anabasis. Bec. Car. Abicht.

[s. Zt. vergr.]

- quae exstant omnia. Ed. A. G. Boos. Vol. I. Anabasis. Ed. major. Mit 1 Tafel. .K 8.60 4.90.

- Anabasis, Ed. A. G. Boos, Ed. min. . 1.80 ,2,20.

et A. Eberhard. Ed. H. M. 1.80 2.20. Athensei dipnosophistae Il. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. # 17.10 18.90.

Autolyci de sphaera quae movetur l., de ortibus et occasions Il. II. Ed. Fr.

Hultsch. # 8.60 4.-

Bahrii fabulse Aesopese. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. & 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. # 4.— 4.60.

Ed. F. G. Schneidewin. M - . 60 1.

Bacchius: s. Musici.

Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. .K 2.40 2.99.

Batrachomyomachia: s. Hymni Home-Bio: a. Bucolici. Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.

Bacolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. JK - . 60 1.

*Caecilii Calactini fragmenta. Ed.B.Ofenloch. .K. 6. -- 6.60

Callinici de vita S. Hypatii l. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. M. 3. - 3.40.

Cassianus Bassus: s. Geoponica. Cebetis tabula. Ed. C. Praechter.

M. — .60 — .90.
Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I.
Aco. Hippolyti Bomani praeter Canonem Paschalem fragmm. chronol. # 6,80.7.40. Claudiani carmina: s. Eudocia Augus

Cleomedis de motu circulari corporum caelestium ll. II. Ed. H. Ziegler Ed. H. Ziegler *K*. 2.70 **3.20.**

Colluthus: s. Tryphiodorus.

Cornuti theologiae Graecae compendium Rec. C. Lang. 4 1.50 2.-

Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasco. je .K 3 .- 8.50.

*Damascii vita Įsidori. Ed. J. Hardy [In Vorb.]

Demades: s. Dinarchus.

Demetrii Cyden. de contemp. morte or. Ed. H. Deckelmann. M 1. - 1.49.

^{&#}x27;s fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. M. .90 1.20.
- -- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtionem. Adversus Aristocratem. M. -- 90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. Al. 90 1.20.
 - III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum III. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchics. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. 46—. 90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Procemia. Epistolae. Index historicus. M.—,90 1.20.

Didymus de Demosthene. Recc. H. Diels et W. Schubart. # 1.20 1.50.

Pinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis ύπερ της δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blass. Ed. Π. Μ. 1.— 1.40.

— Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. Vergr.] Vol. III u. IV. je M. 3.— Vol. V. M. 3.75.

rum

ler

HM.

ndi-

:hs-

rdy

er.

iogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. at expl. J. William. & 2.40 2.80.

onis Cassii Cocceiani historia Bomana. Ed. J. Melber: 5 voll. Vol. I. 6.00. Vol. II. [Die weiteren Bände in Vorb.]

lonis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. Vol.I. [Vergr.] Vol.II. M. 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Badermacher. Vol. I. M. 6.— 6.60. — Vol. II. Fasc. I. M. 7.— 7.60.

Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. # 10.— 11.—

*Divisiones Aristotelese, s. Aristoteles. Eclogse poetarum Graec. Ed. H. Stadt-

mueller. M. 2.70 3.20. Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G.

Kinkel. Vol. I. M. 3.— 3.50. Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior.

M. 10.— 10.80. Ed. minor. M. 6.— 6.60. *Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. M. 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

*Erotici scriptores Graeci. Ed.A.Me waldt.
[In Vorb.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. M. 24.60 27.60.

VI. Data. Ed.H.Menge. #5. - 5.60.
 VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. #5. - 5.60. [Forts. in Vorb.]

--- Supplem.: Anaritii comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze.

-: s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Bec. A. Ludwich. M. 4.—4.40.

— violarium. Rec. I. Flach. M.7.50 8.10. Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck.

Ed. III. 3 voll. # 7.80 9.80. Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae Hercules furens. Supplices. Hippo-

lytus. M. 2.40 2.90.

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes.

Rhesus. Troades. Phoenissae. M. 2.40 2.90.

III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M. 3.— 3.50.
 Einzeln jede Tragödie M.—.40 —.70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts erscheint nicht.]

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplar

Ed. A. Holder. M. 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis

Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index

argumentorum et locorum. Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galeni Pergameni scripta minora. * Recc. I. Marquardt, I. Müller, G. Helm-

reich. 8 voll. 7.50 9.20.

- de utilit. part. corporis humani 11. XVII. Ed. G. Helmreich. M. 8. - 8.60.

-institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch. .#. 1.20 1.60.

- de victu attenuante l. Ed. C. Kalb-

fleisch. M. 1.40 1.80. de temperamentis. Ed. G. Helm-

reich. M. 2.40 2.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. M 10.— 10.80.

Georgii Acropol. annales. Rec. A. Heisen-Vol. I. II. 11.60 14.-berg.

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. M. 8. - 8.50.

Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. M. 18.- 19.20.

Heliodori Aethiopic. ll. X. Ed. I. Bekker.

M 2.40 2.90. *Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet.

ed. M. Consbruch. M. 8. - 8.60. Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. M. 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci 11. VIII. Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.

Herodoti historiarum 11. IX. Edd. Dietsch - Kallenberg. 2 voll. [je M 1.35 1.80] M 2.70 8.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. M -.80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. M -. 80 1.10. — II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. M. -. 60 -. 90.

Fasc. II: Lib. 7. M. -. 45 -. 75.

*Herondae mimiambi. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiamb. fragmm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. M. 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. | Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerks u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. ab Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv 2. Pneumatik. . 49. — 9.80. Suppl.: D. Gesch d. Textüberliefrg. Gr. Wortregister. M. 3. -8.40.

Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruy, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. #8. - 8.80.

- Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H Schone. M 116 Fig. M. 8. - 8.80.

*Hesiodi quae fer. carmina. Rec. A. Rzach. Ed. II. . 1.80 2.80.

Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. !. Rec. I. Flach. M. -. 80 1.10.

Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. .K 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitus. M. 4 .- 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Recc. H. Kuehlewein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). M. 6.— 6.60. Vol. II. M.5. - 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt]

Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [s. Zt. vergr.]

Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf: llias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. M 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M. 2.—.] Pars I: Il. 1-12. Pars II: Il. 13-24. Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. M 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M 2. -.

Pars I: Od. 1-12. Pars II: Od. 13-24. - Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. [je .K. -. 75 1.10.] .K. 1.50 2.20.

Hymni Homerici acc. epigrammatis et Roc. A. Bau-Batrachomyomachia. meister. M. - .75 1.10.

Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blas. Ed III. .#. 2.10 2.50.

Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli M. 1.80 2.20.

de communi math. scientia l. N. Festa. & 1.80 2.20.

- in Nicomachi arithm.introduct. l. Ed. H. Pistelli. . 2.40 2.80.

- vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]

Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.

Inc. auct. Byzant. de re milit. l. Rec. B. Vári

`ie fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Inscriptiones Graecae ad inlustrandas | dialectos selectae. Ed. F. Solmson. Ed. II. M. 1.60 2 .-

Icannes Philoponus: s. Philoponus. Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll.

M 26. - 29.-- Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I--V vergr.1 Vol. VI. # 2.10.

Isael orationes, Ed. C. Scheibe. M. 1.20

- Ed. Th. Thalheim. M. 2.40 2.80. Isocratis orationes. Recc. Benseler-

Blass. 2 voll. M. 4.— 4.80.
*Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit, von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]

Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Za-chariae a Lingenthal. 2 partes. M 10.50 11.60.

- --- Appendix (I). M. --. 60 1.-Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Tustiniano anno 554 lata. M. 1.20 1.60.

Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius. *Libanii opera. Ed. B.Foerster. Vol.I-IV. M 43. - 46.60. Vol. IV. M 10. - 10.80. [Vol. V in Vorb.]

Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je . . 1.05 1.40.] 3 voll. je . . 2.10 2.60. *— Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I-XIV. M. 2.80 8.20.

- — Prolegg. Fasc. L. M. 1.— 1.25 —] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. ж б.— **в.во.**

Lycophronis Alexandra. Bec. G. Kinkel. M. 1.80 2.20.

Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. M. — .90 1.80. Ed. minor. M. -.60 -.90.

Lydi l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. M. 6.- 6.60.

de mensibus l. Ed. R. Wünsch. M. 5.20 5.80.

de magistratibus l. Ed. B. Wünsch. M. 5.- 5.60.

Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. M. 3.- 8.60. Ed. maior. Ed. minor. M 1.20 1.60.

Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. M 2.40 2.80.

Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. M. 1.80 2.20.

Metrici scriptores Graeci. Ed. B. Westphal. Vol. I: Hephaestion. M. 2.70 8.20.

Metrologicorum scriptorum reliquise. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Gracci. M. 2.70 8.20. [Vol. II: Scriptores Latini.

Moschus: s. Bucolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles. Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius. Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s tabulae. M. 9. - 9.80.

- Supplementum: Melodiarum rell. M. 1.20 1.60.

*Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense M. 3.20 8.80.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. B. Wagner. M. 3.60 4.20.

- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. περί έρωτικών παθημάτων, ed.P. Sakolowski. Antonini Liberalis μεταμοοφώσεων συνα-γωγή, ed. E. Martini. 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. M. 2.40 2.80.

· Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60.

Vol. III. Fasc. II: Palaephati πεοί àniorur, Heraeliti lib. neol àniorur, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. M. 2.80 8.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. M. 2.70 8.10.

Nicephori archiepiscopi opuscc. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. M. 3.30 8.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. M. 4. - 4.40. Geraseni introductionis Nicomachi

arithm. ll. II. Bec. B. Hoche. M. 1.80 2.20.

--: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum 11. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je . 6. 6. 6. 6. 6. 6. - paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed.

A. Scheindler. M. 4.50 5.-*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W.

Norvin. [In Vorb.] Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece. latine, syriace, coptice, arabice, arme-niace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. M. 6.— 6.60.

Παυσανίου Έλλάδος περιήγησις. Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I-III. M. 7.60 9 .-

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. M. 11.- 12.60. de musica II. Ed. I. Kempe

M 1.50 2 .- π. οἰκονομία; lib. Ed. Ohr. Jensen. M. 2.40 2.80. 9 2000 Jud be

```
Reichardt. M. 4.- 4.60.
```

de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Babe. M. 10.- 10.80.

Philostrati(mai.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. # 8.25 [z. Zt. vergr.]

- imagines. Recc. O. Benndorf et C. Schenkl. M 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Recc. C. Schenkl et Aem. Reisch. M. 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Gracci et Latini. Rec. B. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. M. 14. - 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. M. 1.80 2.20.

-----ed. O. Schroeder. M. 2.40 2.80. —] Scholia vetera in Pindari carmina. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. M. 8. - 8.60.

Platonis dialogi secundum Thrasvlli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanniet M. Wohlrab. 6 voll. M. 14.-17.50. [Voll. L. III. IV. V. VI. je M. 2.40 Vol. II. M. 2. - 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. M. — 70 1.—

- 2. Cratylus. Theaetetus. M.1. - 1.40. - 3. Sophista. Politicus. M. 1.- 1.40.

-- 4. Parmenides, Philebus, M --. 90 1.80.

- 5. Convivium. Phaedrus. M. - .70 1.-

- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. M. —. 70 1.—

- 7. Charmides. Laches. Lysis. M -. 70 1.-- 8. Euthydemus. Protagoras. M. - .70

1.-

- 9. Gorgias. Meno. M. 1.- 1.40.

- 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. M. - . 70 1 .-

- 11. Rei publicae libri decem. M. 1.80 2.20.

- 12. Timaeus. Critias. Minos. M. 1.— 1.40.

- 13. Legum libri XII. Epinomis. M. 2.40 8.-

- 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. M. 1.20 1.60.

· 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. M. 2. — 2.40.

Inhalt von Nr. 1-8 = Vol. - 4-6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III. — 11. 12 == Vol. IV.

18 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Philononi de opificio mundi ll. Rec. W. | Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello Ed. B. Volkmann. 2 voll. M. 9. - 10.20. |Vol. I. . . 8.60 4.20. Vol.II. . 5.40 6.-

> Plutarchi vitae parallelae. Bec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. M. 13.60 16.10. [Vol. I. M 2.80 3.30. Vol. II. M 3.40 4.-III-IV. ie M. 2.50 8.-. Vol. V. M. 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola, M. 1.50 1.90.

- 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. M. 1.50 1.90.

- 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. # 1.20 1.60.

- 4. Aristides et Cato, Philopoemel et Flamininus, Pyrrhus et Marius. M. 1.40 1.80.

- 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. M. 1.20 1.60.

- 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. M. 1. - 1.40.

- 7. Agesilaus et Pompeius. 1.40.

 8. Alexander et Caesar. #1.— 1.40. - 9. Phocion et Cato minor. M - 80

1.10. - 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C

Gracchi. M. -. 80 1.10. - 11. Demosthenes et Cicero. M. - . 80

1.10. - 12. Demetrius et Antonius. M - . 80

1.10. - 18. Dio et Brutus. # 1.20 1.60.

- 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. # 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol.

— 3— 5 = Vol. II.

- 6— 8 = Vol. III. 9-12 = Vol. IV.

- 13. 14 = Vol. V.

-Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

- moralia. Roc. G. N. Bernardakis 7 voll. je . 5. - 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H Hinck. . 1. - 1.40.

Polyaeni strategematicon ll. VIII. Recc. E. Woelfflin et. J. Melber. M. 7.50 8.-

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Voll. I. III. iii. je M. 4.40 5.— Vol. IV. M. 5.— 5.60. Vol. V. M. 2.40 8.-

*Polystrati Epic. π. άλόγου καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. M. 1.20 1.60.

Porphyrii opuscc. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 3. - 3.50.

Πουφυρίου άφορμαι πρός τά νοητά. Ed. B. Mommert. M. 1.40 1.80.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.80.

in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll Vol I. 5.60. Vol II. & 8.- 8.60.

– in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I. *M* 10.— 10.80. Vol. II. *M* 8.— 8.60. Vol. III. *M* 12.— 12.80.

* --- in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. M. 3. - 8.40.

*Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je M. 12. - 12.80. Vol. III 1. M. 3.60 4.-

*Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. M.5.60 6.-Ptolemaei opera. Vol. I. Syntaxis, ed. I. L. Heiberg. P. I. libri I—VI. M. 8.— 8.60. P. II. libri VII-XIII. M. 12.-12.60.

*Vol. II. Op. astron. min. ℳ 9.— 9.60. Quinti Smyrnaei Posthomericorum 11. XIV. Rec. A. Žimmermann. M 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u.Speziallexika v. H. Schöne. M .- . 801 .-

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr.]

Scriptores erotici, s. Erotici scriptores. metrici, siehe: Metrici scriptores. - metrologici, siehe: Metrologici scriptores.

- originum Constantinopolit. Th. Preger. 2 Fascc. M. 10.- 11.20. physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

sacri et profani.

Fasc. I: s. Philoponus. Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm. Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

*Fasc. IV: s. Stephanus von Taron. Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. M. 6. - 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. M. 5. - 5.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M*. 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. M 1.65 2.20. Ed. minor. M 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) M. - . 30 - . 60.

*Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. M. 1.40 1.80.

[---] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. M. 4.80 5.40.

*Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. M. 5.60 6 .-

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]

eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]

Strabonis geographica. Bec. A. Meineke. Vol. I—III. je M. 3.60 4.20.

*Synkellos. Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.] Syriani in Hermogenem comm.

H. Babe. 2 voll. M. 3.20 4.10. Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 9.- 10.20.

Theocritus: s. Bucolici.

Theodoreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. M. 6. - 6.60.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. - .50 - .75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. E. Hiller. M. 3 .- 8.50.

opera. Theophrasti Eresii Rec. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. M. 2.40.

Theophylacti Simocattae historiae. K. de Boor. M. 6. - 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco Il. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je M 2.40 3.—] M 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je M 1.20 1.80] M 2.40 8.60.

Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G. Weinberger. M. 1.40 1.80.

Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. mai. M. 1.20 1.60. Ed. min. M. -. 80 1.10.

historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. M. - .90 1.30.

- Rec. L. Dindorf. M. --. 90.

- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. major M 1.50 2 .- Ed. minor M -. 90 1.30. commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. major M. 1. -- 1.40. Ed. minor M. -- .45 -.75.

---- scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fascc. M. 1.40 2.10.

Zacharias Bhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M* 10.— 10.80.

Zonarae epitome historiarum. Dindorf. 6 voll. M. 27.20 30.80.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. But+ mann. Ed. IV. M. 2.25 2.75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiors. Rec. O. Keller. M 9.- 9.80. Vol. II. M 12.- 12.80 Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [s. Zt. vergr.] Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola.

Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.- 1.25. Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.

Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Biese. 2 fasoc. Ed. II. M. 8.80 10.-II: Carmm. epigraphica conl. Buecheler. 2 fasce. M. 9.20 10.40. Suppl.: s. Damasus.

Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann.

M --. 60 -. 90.

*Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. B. Helm. & 3.— 8.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. B. Helm. & 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. B. Helm. [U. d. Pr.] Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. M. 4. - 4.40.

apologia et fiorida. Ed. J.v. d. Vlieth.

M 4. - 4.50.

Augustini de civ. dei 11. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. Vol. I Lib. I-XIII. [z. Zt. vergr.] Vol. II. Lib. XIV-XXII. M. 4.20 4.80.

- confessionum ll. XIII. Rec. P. Knöll. M. 2.70 8.20.

Aulularia sive Querolus comoedia. B. Peiper. M. 1.50 2.-

Ausonii opuscula. Rec. B. Peiper. Adi. est tabula. M. 8. - 8.60.

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. M.1.-1.40. Benedicti regula monachorum.

Ed. Woelfflin. M. 1.60 2.-Boetii de instit. arithmetica ll. II. de

instit. musica ll. V. Ed. G. Friedlein. M 5.10 5.60. commentarii in l. Aristotelis neol

έρμηνείας. Rec. C. Meiser. 2 partes. **₩** 8.70 **9.**70.

Caesaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
Vol I: de belle Gallico. Ed. min.

M. -. 75 1.10. Ed. mai. M. 1.40 1.80. – II: de bello civili. Ed. min. M. – . 60 Ed. mai. & 1.- 1.40.

- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. M. -. 70 Ed. mai. M. 1.10 1.50.

- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. M. 1.50 1.90.

- Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). M. 1.50 2.10. de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. & -. 75 1.10.

de bello civili. Ed. minor. Ed. II. # -.60 -.90.

Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. # 1.40 1.80.

Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Bose. M. 3.- 8.40.

Catonis de agri cultura l. Rec. H. Keil. M 1.- 1.40.

Catulli carmina. Recens. L. Mueller. M -. 45 -. 75.

..., Tibulli, Propertii carmina. L. Mueller. & 2.70 8.20.

Celsi de medicina ll. Ed. C. Daremberg. M. 3. - 8.50.

Censorini de die natali l. Bec. Fr. Hultsch. & 1.20 1.60. Ciceronis scripta. Edd. F. W. Muller et

G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. # 26.20 80.60.

Pars I: Opera rhetorica, ed. Fried-2 voll. Vol. L & 1.60 2.rich. Vol. II. M 2.40 2.80.

-- II: Orationes, ed. Müller. 3 voll to M. 2.40 2.80.

- III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. M 8.60 4.20. ₹ Vol. II. [Vol. I. M 4.20 4.80.] M 7.80 9.-

— IV: Scripta philosophica, ed Müller. 3 voll. je M. 2.40 2.80.

- V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorb.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed. Friedrich. M -. 80 1.10.

 2. De inventione, ed. Friedrich M --. 80 1.10.

- 3. De oratore, ed. Friedrich. ₩ 1.10 1.50.

- 4. Brutus, ed. Friedrich. 🪜 - 70

- 5. Orator, ed. Friedrich. 🪜 - 50 -.75.

- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. M -. 50 -. 75.

7. Orationes pro P. Quinctio, Sex. Boscio Amerino, pro Q. Boscio comoedo, ed. Müller. M -. 70 1 .-

- 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. M. - . 50 -.75.

- 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis Il. I-III, ed. Müller. M 1.— 1.40.

– 9b. – - 11. IV. V, ed. Müller.

M. -. 50 -. 75.

- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed.

ie fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

(liceronis scripta. Edd. F. W. Müller et | Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. M.—. 80

- 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. M. - 70

1.- 13. Oraționes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. M. -. 50 -. 75.

- 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae. de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. M. -. 70 1.-

15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller. M. -. 70 1.-

- 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. M. --.70 1.-

- 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. —. 50 **—.75.**

- 18. Orationes in M. Antonium Philippicae XIV, ed. M tiller. M - 90 1.80. 19. Epistt. ad fam. l. I-IV, ed.

Muller. # -. 90 1.80. - 20. Epistt. ad fam. l. V-VIII, ed. Müller. M. — .90 1.80.

- 21. Epistt. ad fam. l. IX-XII. ed. Müller. # -. 90 1.80.

 22. Epistt. ad fam. l. XIII—XVI. ed. Muller. M. -. 90 1.80.

- 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. ₩ —.60 —.90.

 24. Epistt. ad Att. l. I—IV, ed. Müller. # 1.- 1.40.

- 25. Epistt. ad Att. l. V-VIII, ed. Müller. # 1.- 1.40.

– 26. Epistt. ad Att. l. IX-XII, ed-Müller. # 1.- 1.40.

- 27. Epistt. ad Att. l. XIII—XVI, ed. Müller. & 1. - 1.40.

- 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. M tiller. M -. 60 -. 90.

- 29. Academica, ed. Müller, M. - .70

- 30. De finibus, ed. Müller. #1.-

~ 31. Tusculanae disputationes, ed. Maller. . M. — . 80 1.10.

- 32. De natura deorum, ed. Müller. ₩ --.70 1.-

G. Friedrich.

Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Muller. M. -. 70 1.-- 34. De re publica, ed. Müller.

M. -- .70 1 .-35. De legibus, ed. Müller. M. -. 70

- 36. De officiis, ed. Müller. M. -.. 70

- 37. Cato Maior de senectute, Laclius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. M. - .50 - .75. Inhalt von

Nr. 1. 2 = Pars I, vol. 3- 6 = Pars I, vol. II.

7- 9 = Pars II, vol. - 10-14 = Pars II, vol. II. - 15-18 = Pars II, vol. III.

- 19-23 = Pars III, vol. - 24-28 = Pars III, vol. II.

- 29-31 = Pars IV, vol. I. - 32-35 = Pars IV, vol. II.

- 36. 87 u. Fragm. = Pars IV, vol.III. orationes selectae

C. F. W. Müller. 2 partes. # 1.70 2.80. Pars I: Oratt. pro Boscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. # -. 80 1.10. - II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro

Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. M - . 90 1.20.

orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. M. 2.- 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem 11. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.

- epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. M. 3.— 3.60.
— epistolae selectae. Ed. B. Dietsch. 2 partes. [P. I. M 1.- 1.40. P. II. M 1.50 2.-] .K. 2.50 8.40.

- **de virtut. l. fr.** Ed. H. Knoellinger.

M. 2.— 2.40.

- | Scholia in Ciceronis orationis Bobiensia ed. P. Hildebrandt. M. 8.— 8.60. Claudiani carmina. Bec. J. Koch. # 3.60 4.20.

Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. M. 12.- 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig

2 partt. M 2.70 8.50. [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90.

Cornelius Nepos: s. Nepos. *Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Bec.

Th. Vogel. [vergr.] -Ed. E. Hedicke. Ed. minor #1.201.60 Ed. maior . 8.60 4.20.

10 Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. M 2.40 2.80. Dictys Cretensis ephem. belli Troiani ll. VI. Rec. F. Meister, [s. Zt. vergr.] Donati comm. Terenti. Ed. P. Wessner. I. M 10 - 10.80. Vol. II. M 12. - 12.80. *Vol. III, 1. M. 8. - 8.50. - interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. # 24. - 26.-Dracontii carmm. min. Ed. Fr. de Duhn. M 1.20 1.60. Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. M. 1.— 1.40. Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. M -. 45 -. 75. Firmici Materni matheseos ll. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. M. 4.- 4.50. - de errore prefan. relig. Ed. K. Ziegler. M. 3.20 3.60. Flori, L., Annaei, epitomae Il. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. O. Rossbach. M. 2.80 3.20. Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. # 1.50 1.90. Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. B. Helm. #4.—4.50. *Gal institutionum commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VII cur. E. Seckel et B. Kübler & 2.80 3.20. Gelli noctium Attic. ll. XX. Rec. C. Hosius, 2 voll. M. 6.80 8 .--Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. # 8.- 8.60. Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigrammata. M. 2 -2.40. *Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. M 12. - 12.60. Grani Liciniani quae supersunt. M. Flemisch. - 1.30. Hieronymi de vir. inlustr. l. Acc. Gennadi catalogus viror. inlustr. Rec. G. Herding. M. 2.40 2.80. Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Biese. Ed. II. # 1.40 1.80. Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. M. 4.50 5.-Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. [vergr.] Ed. min. [vergr.]
—— Rec. F. Vollmer. Ed. maior. # 2. — 2.40. Ed. minor. № 1. — 1.40. Hygini grammatici l. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. M. -. 75 1.10. Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.

Ed. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90.

supersunt. In usum maxime academicum

rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V.

anteiustinianae

Iurisprudentiae

M. 6.75 7.40. Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. Vol. I #4.40 Indices ed. Fabricius. [vergr.] - Supplement : Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. M. -. 75 1.-Iurisprudentiae antehadrianae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. M 5 .- 5.60. Pars II. Sectio I. M 8 .-8.60. IL # 8. - 8.80. Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed Huschke. M. 1.— 1.40. Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Tregi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. M. 1.60 2.20. Iuvenalis satirarum Il. Rec. C. F. Hermann. M. — .45 — .75.

Iuvenci ll. evangelicorum IV.
C. Marold. M. 1.80 2.20. Rec. Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Recc. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. M. 8.10 11.10. Pars I-III ie M. 1.20 1.70. Pars IV-VI je M. 1.50 2 .-Pars I-V auch in einzelnen Heften: Pars I fasc. I: Lib. 1- 3. M. -. 70 1.10. I fasc. II: Lib. 4-6. M. -. 70 1.10. — II fasc. I: Lib. 7—10. ℳ —.70 1.10. — II fasc. II: Lib. 21—23. Ж — . 70 1.10. - III fasc. I: Lib. 24-26. M -. 70 1.10. — III fasc. II: Lib. 27—30. M. — . 70 1.10. -- IV fasc. I: Lib. 31--35. M -- .85 1.25. — IV fasc. II: Lib. 36—38. M.—. 85 1.25. — V fasc. II: Lib. 39—40. M.—. 85 1.25. Ed. II ed. G. Heraeus. M. - . 85 1.25. *Pars V fasc, II: Lib. 41-140. M -.. 85 1.25. - VI: Fragmenta et index. Lucani de belle civ. ll. X. It. Ed. C. Hosius. M. 4.40 5.-Lucreti Cari de rerum natura Il. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. M. 2.10 2.50. Appendix einzeln & -. 30. Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. M 8.- 8.60. Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. *M*. 3.60 **4.20.** Martialis epigrammaton ll. Rec. W. Gilbert. M. 2.70 8.20. *Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.] Melae, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Frick. M 1.20 1.60. Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. M. 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 3.20.] 2 voll. M. 5.10 6.-Minucii Felicis Octavius. Bec. Herm. Boenig. M 1.60 2.-Mulomedicina Chironis. Siehe Claudii. Nepotis vitae. Edd. C. Halm et A. Fleckeisen. M. -. 30 - 60. – m. Schulwörterbuch v.H.H a a c k e. 15. Auflage. M. 1.75.

quae

⁾ fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Nonii Marcelli de conpendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I-III: lib. I-XX et ind. M. 17.20 19 .-Orosii hist. adv. paganos 11. VII. Rec. C. Zangemeister. M. 4.- 4.50.

Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. M 2.90 4.10.

Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. B. Ehwald. M. 1 .- 1.40. Tom. II: Metamorphoses.

M. -. 90 1.30. Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri.

Fastl. Ed. II. \mathcal{M} 1.—1.40. tristium 11. V. \mathcal{M} —.45 —.75. fastorum 11. VI. \mathcal{M} —.60 —.90. metamorphoseon delectus Siebelisi-Ed. Fr. Polle. Mit Index. anus.

M -. 70 1.-. Rec. J. C. Palladii opus agriculturae. Schmitt. M. 5.20 5.60.

Panegyrici Latini XII. Rec Aem.

Bachrens. M. 3.60 4.20.

Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, arme-niace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. M. 6. - 6.60.

Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. M. 2.40 2.80.

Persii satirarum l. Rec. C. Hermann. M. -. 80 -.60.

Phaedri fabulac Aesopiae. Rec. L. Mueller. M -. 30 -.60.

- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M* --. 90 1.30.

Physiognomonici scriptores Graeci et Rec. R. Foerster. 2 voll. Latini. [Vol. I. M. 8. - 8.60. Vol. II. M. 6. -6.60.7 *M* 14.— 15.20.

Plauti comoediae. Recc. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fascc. M. 10.50 14 .-Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. M. 1.50 2.-

— II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—

- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. M. 1.50 2 .-

 IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glor. M. 1.50 2.-

- V. * Mostellaria, Persa, * Poenulus. M. 1.50 2.-

- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus, M. 1.50 2 .-

- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. M. 1.50 2.-

Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je \mathcal{M} -.60 -.90, die übrigen je \mathcal{M} -.45 -...75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) M. —.45 —.75.

*Plini naturalis historia. 6 voll. Ed. 11. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. M. 8. - 8.60. Vol. II. M. 3. - 3.50. Vol. III. M. 4. -4.50. Voll. IV. V. je M. 6. - 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. M. 3. - 8.50.

Il. dubii sermonis VIII rell. Coll. I.

W. Beck. M. 1.40 1.80.

(iun.) epistulae. [vergr.] rec. R. C. Kukula. M.S. - 3.60.

Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Rose. M. 2.70 3.10.

Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. [Vol.VI vergr.] \mathcal{M} 20.10 23.40.

Pomponius Mela: s. Mela. Porphyrionis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. M. 5. - 5.60.

Prisciani euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. M 7.20 7.80.

Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. ℳ —.60 —.90.

- Ed. K. Hosius. [In Vorb.] Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. M. 9. - 9.80 vol. II. M. 12.— 12.80.

Quintiliani instit. orat. 11. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je M 1.80 2.20,

- - liber decimus. Bec. C. Halm.

M. -. 80 -. 60. --- Ed. L. Radermacher. P. I.

M. 3.- 8.50. declamationes. Rec. C. Bitter. M. 4.80 5.40.

 decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. M 12.- 12.60.

Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum, Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20. Rutilli Namatiani de reditu suo 11. 11. Rec. L. Mueller. [z. Zt. vergr.]

Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M. — 45 — 75.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. M. 4. — 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5. - 5.60.

Scribonii Largi conpositiones. Ed. G. Helmreich. M. 1.80 2.20.

Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. M. 7.50 8.60.

Senecae opera quae supersunt. Fasc. I. Dialog. Il. XII. Ed. E. Hermes. M. 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. M.2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. 11. VIII. Ed. A. Gercke. M. 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. & 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.] — Suppl. Rec. Fr. Haase. M. 1.80 2.40. — tragoediae. Recc. R. Peiper et

tragoediae. G. Bichter Ed. IL M 5.60 8.20 Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum : sententise, divisiones, colores.

A. Kiessling. M. 4.50 5.~ Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. M.5.60 6.20. Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll.

je .# 2.40 2.80.

Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. # 4.80 5.40.

Statius, Edd. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M 2. - 2.50. - II. Fasc. I: Achilleis. Bec. A. Klotz. M. 1.20 1.60.

*-- II. Fasc, II: Thebais. Rec. A. Klotz. M. 8. - 8.60.

- III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed.B.Jahnke. M.8.— 8.60. *Suctoni Tranquilli opera. Bec. M. Ihm. Ed. minor. Vol. I. de vita Caesarum libri VIII. M2.40 2.80. 2 Fasc.: Rec. C.L.Roth. Fasc.I [vergr.] Fasc. II. de grammaticis et rhetori-

bus M. -. 80 1.20. Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi.

M. 2.40 8.20.

Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. M.—. 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. M. -. 75 1.10.]

– II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. — .90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. M. —.45 —.75.]
Terenti comoediae. Bec. A. Fleckeisen.

Ed. II. M 2.10 2.60.

Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus. Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) M. -. 45 -. 75.

-1 Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. M 2. - 2.40.

Tibulli ll. IV. Bec. L.Mueller. M.-. 80 -. 60. Ed. E. Huschke. Ulpiani fragmenta. Ed. V. M. -. 75 1.10.

Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. ll. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Kempf. Ed. II. M. 7.20 7.80. Valeri Alexandri Polemi res

gestee Alexandri Macedonis. Bec. B. Kuebler.

M. 4.- 4.50. Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem.

Bachrens. M. 1.50 2 .-Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil M 1.60 2.-

Vegeti Renati digesterum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatzach. M. 6. - 6.60.

- epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. . 36 3.90 4.40.

Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. # 1.- 1.40.

- Bec. Fr. Haase. M. -. 60 -. 90. Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. & 1.50 2.-

— ___ Aeneis. M — .90 1.30. — Bucolica et Georgica. 🦟 — 45

-.75. Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec.
 O. Güthling. 2 tomi. M. 1.85 2.05.

Tom. I: Bucolica. Georgica. M. -. 45 -. 75. – II: Aeneis. *M.* – .90 1.80.

Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. M. 2.40 2.80. Vitruvii de architectura II. X. Ed.V. Bose.

Ed. II. . 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana.

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. M. 3. - 8.40.

Amarcii sermonum Il. IV. Ed. M. Manitius. M. 2.25 2.60.

Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. M. 1.80 2.20.

Tragoedia Gregorio Christus patiens. Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. M. 2.40 2.80.

Comoediae Horatianae tres. Ed. B. Jahnke. M 1.20 1.60.

*Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Bose. #2.80 3.20.

Guilelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. M. -. 80 1.20. Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kai-

ser. M. 4.40 5.-*Horatii Romani percaria. Ed. M. Leh-

nerdt. . 1.20 1.60. Ed. K. Strecker.

Odonis abbatis Cluniacensis occupatio.

Ed. A. Swobods. M. 4.- 4.60. Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi

metrica. Ed. K. Rossberg. M. 1.80 2.20. Vitae sanctorum novem metricae. Ed Guil. Harster. & 3.- 8.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80. Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Fickelscherer # 1.50 2 .-

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. | Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. M 2.40 8.20. Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. M. -.45 -.70.

[🤋] fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Außerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Von S. Sudhaus. # 6.- 7.-Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. M. 4. - 5.-Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. M 12. - 13.-Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. M. 6. - 7.-*Zwei griechische Apologeten. Von J. Geffcken. # 10.- 11.-*Catulli Veronensis liber. Von G. Friedrich. M. 12. - 18. -

Unter der Presse: Philostratus περί γυμναστικής. Von H Jüthner.

In Vorbereitung: Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz. Lukian Philopseudes, Von R. Wünsch. Ovid Heroiden. Von R. Ehwald. Tacitus Germania. Von G. Wissowa. Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken su dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas. Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schults. M. 8.orat. in Ctesiphontem. Bec., expl. A. Weidner. M. 8.60. Aeschyli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. M. 3.75. — Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. M. 9.— - Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. # 6.-Daraus einzeln je M. 2.-: L Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. - fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. - Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschelius. Ed. II. M. 3.-Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. M. 4.-Άλφάβητος της άγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. M. 2.40. Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach.

M 4.-

tar s. d. Hippokrat. Schrift π. ἄρθρωτ. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. M. 10.— Aristophanis fabulae et fragmm. G. Dindorf. 4. . 6.-- equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. M. 3.—
Plutus. Bec. A. von Velsen. M. 2.— - ecclesiasusse. Rec. A. von Velsen. M. 2.40. Rec. A. von - thesmophoriazusae. Velsen. Ed. II. M. 2.-- pax. Bec. K. Zacher. [U. d. Pr.] Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. # 16.-- politica cum vet. translatione G. de Moerbeks. Rec. Fr. Susemihl. #.18.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommen-

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L Ahrens. M. 1.50. Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. 1 21,60 d by GOOGLE

mihlii epist. crit. M. 12.-

- ethica Nicomachea. Ed. et comment.

instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Suse-

Artemidori onirecritica. Rec. B. Hercher.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplar

M. 8.-

```
Callimaches. Ed. O. Schneider. 2 voll. | Euripidis fabulae.
                                                                 Edd. R. Prinz et
                                             N. Wecklein. M. 46.60.

Vol. II. — V. Hercules. M. 2.40.

— II. — VI. Iphigenia Auliden-
 M 83.-
    Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M.11.-
    - II. Fragmenta. Indices. M. 22.-
Carmina Graeca medii sevi. Ed. G. Wag-
                                                              sis. M. 2.80.
                                                -- Ш.
 ner. M. 9.-
                                                            I. Andromacha. M2.40.
     popularia Graeciae recentioris. Ed.
                                                - TII.
                                                       — II. Hippolytus. M. 2.80
  A. Passow. M. 14.-
                                                — Ш.
                                                       -III. Orestes. M. 2.80.
Christianor. carmm. Anthologia Graeca.
                                                       - IV. Phoenissae. M. 2.80.
                                                — Ш.
                                                       - V. Troades. M. 2.80.
  Edd. W. Christ et M. Paranikas.
                                                — ПТ.
 M 10.-
                                                       - VL Rhesus. M 3.60.
Comicorum Atticorum fragmenta.
                                                 tragoedise. Edd. Pflugk-Klotz-
  Th. Kock. 3 voll. M. 48.-
                                              Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
Medea. Ed. III. & 1.50. — Hecuba.
    Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta.
                                                Ed. III. M. 1.20. — Andromacha. Ed. II.

    II. Novae comoediae fragmenta.

                                                M. 1.20. - Heraclidae. Ed. II. M. 1.20.
      Pars I. M. 14 .-
                                                - Helena. Ed. II. M. 1.20. - Alcestia.
    - III. Novae comoediae fragmenta.
                                                Ed. II. M. 1.20. — Hercules furens.
      P. II. Comic. inc. act. fragm. Fragm.
                                                Ed. II. M. 1.80. - Phoenissae. Ed. II.
      poet. Indices. Suppl. M. 16.-
                                                M. 2.25. — Orestes. M. 1.20. — Iphigenia
Corpus medicorum Graecorum. Vol. X 1, 1.
                                                Taurica. M. 1.20. — Iphigenia quae est
  Philumeni de venenatis animalibus eorum-
                                                Aulide. . 1.20.
  que remediis ed. M. Wellmann. M. 2.80.
                                            Eusebii canenum epitome ex Dionysii
Telmaharensis chronico petita. Verterunt
Demetrii Phalerei de elocutione libellus.
  Ed. L. Badermacher. M. 5.-
                                              notisque illustrarunt C. Siegfried et
Demosthenis oratt. de corons et de falsa
                                              H. Gelser. 4. M. 6.-
             Cum argumentis Graece et
  legatione.
                                            Galeni de placitis Hippocratis et Platonis.
  Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16 .-
                                              Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text.
   - erat. adv. Leptinem. Cum argumentis
                                              Graec., adnot crit., vers. Lat.
                                                                            M 20.-
  Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius.
                                            Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,
  M. 4.-
                                              Eusgrii Pontici sententise. Ed. A. Elter.
   - de corona eratio. In usum schol. ed.
                                              gr. 4. M. 2.40.
  I. H. Lipsius. Ed. II. M. 1.60.
                                               - II. Epicteti et Moschionis sententiae.
                                        B.
Περί διαλέκτων excerptum
                                              Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.
  Schneider. M. -. 60.
Didymi Chalcenteri fragmenta.
                                            Grammatici Graeci recogniti et apparatu
                                      Ed.
  M. Schmidt. M. 9.—
                                              critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
                                                Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars
grammatica. Ed. G. Uhlig. #8.—
Dionysii Thracis ars grammatica.
                                      Ed.
  G. Uhlig. M. 8 .--
*Διονυσίου ή Δογγίνου περί θψους.
                                                Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii
  De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn.
                                                  Thracis artem grammaticam.
  Tert. ed. I. Vahlen. 1905. M. 2.80 8.20.
                                                  A. Hilgard. A. 36.-
                                                Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae
Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.)
                                                  supersunt. Ed. R. Schneider und
  M 12 - 18 --
                                                  G. Uhlig. 2 Fasc. M. 26 .-
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp.
                                                *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius.
  et expl. Ed. E. Hiller. # 3.-
                                                  Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
     geographische Fragmente, hrsg. von
                                                Pars III. Vol. I. Herodiani technici reli-
Berger. M. 8.40.
Euripidis fabulae et fragmenta.
                                                  quiae. Ed. A. Lents. I. M. 20.-
                                      Bec.
                                                Pars III. Vol. II. Herodiani technici reli-
  G. Dindorf. 4. # 9.-
                                                quiae. 2 Fasc. #84.—
Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et
        - Edd. R. Prinz et N. Wecklein.
  M. 46.60.
    Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. #2.40.
                                                  Choerobosci scholia in canones nomi-
         I. - II. Alcestis. Ed. II. M1.80.
                                                nales. # 14.—
Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in
        I.
            — III. Hecubs. Ed. II. #2.40.
                                                  canones verbales et Sophronii excerpta
        I. - IV. Electra. M. 2.-
                                                  e Characis commentario.
                                                                              M 22.
         I. - V. Ion. M. 2.80.
                                                        [Fortsetzung in Vorb.]
            - VI. Helens. # 3.-
                                            Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister.
        I.
            -VII. Cyclops. Ed.II. M.1.40.
                                              Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]
                 I. Iphigenia Taurica.
                   M. 2.40.
                                            Herodiani ab excessu d. Marci Il. VIII.
       IL.
            - II. Supplices. M. 2.-
                                              Ed. L. Mendelssohn. & 6.80.
                                                                        Ed., expl. A.
```

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Herodiani technici rell.

Lentz. 2 tomi. Lex.-8. 54.-

-III. Bacchae. M. 2.-

- IV. Heraclidae. M. 2.-

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. | Lexicographi Graeci recogniti et apparatu v. A. Wiedemann. & 12.-

'Ησιόδου τὰ ἄπαντα ἐξ ξομηνείας Κ. Σίττλ. M. 10.-

Hesiodi quae fer. carmina. Bec. R. Rzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. M 18.-

— Bec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. & 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

- Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. # 6.60.

[---] Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. M. 8.-

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. L. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana,

indd., spec. photolithogr. cod. A. M. 9. -Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. M. 2.40.

*Homeri carmina. Rec.A.Ludwich. Pars L llias. 2 voll. Vol. I. M. 16 .- 18 .- Vol. II. M. 20. - 23. -- Pars II. Odyssea. 2 voll. M. 16. - 20. -

- Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. M. 13.—

- Ilias. Ed. L La Roche. 2 partt. M. 22.-

— Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. M. 16 .-

-] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. M. 6.80.

-] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. & 20.-

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner.

Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. M. 8.-

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. M. 2.80.

[lohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5.60.

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

- deutsch v. J. Neumann. #1.-Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. M. 8.- 9.-

Kyrillos. d. h. Theodosios: s. Theodosios. Leges Graecorum sacrae e titulis coll.

Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fascc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. M. 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. M. 12.—

*Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. M. 2.-

critico instructi. Etwa 10 Bande. gr. 8. [In Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. M 14.-

X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.1

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. M 2.-

F. Blas. # 4.— Ed.

Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15.-

[Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. M. - . 15.

[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. M. —.80.

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blas. & 3.60.

Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. M. 2.40.

Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. M. 1.-

Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholis. - #. 9. — Περίπαθών excerpta ed. R. Schneider. M. --.80.

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. M. 2.-

*[Papyrusurkunden.] Mittels, L., und U. Wilcken, Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]

Philodemi Epicurei de ira 1. Ed. Th. Gompers. Lex.-8. # 10.80.

- περί ποιημάτων L II fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2.—

Philumenos s. Corpus medicorum Graecor. *Phoinix von Kolophon. Neue Papyrustexte hrsg. von G. A. Gerhard. [Ü. d. Pr.] *[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang

des Lexikons des Photios. M. 7. - 9.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplar**e

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. | lvr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. L 1.) & 14.-

Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M 8 .-

- carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. M. 14. - 16.

- versezetei kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó, L Kötet. M. 4. - [Ohne Fortsetzung.]

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.

Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.40. — Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40. — Phaedrus. Ed. II. M. 2.40. - Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2. 70. - Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. - *Cratylus. M. 2.70. -Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. M. 6.— - Theaetetus. Ed. M. Wohlrab, Ed. II. M 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. & 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. — Philebus. M. 2.70. — Leges. 3 voll. [je M. 3.60.] M. 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V-VIII. Vol. III. Lib. IX-XII et Epinomis.l

Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel.

JK 11.20.

Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. M 3.60.

- de proverbiis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2.80.

- Fasc. II. Commentarius. 4. M 3 .-

- Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M 2.-

- τὸ ἐν Δελφοῖς Ε. Ed. G. N. Bernardakis. . 1.50.

- vitae parallelse Agesilai et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. M. 8.60 4.40. Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll.

Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens.

O. Schröder. M. 14.-- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. M. 20.-

Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. L. M. 14. —

Porphyrli quaestt. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasco gr. Lex.-8. # 16.—

- ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. # 10.-

Ptolemaci περί πριτηρίου και ήγεμονικοί lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.-

[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. M. 1.20

Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. M. 6.-

Sephoelis tragoedise et fragmm. Rec. G.

Dindorf. 4. M. 5.-

- Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. M. 10.80. Philoctetes. Ed. IV. M. 1.50. - Oedipus Bex. Ed. V. M. 1.50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. M. 1.80. — Antigona. Ed. V.

M. 1.50. - Electra, Ed. IV. M. 1.80. -Aiax. Ed. III. & 1.20. — Trachiniae.

Ed. III. M. 1.50. - König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. # 5.-- Antigone. Griech. u. deutsch hreg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese

Tragodie. (Mit Porträt Aug. Bockhs.) 2. Aufl. M. 4.40.

Staatsverträge des Altertums. I B. von Scala. I. Teil. M. 8.— Hrsg. v.

*Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. M. 8.— Vol. II. M. 14.— Vol. III. M. 12.— Vol. IV. Indices. [In Vorb.]

*Terentii comoediae. Hrsg. v. M. Warren, E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]

Theodores, der h. Theodosies: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. M. 4.-

Theophanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. # 50.-

Theophrasts Charaktere. Hrsg. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. M. 6.-Thucydidis historiae. Becens. C. Hude.

Tom. I: Libri I-IV. # 10.-

II: Libri V-VIII. Indices. M. 12.de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] # 22.80.

Ed. III. M. 4.50, - Lib. 2. Ed. III. M. 3. -. - Lib. 3. Ed. II. M. 2. 40. - Lib. 4. Ed. II. M 2.70. - Lib. 5. Ed. II. M. 2.40. — Lib. 6. Ed. II. M. 2.40.

- Lib. 7. Ed. IL. & 2.70. — Lib. 8.

'e fotton Zissern verstehen sich für gebundone Exemplare.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. | Xenophontis opera omnia, recensita et A. Nauck. Ed. II. M 26.-

*Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipsig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck, 4, 1906, # 28. -

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. B. Heinze. M. 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. major. # 10 .-

commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione 11. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. M. 3.60. Occonomicus, rec. L. Breitenbach. M. 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. M. 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. # 1.80 - II. Libri III.—VII. 🚜 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. # 10.-

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdeta Helvetica. Bec. H. Hagen. Lex.-8. M. 19.-

Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber. Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. M1.-Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12.

M. 1.20. [Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris ll. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1.60.

Catonis practer libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M. 5.—

de agri cult. l., Varronis rer. rust. III. Bec. H. Keil. 3 voll. M. 33.40. Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2.40.

Catulli 1. Recensuit et interpretatus est Aem. Bachrens. 2 voll. M. 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M.4. - II. Commentarius. 2 fascc. # 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum 11. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et O. E. Schmidtio confectae. M. 12.-

- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. M. 3.20.

- Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. Fasc. I. M. 8.-

-1 ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. M. 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [182 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe M 40.-

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. M 8.-

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loswe incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetzet G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. M. 20.-

-III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. # 22.-

- IV. Glossae codicum Vaticani 8321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20.-

- V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goets. M. 22.-- VI. Thesaurus glossarum emenda-

tarum. Conf. G. Goetz. 2 fasec. je 18.--

- VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conff. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. M. 24. — Fasc. II. M. 12. —

Dialectorum Italicarum aevi vetust, exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. # 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Pracfatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. # 4.-

*Ennianae poesis reliquiae. Rec. L.Vahlen. Ed. II. / 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. -. 60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. M. 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Bec. S. A. Naber. # 8.-

Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Bachrens. . M. 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. | Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M. 6 .-

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M. 139.20.

- Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]
- I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10.-
- -- II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm, ex rec. M. Hertzii, Vol. I. [Vergr.]
- III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm, ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M. 12.-
- III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7.-
- IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. - Notarum laterculi edente Th. Mommsen. & 11 .-
- IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Kailii. # 8.-
- V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati. excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. M. 9 .-
- V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. 16.10.-
- VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. M 9.-
- VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilil. M. 14.—
- Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Vėlius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. M 10. —

Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. M. 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. & 14 .-

*Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. M. 16 .- Vol. II. M. 12 .-

Horatii opera. Becensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. M. 12.—

- II. Sermones, epistulae, de arte poet. M. 10.-

- Editio minor. 🦟 4. – carmina. Rec. L. Mueller. M. 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt M. 3.60.

Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M 16.40.

- Lat. u. deutsch m. Erläuter. von

L. Döderlein. M. 7.--

- siehe auch: Satura, v. Blümner. - Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. H. M. 3.-

- **Briefe,** im Bersmaß ber Urschrift verbeuticht von M. Bacmeifter u. D. Reller. 8. M. 2.40 8.20.

*Institutionum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. B. Gneist. Ed. II. M 5.20. [Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. M. 4.-

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner.

2. Aufl. M. 4.40. ---- siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. M. 8.— [Fort-

setzung erscheint nicht.] Lucilii carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. L.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. M. 8. - 10.60.

- Vol. II. (Komment.) # 14. — 17.— Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. JK 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend et adnot. L. Mueller. 2 partes. M 32.-

Novatians epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. # 1.20. Optatiani Porfyrii carmina, Mueller. M. 3.60 (1000)

fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplare,

M. 1.20. Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. M. 5.-

Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. M. 2.40, eleg. geb. 3.20. Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. M. B.-

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuer-

ling. M. 2.80. Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschelius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. M. 92.20.

Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell.

M. 5.60.

Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. M. 4.-

- I fasc. III. Curculio. Bec. G. Goetz.

M. 2.40. - I fasc. IV Asinaria. Recc. G. Goetz

et G. Loewe. M. 3.60.

Truculentus. - I fasc. V. Rec. F.

Schoell. M. 4.80.

— II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. M. 2.40.

- II fasc. II. Amphitruo. Recc. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.

— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M 3.60.

- II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl.

Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.

- II fasc. V. Poenulus. Recc. F. Bitschelii schedis adhibitis G. Goetz

et G. Loewe. M. 5.-III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.4 .-- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell.

- III fasc. III. Rudens. Rec. F.

Schoell. # 5.60.

Pseudolus. Rec. F. III fasc. IV. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.5.60. - III fasc, V. Menaechmi. Rec. F Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell

M. 5.60. - IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell.

M. 5.60.

- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Bitschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 6.-

- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60. - IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F.

Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 6.-

- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5.60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. | Plauti comoediae. Ex rec. et cum app. crit. F. Bitschelii. [Vergriffen außer:] Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-

*- III. Pars 1. Persa. M. 3.

- III. Pars 2. Mercator. M. 3. Scholarum in usum rec. F. Ritschelius. [Vergr. außer:]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je M. - .50.

miles gloriosus. Ed. O. Bibbeck. M 2.80.

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. M. --. 80.

Polionis de bello Africo comm. Wölfflin et A. Miodoński. tab. photolithograph. # 6.80.

[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. / 1.20.

Propertii elegiae. Rec. A.Baehrens. M. 5.60. Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Steno-graph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—

Quintiliani institutionis orator. ll. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. # 9.—

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm.

Lex.-8. M. 17.-

Saliarium carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. # 1.-

Sallusti Crispi quae supersunt. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. M. 7.20. historiarum fragmenta. Ed. Fr.

Kritzius. M. 9 .-- historiarum rell. Ed. B. Mauren-

brecher.

Fasc. I. Prolegomena. M. 2.— Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8.-

Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5.- 5.80.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. M23.-Vol. I. Tragicorum fragments. # 9.-

- II. Comicorum fragmenta. M. 14.-Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.

Vol. I fasc. I. In Aen. I-III comm. Rec. G. Thilo. M. 14.-

- I fasc. II. In Aen. IV-V comm. Rec. G. Thilo. M. 10 .-

- II fasc. I. In Aen. VI-VIII comm. Rec. G. Thilo. # 10 .-

- II fasc. II. In Aen. IX-XII comm. Rec. G. Thilo. M. 10 .-

-- III fasc. I. In Buc. et Georg. comm.

Rec. G. Thilo. M. 10.40. - III fasc. II. App. Servians. M 20 .-[- III fasc. III (Indices) in Vorb.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

B. von Scala, I. Teil. M. 8.-

Statii silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. M 16 .-

- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos 11. 1-VI. M. 8.-

*Suetoni Tranquilli opera. Bec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] & 12.- 15.-

Symmachi relationes. Bec. Guil. Mever. M. 1.60.

Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. M. 2.40.

- --- Bec. E. Woelfflin. M. 8.60.

Taciti de origine et situ Germanorum 1. Rec. A. Holder. M. 2.-

--- dialogus de oratoribus. Bec. Aem. Bachrens. M. 2.-

[Tire.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.

terium.

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. | Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. M. 6.-

> - rerum rusticarum II. III. rec. Keil. siehe: Cato.

- antiquitatum rer. divin. ll. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaestt. Varr. Ed. R. Agahd. M. 9.20.

– de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]

Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. M. 22.40.

Vol. I. Bucolica et Georgica. M. 5.-

- II. Aeneidos libri I-VI. M. 7.20.

- III. Aeneidos libri VII-XII. # 7.20. - IV. Appendix Vergilians. # 3.-

- -- Ed. I. [Vergriffen außer:]

Vol. III. Aeneidos lib. VII-XII. M8.-IV. Appendix Vergilians. M. 5 .-

[----] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. M. 6 .-

[.....] Das tiron. Psalterium. siehe: Psal- Volusii Maeciani distributie partium. Ed. Th. Mommsen. # -. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen. sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verläßliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht be-rücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- L Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. M. 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. M. 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. M1.60.
- IV. Lysias? Reden geg. Eratosthenes und fib. d. Olbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. ₩ 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. M. 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. Ж. 1.40.

- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. M. 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. # 1.-
 - IX. Briefe des jüngeren Plinius, von B. C. Kukula. 2 Hefte. M. 2.20.
 - X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. M. 1.80.
 - XI. Plutarchs'Biographie des Aristeides. von J. Simon. 2 Hefte. # 1.60.
 - XII. Tacitus' Rednerdialog, v. B. Dienel. 2 Hefte. M. 2.-

B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Gricchische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 8. Aufl., von Th. Plüß. M. 2.25 2.75.
- Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. & 1.50 2.—
- ---- Prometheus. Von N. Wecklein 3. Aufi. # 1.80 2.25.
- --- Von L. Schmidt. # 1.20.
- die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. M. 1.20 1.50.
- die Schutzfiehenden. Von N. Wecklein. - 1.60 2.-
- Orestie. Von N. Wecklein. M. 6.— Daraus einzeln; I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je M. 2.—

- Arrians Anabasis. Von K. Abioht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft. M. 2.25 2.75.] M. 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. & 6.60 8.55.
 - I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden
 2 Hefte. M 4.50 5.95.

 - II. Abt. 1: V. Bede über den Frieden. VI. Zweite Bede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.50 2.—
 - II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blas. M. 1.80 2.25.
 - II. Tell. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. & 2.10 2.60.

- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 - I. Bdch. Medea. 8. Aufl. # 1.80 2.25. II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.
 - 8. Aufl. 1.60 2.10. III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl.
 - M. 1.60 2.10.

 IV. Bdeh. Hippolytos. 2. Aufl. M. 1.80
 - 2.25. V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
 - *VI. Bdch. Electra. M. 1.40 1.80. *VII, Bdch. Orestes. M. 1.60 2.—
- *VIII. Bdch. Helena. M. 1.60 2.— Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. M. 12.50 16.—
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt.
 - 5. Aufi. M 2.40 2.90. Band I. Heft 2. B.II. 8.A. M 1.50 2.—
 - II. Heft 1. B. III. 3. A. M. 1.50 2.-
 - II. Heft 2. B. IV. 3. A. M. 1.50 2.*- III. B. V u. VI. 4. A. M. 2.- 2.50
 - IV. B.VII. M. 2 K. 4 A. M 1.80 2.30
 - V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten.
 4. Aufl. M. 1.80 2.80.
- Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.
 - Teil I. Ges. 1-4. 8. Aufl. M. 1.50 2.-
 - II. Ges. 5— 8. 3. Aufl. £ 1.50 2.— — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. £ 1.50 2.—
 - IV. Ges. 13—16. S. Aufl. M. 1.50 2.—
 - V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
 VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
 2 Bände su je 4 Heften.
 - Band I. H. 1. Ges. 1— 8. 6. A. M. 1.20 1.70 — I. H. 2. Ges. 4— 6. 6. A. M. 1.40 1.80
 - I. H. 1/2 zusammen in 1 Band & 8.--
 - I. H. S. Ges. 7— 9. 5. A. M. 1.60 2.— *- I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. M. 1.20 1.70
 - I. H. 3/4 zusammen in 1 Band M 8.80
 - *— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. M. 1.20 1.70 — II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. M. 1.40 1.80
 - II. H. 1/2 susammen in 1 Band M. 8.—
 - *- II. H. 3. Ges. 19-21. 4. A. M. 1.20 1.70
 - *— II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. M. 1. 60 2.20 — II. H. 3/4 susammen in 1 Band M. 8.50

Homers Ilias. Von K. Fr. Ameis und | Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froh-C. Hentze.

- Anhang:

Heft 1. Ges. 1- 3. 3. Aufl. M. 2.10 2.60 - 2. Ges. 4- 6. 2. Aufl. M. 1.50 2.-

- 3. Ges. 7— 9. 2. Aufl. M. 1.80 2.80 - 4. Ges. 10-12. 2. Aufl. M. 1.20 1.70

- 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.80

6. Ges. 16—18. 2. Aufl. £ 2.10 2.60 7. Ges. 19—21. £ 1.50 2.— 8. Ges. 22—24. £ 1.80 2.80

- Odyssee. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bande.

Band L. H. 1. Ges. 1-6, 12, A. M. 1.80 2.80 - I. H. 2. Ges. 7-12. 11. A. . 1.80 2.80

I. H. 1/2 zusammengeb. . 8.45 - II. H. 1. Ges. 13-18. S. A. M. 1.35 1.80

- IL H. 2. Ges. 19-24. 9. A. M. 1.40 1.80 — II. H. 1/2 zusammengeb. M. 3.35

- Anhang:

Heft 1. Ges. 1— 6. 4. Aufl. £ 1.50 2.— — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. £ 1.20 1.70

- 3. Ges. 18—18. S. Aufl. M. 1 20 1.70 - 4. Ges. 19—24. S. Aufl. M. 2 10 2.60

Isokrates' ausgewählte Beden. Von O. u.M. Schneider. 2 Bändchen. M. 3 .- 3.95. L Bändchen.

Demonicus, Euagoras, Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. M. 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. M. 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. M. 3.60.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. M. 1.50 2 .-

Lykurges' Rede gegen Leekrates. Von C. Rehdantz. M. 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. M. 4.20 5.20. I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen.

5. Aufl., von R. Peppmüller. M 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. . 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

Heft. Prolegomena. - R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturses der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. M 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. -R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. - R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. - R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. - R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. ₩ 1.80 2.25.

berger. Größere Ausgabe. 3 Bände. Bd. II u III vergr.

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos-Verteidigung geg. die Anklage weg-Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. M. 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron. J. Deuschle u. a.

I. Teil. DieVerteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. M. 1. - 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschla. 4. Aufl., von Chr. Cron. . 8. 10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. M. -. 75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. - .. 60 -. 90. IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Bochmann.

₩ 1.20 1.70. V. Teil. Symposion. 2. Aufl. [3. Aufl. von

Schöne u. d. Pr.] VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. M. 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. M -. 60 -. 90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed.W. Zilles. In Vorb.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. M. 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. M. -. 90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. M. 1.50 2.-

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. # 1.50 2.-IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von

Fr. Blas. 2. Aufl. & 1.20 1.70. V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blas. M -. 90 1.30.

Quellenbuch, histor., sur alten Geschichte. L.Abt. Griéchische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. # 1.80 2.80.

Sonhokles. Von G. Wolffund L. Bellermann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. # 1.50 2.—
II. — Elektra. 4. Aufl. # 1.50 2.—
III. — Antigone. 6. Aufl. # 1.50 2.— IV. - König Öidipus. 5. Aufl. # 1.60 2 .-V. — Oldipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae, 'Von C. A. J. Hoffmann M. 1 50 2.

fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Testamentum novum Graece. Das Neue; *Xenophous Anabasis. Von F. Vollbrecht. Testament. Von Fr. Zelle.

Von Fr. I. Evangelium d. Matthäus.

Zelle 1.80 2.25. IV. Evangelium d. Johannes. Von B.

Wohlfahrt. M. 1.50 2.-V. Apostelgeschichte. Von B. Wohl-

fahrt. M. 1.80 2.25. vdides. Von G. Böhme u. S. Wid-Thukydides. mann. 9 Bändchen. [je M. 1.20 1.70.] M 10.80 15.80.

1. Buch. 6. Auflage. Bändchen. 2. 6.

3. 5. 4. 5. 5. 5. 5. 6. ß. 6.

7. 7. 5. 8. 9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

*Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.

 (bzw. 9., 8., 7.) Aufl.
 Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurentsf.

u. 1 Karte. M. 1.40 2.-B. III. IV. M -. 90 1.20.

B. V-VIL M. 1.60 2.-III.

B. I-IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. M. - . 90 1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und

Figurentafeln. M. 1.35 1.80. Kyropädie. Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je M 1.50 2.-] M 3.- 4.-I. Heft. Buch I-IV. 4. Auflage, von B. Büchsenschütz.

Buch V-VIII. 3. Aufl.

griech. Geschichte. Von B. Büchsen-

schütz. 2 Hefte. I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. M. 1.50 2.— *IL - Buch V-VII. 5. Aufl. M 1.80 2.20.

Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. M. 1.60 2.20.

- Agesilaos. Von O. Güthling. M. 1.502. -

Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.

I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.

Text. & 1.20 1.50. Kommentar. M. 1.20 1.50.

II. Anab. Buch 5-7 u. Hellenika. Text. M. 2. - 2.20. Kommentar. M. 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii | Cicero div. in Caecilium. Von Fr. Richter. liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2.55 4.-

I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte

v. Gallien. M.—.90 1,40. Buch IV—VI. M.—.75 1.20. Buch VII u. VIII u. Anhang. и. ш. — M -. 90 1.40.

- commentarii de bello civili. A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. M. 2.40 2.90.

Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. M. 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. M. 1.80 2.25.

Buch II. M. 1.50 2. Buch III. M. Indices u. Begister ш. z. d. Anmerkungen. M. 1.50 2.-

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn.

M. --. 45. - 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.

In 1 Band. M. 4.50.

Brutus de claris oratoribus. K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. M. 2.25 2.75. orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.

M. 2.- 2.60.

partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. M. 1.- 1.40.

*--- Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. M. 1. — 1.40.

2. Auf., von A. Eberhard. M. — 45 — 80. — Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-

hard. M. 1.50 2.-Von Fr. Richter. V. Buch. 2. Aufl., von A. Eberhard. M 1.20 1.70. - Bede üb. d. Imperium d. Cn. Pompeius. Von Fr. Bichter. 5. Aufl., von A. Eber-

hard. M -. 75 1.20.

Reden g. Catilina. Von Fr. Bichter. Aufl., von A. Eberhard. M.1.— 1.40. Bede f. Murena. Von H. A. Koch.

2. Aufi., von G. Landgraf. M.—. 90 1.30. -- Bede f. Sulla. Von Fr. Richter. 2. Aufi., von G. Landgraf. M. -. 75 1.20.

-- Rede f. Sestius. Von H. A. Koch

 Aufl., von A. Eberhard. # 1.— 1.40. Bede f. Plancius. Von E. Köpke.

 Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70. Rede f. Milo. V.Fr.Richteru.A.Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. M. 1.20 1.60.

- I. u. II. Philipp. Bede. Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70.

- I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. R. Gast. M -- . 60 -- . 90.

Beden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Deiotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70.

- Bede f. Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5-Aufl., von H. Nohl. M. -.50 -- 80. ed by OOQIC

Die **fetten Zissern verste**hen sich für **gebundene Ex**emplare

Cicero, Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil | Livius, ab urbe condita libri. AK 8.60 4.10.

- ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. .M 2 20 8 .-

Tusculanse disputationes. Von O.

Heine. 2 Hefte. L. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. # 1.20 1.70. II. - Buch III-V. 4. Aufl. M. 1.65 2.15.

Cato major. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. M. -. 60 1 .-- somnium Scipionis. Von C. Meißner.

4. Aufl. M. -. 45 -. 80.

- Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. M -. 75 1.20.

de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. [Vergr.] de legibus. Von A. du Mesnil.

M. 3.90 4.50. - de natura deorum. Von A. Goethe.

M. 2.40 2.90.

-] Chrestomathia Ciceroniana. Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. .M. 2.80.

---] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1. -- 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos. *Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold, 2 Bändchen,

I. Bd. B. III-V. 4. A. M. 2.40 2.80. B. VI-X. 3. A. . 2.60 3.20. [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M. 3. 50 5.10.

Heft: Catull.
 —.90 1.80.

2. Heft: Tibull. M -. 60 1.-

3. Heft: Properz. . 1. 1. 40. 4. Heft: Ovid. .K. 1. - 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2.25 2.75. [--] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. M. -. 15.

Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.

I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. M 1.80 2.80.

II. - Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger M. 2. - 2.50.

Sermonen. Von A. Th. Fritzsche.

2 Bände. . 4.40 5.40. I. Bd. Der Sermonen Buch I. M 2.40 2.90. II. — Der Sermonen Buch II. M. 2. — 2.50.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. # 1.50 2.-Lib. 2. Von M. Müller M 1.50 2.-Lib. 3. Von F. Luterbacher. #1.201.70. Lib. 4. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70. Lib. 5. Von F. Luterbacher. #1.201.70. Lib. 6. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. #1.201.70. Lib. 8. Von F. Luterbacher. M.1.201.70. Lib. 9. Von F. Luterbacher. #1.201.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. 441. 201.70. Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. 46 1.20 1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. . 1.20 1.70.

*Lib. 23. Von F. Luterbacher. ₩ 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. . 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. & 1.20 1.70. Lib. 26. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. At 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. #1.201.70 Lib. 30 Von F. Luterbacher. M1. 201.70.

Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. .K. 1.20 1.70.

- Von H. Ebeling. M. -. 75.

- Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortmann. Editio V. M 1.- 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je M. 1.50 2.-] M. B. - 4.-

I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl. II. — Buch X—XV. 14. Aufl. П.

- fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.

I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. AL 2.80 8.20.

п. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 8. Aufl. M. -. 90 1.80.

ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2.-Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle.

M. -. 75 1.20. Plantus' ausgewählte Komödien. E. J. Briz. 4 Bdchn.

I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. M. 1.60 2. — Captivl. 5. Aufl. M. 1. — 1.40.

П. III. Menaechmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. A. 1. - 1.40.

IV. Miles gloriosus. 3. Auflage. M. 1.80 2.80.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. M. 1.50 2.-

*Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Bömische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft . 1.80 2.80. 2. Heft. M. 2.40 8 .- 3. Heft. .K 2.70 8.80. 300gle

Quintiliani institut, orat, liber X. Von G. T. A. Krüger. S. Aufl., von G. Krüger. M. 1. - 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., oratt. et epist. ex históriis excerptae. Von Th. Opits. 3 Hefte. # 2.05 3.20. L Heft: Bellum Catilinae. M -. 60 1.-

II. — Bellum Ingurthinum. # 1.-

III. - " Reden u. Briefe a. d. Historien. M. -. 45 -. 80. Tacitus' Historien. Von K. Heraeus.

2 Teile. M. 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. . 2. 20 2.80. Buch III-V. 4. Auflage, von W. Heraeus. & 2.10 2.60.

- "Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. M. 5.70 7.50.

*I. Band. 1. Heft. (Buch 1 u. 2.) 7. Aufl., von W. Herseus. . 1.50 2 .-2. Heft. [Buch 3-6.] 6. Aufl., von F. Becher. M. 1.50 2.-

2 Hefte: Buch XI-XIII. Buch XIV-XVI. 4. Aufl., Becher. je . 1.35 1.75,

*Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Herseus. M. -. 80 1.20. — dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 8. Aufl. M. — 90 1.80.

- Germania, Von E. Wolff. 2. Aufl. .K 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. S. Aufl., von E. Hauler. M. 2.40. 2.90.

Adelphoe. 2. Aufl., von R. П. Kauer. . 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. L Heft. Buch I-III. 6. Aufl. - 1.40 1.90.

II. - Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E.

п. — Buch IV-VI (4. Aufl.) in 1 Band M. 2.-

ш. — Buch VII-IX. 8. Anfl. # 1.20 1.70.

Buch X, XI, XII. 8. Aufl., von M. Fickelscherer. 8 Abt. je IV. ---M --. 50 --- 80.

Buch X-XII (3. Aufl.) in 1 Band. M 2 .--

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wöhlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr in halt liche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von | Ciceros Rede f. Mile. Von C.F.W. Müller.

Th. Thalheim. # 1.-*Herodot B.I-IV. Von A. Fritsch. &2.40. - B. V-IX. Von A. Fritsch. M. 2.-Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. . 1.-

Thukydides B. I-III. Von S. Widmann. M. 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je M 1.-Von S. Widmann. 3 B. VI—VIII.

м 1.80. *Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll.

3. Aufl. . 1.60. - --- Buch I-IV. 2. Aufl. M. 1.10. - Memorabilien. Von W.Gilbert. #1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmals.

M. 1.20. Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W.

Müller. M. -.55. --- Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pom-

peius. Von C. F. W. Müller. M. -.55.

M. -.55.

- Rede für Archias. Von C. F.W. Müller. M -.40.

- Rede für Roscius. Von G. Landgraf. .K -.60.

- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Muller. M. 1.-

Horaz. Von G. Krüger. & 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. M. 2.—

- Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. M 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. M. 2.-

Sallusts Catilinar. Verschwörung.

Th. Opitz. M. -.55. - Jugurthin. Krieg. Von Th. Opits,

M. -.80. Beides susammengeb. M. 1.20.

Vergils Aneide. Von O. Güthling. & 2.-Digitized by GOOGLE

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. M. 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: I. Heft M. 1.40. II.-V. Heft ie M. -. 60 1 .-

I. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. A. und Vitruvius. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.

Maximus und Plinius d. J. v. --Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. # 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. # 1.60.

Ciceros philosophifie Schriften. Auswahl f. b. Ciceros philosophifie Schriften. Soule nebft einer Ginleitung in bie Schrift. ftelleret Ciceros und in bie alte Philosophie von Profesior Dr. D. Beikenfels. Dit Titelbilb. M. 2 .- 2.60.

einzelnen mit Borbemerin fungen uiw. verfebenen heften:

1. Beft: Ginleitung in bie Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbilb. tart. M. - . 90.

2. Seft: De officiis libri III. fart. M -. 60.

3. Seft: Cato Maior de senectute. fart. M. -. 30.

4. Seft: Laelius de amicitia. fart. M. -. 30.

5. Seft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. M. -. 60.

6. Seft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. tart. M. —.30.

7. heft: De re publica. fart. M. — 30. rhetorifce Schriften. Auswahl f. d. Schule nebft Ginleitung u. Borbemertungen bon Brof. Dr. D. Beigenfels. M. 1. 80 2.40. in einzelnen mit Borbemer-

tungen usw. berfebenen heften: 1. heft: Einleitung in bie rhetorischen Schriften Ciceros nebft einem Abrif ber Rheterit. fart. M. 1 .-

2. Seft: De oratore unb Brutus. gewählt, mit Borber Analyjen. fart. & 1 .mit Borbemertungen

3. Seft: Orator. Bollftanbiger Text nebit Anglyfe. fart. M. -. 60.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

- Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Bande, nebst den Karten und Plänen;
- 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
- 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung der "Erklärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lekture nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmüttigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern. Digitized by

de fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen. Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Beich.

*1. Text. 2. Aufl. . 1.20.

2. Hilfsheft. M. 1.-

3. Kommentar. I.II. 2/3. Erklärungen. steif geh. je M.—. 80. M. 2.20. Zus. in 1 Bd. geb. M 1.40.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht. *1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen

im Text. & 1.80.

2. Hilfsh. M. Abb. i. 2/3. Erklärungen. Text. M. -.80. Komment. 2. Aufl. M. 2.40. M 1.80.

II *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. M. 2 .-Dazu Kommentar. 2. Aufl. . 1.80. Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

*1. Text. 2 Bdchn: B. 1—12. B. 13-24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je M. 1.60. — B. 1-24 in 1 Band M. 3.20. 2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb. M. 2.-

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je . 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. . 2.-Inhaltsübersicht (nur direkt) # -. 05.

- II: Ilias. Von O. Henke.

 Text. 3. Aufl. 2 Bdohn.: B. 1-13. -*B. 14-24. Mit 3 Karten. je M. 2.-B. 1-24 in 1 Band M. 4.-

Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. M. 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte, steif geh. M. 1.60 u. M. 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. M. 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen-*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil. I. Teil: Auswahl aus Plato. Weißenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. #1.80. Kommentar. M. 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. M. 1.40. und Protagoras). Kommentar. M. 1.40.

*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. & 1.20. Kommentar. # 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn a.d.Phaidon u.Symposion. Von F.Rösiger

Text. steif geh. M. — . 80.

2. Hilfsheft. # 1.— 2/8. Erklärungen.
3. Kommentar, steif M. 1.60. geh. M. --.80.

*[---] Auswahla. Pl., siehe: Philosophen. *Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt. 1. Text: I. Antigone. 2. Auflagg. Mit Titelbild. M. -. 70. II. König Ödipus. M. -. 80. III. Alas. M. -. 80. Text I u. II zus.-geb. M. 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. M. -.. 70.

3. Kommentar; I. Antigone. 2.A. M. -.. 70. *II. König Ödipus. 2. Aufl. M. -. 80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u II sus.-geb.). # 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen. Thukydides i. Ausw. Von E. Lange. 1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.

M 2.40.

2. Hilfsh. Mit Abb. i \ 2/8. Erklärungen. 8.Komment. *M* 1.60. j

Ausgabe in 2 Teilen:

L B. I-V. a. Text. M. 1.60. b. Kommentar. M. 1 .-

II. B. VI — VIII. a. Text. & 1.10. b. Kommentar. 🧀 1.-

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. M. —.50.

Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. # 2.80. Dazu Kommentar. M. 1.60.

Xenophons Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof. 1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. # 1.80. 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. 2/8. Erklärungen. M. -.80.

2. Aufl. M. 1.80. Komment. 5. Aufl. M 1.40.

*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. M. 2.-Dazu Kommentar. 4. Aufl. M. 1.40. Wörterbuch. 🦟 1.20.

Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof. *1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. # 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.

Memorabilien in Auswahl. Von

F. Rösiger.

1. Text. M. 1.--3. Kommentar. steif geh. M. - . 80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner. 1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. im Text. M. 1.80.

*2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abb. im Text. 2/3. Erklärungen. M 1.20.

M 2.40. 3. Komment. 6. Aufl. M 1.60.

Auch in 2 Heften. i. Heft (Buch 1-4)

2. Heft (Buch 5—7). je M.—.80. || Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. M. 2.— Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.60.

Bürgerkrieg. Von F. Fügner. 1. Text. Mit 2 Karten. M 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg. 8. Kommentar. M. 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplar

perio. Von C. Stegmann. 1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild u.

3 Karten. & 1.10.

*2. Hilfsheft. 8. Aufl.) ℋ 1.20. *8. Kommentar.

2/8. Erklärungen. M 1.80.

4. Aufl. M -.90.)
|| Text B. M. Einleit. 5. Aufl. M 1.85. Dazu Kommentar. 3. Aufl. M --. 80.

- Rede für 8. Roscius und Rede für

Archias. Von H. Hänsel. *1. Text. 2. Aufl. M. -. 80.

--- Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann. 1. Text. M. -.60.

*3. Kommentar. Mit Einleitung. M. -. 60. Cato major de senectute. Von O. Weißenfels.

Text. steif geh. M. — . 50.

3. Kommentar. steif geh. M. — .50.
— Philosoph. Schriften in Auswahl.

Von O. Weißenfels.

*1. Text. 2. Aufl. M. 1.60.

M. 1.60. JK 1.-

- Verrinen. Buch IV u.V. Von C. Bardt.

1. Text. & 1.20.

 Kommentar. M. 1.40. [---] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M. 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. M. - . 60.

3. Kommentar (verkürste Ausg.). . 2.40. Kommentar (erweiterte Ausgabe). Einleitung. I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62-114. M. 1.60 2.Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. 🪜 2.—

*2. Hilfsheft. [In Vorb.]

*3. Kommentar. 2. Aufl. M. 1.80. Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

Der zweite punische Krieg.

1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. # 2.-

2. Hilfsheft (zu I u. II). 🪜 2.— *8. Kommentar. 2 Hefte.

L. Heft: Buch 21-22. 3. Aufl. & 1.20. II. Heft: Buch 23-30. 2. Aufl. M. 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade. *1. Text. 2. Aufl. . 1.60.

2. Hilfsheft (zu I u. II). M 2.-

3. Kommentar. Buch 1-10. **ℳ 1.60.** Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

M. 2.20. 1. Text. 2. Aufl.

*2. Hilfsheft. M. 2.-

3. Kemmentar. I.Heft. Buch 1-10. M1.40. II. Heft. Buch 21-30. M 1.60.

Ciceros Catilinar. Reden u. Bede de im- | Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

1. Text. 5. Aufl. M. 8 Karten. # 1.-

2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abbild. i. Text. 2/8. Erklärungen. ж 1.—

₩ 1.40. 8. Komment. 4. Aufl. M -.90.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

*1. Text. 5. Auflage. - 1.20.

*2. Hilfshoft. 3. Aufl. M. Abbild. im Text.

2/8. Erklärungen. M 1.20. M. 2.20. 8. Komment, 5. Aufl.

.K 1.40.

Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. M .- . 50 *II Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. # 1.35.

Dazu Kommentar. 5. Aufl. # 1.40.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. C. Stegmann.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. . . -. 80. 2/8. Erklärungen. 2. Aufl. M. -. 60.

*----Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann. *Text. Mit Karte. M. -. 80.

*Kommentar. M. 1.--

Tacitus' Annalen i. Answ. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann

*1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. & 2.40.

2. Hilfsheft. . 1.80. \ 2/8. Erklärungen. 8. Komment. M. 1.40. .M. 2.80. Ausgabe in 2 Teilen:

*I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl. M 1.20. b) Kommentar. M 1.-

II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V. a. Text. M -. 80. b. Kommentar. M -.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid.

Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. M. -.60.

2/8. Erkläruugen. steif geh. M. — . 80

- Germania. Von O. Altenburg.

2/8. Erklärungen. steif geh. M. - . 80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. . 1.40.

*8. Kommentar. 3. Aufl. - 1.80. Digitized by GOOGLE.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus. Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. M. 16.— Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. M 6.50.

Westphal, R., Proleg. z. Ä.' Tragödien. gr. 8. 1869. M. 5.-

Aristarchus.

Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. M. 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. M. 16.-

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. M. 8.-Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. M. 6.-

Aristoteles.

Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. M. 6.-

Bucolici.

Hiller, E., Beiträge s. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. M. 3.20.

Demosthenes

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Bücksicht a. d. Anklage d. Äschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. M. 5.60. Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8.

1892. JK 10.-Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 1885—1887. M. 30.-

Etymologica.

Reitzenstein, B., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. M 18.-

Herondas. Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. . 6.—

Hesiodus. Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodea. gr. 8. M. 6.-

Steitz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. # 4.-

Homerus Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8. M. 8.60.

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. **.** 8.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891.

Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8.

Homerus. Kammer, E., die Einheit der Odyssee.

gr. 8. 1878. . 16.-La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. 🦟 10.-

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. . 42 . --- , Vol. II. 🚜 18.-

Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898.

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M*. 2.80 8.80.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom.

Gedichte. gr. 8. 1869. # 5.— Volkmann, B., die Wolfschen Prolegomena. gr. 8. 1874. M. 8.--

Isocrates. Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904.

Lucian. Helm, R., L. und Menipp. gr. 8, 1906. ₩ 10.— 18.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. M. 14. - 16.-II. 1892. M 14. — 16. — III 1. 1893. M. 16.- 18.- III 2. 1898. M. 12.-M 14.-

Pindarus. Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. M. 12. --

Photios.

Reitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photlos. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. M. 7. - 9.50.

Plato.

Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. M. 6.-

Immisch, Ö., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. # 3.-II. Heft. De recens. Platon. praesidiis stque rationibus. gr. 8. 1903. M. 3.60. *Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickl.

gr. 8. 1905. M. 8.— 10.-

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. M. 3.20. Kommentar zum griech. Text. M. 10.— Schmidt, H., kritischer Kommentar zu

P. Theätet. gr. 8. 1877. M. 4.-- exegetischer Komment. z. P. Theätet.

gr. 8. 1880. . 3. 20. Wohlrab, M., vier Vorträge fiber Pl. 8. 1879. **JK 1**160.d by

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Kremplar

Poetae comici. Zieliński, Th., Gliederung der altattisch. Komodie. gr. 8. 1885. M. 10.-

Sophocles. Plüß, Th., S.' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. M. 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. M. 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. M. 2.80. II. Reihe. Buch V-VIII. gr. 8. 1893. # 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. M. 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar.

6. Aufi. gr. 8. 1907. M. 1.80. Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. M. 18.-

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. M. 12.— Zieliński, C., im Wandel der Jahrhunderte.

8. 2. Aufl. 1907. M. 7. - 8.-

Horatius.

Friedrichs, J.G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. M. 6.-

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je M. 8.—) M. 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880.

Plüß, Th., Horazetudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. M. 6.-

*Stemplinger, Ed., das Fortleben der H.'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. M 8 — 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. M. 4.-

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. M. 1.20.

Ovidius.

Siebelis : Polle, Borterbuch ju D's. Metamorphofen. 5.Muff. gr.8. 1893. . 4.404.80. Stauge, D., fleines Borterbuch au D.'s Meta-

morphofen. gr. 8. 1899. # 2.50.
Tolkiehn, J., quaest. ad. Heroides O. spect.

gr. 8. 1888. M. 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. L Fasc. 1-5 je M. 7.20. Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr.8. 1880. M. 4.-

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M* 2.80. Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8

1877-1908. M. 64.--

Vergilius.

Comparetti, V. im Mittelalter. 1875. M. 6.-

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl. gr. 8. 1908 M. 12. - 14.-

Plas, V. und die epische Kunst. gr. 8. 188**4**. M. 8.-

*Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. M 4.— 4.60.

- Gallus u.V. (A.V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. A. 5.— 5.60. Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter.

gr. 8. 1891. M. 5.-

Weldner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. M. 8.-

B.G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere deschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehré, Bechts- und Staats-wissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

____ Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. M. 24.—

Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. M. 16.—

Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften M. 80.—

Byzantinische Zeitschrift. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften 2. 20.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U.v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage, (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) & 10.—, geb. & 12.—

Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. M. 8.—10.—

Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. \mathcal{M} — .60.

Baumgarten, F., F. Peland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. M. 10.—12.—

Bender, H., Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. #. 1.—

Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechischdeutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.

I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörter-

buch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. M. 6.75 S.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl.
M. 9.— 10.50.

Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. M 12.— 15.—

Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. M. 56.— 64.—

I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias.

Aug. 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und
Isäos. ### 14.— 16.— III. Abteil. 1. Absehn.
Demosthenes. ### 16.— 18.— III. Abteil.
2. Abschn. Demosthenes' Genossen und
Gegner. ### 12.— 14.—

Blümner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Bömern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. 26 50.40.

Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.

Bretzl, H., Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. M. 12.—14.—

Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreinen Abbild. M. 10.— M. 13.— II. Band. M. 20.— 23.— III. Band. M. 14.— 17.—

Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. 24.—26.—

Commentarii notarum Tironianarum ed. W. Schmitz. Mit 132Taf. In Mappe #. 40.—

Crönert, Guil., Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimoniis comparatam proposuit G. C. Jl. 12.—

Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Beligionsgeschichte der römisch Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. #5.—5.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemple

M. 6.-

Diels. H., Elementum. Eine Vorarbeit sum griech. u. latein. Thesaurus. M. 3.-

Dieterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. M.6.-

eine Mithrasliturgie. M. 6 .- 7 .-Mutter Erde. Ein Versuch über Volks-

religion. M. 3.20 3.80. Dziatsko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens.

Ringler, S., Somer. Erlauterungen. M. 6 .-

Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. ? Teile.

I. Teil. I. Band. M. 10.— II. Band. M. 12.— III. Band. M.S. - Zusammengeb. M. 32.-II.Teil. (Anmerk.) I. Band. M. 6.— II. Band. M. 9 .- III. Band. M. 7. - Zusammengeb. M. 24.-

- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. M. 18.40. Geffden, J., bas griechische Drama. Afchylos, Sophotles, Euripides. Mit einem Blane. M. 1.60 2.20.

Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. M. 5. - 6.-

Gercke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe. J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. M. 10.— [U. d. Pr.] Gilbert. G., Handbuch der griech. Staats-altertümer. 2 Bände. M. 13.60.

I. Band. Der Staat der Lakedaimonier und der Athener. 2. Aufl. M. 8. - II. Band. M. 5.60.

- O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. #. 24.— I. Abteil. M. 6.— II. Abteil. M. 8.-III. Abteil. M. 10.-

die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. M. 20. - 22.50.

Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thussing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.

I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je M. 7.-III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1908. M. 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.] Supplement: Müller, C. F. W., Syndax

des Nominativs und Akkusativs im Latei-

ischen. M6.-

Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. M. 4.80 5.20.

Hagen, H., gradus ad criticen. Für philologische Seminarien und zum Selbstgebrauch. # 2.80.

Helnichen, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. L. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearb. von C. Wagener. ca. M. 6.30 ca. 7.50. II. Teil. Deutschlateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., be-

arb. von C. Wagener. M. 5.25 6.50. Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. M. 15.-Die Bände sind nur zusammen käuflich. auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum

Handgebrauch für Fachgelehrte. M 17.-

Herkenrath, E., der Enoplies. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. # 6.— 8.— Herzog, E., Geschichte und System der rom. Staatsverfassung. 2 Bände. # 33.-I. Band. Königsseit u. Republik. # 15.-

II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. M. 10. - II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. M. 8.-

Hoffmann, M., August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. M. 7. - 9.-

Briefwechsel zwischen August Böckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. M. 5. - 6.-

Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. M. S. 20.

 Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. #. 10.—

 und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1852 Abbild, u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. M. 24.-

Immisch, O., die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. M. 1.-

Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.

I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. M 12. - 14.-

II. Band. 1. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. M 12.- 14.-

die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. M. 1.20. Digitized by GOOGLE

Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. # 10.—

Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. M. 4.80.

— Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. #. 12.—

Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. M 3.60.

Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M*. 10.— 18.—

Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. M. 11.—

I.eo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. # 7.—

J.exikon, ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
1. Band. (A—H.) ... 34.— II. Band. (I—M.) ... 38.— III. Band. 37.—57. Lieferung. Jede Lieferung ... 2.— Supplemente:
I. Bruch mann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. ... 10.— III. Carter, epitheta deorum. ... 47.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. ... 4. 1.80.

Lübler's Reallegiton bes Mafi. Altertums für Gymnafien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit 3ahlreichen Abbilbungen. M. 14.— 16.50.

Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. # 28.—

[I. Teil. M. 12.— II. Teil. M. 16.—]
Masqueray, F., Abris der griechisch. Metrik.
Aus dem Französischen übersetzt von
Br. Preßler. M. 4.40 5.—

Mau, G., die Beligionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. M. 6.— 7.—

Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Lautund Wortlehre. M. 14.— 17.—

Misch, G., Geschischte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. & 8.— 10.—

Mitteis, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinsen des römischen Kaiserreichs. M. 14.—

zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. AGWph. XX. M. 2.—

--- aus d. griech. Papyrusurkunden. M.1.20.

Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. M. 16.—

Mutzbauer, C., die Grundbedeutung des Konjunktiv und Optativ im Griechischen

M 8.- 9.-

Nilsson. M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. M. 12.— 15.—

Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses £ 2.40 8.20.

Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einseln jeder Band M. 14.—16.—) M. 28.— 32.—

Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus.

2 Bände je M. 14. - 17.-

Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I und ihre Quellen. 2 Bände. je & 12. der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. & 6.—

Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. JG XXXVIII. [U. d. Pr.]

Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. M. 19.20.

— Reden und Vorträge. M. 6.— 8.— Riese, A., das rheinische Germanien in der

antiken Literatur. #. 14.— Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Westphalschen

Metrik.) 3 Bände. & 86.—
I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. & 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopbie von Westphal. & 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. & 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen meilschen Metra von Roßbach und Westphal. & 14.—

Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. M. 30.—

Schmarsow, A., Grundbegriffe der Kunstwissenschaft. M. 9.— 10.—

Schmidt, J.H.H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. M 54.—

Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. M. 12.—

Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. ./k. 16.—

M. 6.— Digitized by GOOG

Schroeder. O., Vorarbeiten zur griech. | Thesaurus linguae Latinae. Index librorum Versgeschichte. M. 5. - 6.-

Schulz, O. Th., Kaiserhaus der Antonine und der letzte Historiker Roms. Nebst einer Beigabe: das Geschichtswerk des Quellenanalysen und grie-Anonymus. chische Untersuchungen. M. 8. - 9. -

Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. M. 2. — 2.60.

Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. M. 10.-

Sitzler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. M. 4.-

Stähelin, F., Geschichte der kleinasiatischen Galater. 2. Aufl. M. 4.80 5.60.

Stemplinger, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaiss. M. 8. - 9.-Stoll, S., die Sagen bes Kalflicen Altertums. 6. Aufl. Reu bearb. von S. Lamer. 2 Bande. Mit 79 Abb. geb. je M. 8.60, in 1 Band M. 6.—

bie Gotter bes flaffifchen Altertums.

8. Muff. Reu bearb. von S. Bamer. Mit 92 Abbilbungen. M. 4.50.

Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. # 2.-

Susemibl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. M. 16. — 18. — II. Band. M. 14. — M 16.-

Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl., von L. Schwabe. 2 Bände. [Vergr. Neubearb. in Vorb.]

— Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. M. 12.-

Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1908. Vol. I. M. 74.— 82.— Vol. II. 90. fasc. 1. M. 82.-Voll. III.

M. 7.60. fasc. 2 u. 3 je M. 7.20. Vol. IV, fasc. 1-5. je # 7.20.

scriptorum inscriptionum ex exempla adferuntur. M. 7.20. Einbanddecke M. 5.-

Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und

455 Abbildungen. geb. M. Troels-Lund, himmelsbilb und Beltanicauung im Banbel ber Beiten. Deutsch von 2. Blod,

2. Auflage. geb. M. 5 .-Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. M.5. - 6.--der heilige Tychon, (Sonderbare Heilige, Texte u. Untersuchungen L) & 5.- 6.-

Vahleni, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Procemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad. a. MDCCCLXXXXI. M. 12. - 14.50. Pars II. [U. d. Pr.] Procemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXXII ad. a. MDCCCCVL M. 14. - 16.50.

Vaniček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. 46.griechisch-lateinisches etymologisches

Wörterbuch. 2 Bände. M. 24.— [I. Band. M. 10.— II. Band. M. 14.—]

Verhandlungen der 19 .-- 49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)

Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfschen Prolegomena zu Homer. 🧀 8. die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., ver-

besserte Auflage. M. 12.-Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. M. 20 .-II. Band. 1. Abteil. M. 12. - [2. Abteil.

in Vorber.]

Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologischarchäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. M. 28.-

Beije, D., Charafteriftit ber lateinischen Sprache.

3. Auflage. M. 2.80 3.40. Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. 🦟 5.-

Witte, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. M. 8. - 9.

NEUE JAHRBÜCHER

FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM. GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR UND FÜR PÄDAGOGIK

HERAUSGEGEBEN VON

JOHANNES ILBERG UND BERNHARD GERTH

XII. Jahrgang. 1909. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.-

Die erste Abteilung der "Neuen Jahrbücher" will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiefe, die durch sahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im welteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei er sunehmenden Ausdehnung aller Forschungssweige immer dringender werden-den Bedärfnis dienen. Dem einselnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete gelbsifor chend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien nahe-

liegenden Gebieten zu folgen.
Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges swischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die sweite Abieilung will Fragen der theo etischen und praktischen Pådagogik an höheren Schulen erortern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

BYZANTINISCHE ZEITSCHRIFT

UNTER MITWIRKUNG ZAHLREICHER FACHGENOSSEN HERAUSGEGEBEN VON

KARL KRUMBACHER o. 5. PROFESSOR AN DER UNIVERSITÄT MÜNGHEN

XVIII. Band. 1909. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.-Soeben erschien: Generalregister zu Band I-XII, 1892-1903. Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von Paul Marc. [VIII u. 592 S.] gr. 8. 1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden bysantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1893 herausgegebene Bysantinische Zeitschrift von der nunmehr 17 stattliche Bände vorliegen. Sie sicht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Beligion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in des Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2-3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsaugaben verseheuen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von P. Marc ausgearbeitete Generalregister.

